SOCIAL SCIENCE

Democratic Politics - II

Textbook in Political Science for Class X

ENGLISH - TAMIL VERSION

P3Y5F3

© Government of Andhra Pradesh, Amaravati

First Published 2024
New Impression - 2025, 2026

DISCLAIMER
Any form of copying of the content, information and illustrations from this textbook is a punishable offence.

All rights reserved

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser. The copyright holder of this book is the Commissioner of School Education, Amaravati, Andhra Pradesh.
This book has been printed on 70 GSM, SS Maplitho. Title Page 220 GSM, White Art Card.

Published by Samagra Shiksha & SCERT - Government of Andhra Pradesh, Amaravati.

Vande Mataram

Vande Mataram!
Sujalam, suphalam, malayaja shitalam,
Shasyashyamalam, Mataram!
Vande Mataram!
Shubhrajyotsna pulakitayaminim,
Phullakusumita drumadala shobhinim,
Suhasinim sumadhura bhashinim,
Sukhadam varadam, Mataram!
Vande Mataram, Vande Mataram!

- Bankimchandra Chatterji

வந்தே மாதரம்

வந்தே மாதரம்!
சுஜலாம் சுபலாம் மலயஜ சீதலாம்
சஸ்யஷ்யாமலாம், மாதரம்!
வந்தே மாதரம்!
ஷுப்ரஜ்யோத்ஸ்னா புலகிதயாமினீம்,
புல்லகுசுமித த்ருமதல ஷோபினீம்
சுஹாஸினிம் சுமதரபாஷிணீம்
சுகதாம் வரதாம், மாதரம்!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

– பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி

Printed in India
at the A.P. Govt., Textbook Press,
Amaravati, Andhra Pradesh.

AP SCERT

Our National Anthem | தேசிய கீதம்

Jana-gana-mana-adhinayaka jaya he
Bharata-bhagya-vidhata
Panjaba-Sindhu-Gujarata-Maratha
Dravida-Utkala-Banga
Vindhya-Himachala-Yamuna-Ganga
uchchala-jaladhi-taranga
Tava Subha name jage,
tava subha asisa mage,
gahe tava jaya-gatha.
Jana-gana-mangala-dayaka jaya he
Bharata-bhagya-vidhata.
Jaya he, Jaya he, Jaya he,
jaya jaya jaya jaya he.

- Rabindranath Tagore

ஜன கண மன அதிநாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
பஞ்சாப ஸிந்த் குஜராத மராட்டா
திராவிட உத்கல பங்கா
விந்திய ஹிமாசல யமுனா கங்கா
உச்சல ஜலதி தரங்கா
தவ சுப நாமே ஜாகே, தவ சுப ஆசிஸ மாகே,
காஹே தவ ஜய காதா
ஜன கண மங்கள தாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
ஜய ஹே ஜய ஹே ஜய ஹே
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே!

-இரபிந்திரநாத்தாகூர்

APSCERT

Pledge | உறுதிமொழி

India is my country. All Indians are my brothers and sisters.
I love my country and I am proud of its rich and varied heritage.
I shall always strive to be worthy of it.
I shall give my parents, teachers and all elders respect,
and treat everyone with courtesy. I shall be kind to animals.
To my country and my people, I pledge my devotion.
In their well-being and prosperity alone lies my happiness.

- Pydimarri Venkata Subba Rao

இந்தியா எனது நாடு. இந்தியர் அனைவரும் எனது உடன் பிறப்புகள்.!என் நாட்டை நான் பெரிதும் நேசிக்கிறேன். இந்நாட்டின் பழம் பெருமைக்காகவும் பன்முக மரபுச் சிறப்பிற்காகவும் நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

இந்நாட்டின் பெருமைக்குத் தகுந்து விளங்கிட என்றும் பாடுபடுவேன். என்னுடைய பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், எனக்கு வயதில் மூத்தோர் அனைவரையும் மதிப்பேன். எல்லோரிடமும் அன்பும் மரியாதையும் காட்டுவேன். விலங்குகளிடத்தில் கருணை காட்டுவேன்.

என் நாட்டிற்கும் என் மக்களுக்கும் உழைத்திட முனைந்து நிற்பேன். அவர்கள் நலமும் வளமும் பெறுவதிலே நான் என்றும் மகிழ்ச்சி காண்பேன்.

- பைடிமர்ரி வெங்கட சுப்பாராவ்

SCERT

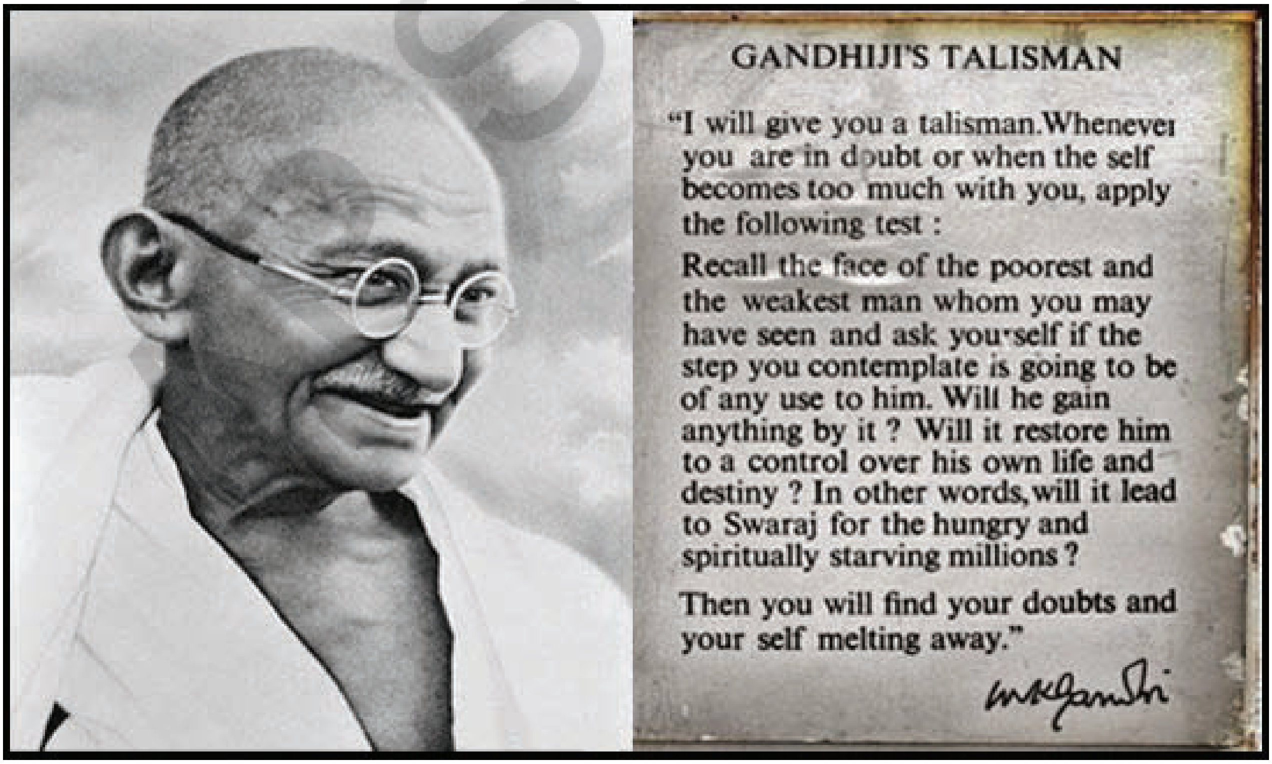

Social Science
Democratic Politics - II
Textbook in Political Science for Class X

Contents

Unit I		
Chapter 1		
Power-sharing அதிகாரப் பகிர்வு	June	4
Chapter 2		
Federalism கூட்டாட்சி	July	28
Unit II		
Chapter 3		
Gender, Religion and Caste பாலினம், மதம் மற்றும் சாதி	August	60
Unit III		
Chapter 4		
Political Parties அரசியல் கட்சிகள்	October	94
Unit IV		
Chapter 5		
Outcomes of Democracy மக்களாட்சியின் விளைவுகள்	Novemebr	128

N8S7X6

Teacher corner

U2X7E4

Student corner

AP SCERT

LEARNING OUTCOMES

The Students will be able to

1. POWER SHARING

1. Explain the advantages of power sharing in modern democracies.
2. Compare and contrast India's power–sharing methods with Sri Lanka and Belgium.
3. Analyse how power sharing takes place in different situations of life.
4. Evaluate various methods used in solving the conflicts related to power sharing in Belgium & Sri Lanka.
5. Dicuss the different forms of power sharing.

2. FEDERALISM

1. Explain the key features of Federalism.
2. Analyse the federal nature of Indian Constitution.
3. Compare and contrast federal governments in different countries.
4. Compare the powers and functions of State and Union government in India.
5. Appreciate the practice of federalism in India.

3. GENDER, RELIGION AND CASTE

1. Understand how social divisions based on **gender, religion, and caste** impact politics and society.
2. Recognize the challenges of **gender inequality** and the importance of women's representation in politics.
3. Analyze the role of religion in politics and the need for **Secularism** to maintain harmony.
4. Learn how **caste-based discrimination** persists and how democracy addresses social inequalities.
5. Reflect on the importance of equality and inclusiveness in strengthening democratic values.

4. POLITICAL PARTIES

1. Analyse the role of political parties in a democracy as a link between the government and citizens.
2. Explain the challenges faced by Political Parties
3. Recognize the difference between national and state parties.
4. Reflect on the need for reforms in political parties to strengthen democratic process.
5. Appreciate various functions of political parties

5. OUTCOMES OF DEMOCRACY

1. Compare and contrast between Democracy and other forms of Government.
2. Evaluate the strengths and weaknesses of the Indian Democracy.
3. Explain the factors on which the success of democracy is depends
4. Analyze how Democracy upholds dignity and freedom by respecting individual rights and minority voice.
5. Reflect on the importance of continuous reform to make democracy more inclusive and effective.

AP SCERT

கற்றல் விளைவுகள்

மாணவர்கள்....

1. அதிகாரப் பகிர்வு

1. நவீன ஜனநாயக நாடுகளில் அதிகாரப்பகிர்வின் நன்மைகளை விளக்குவர்.
2. இந்தியாவின் அதிகாரப் பகிர்வு முறைகளை இலங்கை மற்றும் பெல்ஜியத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பர்.
3. வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் அதிகாரப் பகிர்வு எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்வர்.
4. பெல்ஜியம் மற்றும் இலங்கையில் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு முறைகளை மதிப்பீடு செய்வர்.
5. அதிகாரப் பகிர்வின் பல்வேறு வடிவங்களை கலந்துரையாடுவர்.

2. கூட்டாட்சி

1. கூட்டாட்சியின் முக்கிய அம்சங்களை விளக்குவர்.
2. இந்திய அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி தன்மையை பகுப்பாய்வு செய்வர்.
3. வெவ்வேறு நாடுகளில் உள்ள கூட்டாட்சி அரசாங்கங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பர்.
4. இந்தியாவில் மாநில மற்றும் யூனியன் அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை ஒப்பிடுவர்.
5. இந்தியாவில் கூட்டாட்சி நடைமுறையைப் பாராட்டுவர்.

3. பாலினம், மதம் மற்றும் சாதி

1. பாலினம், மதம் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான சமூகப் பிளவுகள் அரசியலையும் சமூகத்தையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துக் கொள்வர்.
2. பாலின சமத்துவமின்மையின் சவால்கள் மற்றும் அரசியலில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிப்பர்.
3. அரசியலில் மதத்தின் பங்கையும், நல்லிணக்கத்தைப் பேண மதச்சார்பின்மையின் அவசியத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்வர்.
4. சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாடு எவ்வாறு தொடர்கிறது மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஜனநாயகம் எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்கிறது என்பதை அறிவர்.
5. ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்துவதில் சமத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலிப்பர்.

4. அரசியல் கட்சிகள்

1. ஜனநாயகத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் பங்கை அரசாங்கத்திற்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையிலான இணைப்பாக பகுப்பாய்வு செய்வர்.
2. அரசியல் கட்சிகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை விளக்குவர்.
3. தேசிய மற்றும் மாநில கட்சிகளுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டை அங்கீகரிப்பர்.
4. ஜனநாயக செயல்முறையை வலுப்படுத்த அரசியல் கட்சிகளில் சீர்திருத்தங்களின் அவசியத்தை பிரதிபலிப்பர்.
5. அரசியல் கட்சிகளின் பல்வேறு செயல்பாடுகளைப் பாராட்டுவர்.

5. ஜனநாயகத்தின் விளைவுகள்

1. ஜனநாயகம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் பிற வடிவங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பர்.
இந்திய ஜனநாயகத்தின் பலம் மற்றும் பலவீனங்களை மதிப்பிடுவர்.
3. ஜனநாயகத்தின் வெற்றியை தீர்மானிக்கும் காரணிகளை விளக்குவர்.
4. தனிமனித உரிமைகள் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் குரலுக்கு மதிப்பளிப்பதன் மூலம் ஜனநாயகம் எவ்வாறு கண்ணியத்தையும், சுதந்திரத்தையும் நிலைநிறுத்துகிறது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்வர்.
5. ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்த தொடர்ச்சியான சீர்திருத்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலிப்பர்.

AP SCERT

Power-sharing

U3C5A9

Chapter I

Overview

With this chapter, we resume the tour of democracy that we started last year. We noted last year that in a democracy all power does not rest with any one organ of the government. An intelligent sharing of power among legislature, executive and judiciary is very important to the design of a democracy. In this and the next two chapters, we carry this idea of power-sharing forward. We start with two stories from Belgium and Sri Lanka. Both these stories are about how democracies handle demands for power-sharing. The stories yield some general conclusions about the need for power-sharing in democracy. This allows us to discuss various forms of power-sharing that will be taken up in the following two chapters.

APSCERT

அதிகாரப்பகிர்வு

B9K8M6

அத்தியாயம் 1

கண்ணோட்டம்

இந்த அத்தியாயத்துடன் கடந்த ஆண்டு தொடங்கிய மக்களாட்சி பயணத்தை நாம் தொடர்கிறோம். மக்களாட்சியில் அனைத்து அதிகாரமும் எந்த ஒரு அரசாங்க அங்கத்திடமும் குவிந்திருக்காது என்பதை நாம் கடந்த ஆண்டு கவனித்தோம். ஒரு மக்களாட்சியை வடிவமைப்பதற்கு சட்டமன்றம், சட்டம் நிறைவேற்றுவோர் மற்றும் நீதித்துறை இடையே அறிவார்ந்த அதிகாரப் பகிர்வு மிகவும் முக்கியமானது. இந்த மற்றும் அடுத்த இரண்டு அத்தியாயங்களில், அதிகாரப்பகிர்வு குறித்த இந்த கருத்தை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்கிறோம். பெல்ஜியம் மற்றும் இலங்கையின் இருநிகழ்வுகளில் இருந்து துவங்குகிறோம். இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான கோரிக்கைகளை மக்களாட்சி எவ்வாறு கையாள்கிறது என்பதை பற்றியது. மக்களாட்சியில் அதிகாரப் பகிர்வின் அவசியத்தை குறித்து இந்நிகழ்வுகள் பொதுவான முடிவுகளை தருகின்றன. பின்வரும் இரண்டு அத்தியாயங்களில் எடுக்கப்படும் அதிகாரப் பகிர்வின் முறைகளைப் பற்றி விவாதிக்க இது நம்மை அனுமதிக்கிறது.

Belgium and Sri Lanka

Belgium is a small country in Europe, smaller in area than the state of Haryana. It has borders with France, the Netherlands, Germany and Luxembourg. It has a population of a little over one crore, about half the population of Haryana. The ETHNIC composition of this small country is very complex. Of the country's total population, 59 per cent lives in the Flemish region and speaks Dutch language. Another 40 per cent people live in the Wallonia region and speak French. Remaining one per cent of the Belgians speak German. In the capital city Brussels, 80 per cent people speak French while 20 per cent are Dutch-speaking.

The minority French-speaking community was relatively rich and powerful. This was resented by the Dutch-speaking community who got the benefit of economic development and education much later. This led to tensions between the Dutch-speaking and French-speaking communities during the 1950s and 1960s. The tension between the two communities was more acute in Brussels. Brussels presented a special problem: the Dutch-speaking people constituted a majority in the country, but a minority in the capital.

Let us compare this to the situation in another country. Sri Lanka is an island nation, just a few kilometres off the southern coast of Tamil Nadu. It has about two crore people, about the same as in Haryana. Like other nations in the South Asia region, Sri Lanka has a diverse population. The major social groups are the Sinhala-speakers (74 per cent) and the Tamil-speakers (18 per cent). Among Tamils there are two sub-groups. Tamil natives of the country are called 'Sri Lankan Tamils' (13 per cent). The rest, whose forefathers came from India as plantation workers during

I have a simple equation in mind. Sharing power = dividing power = weakening the country. Why do we start by talking of this?

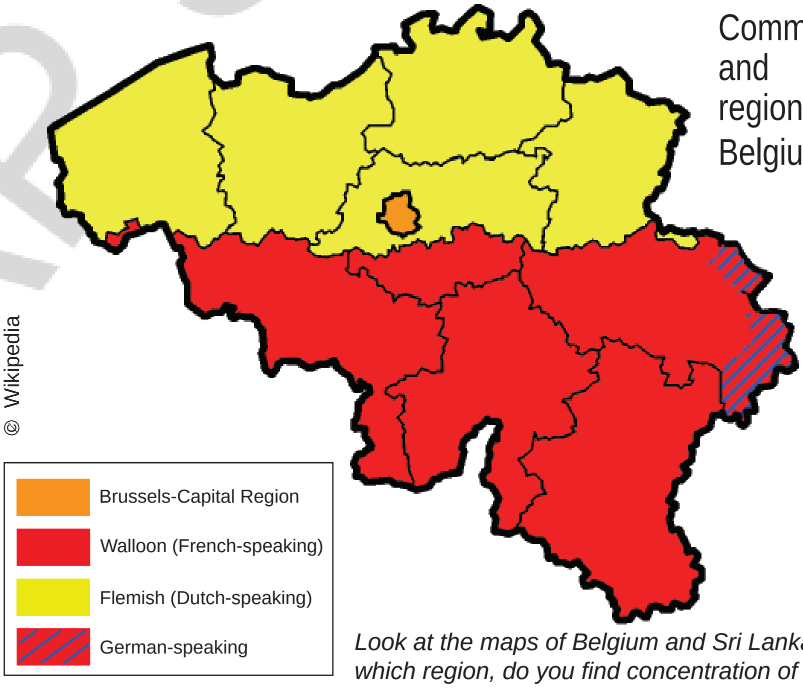

Communities and regions of Belgium

Look at the maps of Belgium and Sri Lanka. In which region, do you find concentration of different communities?

For more details, visit https://www.belgium.be/en

Glossary

Ethnic: A social division based on shared culture. People belonging to the same ethnic group believe in their common descent because of similarities of physical type or of culture or both. They need not always have the same religion or nationality.

AP SCERT

பெல்ஜியம், இலங்கை

பெல்ஜியம் ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு சிறிய நாடு. ஹரியானா மாநிலத்தை காட்டிலும் சிறிய பரப்பளவை கொண்டது. இது பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, ஜெர்மனி மற்றும் லக்சம்பர்க் நாடுகளுடன் எல்லைகளை கொண்டுள்ளது. இது ஒரு கோடியைவிட சிறிதளவு அதிகமான, ஹரியானாவின் பாதியளவிலான மக்கள் தொகையை கொண்டுள்ளது. இச்சிறிய நாட்டின் இனங்களின் தொகுப்பு மிகவும் சிக்கலானதாக உள்ளது. இந்நாட்டின் மொத்த மக்கள்தொகையில் 59 சதவீதத்தினர் பிளமிஷ் நிலப்பகுதியில் வசிக்கின்றனர். இவர்கள் டச்சு மொழியை பேசுகின்றனர். மற்றொரு 40 சதவீத மக்கள் வாலோனியா நிலப்பகுதியில் வசிக்கின்றனர். இவர்கள் பிரெஞ்சு மொழியை பேசுகின்றனர். மீதமுள்ள 1 சதவீத பெல்ஜியத்தினர் ஜெர்மன் மொழியை பேசுகின்றனர். தலைநகர் பிரசெல்ஸில் 80 சதவீத மக்கள் பிரெஞ்சு மொழியையும், 20 சதவீத மக்கள் டச்சு மொழியையும் பேசுகின்றனர்.

பிரெஞ்சு மொழி பேசும் சிறுபான்மை சமூகத்தினரை ஒப்பிடுகையில் பணக்காரர்களாகவும், சக்தி வாய்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். இது வெகு காலத்திற்கு பிறகு பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் கல்வியின் பயனை பெற்ற டச்சு பேசும் மக்களிடையே மனக்கசப்பை ஏற்படச் செய்தது. இது 1950 மற்றும் 1960 களில் டச்சு மொழி மற்றும் பிரெஞ்சு மொழி பேசும் சமூகங்களுக்கிடையே பதற்றம் ஏற்பட வழிவகுத்தது. பிரெசல்ஸ் நகரில் இரண்டு சமூகத்தினருக்கும் இடையே பதற்றம் அதிகமாக இருந்தது. பிரசெல்ஸ் ஒரு சிறப்பு சிக்கலை முன்வைத்தது. டச்சு மொழி பேசுவோர் நாட்டில் அதிகமாக இருந்தனர். ஆனால், தலைநகரில் சிறுபான்மையினராக இருந்தனர்.

இதை வேறொரு நாட்டின் நிலைமையுடன் ஒப்பிடுவோம். இலங்கை ஒரு தீவு நாடாகும். இது தமிழ்நாட்டின் தெற்கு கடற்கரையிலிருந்து சில கிலோ மீட்டர்கள் தொலைவில் உள்ளது. இது ஹரியானாவில் உள்ளதைப் போலவே இரண்டு கோடி மக்களைக் கொண்டுள்ளது. தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் உள்ள ஏனைய நாடுகளைப் போலவே, இலங்கையும் பலதரப்பட்ட மக்களைக் கொண்டுள்ளது. முக்கியமான சமூக குழுக்களாக சிங்கள மொழி பேசுபவர்கள் (74 சதவீதம்), தமிழ்மொழி பேசுபவர்கள் (18 சதவீதம்) உள்ளனர். தமிழர்களில் இரண்டு துணை குழுக்கள் உள்ளன. இந்நாட்டின் தமிழர்களை 'இலங்கைத் தமிழர்கள்' (13 சதவீதம்) என்று அழைக்கின்றனர். மீதமுள்ள சதவீதத்தினர், காலனித்துவ காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து தோட்டத்

என் மனதில் ஒரு எளிய சமன்பாடு உள்ளது. அதிகாரத்தை பகிர்ந்து கொள்ளுதல் = அதிகாரத்தை பங்கிட்டு கொள்ளுதல் = நாட்டை பலவீனப்படுத்திக் கொள்ளுதல். நாம் ஏன் இதைக் குறித்து பேச துவங்கக்கூடாது?

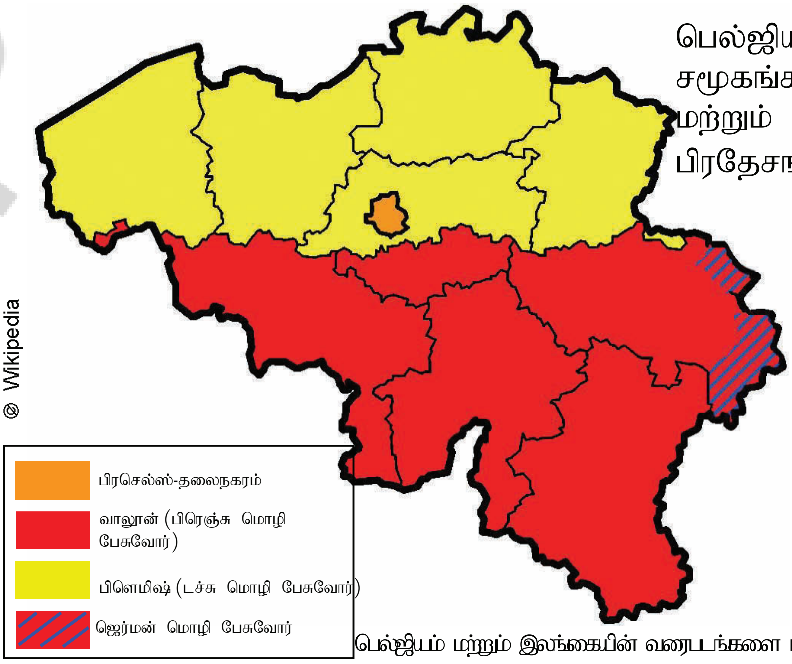

பெல்ஜியத்தின் சமூகங்கள் மற்றும் பிரதேசங்கள்

பெல்ஜியம் மற்றும் இலங்கையின் வரைபடங்களை பாருங்கள். எந்த பகுதியில் வெவ்வேறு சமூகங்களின் அடர்த்தியை காண்கிறீர்கள்?

சொற்களஞ்சியம்

இனம்: பகிர்ந்துக் கொள்ளப்பட்ட கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு சமூகப்பிரிவு. ஒரே இனக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் பொதுவான வம்சாவழியை கொண்டவர்களை உடல்வகை அல்லது கலாச்சாரம் அல்லது இரண்டின் காரணமாக நம்புகின்றனர். அவர்கள் எப்போதும் ஒரே மதம் அல்லது தேசியம் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை

மேலும் விவரங்களுக்கு https://www.belgium.be/en பார்வையிடவும்.

colonial period, are called 'Indian Tamils'. As you can see from the map, Sri Lankan Tamils are concentrated in the north and east of the country. Most of the Sinhala-speaking people are Buddhists, while most of the Tamils are Hindus or Muslims. There are about 7 per cent Christians, who are both Tamil and Sinhala.

Just imagine what could happen in situations like this. In Belgium, the Dutch community could take advantage of its numeric majority and force its will on the French and German-speaking population. This would push the conflict among communities further. This could lead to a very messy partition of the country; both the sides would claim control over Brussels. In Sri Lanka, the Sinhala community enjoyed an even bigger majority and could impose its will on the entire country. Now, let us look at what happened in both these countries.

Majoritarianism in Sri Lanka

Sri Lanka emerged as an independent country in 1948. The leaders of the Sinhala community sought to secure dominance over government by virtue of their majority. As a result, the democratically elected government adopted a series of MAJORITARIAN measures to establish Sinhala supremacy.

In 1956, an Act was passed to recognise Sinhala as the only official language, thus disregarding Tamil. The governments followed preferential policies that favoured Sinhala applicants for university positions and government jobs. A new constitution stipulated that the state shall protect and foster Buddhism.

All these government measures, coming one after the other, gradually increased the feeling of alienation among the Sri Lankan Tamils. They felt that none of the major political parties led by the Buddhist Sinhala leaders was sensitive to their language and culture. They felt that the constitution and government policies denied them equal political rights, discriminated against them in getting jobs and other opportunities and ignored their interests. As a result, the relations

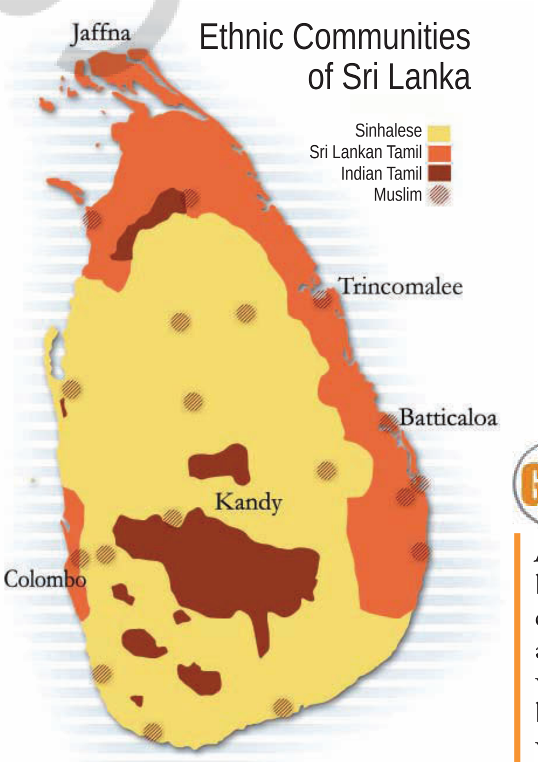

For more details, visit https://www.gov.lk

Glossary

Majoritarianism: A belief that the majority community should be able to rule a country in whichever way it wants, by disregarding the wishes and needs of the minority.

APSCERT

தொழிலாளர்களாக வந்த மூதாதையர்கள் ‘இந்தியத் தமிழர்கள்’ என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் நாட்டின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதியில் அடர்த்தியாக இருப்பதை நீங்கள் வரைபடத்திலிருந்து காணலாம். சிங்கள மொழி பேசும் மக்களில் பெரும்பாலனவர்கள் பௌத்தர்களாகவும், பெரும்பாலான தமிழர்களில் இந்துக்கள் அல்லது முஸ்லீம்களாகவும் உள்ளனர். 7 சதவீத கிருத்துவர்களில் தமிழர்களும், சிங்களர்களும் உள்ளனர்.

இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் என்ன நடக்கும் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். பெல்ஜியத்தில், டச்சு சமூகம் அதன் எண்ணிக்கை பெரும்பான்மையை சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டு, அதன் விருப்பத்தை பிரெஞ்சு மற்றும் ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் மீது திணிக்க முடியும். இது சமூகங்களுக்கு இடையிலான மோதலை அதிகரிக்கச் செய்யும். இது நாட்டின் மிகவும் குழப்பமான பிரிவினைக்கு வழிவகுக்கும். இருதரப்பினரும் பிரசெல்ஸ் மீது கட்டுப்பாட்டை கோருவார்கள். இலங்கையில் சிங்கள சமூகம் மேலும் பெரியளவு பெரும்பான்மையை கொண்டிருப்பதால் அதன் விருப்பத்தை ஒட்டுமொத்த நாட்டின் மீது திணிக்க முடியும். இப்போது நாம் இந்த இரண்டு நாடுகளிலும் என்ன நடந்தது என்பதை காண்போம்.

இலங்கையில் பெரும்பான்மைவாதம்

இலங்கை 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திர நாடாக உதயமானது. சிங்கள சமூகத்தின் தலைவர்கள் தங்களுடைய பெரும்பான்மையின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முயன்றனர். இதன் விளைவாக ஜனநாயக ரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் சிங்கள மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு தொடர்ச்சியான பெரும்பான்மை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

1956 ஆம் ஆண்டில், சிங்களத்தை ஒரே ஆட்சிமொழியாக அங்கீகரிக்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இவ்வாறு தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டது. பல்கலைக் கழக பதவிகள் மற்றும் அரசாங்க வேலைகளுக்கு சிங்கள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஆதரவாக முன்னுரிமை கொள்கைகளை அரசாங்கங்கள் பின்பற்றின. புத்த மதத்தை அரசு பாதுகாக்க வேண்டும் மற்றும் வளர்க்க வேண்டும் என்று புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வரையறுத்திக் கூறியது.

அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து, படிப்படியாக இலங்கைத் தமிழர்களிடையே அந்நிய உணர்வை அதிகரித்தன. பௌத்த சிங்கள தலைவர்களின் தலைமையிலான பெரும் அரசியல் கட்சிகள் எதுவும் அவர்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தை மதித்து நடத்தும் அக்கறை இல்லை என்பதை உணர்ந்து வருந்தினர். நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் அரசாங்க கொள்கைகள் தங்களுக்கு சமமான அரசியல் உரிமைகளை மறுத்ததாகவும், வேலை மற்றும் பிற வாய்ப்புகளை பெறுவதில் பாரபட்சம் காட்டுவதாகவும், அவர்களுடைய நலனை புறக்கணிப்பதாகவும் உணர்ந்தனர். இதன் விளைவாக,

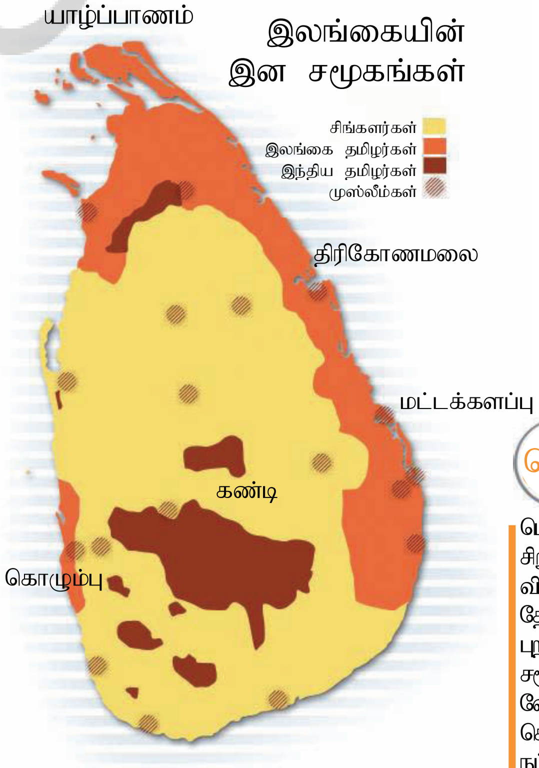

மேலும் விவரங்களுக்கு, https://www.gov.lk ஐ பார்வையிடவும்.

சொற்களஞ்சியம்

பெரும்பான்மைவாதம்: சிறுபான்மையினரின் விருப்பங்களையும், தேவைகளையும், புறக்கணித்து பெரும்பான்மை சமூகம் எப்படி வேண்டுமானாலும் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை.

What's wrong if the majority community rules? If Sinhalas don't rule in Sri Lanka, where else will they rule?

between the Sinhala and Tamil communities strained over time.

The Sri Lankan Tamils launched parties and struggles for the recognition of Tamil as an official language, for regional autonomy and equality of opportunity in securing education and jobs. But their demand for more autonomy to provinces populated by the Tamils was repeatedly denied. By 1980s, several political organisations were formed demanding an independent Tamil Eelam (state) in northern and eastern parts of Sri Lanka.

The distrust between the two communities turned into widespread conflict. It soon turned into a CIVIL WAR. As a result thousands of people of both the communities have been killed. Many families were forced to leave the country as refugees and many more lost their livelihoods. You have read (Chapter 1 of Economics textbook, Class X) about Sri Lanka's excellent record of economic development, education and health. But the civil war has caused a terrible setback to the social, cultural and economic life of the country. It ended in 2009.

Accommodation in Belgium

The Belgian leaders took a different path. They recognised the existence of regional differences and cultural diversities. Between 1970 and 1993, they amended their constitution four times so as to work out an arrangement that would enable everyone to live together within the same country. The arrangement they worked out is different from any other country and is very innovative. Here are some of the elements of the Belgian model:

- Constitution prescribes that the number of Dutch and French-speaking ministers shall be equal in the central government. Some special laws require the support of majority of members from each linguistic group. Thus, no single community can make decisions unilaterally.
- Many powers of the Central Government have been given to State Governments of the two regions of the country. The State Governments are not subordinate to the Central Government.
- Brussels has a separate government in which both the communities have equal representation. The French-speaking people accepted equal representation in Brussels because the Dutch-speaking community has

Glossary

Civil war: A violent conflict between opposing groups within a country that becomes so intense that it appears like a war.

© Wikipedia

The photograph here is of a street address in Belgium. You will notice that place names and directions in two languages – French and Dutch.

What kind of a solution is this? I am glad our Constitution does not say which minister will come from which community.

பெரும்பான்மை சமூகம் ஆட்சி செய்தால் என்ன தவறு? இலங்கையை சிங்களர்கள் ஆட்சி செய்யாவிட்டால், அவர்கள் எங்கு சென்று ஆட்சி செய்வர்?

சிங்கள மற்றும் தமிழ் சமூகங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் காலப்போக்கில் சிதைந்தன.

இலங்கைத் தமிழர்கள், தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக அங்கீகரிப்பதற்காகவும், பிராந்திய சுயாட்சிக்காகவும், கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை பாதுகாப்பதில் சம உரிமைக்காகவும், கட்சிகளையும், போராட்டங்களையும் நடத்தினர். ஆனால் தமிழர்கள் வாழும் மாகாணங்களுக்கு கூடுதல் சுயாட்சி வேண்டும் என்ற அவர்களின் கோரிக்கை பலமுறை மறுக்கப்பட்டது. 1980 களில் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் சுதந்திர 'தமிழ் ஈழம்' (மாநிலம்) கோரி பல்வேறு அரசியல் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இரு சமூகத்தினரிடையே ஏற்பட்ட அவநம்பிக்கையானது, பரவலான மோதலாக மாறியது. அது விரைவாக உள்நாட்டுப் போராக மாறியது. அதன் விளைவாக, இரு சமூகத்தை சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பல குடும்பங்கள் அகதிகளாக நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டதோடு, மேலும் பல குடும்பங்கள் வாழ்வாதாரத்தை இழந்தனர். பொருளாதார மேம்பாடு, கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் ஆகியவற்றில் இலங்கையின் சிறந்த சாதனை குறித்து (Xம் வகுப்பு பொருளாதார பாடப்புத்தகத்தின் அத்தியாயம் 1) படித்திருப்பீர்கள். ஆனால் உள்நாட்டுப் போர் நாட்டின் சமூக, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார வாழ்வில் பயங்கரமான பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது 2009 ல் முடிவடைந்தது.

பெல்ஜியத்தில் பிரதிநிதித்துவ ஏற்பாடு

பெல்ஜியத் தலைவர்கள் வேறுபட்ட பாதையில் சென்றனர். பிராந்திய வேறுபாடுகள் மற்றும் கலாச்சார பன்முகத்தன்மையை அவர்கள் அங்கீகரித்தனர். 1970 மற்றும் 1993 களுக்கு இடையில் அனைவரும் ஒரு நாட்டிற்குள் ஒன்றாக வாழக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டை செய்வதற்காக, அவர்கள் தங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை நான்கு முறை திருத்தினர். அவர்கள் செயல்படுத்திய ஏற்பாடு மற்ற நாட்டிலிருந்து வேறுபட்டது மற்றும் மிகவும் புதுமையானது. பெல்ஜிய மாதிரியின் சில பண்புக்கூறுகள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

- மத்திய அரசில் டச்சு மற்றும் பிரெஞ்சு மொழி பேசும் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை சமமாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசியலமைப்புச் சட்டம் பரிந்துரைக்கிறது. சில சிறப்பு சட்டங்களுக்கு ஒவ்வொரு மொழியிலிருந்தும் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. இதனால் எந்த ஒரு சமூகமும், ஒருதலைபட்சமாக முடிவுகளை எடுக்க முடியாது.
- மத்திய அரசின் பல அதிகாரங்கள் நாட்டின் இரு பிராந்தியங்களின் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. மாநில அரசுகள் மத்திய அரசின் அடிபணிந்த அமைப்புகள் அல்ல.
- பிரசெல்ஸ் நகரில் இரு சமூகத்தினருக்கும் சமமான பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட தனி அரசாங்கம் உள்ளது. பிரெஞ்சு மொழி பேசும் மக்கள் பிரசெல்ஸ் நகரில் சமமான பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். ஏனெனில், டச்சு மொழி பேசும் சமூகம் மத்திய அரசாங்கத்தில் சமமான பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டது.

சொற்களஞ்சியம்

உள்நாட்டுப்போர்: ஒரு நாட்டிற்குள் எதிரெதிர் குழுக்களிடையே ஒரு வன்முறை மோதல். அது மிகவும் தீவிரமானது. அது போர் போன்று தோற்றமளிக்கும்.

இங்குள்ள புகைப்படம் பெல்ஜியத்தில் உள்ள தெரு முகவரி. பிரெஞ்சு மற்றும் டச்சு ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் இடப்பெயர்கள் மற்றும் திசைகள் இருப்பதை நீங்கள் கவனிக்கலாம்.

எவ்வகையான தீர்வு இது? நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் எந்த சமூகத்திலிருந்து எந்த அமைச்சர் வருவார் என்று கூறவில்லை. அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

accepted equal representation in the Central Government.

- Apart from the Central and the State Government, there is a third kind of government. This 'community government' is elected by people belonging to one language community – Dutch, French and German-speaking – no matter where they live. This government has the power regarding cultural, educational and language-related issues.

You might find the Belgian model very complicated. It indeed is very complicated, even for people living in Belgium. But these arrangements have worked well so far. They helped to avoid civic strife between the two major communities and a possible division of the country on linguistic lines. When many countries of Europe came together to form the European Union, Brussels was chosen as its headquarters.

European Parliament in Brussels, Belgium

Read any newspaper for one week and make clippings of news related to ongoing conflicts or wars. A group of five students could pool their clippings together and do the following:

- Classify these conflicts by their location (your state, India, outside India).
- Find out the cause of each of these conflicts. How many of these are related to power sharing disputes?
- Which of these conflicts could be resolved by working out power sharing arrangements?

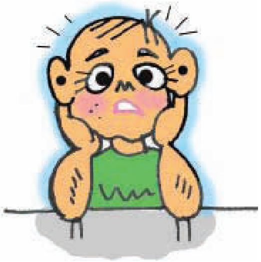

What do we learn from these two stories of Belgium and Sri Lanka? Both are democracies. Yet, they dealt with the question of power sharing differently. In Belgium, the leaders have realised that the unity of the country is possible only by respecting the feelings and interests of different communities and regions. Such a realisation resulted in mutually acceptable arrangements for sharing power. Sri Lanka shows us a contrasting example. It shows us that if a majority community wants to force its dominance over others and refuses to share power, it can undermine the unity of the country.

- மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளை தவிர மூன்றாவது வகையான அரசாங்கம் உள்ளது. இந்த 'சமூக அரசாங்கம்' ஒரு மொழி சமூகத்தை சேர்ந்த டச்சு, பிரெஞ்சு மற்றும் ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்களால் அவர்கள் எங்கு வாழ்வார்கள் என்பதை கருத்தில் கொள்ளாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. கலாச்சாரம், கல்வி மற்றும் மொழி தொடர்பான பிரச்சனைகள் மீது இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

பெல்ஜியம் நாட்டின் நடைமுறை மிகவும் சிக்கலானதாக நீங்கள் காணலாம். இது பெல்ஜியத்தில் வாழும் மக்களுக்கும் மிகவும் சிக்கலானது. ஆனால், இந்த ஏற்பாடுகள் இதுவரை சிறப்பாக செயல்பட்டன. இரண்டு பெரிய சமூகங்களிடையே குடிமை பூசல்களை தவிர்க்கவும், மொழிவாரியாக நாடு பிளவுபடும் சூழ்நிலை ஏற்படாமல் அவை உதவின.

பெல்ஜியத்தின் பிரசெல்ஸ் நகரிலுள்ள ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம்

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து, ஐரோப்பிய யூனியனை உருவாக்கிய போது அதன் தலைமையகமாக பிரசெல்ஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

அதிகார பகிர்வு நம்மை மிகவும் வலிமைபடுத்துகிறது என்று நீ கூறுவது வித்தியாசமாக ஒலிக்கிறது! என்னை சிந்திக்க விடுங்கள்.

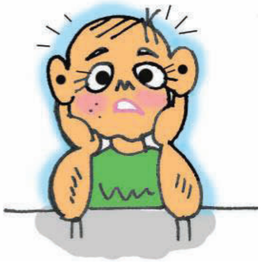

படித்திடுவோம்

ஏதேனும் ஒரு செய்தித்தாளை ஒரு வாரத்திற்கு படித்திடுங்கள். நடந்து கொண்டிருக்கும் மோதல்கள் அல்லது போர்கள் தொடர்பான படச் செய்திகளின் தொகுப்பை செய்திடுங்கள். ஐந்து மாணவர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று தங்களின் படச் செய்திகளை தொகுத்து பின்வருவனவற்றை செய்திடலாம்:

- இம்மோதல்களை அவற்றின் இருப்பிடத்தின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துங்கள். (உங்கள் மாநிலம், இந்தியா மற்றும் இந்தியாவிற்கு வெளியே).
- இம்மோதல்கள் ஒவ்வொன்றிற்கான காரணத்தை கண்டறியவும். இவற்றை எத்தனை அதிகார பகிர்வு சர்ச்சைகளுடன் தொடர்புடையவை?
- இந்த மோதல்களில் எது அதிகாரப் பகிர்வு செய்யப்படும் ஏற்பாடுகளால் தீர்க்கப்படும்?

பெல்ஜியம் மற்றும் இலங்கை ஆகிய இந்த இரண்டு நாடுகளில் நடந்த நிகழ்வுகளிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்கிறோம்? இரண்டுமே மக்களாட்சி நாடுகள். இருப்பினும் அவர்கள் அதிகாரப் பகிர்வு பிரச்சனையை வேறுபட்ட விதமாக கையாண்டனர். பெல்ஜியத்தில் பல்வேறு சமூகங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களின் உணர்வுகள் மற்றும் நலன்களுக்கு மதிப்பளிப்பதன் மூலம் மட்டுமே நாட்டின் ஒற்றுமை சாத்தியம் என்பதை அந்நாட்டு தலைவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர். அத்தகைய உணர்தல் அதிகாரப் பகிர்வினை பரஸ்பரம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஏற்பாடுகளில் விளைந்தது. இலங்கை நமக்கு மாறுபட்ட உதாரணத்தை காட்டுகிறது. பெரும்பான்மை சமூகம் தனது ஆதிக்கத்தை பிறர் மீது திணிக்க விரும்பி அதிகாரத்தை பகிர்ந்து கொள்ள மறுத்தால், அது நாட்டில் ஒற்றுமைக்கு குழிபறிக்கும் என்பதை இது நமக்கு காட்டுகிறது.

© Tab - *The Calgary Sun*, Cagle Cartoons Inc.

The cartoon at the left refers to the problems of running the Germany's grand coalition government that includes the two major parties of the country, namely the Christian Democratic Union and the Social Democratic Party. The two parties are historically rivals to each other. They had to form a coalition government because neither of them got clear majority of seats on their own in the 2005 elections. They take divergent positions on several policy matters, but still jointly run the government.
For details about the German Parliament, visit https://www.bundestag.de/en

Why power sharing is desirable?

Thus, two different sets of reasons can be given in favour of power sharing. Firstly, power sharing is good because it helps to reduce the possibility of conflict between social groups. Since social conflict often leads to violence and political instability, power sharing is a good way to ensure the stability of political order. Imposing the will of majority community over others may look like an attractive option in the short run, but in the long run it undermines the unity of the nation. Tyranny of the majority is not just oppressive for the minority; it often brings ruin to the majority as well.

There is a second, deeper reason why power sharing is good for democracies. Power sharing is the very spirit of democracy. A democratic rule involves sharing power with those affected by its exercise, and who have to live with its effects. People have a right to be consulted on how they are to be governed. A legitimate government is one where citizens, through participation, acquire a stake in the system.

Let us call the first set of reasons PRUDENTIAL and the second moral. While prudential reasons stress that power sharing will bring out better outcomes, moral reasons emphasise the very act of power sharing as valuable.

Glossary

Prudential: Based on prudence, or on careful calculation of gains and losses. Prudential decisions are usually contrasted with decisions based purely on moral considerations.

Let us revise

Annette studies in a Dutch medium school in the northern region of Belgium. Many French-speaking students in her school want the medium of instruction to be French. Selvi studies in a school in the northern region of Sri Lanka. All the students in her school are Tamil-speaking and they want the medium of instruction to be Tamil.

- If the parents of Annette and Selvi were to approach respective governments to realise the desire of the child who is more likely to succeed? And why?

சிறந்த ஜெர்மன் பொறியியல் துறை

இடதுபுறத்தில் உள்ள கேலிச்சித்திரம் ஜெர்மனியின் இரண்டு பெரிய கட்சிகளான கிருத்துவ ஜனநாயக யூனியன் மற்றும் சமூக ஜனநாயக கட்சியை உள்ளடக்கிய பெரும் கூட்டணி அரசாங்கத்தை நடத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களை குறிக்கிறது. இவ்விரண்டு கட்சிகளும் வரலாற்று ரீதியாக ஒன்றுக்கொன்று போட்டியாக உள்ளன. 2005 ல் நடந்த தேர்தலில் இவ்விரு கட்சிகளுக்கும் தனிப்பெரும்பான்மை இடங்கள் கிடைக்காததால், அவை கூட்டணி ஆட்சி அமைக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் பல கொள்கை விஷயங்களில் மாறுபட்ட நிலைப்பாட்டை எடுக்கின்றன. ஆனால், இன்னமும் அவை கூட்டாக அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றன. ஜெர்மன் பாராளுமன்றம் குறித்த விவரங்களுக்கு :https://www.bundestag.de/enஐ பார்வையிடவும்.

அதிகாரப் பகிர்வு ஏன் விரும்பத்தக்கது?

அதிகாரப்பகிர்விற்கு ஆதரவாக இரண்டு வேறுபட்ட காரணங்களை கூறலாம். முதலாவதாக, அதிகாரப் பகிர்வு நல்லது. ஏனெனில், இது சமூக குழுக்களிடையே மோதல் சாத்தியத்தை குறைக்க உதவுகிறது. சமூக மோதல்கள் பெரும்பாலும் வன்முறை மற்றும் அரசியல் உறுதியின்மைக்கு வழிவகுக்கும் என்பதால் அரசியல் நிலைமைகளை உறுதிபடுத்த அதிகாரப் பகிர்வு ஒரு நல்ல வழியாகும். பெரும்பான்மை சமூகத்தின் விருப்பத்தை மற்றவர்கள் மீது திணிப்பது, குறுகிய காலத்திற்கு ஒரு கவர்ச்சிகரமான வழிமுறையாக தோன்றலாம். ஆனால் நீண்ட காலத்தில் அது நாட்டின் ஒற்றுமையை குறைவாக மதிப்பிடுவதற்கு வழிவகுத்திடும். பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மை சிறுபான்மையினருக்கு மட்டும் அடக்குமுறை அல்ல. அது பெரும்பாலும் பெரும்பான்மையினருக்கும் அழிவை கொண்டு வருகிறது.

அதிகாரப் பகிர்வு மக்களாட்சிக்கு நல்லது என்பதற்கு இரண்டாவது ஆழமான காரணம் உள்ளது. அதிகாரப் பகிர்வு என்பது மக்களாட்சியின் அடிப்படை பண்பு. ஒரு மக்களாட்சி என்பது அதன் செயல்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் அதிகாரத்தை பகிர்ந்து கொள்வதையும், அதன் விளைவுகளுடன் வாழ வேண்டியவர்களையும் உள்ளடக்கியது. மக்கள் எவ்வாறு ஆளப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்களுடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உரிமை உண்டு. ஒரு முறையான அரசாங்கம் என்பது மக்கள் பங்கேற்பதன் மூலம் அமைப்பில் அவர்களுக்கான பங்கை உறுதிசெய்வதாகும்.

முதலாவது காரணத்தை விவேகம் என்றும், இரண்டாவதை தார்மீகம் என்றும் நாம் அழைக்கலாம். விவேகமான காரணம் அதிகாரப் பகிர்வு சிறந்த விளைவுகளை தரும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. தார்மீக காரணம் அதிகாரப் பகிர்வின் செயலை மதிப்புமிக்கதாக வலியுறுத்துகிறது.

சொற்களஞ்சியம்

விவேகமான: மதிநுட்பத்தின் அடிப்படையில் அல்லது ஆதாயங்கள் மற்றும் இழப்புகளை கணக்கிடுதல். விவேகமான முடிவுகள் பொதுவாக தார்மீக கருத்தாய்வுகளின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளுடன் முரண்படுகின்றன.

அன்னெட் பெல்ஜியத்தின் வடக்கு பகுதியில் உள்ள டச்சு பயிற்றுமொழி பள்ளியில் படிக்கிறார். பிரெஞ்சு மொழி பேசும் பல மாணவர்கள், பயிற்றுவிக்கும் மொழி பிரெஞ்சு மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். செல்வி இலங்கையின் வடக்கு பகுதியில் உள்ள ஒரு பள்ளியில் படிக்கிறார். அவருடைய பள்ளியில் படிக்கும் அனைத்து மாணவர்களும் தமிழை பேசக்கூடியவர்கள். அவர்கள் பயிற்றுவிக்கும் மொழி தமிழாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர்.

- அன்னெட் மற்றும் செல்வியின் பெற்றோர் குழந்தையின் விருப்பத்தை நனவாக்க அந்தந்த அரசாங்கங்களை அணுகினால், யார் வெற்றிபெற அதிக வாய்ப்பு உள்ளது? ஏன்?

Khalil's dilemma

As usual, Vikram was driving the motorbike under a vow of silence and Vetal was the pillion rider. As usual, Vetal started telling Vikram a story to keep him awake while driving. This time the story went as follows:

"In the city of Beirut, there lived a man called Khalil. His parents came from different communities. His father was an Orthodox Christian and mother a Sunni Muslim. This was not so uncommon in this modern, cosmopolitan city. People from various communities that lived in Lebanon came to live in its capital, Beirut. They lived together, intermingled, yet fought a bitter civil war among themselves. One of Khalil's uncles was killed in that war.

At the end of this civil war, Lebanon's leaders came together and agreed to some basic rules for power sharing among different communities. As per these rules, the country's President must belong to the Maronite sect of Catholic Christians. The Prime Minister must be from the Sunni Muslim community. The post of Deputy Prime Minister is fixed for Orthodox Christian sect and that of the Speaker for Shi'a Muslims. Under this pact, the Christians agreed not to seek French protection and the Muslims agreed not to seek unification with the neighbouring state of Syria.When the Christians and Muslims came to this agreement, they were nearly equal in population. Both sides have continued to respect this agreement though now the Muslims are in clear majority.

Khalil does not like this system one bit. He is a popular man with political ambition. But under the present system, the top position is out of his reach. He does not practise either his father's or his mother's religion and does not wish to be known by either. He cannot understand why Lebanon can't be like any other 'normal' democracy. "Just hold an election, allow everyone to contest and whoever wins maximum votes becomes the president, no matter which community he comes from. Why can't we do that, like in other democracies of the world?" he asks. His elders, who have seen the bloodshed of the civil war, tell him that the present system is the best guarantee for peace…"

The story was not finished, but they had reached the TV tower where they stopped every day. Vetal wrapped up quickly and posed his customary question to Vikram: "If you had the power to rewrite the rules in Lebanon, what would you do? Would you adopt the 'regular' rules followed everywhere, as Khalil suggests? Or stick to the old rules? Or do something else?" Vetal did not forget to remind Vikram of their basic pact: "If you have an answer in mind and yet do not speak up, your mobike will freeze, and so will you!"

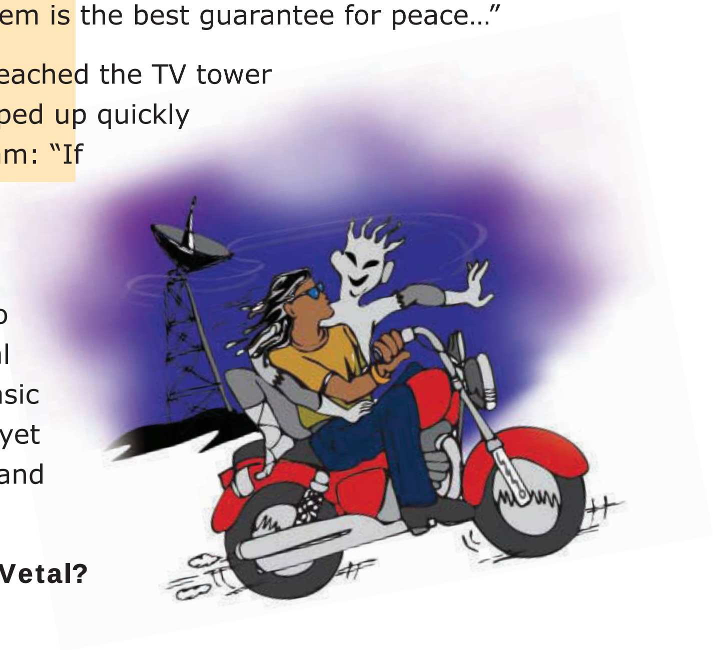

Can you help poor Vikram in answering Vetal?

APSCERT

கலீலின் தடுமாற்றம்

விக்ரம் வழக்கம்போலவே மௌன விரதமாக மோட்டார் சைக்கிளை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். விட்டல் அவருக்கு பின்னால் அமர்ந்திருந்தார். வழக்கம்போலவே, விட்டல் விக்ரமிடம் வண்டி ஓட்டும்போது அவர் தூங்காமல் இருக்க கதை சொல்ல ஆரம்பித்தார். இம்முறை கதை பின்வருமாறு சென்றது.

"பெய்ரூட் நகரில் கலீல் என்றொரு மனிதர் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது பெற்றோர் வெவ்வேறு சமூகங்களை சேர்ந்தவர்கள். அவரது தந்தை ஒரு மரபுவழி வந்த கிருத்துவர் மற்றும் தாய் சன்னி இஸ்லாமிய மரபுக் கிளையை சேர்ந்தவர். இது இந்த பன்னாட்டு மக்கள் வாழும் நகரத்தில் மிகவும் அசாதாரணமானது அல்ல. லெபனானில் வாழ்ந்த பல்வேறு சமூகங்களை சேர்ந்த மக்கள் அதன் தலைநகரான பெய்ரூட்டில் வசித்து வந்தனர். அவர்கள் ஒன்றாக வாழ்ந்தனர், ஒருங்கிணைந்தனர். ஆனால், தங்களுக்குள் கடுமையான உள்நாட்டுப் போரை நடத்தினர். அந்தப் போரில் கலீலின் மாமா ஒருவர் கொல்லப்பட்டார்.

இந்த உள்நாட்டுப் போரின் முடிவில், லெபனானின் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி, பல்வேறு சமூகங்களிடையே அதிகாரப் பகிர்விற்கான சில அடிப்படை விதிகளை ஏற்றுக் கொண்டனர். இவ்விதிகளின்படி, நாட்டின் ஜனாதிபதி கத்தோலிக்க கிருத்துவர்களின் மரோனைட் பிரிவை சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். பிரதமர் சன்னி முஸ்லீம் சமூகத்தை சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். துணைப்பிரதமர் பதவி மரபுவழி வந்த கிருத்துவ பிரிவினருக்கும், சபாநாயகர் பதவி ஷியா முஸ்லீம்களுக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, கிருத்துவர்கள் பிரெஞ்சு பாதுகாப்பை நாடமாட்டோம் என்றும், முஸ்லீம்கள் அண்டை நாடான சிரியாவுடன் ஒன்றிணைக்குமாறு கேட்கமாட்டோம் என்றும் ஒப்புக் கொண்டனர். இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு வந்தபோது கிருத்துவர்களும் முஸ்லீம்களும் மக்கள்தொகையில் ஏறத்தாழ சமமாக இருந்தனர். தற்போது முஸ்லீம்கள் அறுதி பெரும்பான்மையுடன் இருந்தாலும், இருதரப்பினரும் இந்த ஒப்பந்தத்தை தொடர்ந்து மதித்து வருகின்றனர்.

கலீலுக்கு இந்த அமைப்பு கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. அவர் அரசியல் லட்சியம் கொண்ட பிரபலமான மனிதர். ஆனால் தற்போதைய முறையின்படி, உயர்பதவி அவருக்கு எட்டவில்லை. அவர் தனது தந்தை அல்லது தாயின் மதத்தை கடைபிடிப்பதில்லை. மேலும், அவர்களால் அறியப்படவும் விரும்பவில்லை. லெபனான் மற்ற மக்களாட்சிகளைப் போல் ஏன் இருக்க முடியவில்லை என்பதை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தேர்தலை நடத்துங்கள். அனைவரையும் போட்டியிட அனுமதியுங்கள். அதிகபட்ச வாக்குகளை பெறுபவர் எந்த சமூகத்தை சேர்ந்தவராக இருப்பினும் அவர் ஜனாதிபதி ஆகலாம். உலகின் மற்ற மக்களாட்சி நாடுகளைப் போல் நம்மால் ஏன் அதை செய்ய முடியாது?" என்று அவர் கேட்கிறார். உள்நாட்டுப் போரின் இரத்தக்களரியை பார்த்த அவரது பெரியவர்கள் தற்போதைய அமைப்பு அமைதிக்கான சிறந்த உத்திரவாதம் என்று அவரிடம் கூறுகிறார்கள்.

கதை முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தினமும் நிறுத்தும் தொலைக்காட்சி கோபுரத்தை அடைந்தனர். விட்டல் விரைவாக முடித்துவிட்டு விக்ரமிடம் தான் வழக்கமாக கேட்கும் கேள்வியை கேட்டார்: "லெபனானில் உள்ள விதிகளை மாற்றி எழுதும் அதிகாரம் உங்களுக்கு இருந்தால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? கலீல் குறிப்பிடுவது போல் எல்லா இடங்களிலும் பின்பற்றப்படும் 'வழக்கமான விதிகளை' நீங்கள் பின்பற்றுவீர்களா? அல்லது பழைய விதிகளையே கடைபிடிப்பீர்களா? அல்லது வேறு ஏதாவது செய்வீர்களா?" எனக்கேட்டார். விட்டல் அவர்களின் அடிப்படை ஒப்பந்தத்தை நினைவூட்ட மறக்கவில்லை: "உன் மனதில் பதில் இருந்தும் பேசாமல் இருந்தால், உன்னுடைய கைப்பேசியும் உறைந்துவிடும். நீயும் உறைந்துவிடுவாய்!" என்றார்.

விட்டலுக்கு பதில் சொல்ல விக்ரமுக்கு நீங்கள் உதவ முடியுமா?

Forms of power-sharing

The idea of power-sharing has emerged in opposition to the notions of undivided political power. For a long time, it was believed that all power of a government must reside in one person or group of persons located at one place. It was felt that if the power to decide is dispersed, it would not be possible to take quick decisions and to enforce them. But these notions have changed with the emergence of democracy. One basic principle of democracy is that people are the source of all political power. In a democracy, people rule themselves through institutions of self-government. In a good democratic government, due respect is given to diverse groups and views that exist in a society. Everyone has a voice in the shaping of public policies. Therefore, it follows that in a democracy, political power should be distributed among as many citizens as possible.

Reigning the Reins

© Olle Johansson - Sweden, Cagle Cartoons Inc., 25 Feb. 2005

In 2005, some new laws were made in Russia giving more powers to its president. During the same time, the US president visited Russia. What, according to this cartoon, is the relationship between democracy and concentration of power? Can you think of some other examples to illustrate the point being made here?

In modern democracies, power sharing arrangements can take many forms. Let us look at some of the most common arrangements that we have or will come across.

1 Power is shared **among different organs of government,** such as the legislature, executive and judiciary. Let us call this horizontal distribution of power because it allows different organs of government placed at the same level to exercise different powers. Such a separation ensures that none of the organs can exercise unlimited power. Each organ checks the others. This results in a balance of power among various institutions. Last year, we studied that in a democracy, even though ministers and government officials exercise power, they are responsible to the Parliament or State Assemblies. Similarly, although judges are appointed by the executive, they can check the functioning of executive or laws made by the legislatures. This arrangement is called a system of checks and balances.

2 Power can be shared **among governments at different levels** – a general government for the entire country and governments at the provincial or regional level. Such a general government for the entire country is usually called federal government. In India, we refer to it as the Central or Union Government. The governments at the provincial or regional level are called by different names in different countries.

அதிகாரப் பகிர்வின் முறைகள்

பகிர்ந்தளிக்கப்படாத அரசியல் அதிகாரம் என்ற கருத்துகளுக்கு எதிராக அதிகாரப் பகிர்வு என்னும் கருத்து தோன்றியுள்ளது. நீண்ட காலமாக ஒரு அரசாங்கத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களும் ஒரே இடத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு நபர் அல்லது நபர்களின் குழுவிடம் இருக்க வேண்டும் என்று நம்பப்பட்டது. முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை சிதறடித்தால் விரைவான முடிவுகள் எடுக்கவும் செயல்படுத்தவும் முடியாது என்று உணரப்பட்டது. ஆனால் மக்களாட்சி தோன்றிய பிறகு இந்த கருத்துகள் மாறிவிட்டன. மக்களாட்சியின் ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை என்னவென்றால், எல்லா அரசியல் அதிகாரங்களுக்கும் மக்கள் தான் ஆதாரம். மக்களாட்சியில் தன்னாட்சி அரசாங்க அமைப்புகள் மூலம் மக்கள் தங்களை தாங்களே ஆள்கின்றனர். ஒரு நல்ல மக்களாட்சி அரசாங்கத்தில் ஒரு சமூகத்தில் இருக்கும் பல்வேறுபட்ட குழுக்கள் மற்றும் கருத்துகளுக்கு உரிய மரியாதை அளிக்கப்படுகிறது. பொதுக் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் ஒவ்வொருவருக்கும் குரல் கொடுக்கும் உரிமை உள்ளது.

ஆட்சியாள்பவரின் ஆட்சியை பிடித்தல்

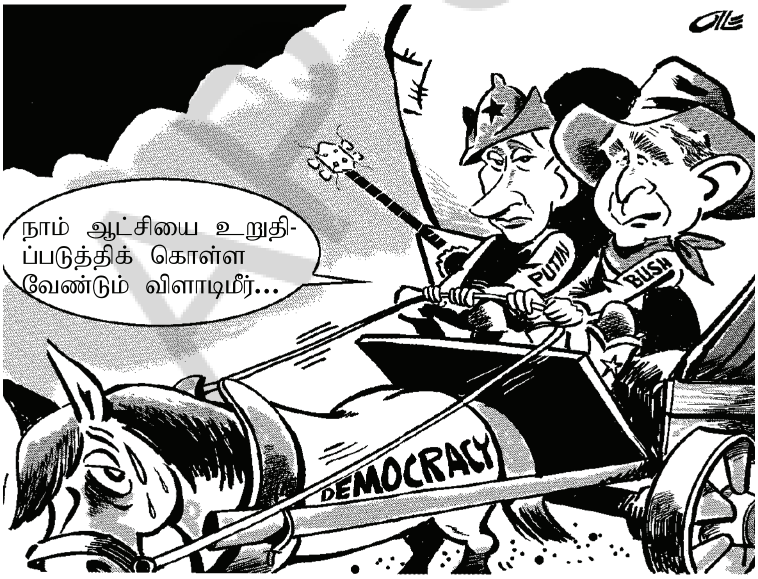

© Olle Johansson - Sweden, Cagle Cartoons Inc., 25 Feb. 2005

2005 ஆம் ஆண்டில் ரஷ்யாவில் சில புதிய சட்டங்கள் அதன் அதிபருக்கு அதிக அதிகாரங்களை அளித்தன. அதே சமயத்தில், அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரஷ்யாவிற்கு விஜயம் செய்தார். இந்த கேலிசித்திரத்தின்படி, மக்களாட்சிக்கும் அதிகார குவிப்பிற்கும் இடையே தொடர்புள்ளதா? இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள கருத்தை விளக்குவதற்கு வேறு சில எடுத்துக்காட்டுகளை நீங்கள் சிந்திக்க முடியுமா?

எனவே மக்களாட்சியில் அரசியல் அதிகாரம் முடிந்தளவு பல்வேறு குடிமக்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். நவீன மக்களாட்சிகளில் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான ஏற்பாடுகள் பல வடிவங்களை எடுக்கலாம். நம்மிடம் இருக்கும் அல்லது நாம் காணும் மிகவும் பொதுவான ஏற்பாடுகளில் சிலவற்றை காண்போம்.

1. அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு உறுப்புகளான சட்டமன்றம், நிறைவேற்றுவோர் மற்றும் நீதித்துறை போன்றவற்றிற்கு இடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது. இதை நாம் அதிகாரத்தின் கிடைமட்ட பங்கீடு என அழைக்கலாம். ஏனெனில், இது ஒரே மட்டத்திலுள்ள அரசாங்கத்தின் வெவ்வேறு உறுப்புகள் வெவ்வேறு அதிகாரங்களை பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது. அவ்வாறான அதிகார பிரிப்புகள் அரசாங்க உறுப்புகள் எதுவும் வரம்பற்ற அதிகாரத்தை பயன்படுத்த முடியாது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பும் மற்றவற்றை கட்டுப்படுத்துகிறது. இது பல்வேறு அமைப்புகளிடையே அதிகார சமநிலையை ஏற்படுத்துகிறது. கடந்த ஆண்டு மக்களாட்சியில் அமைச்சர்கள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகள் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தினாலும் அவர்கள் பாராளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றங்களுக்கு பொறுப்புடையவர்கள் என்று நாம் படித்தறிந்தோம். அவ்வாறே நீதிபதிகள் நிறைவேற்றுவோரால் நியமிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் நிர்வாகத்தின் செயல்பாட்டை அல்லது சட்டமன்றங்களால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை முடியும். இந்த ஏற்பாடு கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் சமநிலைகளின் அமைப்பு என்றழைக்கப்படுகிறது.

2. அதிகாரத்தை வெவ்வேறு நிலைகளில் அரசாங்கங்களிடையே பகிர்ந்துக் கொள்ளலாம். முழு நாட்டிற்கான பொது அரசாங்கம் மற்றும் மாகாண அல்லது பிராந்திய மட்டத்தில் உள்ளன. அவ்வாறான நாடு முழுமைக்கும் பொதுவான அரசாங்கத்தை கூட்டாட்சி அரசாங்கம் என்றழைப்பர். இந்தியாவில் நாம் இதை மத்திய அல்லது யூனியன் அரசாங்கம் என்று குறிப்பிடுகிறோம். மாகாண அல்லது பிராந்திய மட்டத்தில் உள்ள அரசாங்கங்கள் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

In India, we call them State Governments. This system is not followed in all countries. There are many countries where there are no provincial or state governments. But in those countries like ours, where there are different levels of government, the constitution clearly lays down the powers of different levels of government. This is what they did in Belgium, but was refused in Sri Lanka. This is called federal division of power. The same principle can be extended to levels of government lower than the State government, such as the municipality and panchayat. Let us call division of powers involving higher and lower levels of government vertical division of power. We shall study these at some length in the next chapter.

3 Power may also be shared **among different social groups,** such as the religious and linguistic groups. 'Community government' in Belgium is a good example of this arrangement. In some countries, there are constitutional and legal arrangements, whereby socially weaker sections and women are represented in the legislatures and administration. Last year, we studied the system of 'reserved constituencies' in assemblies and the parliament of our country. This type of arrangement is meant to give space in the government and administration to diverse social groups, who otherwise, would feel alienated from the government. This method is used to give minority communities a fair share in power. In Unit II, we shall look at various ways of accommodating social diversities.

4 Power sharing arrangements can also be seen in the way **political parties, pressure groups and movements** control or influence those in power. In a democracy, the citizens must have freedom to choose among various contenders for power. In contemporary democracies, this takes the form of competition among different parties. Such competition ensures that power does not remain in one hand. In the long run, power is shared among different political parties that represent different ideologies and social groups. Sometimes this kind of sharing can be direct, when two or more parties form an alliance to contest elections. If their alliance is elected, they form a coalition government and thus share power. In a democracy, we find interest groups, such as those of traders, businessmen, industrialists, farmers and industrial workers. They also will have a share in governmental power, either through participation in governmental committees or bringing influence on the decision-making process. In Unit III, we shall study the working of political parties.

In my school, the class monitor changes every month. Is that what you call a power sharing arrangement?

APSCERT

இந்தியாவில் இவற்றை மாநில அரசாங்கங்கள் என்று நாம் அழைக்கிறோம். இந்த அமைப்பு எல்லா நாடுகளிலும் பின்பற்றப்படுவதில்லை. மாகாண அல்லது மாநில அரசாங்கங்கள் இல்லாத பல நாடுகள் உள்ளன. ஆனால், நம்மைப் போன்ற நாடுகளில் பல்வேறு அரசு நிலைகளில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் வெவ்வேறு நிலை அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்களை தெளிவாக வகுத்துள்ளது. இதைத்தான் அவர்கள் பெல்ஜியத்தில் அவர்கள் செய்தனர். ஆனால் இலங்கையில் மறுக்கப்பட்டது. இது கூட்டாட்சி அதிகாரப் பகிர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது. நகராட்சி மற்றும் பஞ்சாயத்து போன்ற மாநில அரசாங்கத்தைவிட குறைவான அரசாங்க நிலைகளுக்கும் இதே கொள்கையை விரிவுபடுத்தலாம். அரசாங்கத்தின் உயர் மற்றும் கீழ் நிலைகளை உள்ளடக்கிய இந்த அதிகாரப் பகிர்வினை நாம் செங்குத்து அதிகாரப் பகிர்வு என அழைக்கலாம். இவற்றைப்பற்றி நாம் அடுத்த அத்தியாயத்தில் விரிவாக படிப்போம்.

3. மதம் மற்றும் மொழியியல் குழுக்கள் போன்ற பல்வேறு சமூக குழுக்கள் இடையேயும் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம். பெல்ஜியத்தில் உள்ள ‘சமூக அரசாங்கம்’ இந்த ஏற்பாட்டிற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. சில நாடுகளில் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள் உள்ளன. இதன் மூலம் சமூக ரீதியாக பலவீனமான பிரிவினர் மற்றும் பெண்கள் சட்டமன்றங்களிலும், நிர்வாகத்திலும் பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றனர். கடந்த ஆண்டு, நம் நாட்டின் சட்டசபைகளிலும், பாராளுமன்றத்திலும் ஒதுக்கீடு தொகுதிகள் முறையை குறித்து படித்தோம். இந்த வகையான ஏற்பாடு என்பது பல்வேறுபட்ட சமூக குழுக்களுக்கு அரசு மற்றும் நிர்வாகத்தில் இடம் கொடுப்பதாகும். குழுக்கள் இல்லையெனில் அரசாங்கத்திடமிருந்து அந்நியப்பட்டதாக உணருவார்கள். சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு அதிகாரத்தில் நியாயமான பங்கை வழங்க இந்த முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. அலகு 2-ல் சமூக வேறுபாடுகளுக்கு இடமளிக்கும் பல்வேறு வழிகளை காண்போம்.

4. அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகளை அரசியல் கட்சிகள், அழுத்த குழுக்கள் மற்றும் இயக்கங்கள் போன்றவை அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களைக் கட்டுப்படுத்துதல் அல்லது செல்வாக்கு செலுத்தும் விதங்களிலும் காணலாம். ஒரு மக்களாட்சியில் அதிகாரத்திற்காக போட்டியிடும் பல்வேறு போட்டியாளர்களில் இருந்து விரும்புவோரை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் சுதந்திரம் குடிமக்களுக்கு இருக்க வேண்டும். தற்கால மக்களாட்சி நாடுகளில், இது பல்வேறு கட்சிகளுக்கு இடையே போட்டி வடிவத்தை கொண்டுள்ளது. அவ்வாறான போட்டி அதிகாரம் ஒரு கையில் நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்பதை உறுதி செய்கிறது. நீண்ட காலமாக வெவ்வேறு சித்தாந்தங்களையும், சமூக குழுக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வெவ்வேறு அரசியல் கட்சிகளிடையே அதிகாரம் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. சில சமயங்களில் இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட கட்சிகள் கூட்டணி அமைத்து தேர்தலில் போட்டியிடும் போது, இதுபோன்ற பகிர்வு நேரிடையாக இருக்கலாம். அவர்களின் கூட்டணி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் ஒரு கூட்டணி ஆட்சியை அமைத்து, அதன் மூலம் அதிகாரத்தை பகிர்ந்துக் கொள்கிறார்கள். மக்களாட்சியில் வணிகர்கள், வியாபாரிகள், தொழிலதிபர்கள், விவசாயிகள், தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் போன்ற ஆர்வமுள்ள குழுக்களை நாம் காண்கிறோம். அரசாங்க குழுக்களில் பங்கேற்பதன் மூலமாக அல்லது முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் செல்வாக்கை கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்கள் அரசாங்க அதிகாரத்தில் பங்குபெறுவார்கள். அலகு 3-ல் நாம் அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகளை படித்திடுவோம்.

எனது பள்ளியில் வகுப்பு மாணாக்க தலைவரை ஒவ்வொரு மாதமும் மாற்றுவர். அதைதான் நீங்கள் அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடு என்று அழைக்கிறீர்களா?

Here are some examples of power sharing. Which of the four types of power sharing do these represent? Who is sharing power with whom?

- The Bombay High Court ordered the Maharashtra State Government to immediately take action and improve living conditions for the 2,000-odd children at seven children's homes in Mumbai.
- The government of Ontario state in Canada has agreed to a land claim settlement with the aboriginal community. The Minister responsible for Native Affairs announced that the government will work with aboriginal people in a spirit of mutual respect and cooperation.
- Russia's two influential political parties, the Union of Right Forces and the Liberal Yabloko Movement, agreed to unite their organisations into a strong right-wing coalition. They propose to have a common list of candidates in the next parliamentary elections.
- The finance ministers of various states in Nigeria got together and demanded that the federal government declare its sources of income. They also wanted to know the formula by which the revenue is distributed to various State Governments.

AP SCERT

Exercises

1. What are the different forms of power sharing in modern democracies? Give an example of each of these.
2. State one prudential reason and one moral reason for power sharing with an example from the Indian context.
3. After reading this chapter, three students drew different conclusions. Which of these do you agree with and why? Give your reasons in about 50 words.

   Thomman - Power sharing is necessary only in societies which have religious, linguistic or ethnic divisions.

   Mathayi – Power sharing is suitable only for big countries that have regional divisions.

   Ouseph – Every society needs some form of power sharing even if it is small or does not have social divisions.
4. The Mayor of Merchtem, a town near Brussels in Belgium, has defended a ban on speaking French in the town's schools. He said that the ban would help all non-Dutch speakers integrate in this Flemish town. Do you think that this measure is in keeping with the spirit of Belgium's power sharing arrangements? Give your reasons in about 50 words.

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான சில எடுத்துக்காட்டுகள் இங்குள்ளன. இவை எந்த நான்கு வகையான அதிகாரப் பகிர்வுகளை குறிக்கின்றன? யார் யாருடன் அதிகாரத்தை பகிர்ந்துக் கொள்கின்றனர்?

- மும்பையிலுள்ள ஏழு குழந்தைகளின் இல்லங்களில் உள்ள 2000-க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து மேம்படுத்துமாறு மகாராஷ்டிர மாநில அரசுக்கு மும்பை உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.
- கனடாவில் உள்ள ஒண்டாரியோ மாநில அரசு நில உரிமை கோரல் தீர்வுக்கு பழங்குடி சமூகத்தினருடன் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. பழங்குடி சமூகத்துடன் பரஸ்பர மரியாதை மற்றும் ஒத்துழைப்புடன் அரசாங்கம் செயல்படும் என்று பூர்வீக விவகாரங்களுக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் அறிவித்தார்.
- ரஷ்யாவில் இரண்டு செல்வாக்கு மிக்க அரசியல் கட்சிகளான “வலதுசாரிகளின் ஒன்றியம்” மற்றும் “சுதந்திர யப்லோகோ இயக்கம்” ஆகியவை தங்கள் அமைப்புகளை ஒரு வலுவான வலதுசாரி கூட்டணியாக இணைக்க ஒப்புக் கொண்டன. அடுத்த பாராளுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களின் பொதுவான பட்டியல் வேண்டுமென அவை முன்மொழிந்தன.
- நைஜீரியாவிலுள்ள பல்வேறு மாநிலங்களின் நிதியமைச்சர்கள் ஒன்றுகூடி, கூட்டாட்சி அரசாங்கம் அதன் வருவாய் ஆதாரங்களை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தனர். பல்வேறு மாநில அரசுகளுக்கு வருவாயை பகிர்ந்தளிக்கும் சூத்திரத்தையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினர்.

பயிற்சிகள்

1. நவீன மக்களாட்சி நாடுகளில் அதிகாரப் பகிர்வின் பல்வேறு முறைகள் யாவை? இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு தருக.
2. அதிகாரப் பகிர்விற்கு, ஒரு விவேகமான காரணத்தையும், ஒரு தார்மீக காரணத்தையும் இந்திய சூழலில் ஒரு எடுத்துக்காட்டுடன் குறிப்பிடுக.
3. இந்த அத்தியாயத்தை படித்தபிறகு, மூன்று மாணவர்கள் வேறுபட்ட முடிவுகளை எடுத்தனர். இவற்றில் எதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள்? ஏன்? உங்கள் காரணங்களை 50 சொற்களில் தருக.

   தொம்மன் – மதம், மொழி அல்லது இனப்பிரிவுகளை கொண்ட சமூகங்களில் மட்டுமே அதிகாரப் பகிர்வு அவசியம்.

   மத்தாயி – அதிகாரப் பகிர்வு பிராந்திய பிரிவுகளைக் கொண்ட பெரிய நாடுகளுக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது.

   உசேப் – ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் சிறியதாக இருந்தாலும் அல்லது சமூக பிரிவுகள் இல்லாதிருப்பினும் சிறிதளவு முறையில் அதிகாரப் பகிர்வு தேவைப்படுகிறது.
4. பெல்ஜியத்தில் பிரசெல்ஸ் நகரத்திற்கு அருகில் உள்ள 'மெர்க் டெம்' நகரத்தின் நகராட்சி தலைவர் பள்ளிகளில் பிரஞ்சு மொழி பேசுவதற்கு விதிக்கப்பட்ட தடையை ஆதரித்தார். டச்சு அல்லாத அனைத்து மொழி பேசுபவர்களும் இந்த பிளெமிஷ் நகரத்தில் ஒருங்கிணைந்திட இந்த தடை உதவிடும் என்று கூறினார். இந்த நடவடிக்கை பெல்ஜியத்தின் அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகளின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்றது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? உங்களுடைய காரணங்களை 50 சொற்களில் சொல்லுங்கள்.

AP SCERT

Exercises

5. Read the following passage and pick out any one of the prudential reasons for power sharing offered in this.

   "We need to give more power to the panchayats to realise the dream of Mahatma Gandhi and the hopes of the makers of our Constitution. Panchayati Raj establishes true democracy. It restores power to the only place where power belongs in a democracy – in the hands of the people. Giving power to Panchayats is also a way to reduce corruption and increase administrative efficiency. When people participate in the planning and implementation of developmental schemes, they would naturally exercise greater control over these schemes. This would eliminate the corrupt middlemen. Thus, Panchayati Raj will strengthen the foundations of our democracy."

6. Different arguments are usually put forth in favour of and against power sharing. Identify those which are in favour of power sharing and select the answer using the codes given below? Power sharing:

   A. reduces conflict among different communities
   B. decreases the possibility of arbitrariness
   C. delays decision making process
   D. accommodates diversities
   E. increases instability and divisiveness
   F. promotes people's participation in government
   G. undermines the unity of a country

(a)	A	B	D	F
(b)	A	C	E	F
(c)	A	B	D	G
(d)	B	C	D	G

7. Consider the following statements about power sharing arrangements in Belgium and Sri Lanka.

   A. In Belgium, the Dutch-speaking majority people tried to impose their domination on the minority French-speaking community.
   B. In Sri Lanka, the policies of the government sought to ensure the dominance of the Sinhala-speaking majority.
   C. The Tamils in Sri Lanka demanded a federal arrangement of power sharing to protect their culture, language and equality of opportunity in education and jobs.
   D. The transformation of Belgium from unitary government to a federal one prevented a possible division of the country on linguistic lines.

   Which of the statements given above are correct?

(a) A, B, C and D   (b) A, B and D   (c) C and D   (d) B, C and D

AP SCERT

5. பின்வரும் பத்தியை படித்து இதில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகார பகிர்வுக்கான விவேகமான காரணங்களில் ஏதேனும் ஒன்றினை தேர்ந்தெடுக்கவும்.

"மகாத்மா காந்தியின் கனவையும், நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் நம்பிக்கையையும் நனவாக்க பஞ்சாயத்துகளுக்கு நாம் அதிக அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது. பஞ்சாயத்து ராஜ் உண்மையான மக்களாட்சியை நிறுவுகிறது. இது மக்களாட்சியில் அதிகாரம் பெற்றுள்ள ஒரே இடமான மக்களின் கைகளில் அதிகாரத்தை மீட்டெடுத்து ஒப்படைக்கிறது. பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது ஊழலைக் குறைப்பதற்கும், நிர்வாகத் திறனை அதிகரிப்பதற்கும் ஒரு வழியாகும். வளர்ச்சி திட்டங்களை திட்டமிடுதல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் மக்கள் பங்கேற்கும்போது, அவர்கள் இயற்கையாகவே இத்திட்டங்களின் மீது அதிக கட்டுப்பாட்டை பெறுவார்கள். இது ஊழல் செய்யும் இடைத்தரகர்களை நீக்கிடும். இவ்வாறாக பஞ்சாயத்து ராஜ் நமது மக்களாட்சியின் அடித்தளங்களை வலுப்படுத்துகிறது."

6. அதிகாரப் பகிர்வுக்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் வெவ்வேறு வாதங்கள் பொதுவாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. அதிகாரப் பகிர்வுக்கு ஆதரவானவற்றை கண்டறிந்து, கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளை பயன்படுத்தி விடையை தேர்ந்தெடுங்கள்.

அதிகாரப் பகிர்வு:

A. பல்வேறு சமூகங்களுக்கிடையே மோதலை குறைக்கிறது.

B. தன்னிச்சையான போக்கின் சாத்தியக்கூற்றை குறைக்கிறது.

C. முடிவெடுக்கும் செயல்முறையை தாமதப்படுத்துகிறது.

D. பன்முகத்தன்மைக்கு இடமளிக்கிறது.

E. உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் பிரிவினையை அதிகரிக்கிறது.

F. அரசாங்கத்தில் மக்களின் பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கிறது.

G. ஒரு நாட்டின் ஒற்றுமையை வலுவற்றதாக்குகிறது.

(a)	A	B	D	F
(b)	A	C	E	F
(c)	A	B	D	G
(d)	B	C	D	G

7. பெல்ஜியம் மற்றும் இலங்கையில் அதிகாரப் பகிர்வுகளின் ஏற்பாடுகள் குறித்த பின்வரும் கூற்றுகளை கவனியுங்கள்.

A. பெல்ஜியத்தில் டச்சு மொழி பேசும் பெரும்பான்மை மக்கள் சிறுபான்மை பிரெஞ்சு மொழி பேசும் சமூகத்தின் மீது அவர்களின் ஆதிக்கத்தை திணிக்க முயன்றனர்.

B. இலங்கையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், சிங்கள மொழி பேசும் பெரும்பான்மையினரின் ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்த முயன்றன.

C. இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள், அவர்களின் கலாச்சாரம், மொழி மற்றும் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளில் சமத்துவத்தை பாதுகாக்க அதிகாரப் பகிர்வை கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சி ஏற்பாட்டை கோரினர்.

D. பெல்ஜியத்தை ஒற்றையாட்சி அராசங்க முறையில் இருந்து கூட்டாட்சி நாடாக மாற்றியது. அது மொழிவாரியாக பிளவுபடும் சாத்தியத்தை தடுத்தது.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கூற்றுகளில் எது சரியானது?

(a) A, B, C மற்றும் D (b) A, B மற்றும் D (c) C மற்றும் D (d) B, C மற்றும் D

பயிற்சிகள்

Exercises

8. Match List I (forms of power sharing) with List II (forms of government) and select the correct answer using the codes given below in the lists:

	List I	List II
1.	Power shared among different organs of government	A. Community government
2.	Power shared among governments at different levels	B. Separation of powers
3.	Power shared by different social groups	C. Coalition government
4.	Power shared by two or more political parties	D. Federal government

	1	2	3	4
(a)	D	A	B	C
(b)	B	C	D	A
(c)	B	D	A	C
(d)	C	D	A	B

9. Consider the following two statements on power sharing and select the answer using the codes given below:
A. Power sharing is good for democracy.
B. It helps to reduce the possibility of conflict between social groups.

Which of these statements are true and false?

(a) A is true but B is false
(b) Both A and B are true
(c) Both A and B are false
(d) A is false but B is true

APSCERT

பயிற்சிகள்

8. பட்டியல் I ஐ (அதிகாரப் பகிர்வின் முறைகள்) பட்டியல் II (அரசாங்கத்தின் முறைகள்) உடன் பொருத்துக மற்றும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளை பயன்படுத்தி சரியான பதிலை தேர்ந்தெடுக்கவும்.

	பட்டியல் I	பட்டியல் II
1.	அரசாங்கத்தின் பல்வேறு அமைப்புகளுக்கிடையே அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கும்.	A. சமூக அரசாங்கம்
2.	பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள அரசாங்கங்களிடையே அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கும்.	B. அதிகாரங்களை பகிர்தல்
3.	பல்வேறு சமூக குழுக்களிடையே அதிகாரம் பகிர்ந்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும்	C. கூட்டணி அரசாங்கம்
4.	இரண்டு அல்லது அதற்கும் அதிகமான அரசியல் கட்சிகளால் அதிகாரம் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கும்	D. கூட்டாட்சி அரசாங்கம்

	1	2	3	4
(a)	D	A	B	C
(b)	B	C	D	A
(c)	B	D	A	C
(d)	C	D	A	B

9. அதிகாரப் பகிர்வு குறித்த பின்வரும் இரண்டு கூற்றுகளை கருத்தில் கொண்டு, கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளை பயன்படுத்தி பதிலை தேர்ந்தெடுங்கள்:

A. அதிகாரப் பகிர்வு மக்களாட்சிக்கு நல்லது.

B. இது சமூக குழுக்களிடையே மோதல் ஏற்படும் சாத்தியத்தை குறைக்க உதவுகிறது.

இக்கூற்றுகளில் எது சரியானது மற்றும் தவறானது?

(a) A சரி, B தவறு
(b) A மற்றும் B இரண்டும் சரி
(c) A மற்றும் B இரண்டும் தவறு
(d) A தவறு, B சரி

Federalism

Chapter 2

Overview

In the previous chapter, we noted that vertical division of power among different levels of government is one of the major forms of power-sharing in modern democracies. In this chapter, we focus on this form of power-sharing. It is most commonly referred to as federalism. We begin by describing federalism in general terms. The rest of the chapter tries to understand the theory and practice of federalism in India. A discussion of the federal constitutional provisions is followed by an analysis of the policies and politics that has strengthened federalism in practice. Towards the end of the chapter, we turn to the local government, a new and third tier of Indian federalism.

APSCERT

கூட்டாட்சி

அத்தியாயம் 2

கண்ணோட்டம்

முந்தைய அத்தியாயத்தில், நவீன மக்களாட்சி நாடுகளில் அதிகாரப் பகிர்வின் முக்கிய வடிவங்களில் ஒன்று அரசாங்கத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள அமைப்புகளிடையே அதிகாரத்தை செங்குத்தாக பிரித்தளிப்பது என்பதைக் கண்டோம். இந்த அத்தியாயத்தில் அதிகாரப் பகிர்வின் இந்த வடிவத்தின் மீது நாம் கவனம் செலுத்துவோம். இது பொதுவாக கூட்டாட்சி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கூட்டாட்சியை பொதுவான சொற்களில் விவரிப்பதன் மூலம் நாம் தொடங்குவோம். இந்த அத்தியாயத்தின் மீதமுள்ள பகுதி இந்தியாவில் கூட்டாட்சி தத்துவம் மற்றும் நடைமுறையில் இருப்பதை குறித்து புரிந்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறது. கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு விதிகள் பற்றிய விவாதம், நடைமுறையில் கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்திய கொள்கைகள் மற்றும் அரசியலின் பகுப்பாய்வுடன் தொடர்கிறது. அத்தியாயத்தின் முடிவில், இந்திய கூட்டாட்சியின் புதிய மற்றும் மூன்றாம் அடுக்கு உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கு திரும்புவோம்.

AP SCERT

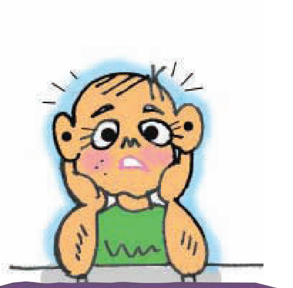

I am confused. What do we call the Indian government? Is it Union, Federal or Central?

What is federalism?

Let us get back to the contrast between Belgium and Sri Lanka that we saw in the last chapter. You would recall that one of the key changes made in the Constitution of Belgium was to reduce the power of the Central Government and to give these powers to the regional governments. Regional governments existed in Belgium even earlier. They had their roles and powers. But all these powers were given to these governments and could be withdrawn by the Central Government. The change that took place in 1993 was that the regional governments were given constitutional powers that were no longer dependent on the central government. Thus, Belgium shifted from a unitary to a federal form of government. Sri Lanka continues to be, for all practical purposes, a unitary system where the national government has all the powers. Tamil leaders want Sri Lanka to become a federal system.

Federalism is a system of government in which the power is divided between a central authority and various constituent units of the country. Usually, a federation has two levels of government. One is the government for the entire country that is usually responsible for a few subjects of common national interest. The others are governments at the level of provinces or states that look after much of the day-to-day administering of their state. Both these levels of governments enjoy their power independent of the other.

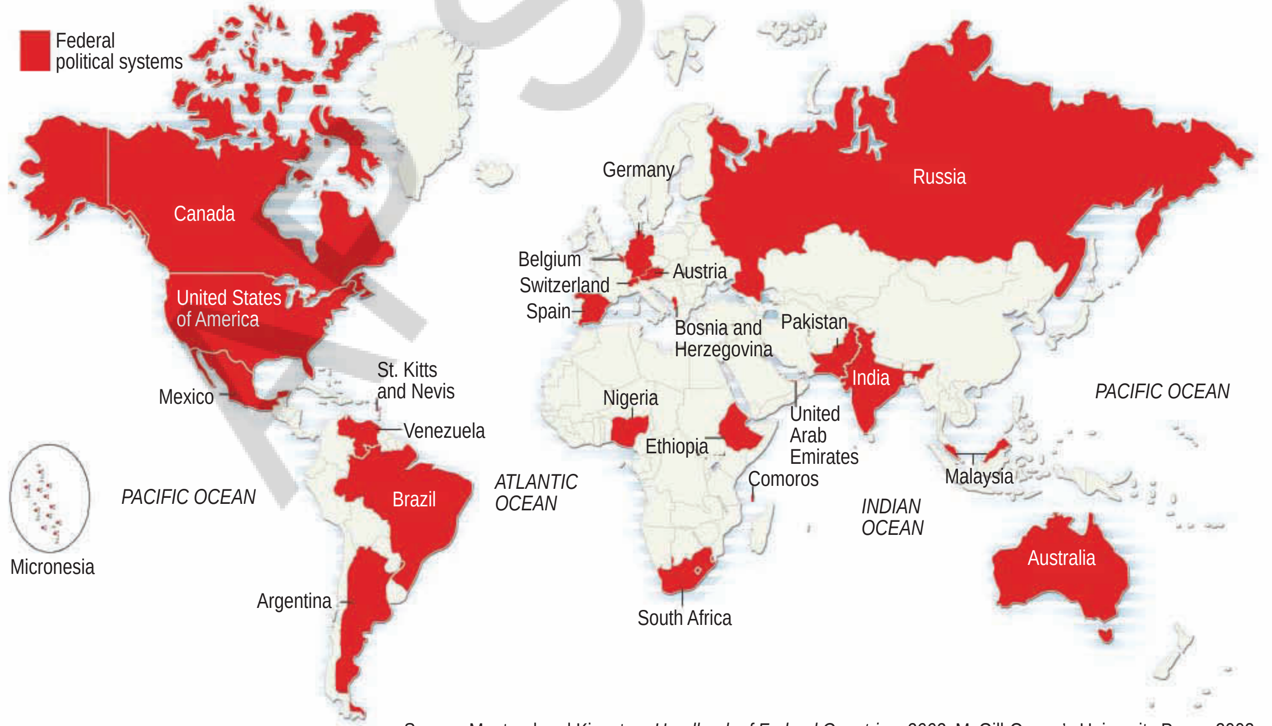

Source: Montreal and Kingston, *Handbook of Federal Countries: 2002*, McGill-Queen's University Press, 2002.

Though only 25 of the world's 193 countries have federal political systems, their citizens make up 40 per cent of the world's population. Most of the large countries of the world are federations. Can you notice an exception to this rule in this map?

கூட்டாட்சி என்றால் என்ன?

கடந்த அத்தியாயத்தில் நாம் பார்த்த பெல்ஜியத்திற்கும், இலங்கைக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டிற்கு மீண்டும் வருவோம். பெல்ஜியத்தின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முக்கியமான மாற்றங்களில் ஒன்று, மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை குறைத்து அதிகாரங்களை பிராந்திய அரசாங்கங்களுக்கு வழங்குவது என்பது நினைவிருக்கலாம். முன்னதாக பெல்ஜியத்தில் பிராந்திய அரசாங்கங்கள் இருந்தன. அவற்றுக்கான செயல்கள் மற்றும் அதிகாரங்கள் இருந்தன. ஆனால், இந்த அதிகாரங்கள் அனைத்தும் இந்த அரசுகளுக்கு வழங்கப்பட்டு, மத்திய அரசால் திரும்பப் பெறப்படலாம். 1993 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட மாற்றம் யாதெனில் பிராந்திய அரசாங்கங்களுக்கு அரசியலமைப்பு ரீதியான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. அவை இனி மத்திய அரசை சார்ந்திருக்க தேவையில்லை என்பதாகும். இவ்வாறாக, பெல்ஜியம் ஒற்றையாட்சி முறையில் கூட்டாட்சி முறைக்கு மாறியது. இலங்கை அனைத்து நடைமுறை நோக்கங்களுக்காக ஒரு ஒற்றையாட்சி முறை அரசாக தொடர்கிறது. இதில் தேசிய அரசாங்கம் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கும். தமிழ் இன தலைவர்கள் இலங்கை ஒரு கூட்டாட்சி அமைப்பாக மாற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர்.

கூட்டாட்சி என்பது ஒரு மத்திய அரசு மற்றும் நாட்டின் பல்வேறு அரசியலமைப்பு ரீதியிலான அலகுகள் இடையே ஆட்சி அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு அரசாங்க அமைப்பாகும். பொதுவாக, ஒரு கூட்டமைப்பு இரண்டு நிலைகளில் அரசாங்கத்தை கொண்டிருக்கும். முதலாவது, நாடு முழுவதற்குமான ஒரு அரசாங்கமாகும். இது பொதுவாக தேசிய நலன் சார்ந்த அம்சங்களுக்கு பொறுப்புடையதாகும். மற்றொன்று மாகாணங்கள் அல்லது மாநிலங்களின் மட்டத்திலுள்ள அரசாங்கங்கள் ஆகும். அவை தங்கள் மாநிலத்தின் அன்றாட நிர்வாகத்தின் பெரும்பகுதியை கவனிக்கின்றன. இவ்விரண்டு நிலைகளிலுள்ள அரசாங்கங்கள் சுதந்திரமான அதிகாரங்களை அனுபவிக்கின்றன.

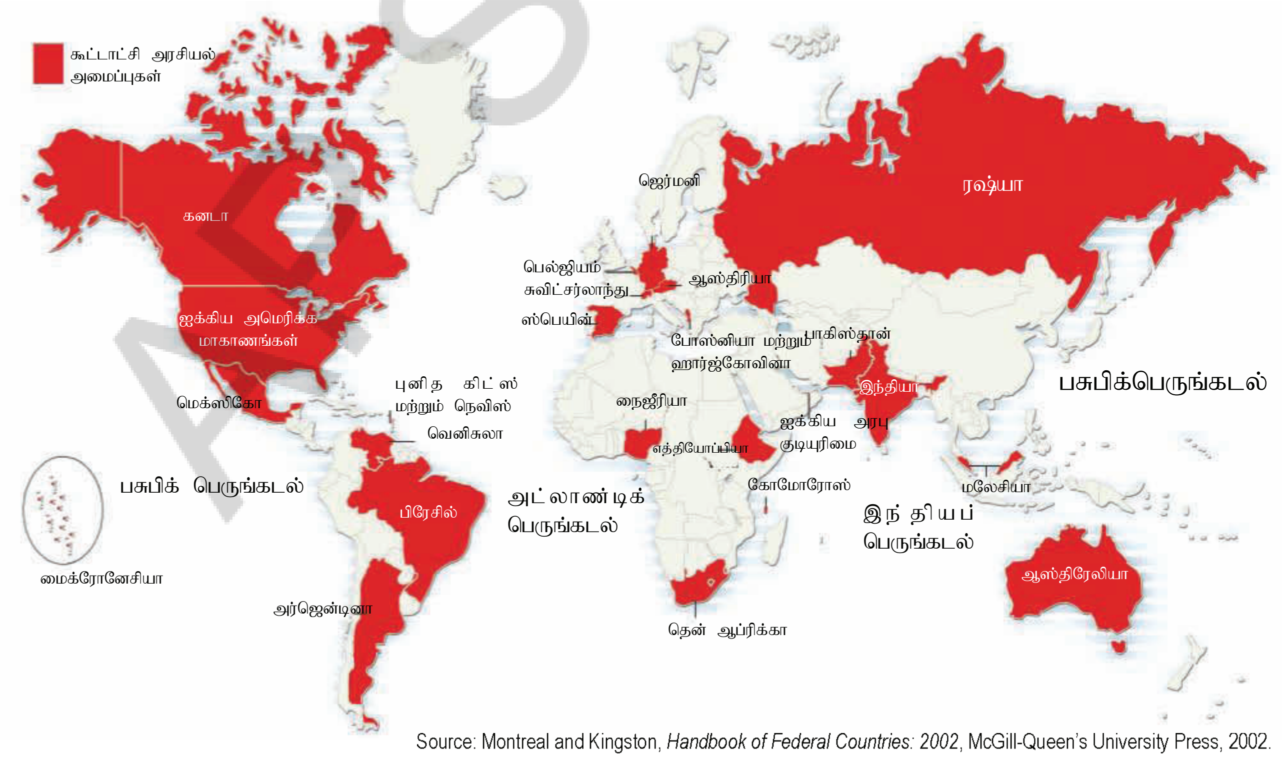

Source: Montreal and Kingston, *Handbook of Federal Countries: 2002*, McGill-Queen's University Press, 2002.

உலகின் 193 நாடுகளில் 25 நாடுகளில் மட்டுமே கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்புகள் இருந்தாலும், அவற்றின் குடிமக்கள் உலக மக்கள்தொகையில் 40 சதவீதமாக உள்ளனர். உலகின் பெரும்பாலான பெரிய நாடுகள் கூட்டாட்சிகள். இந்த வரைபடத்தில் இந்த விதிக்கு விதிவிலக்காக இருப்பதை நீங்கள் கவனிக்க முடிகிறதா?

In this sense, federations are contrasted with unitary governments. Under the unitary system, either there is only one level of government or the sub-units are subordinate to the central government. The central government can pass on orders to the provincial or the local government. But in a federal system, the central government cannot order the state government to do something. State government has powers of its own for which it is not answerable to the central government. Both these governments are separately answerable to the people.

Let us look at some of the key features of federalism :

1. There are two or more levels (or tiers) of government.
2. Different tiers of government govern the same citizens, but each tier has its own JURISDICTION in specific matters of legislation, taxation and administration.
3. The jurisdictions of the respective levels or tiers of government are specified in the constitution. So the existence and authority of each tier of government is constitutionally guaranteed.
4. The fundamental provisions of the constitution cannot be unilaterally changed by one level of government. Such changes require the consent of both the levels of government.
5. Courts have the power to interpret the constitution and the powers of different levels of government. The highest court acts as an umpire if disputes arise between different levels of government in the exercise of their respective powers.
6. Sources of revenue for each level of government are clearly specified to ensure its financial autonomy.
7. The federal system thus has dual objectives: to safeguard and promote unity of the country, while at the same time accommodate regional diversity. Therefore, two aspects are crucial for the institutions and practice of federalism. Governments at different levels should agree to some rules of power-sharing. They should also trust that each would abide by its part of the agreement. An ideal federal system has both aspects : mutual trust and agreement to live together.

The exact balance of power between the central and the state government varies from one federation to another. This balance depends mainly on the historical context in which the federation was formed. There are two kinds of routes through which federations have been formed. The first route involves independent States coming together on their own to form a bigger unit, so that by pooling sovereignty and retaining identity, they can increase their security. This type of **'coming together' federations** include the USA, Switzerland and Australia. In this first category of federations, all the constituent States usually have equal power and are strong vis-à-vis the federal government.

The second route is where a large country decides to divide its power between the constituent States and the national government. India, Spain and Belgium are examples of this kind of **'holding together' federations.** In this second category, the Central Government tends to be more powerful vis-à-vis the States. Very often different constituent units of the federation have unequal powers. Some units are granted special powers.

If federalism works only in big countries, why did Belgium adopt it?

Glossary

Jurisdiction: The area over which someone has legal authority. The area may be defined in terms of geographical boundaries or in terms of certain kinds of subjects.

இந்த கருத்தில் கூட்டமைப்புகள் ஒற்றையாட்சி அரசாங்கங்களுடன் முரண்படுகின்றன. ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ் ஒரு நிலையில் மட்டும் அரசாங்கம் இருக்கும் அல்லது துணை அமைப்புகள் மத்திய அரசிற்கு அடிபணிந்தவை. மத்திய அரசு மாகாண அல்லது உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கலாம். ஆனால், கூட்டாட்சி அமைப்பில் மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசை ஏதேனும் ஒன்றை செய்யுமாறு உத்தரவிட முடியாது. மாநில அரசிற்கு சொந்தமாக அதிகாரங்கள் உள்ளன. அவற்றை குறித்து மத்திய அரசிற்கு பதிலளிக்க தேவையில்லை. இந்த இரண்டு அரசுகளும் மக்களுக்கு தனித்தனியாக பதிலளிக்க வேண்டிய பொறுப்புடையவை.

கூட்டாட்சியின் சில முக்கியமான அம்சங்களை நாம் காண்போம்:

1 அரசாங்கத்தில் இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட நிலைகள் (அல்லது அடுக்குகள்) இருக்கும்.

2 அரசாங்கத்தின் வெவ்வேறு அடுக்குகள் ஒரே குடிமக்களை ஆளுகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு அடுக்குக்கும் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் சட்டமியற்றுதல், வரிவிதிப்பு மற்றும் நிர்வாகம் போன்றவற்றின் மீது அதிகார வரம்புகள் உள்ளது.

3 அந்தந்த நிலைகள் அல்லது அரசாங்கத்தின் அடுக்குகளின் அதிகார வரம்புகள் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே, ஒவ்வொரு அடுக்கிலுள்ள அரசாங்கத்தின் இருப்பும், அதிகாரமும் அரசியலமைப்பு சட்ட ரீதியாக உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

4 அரசியலமைப்பு சட்டத்திலுள்ள அடிப்படை விதிகளை ஒருதலைபட்சமாக, ஒரு நிலையில் உள்ள அரசாங்கத்தால் மாற்ற முடியாது. இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு இரண்டு நிலைகளிலுள்ள அரசாங்கங்களின் ஒப்புதல் தேவை.

5 அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு நிலைகளுக்கு உள்ள அதிகாரங்களை விளக்குவதற்கு நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. அந்தந்த அதிகாரங்களை பயன்படுத்துவதில் அரசாங்கத்தின் வெவ்வேறு நிலைகளுக்கு இடையே தகராறுகள் ஏற்பட்டால் உச்ச நீதிமன்றம் நடுவராக செயல்படுகிறது.

6 அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு மட்டத்திற்கும் வருவாய் ஆதாரங்கள் அதன் நிதி சுயத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்காக தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

7 இவ்வாறாக, கூட்டாட்சி அமைப்பு இரட்டை நோக்கங்களை கொண்டுள்ளது. நாட்டின் ஒற்றுமையை பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல். அதே சமயத்தில் பிராந்திய பன்முகத்தன்மைக்கு இடமளித்தல் போன்றவை. எனவே, இவ்விரண்டு அம்சங்களும் கூட்டாட்சி அமைப்புகளுக்கும், நடைமுறைக்கும் முக்கியமானவை. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான சில விதிமுறைகளை வெவ்வேறு நிலைகளில் உள்ள அரசுகள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் உடன்படிக்கையின் அதன் பகுதிக்கு உட்பட்டு கட்டுப்பட்டு நடந்து கொள்வர் என்று நம்ப வேண்டும். ஒரு சிறந்த கூட்டாட்சி அமைப்பு, பரஸ்பர நம்பிக்கை மற்றும் ஒன்றாக இணைந்து வாழ்வதற்கான ஒப்பந்தம் ஆகிய இரண்டு அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கும்.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே உள்ள சரியான அதிகார சமநிலை, ஒரு கூட்டமைப்பில் இருந்து மற்றொன்றுக்கு மாறுபடும். இந்த சமநிலை முக்கியமாக கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்று சூழலை சார்ந்துள்ளது. கூட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட இரண்டு வழிகள் உள்ளன. முதலாவது வழியானது, சுதந்திரமான மாநிலங்கள் தங்களாகவே ஒருங்கிணைந்து ஒரு பெரிய பிரிவை உருவாக்கி கொள்வதை உள்ளடக்கியது. இறையாண்மையை தொகுத்துக்கொண்டு மற்றும் தனி அடையாளத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதன் மூலம் அவை தங்கள் பாதுகாப்பை அதிகரித்துக் கொள்ள முடியும். அமெரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் இவ்வகையான "ஒன்றுசேர்ந்து கூட்டாட்சியாதல்" கூட்டமைப்புகளில் அடங்கும். இந்த முதல்வகை கூட்டமைப்புகளில் அனைத்து மாநிலங்களும் பொதுவாக சமமான அதிகாரத்தை கொண்டிருக்கும் மற்றும் ஒன்றோடு ஒன்று வலுவானவையாக இருக்கும்.

இரண்டாவது வழியானது, ஒரு பெரிய நாடு தனது அதிகாரத்தை மாநிலங்களுக்கும், தேசிய அரசாங்கத்திற்கும் இடையே பங்கிட்டு தர முடிவு செய்தலாகும். இந்தியா, ஸ்பெயின் மற்றும் பெல்ஜியம் முதலியவை கூட்டாட்சியாக செயல்பட்டன. இந்த இரண்டாவது வகையில் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைவிட அதிக சக்தி வாய்ந்ததாக உள்ளது. பெரும்பாலும் கூட்டமைப்பின் அரசியலமைப்பு அலகுகள் சமமற்ற அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளன. சில அலகுகளுக்கு சிறப்பு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கூட்டாட்சி பெரிய நாடுகளில் மட்டுமே செயல்பட ஏற்றது எனில் பெல்ஜியம் அதை ஏன் ஏற்றுக்கொண்டது?

சொற்களஞ்சியம் :

அதிகார வரம்பு: ஒரு நபருக்கு சட்டப்பூர்வ அதிகாரமுள்ள பகுதி. இது புவியியல் எல்லைகள் அல்லது சில குறிப்பிட்ட வகை அம்சங்களின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படலாம்.

Some Nepalese citizens were discussing the proposals on the adoption of federalism in their new constitution. This is what some of them said:

Khag Raj: I don't like federalism. It would lead to reservation of seats for different caste groups as in India.

Sarita: Ours in not a very big country. We don't need federalism.

Babu Lal: I am hopeful that the Terai areas will get more autonomy if they get their own state government.

Ram Ganesh: I like federalism because it will mean that powers that were earlier enjoyed by the king will now be exercised by our elected representatives.

If you were participating in this conversation, what would be your response to each of these? Which of these reflect a wrong understanding of what federalism is? What makes India a federal country?

What makes India a federal country?

We have earlier seen how small countries like Belgium and Sri Lanka face so many problems of managing diversity. What about a vast country like India, with so many languages, religions and regions? What are the power sharing arrangements in our country?

Let us begin with the Constitution. India had emerged as an independent nation after a painful and bloody partition. Soon after Independence, several princely states became a part of the country. The Constitution declared India as a Union of States. Although it did not use the word federation, the Indian Union is based on the principles of federalism.

Isn't that strange? Did our constitution makers not know about federalism? Or did they wish to avoid talking about it?

Let us go back to the seven features of federalism mentioned above. We can see that all these features apply to the provisions of the Indian Constitution. The Constitution originally provided for a two-tier system of government, the Union Government or what we call the Central Government, representing the Union of India and the State governments. Later, a third tier of federalism was added in the form of Panchayats and Municipalities. As in any federation, these different tiers enjoy separate jurisdiction. The Constitution clearly provided a three-fold distribution of legislative powers between the Union Government and the State Governments. Thus, it contains three lists:

- **Union List** includes subjects of national importance, such as defence of the country, foreign affairs, banking, communications and currency. They are included in this list because we need a uniform policy on these matters throughout the country. The Union Government alone can make laws relating to the subjects mentioned in the Union List.
- **State List** contains subjects of State and local importance, such as police, trade, commerce, agriculture and irrigation. The State Governments alone can make laws relating to the subjects mentioned in the State List.
- **Concurrent List** includes subjects of common interest to both the Union Government as well as the State Governments, such as

NCERT

நேபாள குடிமக்கள் சிலர் தங்கள் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் கூட்டாட்சி முறையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான முன்மொழிவுகளைப் பற்றி விவாதித்து கொண்டிருந்தனர். இதுதான் அவர்கள் கூறியவை.

காக்ராஜ்: எனக்கு கூட்டாட்சி பிடிக்கவில்லை. இந்தியாவிலுள்ளதைப் போலவே வெவ்வேறு சாதிக் குழுக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு அளிக்க இது வழிவகுக்கும்.

சரிதா: நம்முடையது மிகப்பெரிய நாடு அல்ல. நமக்கு கூட்டாட்சி தேவையில்லை.

பாபுலால்: தெராய் பகுதிகளுக்கு சொந்த மாநில அரசாங்கம் கிடைத்தால் கூடுதல் சுயாட்சி கிடைத்திடும் என்று நம்புகிறேன்.

ராம்கணேஷ்: நான் கூட்டாட்சி முறையை விரும்புகிறேன். ஏனெனில், முன்னர் மன்னர் அனுபவித்து வந்த அதிகாரங்களை இப்போது நம்மால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த உரையாடலில் நீங்கள் பங்கேற்றிருந்தால் இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் உங்கள் பதில் என்னவாக இருந்திருக்கும்? இவற்றில் எந்த கருத்து கூட்டாட்சி என்பதைப் பற்றிய தவறான புரிதலை பிரதிபலிக்கிறது? இந்தியாவை கூட்டாட்சி நாடாக உருவாக்குவது எது?

இந்தியாவை கூட்டாட்சி நாடாக உருவாக்குவது எது?

நாம் இதற்கு முன்பே பெல்ஜியம் மற்றும் இலங்கை போன்ற சிறிய நாடுகள் பன்முகத்தன்மையை எதிர்கொள்வதில் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எவ்வாறு எதிர்கொள்கின்றன என்பதை கண்டோம். பல்வேறு மொழிகள், மதங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களை கொண்ட இந்தியா போன்ற ஒரு பரந்த நாட்டின் நிலை என்ன? நம் நாட்டில் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான ஏற்பாடுகள் யாவை?

அரசியலமைப்புச் சட்டத்துடன் நாம் துவங்குவோம். இந்தியா வலிமிகுந்த மற்றும் ரத்தகளரியான பிரிவினைக்கு பிறகு, சுதந்திர நாடாக உருவெடுத்தது. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு பல சுதேச சமஸ்தானங்கள் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக மாறின. அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்தியாவை மாநிலங்களின் ஒன்றியமாக அறிவித்தது. கூட்டமைப்பு என்ற சொல்லை பயன்படுத்தாவிட்டாலும் இந்திய யூனியன் கூட்டாட்சிக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இது விந்தையாக இல்லையா? நம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றியவர்களுக்கு கூட்டாட்சி முறை பற்றி தெரியாதா? அல்லது அவர்கள் அதைப் பற்றி பேசுவதை தவிர்க்க விரும்பினார்களா?

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கூட்டாட்சியின் ஏழு அம்சங்களுக்கு நாம் மீண்டும் செல்வோம். இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும் இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் பண்புக் கூறுகளுக்கு பொருந்துவதை காணலாம். இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் முதலில் இரண்டடுக்கு அரசாங்க அமைப்பு முறையை வழங்கியது. இந்திய கூட்டமைப்பை பிரதிநிதித்துவபடுத்திடும் யூனியன் அரசாங்கம் அல்லது மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாநில அரசாங்கம் என்பனவற்றை வழங்கியது. பின்னர் கூட்டாட்சியின் மூன்றாம் அடுக்கு பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகள் வடிவில் சேர்க்கப்பட்டது. எந்த ஒரு கூட்டமைப்பைப் போலவே இந்த வெவ்வேறு அடுக்குகள் தனிப்பட்ட அதிகார வரம்பை கொண்டுள்ளன. அரசியலமைப்புச் சட்டம் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே மூன்று வகையான சட்டமியற்று அதிகாரங்களை தெளிவாக வழங்கியுள்ளது. இது மூன்று பட்டியல்களை கொண்டுள்ளது.

- மத்திய பட்டியல்: இதில் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ராணுவம், வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், வங்கிகள், தகவல் தொடர்புகள் மற்றும் செலாவணி போன்றவை அடங்கும். நாடு முழுவதற்கும் ஒரே மாதிரியான கொள்கை தேவை என்பதால் அவை இந்த பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மத்தியப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அம்சங்களின் தொடர்புள்ள சட்டங்களை மத்திய அரசு மட்டுமே இயற்ற முடியும்.
- மாநில பட்டியல்: இது காவல்துறை, வணிகம், வர்த்தகம், விவசாயம் மற்றும் நீர்பாசனம் போன்ற மாநில மற்றும் உள்ளூர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. மாநில பட்டியலில் உள்ள அம்சங்கள் மீது மாநில அரசுகள் மட்டுமே சட்டங்கள் இயற்ற முடியும்.
- பொதுப்பட்டியல்: இதில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு பொதுவான ஆர்வமுள்ள அம்சங்கள் அடங்கும்.

education, forest, trade unions, marriage, adoption and succession. Both the Union as well as the State Governments can make laws on the subjects mentioned in this list. If their laws conflict with each other, the law made by the Union Government will prevail.

What about subjects that do not fall in any of the three lists? Or subjects like computer software that came up after the constitution was made? According to our constitution, the Union Government has the power to legislate on these 'residuary' subjects.

We noted above that most federations that are formed by 'holding together' do not give equal power to its constituent units. Thus, all States in the Indian Union do not have identical powers. Some States enjoy a special status. States such as Assam, Nagaland, Arunachal Pradesh and Mizoram enjoy special powers under certain provisions of the Constitution of India (Article 371) due to their peculiar social and historical circumstances. These special powers are especially enjoyed in relation to the protection of land rights of indigenous peoples, their culture and also preferential employment in government services. Indians who are not permanent residents of this State cannot buy land or house here. Similar special provisions exist for some other States of India as well.

There are some units of the Indian Union which enjoy very little power. These are areas which are too small to become an independent State but which could not be merged with any of the existing States. These areas, like Chandigarh, or Lakshadweep or the capital city of Delhi, are called Union Territories. These territories do not have the powers of a State. The Central Government has special powers in running these areas.

This sharing of power between the Union Government and the State Governments is basic to the structure of the Constitution. It is not easy to make changes to this power sharing arrangement. The Parliament cannot on its own change this arrangement. Any change to it has to be first passed by both the Houses of Parliament with at least two-thirds majority. Then it has to be ratified by the legislatures of at least half of the total States.

The judiciary plays an important role in overseeing the implementation of constitutional provisions and procedures. In case of any dispute about the division of powers, the High Courts and the Supreme Court make a decision. The Union and State Governments have the power to raise resources by levying taxes in order to carry on the government and the responsibilities assigned to each of them.

If agriculture and commerce are state subjects, why do we have ministers of agriculture and commerce in the Union cabinet?

Listen to one national and one regional news bulletin broadcast by All India Radio daily for one week. Make a list of news items related to government policies or decisions by classifying these into the following categories:

- News items that relate only to the Central Government,
- News items that relate only to your or any other State Government,
- News items about the relationship between the Central and State Governments.

கல்வி, காடுகள், தொழிற்சங்கங்கள், திருமணம், தத்தெடுத்தல் மற்றும் வாரிசுரிமை போன்ற அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. இப்பட்டியலில் உள்ள அம்சங்கள் மீது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் சட்டங்கள் இயற்ற முடியும். இவற்றின் சட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டால், மத்திய அரசாங்கம் இயற்றிய சட்டமே மேலோங்கும்.

மூன்று பட்டியல்களில் எதிலும் இல்லாத அம்சங்கள் அல்லது அரசியலமைப்பு சட்டம் இயற்றிய பிறகு உருவெடுத்த கணினி மென்பொருள் போன்ற அம்சங்கள் குறித்து என்ன செய்வது? நமது அரசியலமைப்பு சட்டத்தின்படி இவ்வாறான ‘எஞ்சியுள்ள அம்சங்கள்’ மீது சட்டங்கள் இயற்றும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உள்ளது.

ஒன்றாக இணைவதன் மூலம் உருவாகும் பெரும்பாலான கூட்டமைப்புகள் அதன் சட்டப்படியான அமைப்புகளுக்கு சமமான அதிகாரம் வழங்குவதில்லை என்பதை மேலே கண்டோம். எனவே, இந்திய யூனியனில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. சில மாநிலங்கள் சிறப்பு அந்தஸ்தை அனுபவிக்கின்றன. அசாம், நாகலாந்து, அருணாச்சல பிரதேசம் மற்றும் மிசோராம் மாநிலங்கள் அவற்றின் தனித்துவமான சமூக மற்றும் வரலாற்று சூழ்நிலைகள் காரணமாக, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சில விதிகளின் கீழ் (சட்டப்பிரிவு 371) சிறப்பு அதிகாரங்களை அனுபவிக்கின்றன. இந்த சிறப்பு அதிகாரங்கள் குறிப்பாக பழங்குடி இன மக்களின் நில உரிமைகள், அவர்களின் கலாச்சாரம் மற்றும் அரசாங்க சேவைகளில் வேலைவாய்ப்பு முன்னுரிமைகள் தொடர்பாக அனுபவிக்கப்படுகின்றன. இம்மாநிலங்களில் நிரந்தரமாக வசிக்காத இந்தியர்கள் எவரும் இங்கு நிலம் அல்லது வீடு வாங்க முடியாது. இந்தியாவின் வேறு சில மாநிலங்களுக்கும் இதுபோன்ற சிறப்பு ஏற்பாடுகள் உள்ளன.

இந்திய யூனியனின் சில பகுதிகள் மிகவும் குறைவான அதிகாரத்தை கொண்டுள்ளன. இவை மிகச்சிறிதான நிலப்பரப்பைக் கொண்டு, சுதந்திர மாநிலங்களாக முடியவில்லை. தற்போதுள்ள எந்த மாநிலங்களுடனும் இணைக்க முடியவில்லை. சண்டிகர், இலட்சத் தீவுகள் டில்லியின் தலைநகரம் போன்ற இப்பகுதிகள் யூனியன் பிரதேசங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த பிரதேசங்களுக்கு ஒரு மாநிலத்திற்கான அதிகாரங்கள் இல்லை. இந்த பகுதிகளை நிர்வகிப்பதில் மத்திய அரசிற்கு சிறப்பு அதிகாரங்கள் உள்ளன.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கிடையே இந்த அதிகாரப் பகிர்வு அரசியலமைப்பு சட்ட அடிப்படையாகும். இந்த அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாட்டில் மாற்றங்களை செய்வது எளிதல்ல. பாராளுமன்றம் இந்த ஏற்பாட்டை தன்னிச்சையாக மாற்ற முடியாது. இதில் ஏதேனும் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமெனில், அது பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் குறைந்தபட்சம் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். பின்னர் மொத்தமுள்ள மாநிலங்களில் குறைந்தது பாதியளவு சட்டமன்றங்களில் அது அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

அரசியலமைப்பு விதி மற்றும் நடைமுறைகள் செயல்படுத்துவதை மேற்பார்வையிடுவதில் நீதித்துறை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக ஏதேனும் சர்ச்சை ஏற்பட்டால், உயர் நீதிமன்றங்களும், உச்ச நீதிமன்றமும் முடிவெடுக்கும். மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள அரசாங்கத்தை நடத்திட பொறுப்புகளை நிறைவேற்றும் வகையில் வரிகளை விதிப்பதன் மூலம் வளங்களை திரட்டும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளன.

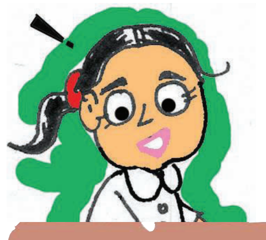

விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகம் மாநில அம்சங்கள் என்றால், நாம் ஏன் மத்திய அமைச்சரவையில் விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகத் துறை அமைச்சர்களை கொண்டிருக்கிறோம்?

அகில இந்திய வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படும் ஒரு தேசிய மற்றும் ஒரு பிராந்திய செய்தி தொகுப்பை ஒரு வாரத்திற்கு கேளுங்கள். அரசாங்க கொள்கைகள் அல்லது முடிவுகள் அடங்கிய பட்டியலை தயாரித்திடுங்கள். அவற்றின் பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்துங்கள்.

- மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் தொடர்புள்ள செய்திகள்.
- உங்களுடைய அல்லது வேறொரு மாநிலத்திற்கு மட்டும் தொடர்புடைய செய்திகள்.
- மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு இடையே உள்ள உறவு குறித்த செய்திகள்.

- Pokharan, the place where India conducted its nuclear tests, lies in Rajasthan. Suppose the Government of Rajasthan was opposed to the Central Government's nuclear policy, could it prevent the Government of India from conducting the nuclear tests?
- Suppose the Government of Sikkim plans to introduce new textbooks in its schools. But the Union Government does not like the style and content of the new textbooks. In that case, does the state government need to take permission from the Union Government before these textbooks can be launched?
- Suppose the Chief Ministers of Andhra Pradesh, Chhattisgarh and Orissa have different policies on how their state police should respond to the naxalites. Can the Prime Minister of India intervene and pass an order that all the Chief Ministers will have to obey?

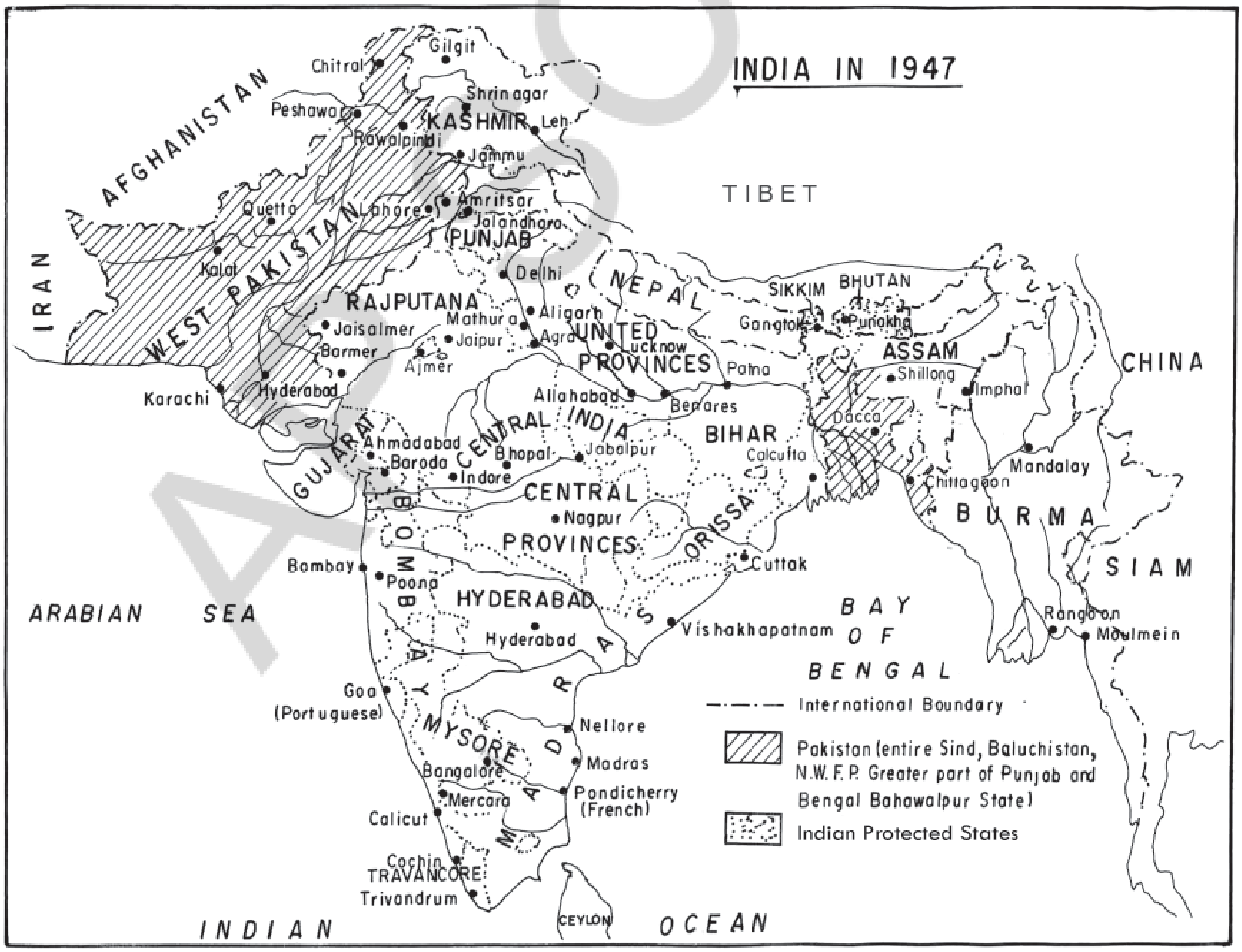

- இந்தியா அணுகுண்டு சோதனை நடத்திய இடமான பொகரான் ராஜஸ்தானில் அமைந்துள்ளது. மத்திய அரசின் அணுசக்தி கொள்கையை ராஜஸ்தான் அரசு எதிர்க்கிறது என்று ஊகித்து கொள்வோம். அது இந்திய அரசாங்கம் அணு ஆயுத சோதனைகள் நடத்துவதை தடுக்க முடியுமா?
- சிக்கிம் அரசு அதன் பள்ளிகளில் புதிய பாடப்புத்தகங்களை அறிமுகப்படுத்த திட்டமிட்டுள்ளது என்று எண்ணுவோம். ஆனால் புதிய பாடப்புத்தகங்களின் நடை மற்றும் பாடப்பொருள் மத்திய அரசிற்கு பிடிக்கவில்லை. அப்படியானால், இப்பாடப்புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு முன், மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து அனுமதி பெற வேண்டுமா?
- ஆந்திரப் பிரதேசம், சத்தீஷ்கர் மற்றும் ஒடிசா மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் நக்சலைட்டுகளுக்கு எதிராக, அவர்களின் மாநில காவல்துறை எவ்வாறு பதிலடி கொடுக்க வேண்டும் என்பதை குறித்து, வேறுபட்ட கொள்கைகளை கொண்டுள்ளனர் என்று எண்ணுவோம். இந்திய பிரதமர் தலையிட்டு அனைத்து முதலமைச்சர்களும் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு உத்தரவை பிறப்பிக்க முடியுமா?

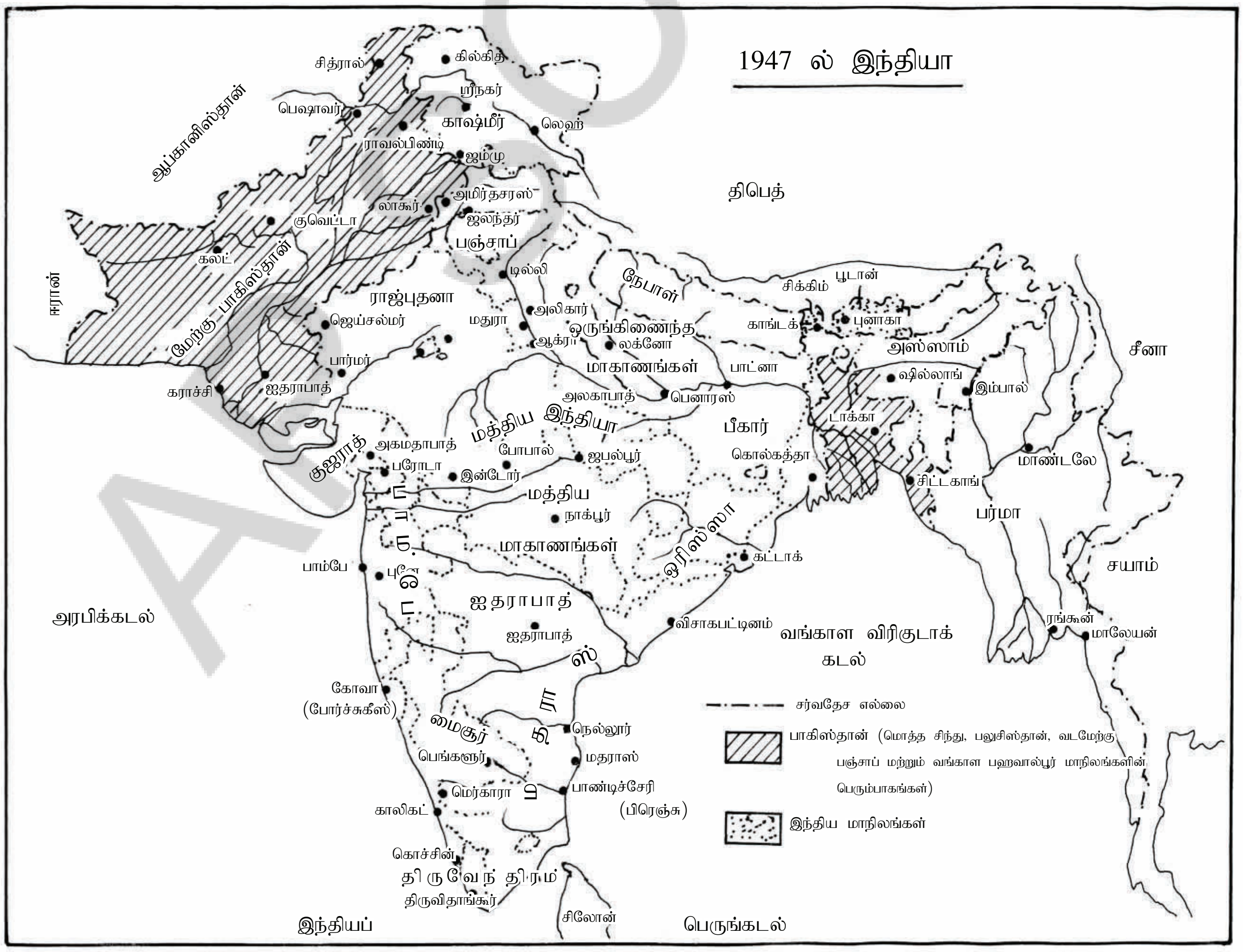

How is federalism practised?

Constitutional provisions are necessary for the success of federalism but these are not sufficient. If the federal experiment has succeeded in India, it is not merely because of the clearly laid out constitutional provisions. The real success of federalism in India can be attributed to the nature of democratic politics in our country. This ensured that the spirit of federalism, respect for diversity and desire for living together became shared ideals in our country. Let us look at some of the major ways in which this happened.

Linguistic States

The creation of linguistic States was the first and a major test for democratic politics in our country. If you look at the political map of India when it began its journey as a democracy in 1947 and that of 2019, you will be surprised by the extent of the changes. Many old States have vanished and many new States have been created. Areas, boundaries and names of the States have been changed.

In 1947, the boundaries of several old States of India were changed in order to create new States. This was done to ensure that people who spoke the same language lived in the same State. Some States were created not on the basis of language but to recognise differences based on culture, ethnicity or geography. These include States like Nagaland, Uttarakhand and Jharkhand.

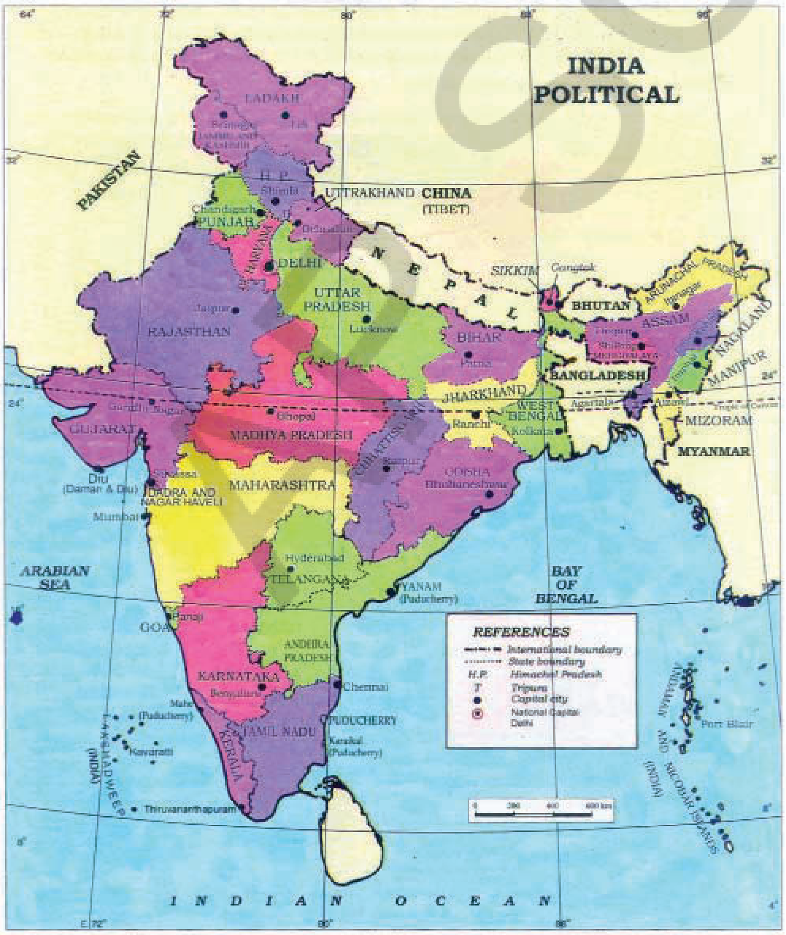

- Has your village/ town/ city remained under the same State since Independence? If not, what was the name of the earlier State?
- Can you identify names of three States in 1947 that have been changed later?
- Identify any three States which have been carved out of bigger States.

கூட்டாட்சி எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது?

கூட்டாட்சியின் வெற்றிக்கு அரசியலமைப்பு விதிகள் அவசியமானவை. ஆனால் இவை மட்டும் போதுமானவை அல்ல. இந்தியாவில் கூட்டாட்சி சோதனை வெற்றி பெற்றுள்ளது என்றால் தெளிவாக வகுக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு விதிமுறைகள் மட்டுமே காரணமல்ல. இந்தியாவில் கூட்டாட்சி முறையின் உண்மையான வெற்றிக்கு நம் நாட்டிலுள்ள மக்களாட்சி அரசியலின் தன்மையே காரணம் என்று கூறலாம். கூட்டாட்சியின் உணர்வு, பன்முகத்தன்மைக்கான மரியாதை மற்றும் ஒன்றாக வாழ்வதற்கான விருப்பம் முதலியவை நம் நாட்டில் பகிரப்பட்ட இலட்சியங்களாக மாறுவதை இது உறுதி செய்தது. இது நிகழ்ந்த சில முக்கியமான வழிமுறைகளை காண்போம்.

மொழிவாரியான மாநிலங்கள்:

மொழிவாரியான மாநிலங்களின் உருவாக்கம் என்பது நமது நாட்டில் மக்களாட்சி அரசியலுக்கான முதலாவது மற்றும் மிகப்பெரிய சோதனையாகும். 1947-ல் மக்களாட்சி நாடாக பயணத்தை தொடங்கிய இந்தியாவின் அரசியல் வரைபடத்தை பார்த்தால், 2019-ல் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் அளவைக் கண்டு ஆச்சர்யப்படுவீர்கள். பல பழைய மாநிலங்கள் மறைந்து, பல புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மாநிலங்களின் பரப்பு, எல்லைகள் மற்றும் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

1947-ல் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்குவதற்காக இந்தியாவின் பல பழைய மாநிலங்களின் எல்லைகள் மாற்றப்பட்டன. ஒரே மொழி பேசும் மக்கள் அனைவரும் ஒரே மாநிலத்தில் வாழ்வதை உறுதி செய்வதற்காக இது செய்யப்பட்டது. சில மாநிலங்கள் மொழியின் அடிப்படை அல்லாமல் கலாச்சாரம், இனம் அல்லது புவியியல் அடிப்படையில் வேறுபாடுகளை அங்கீகரிக்க உருவாக்கப்பட்டன. இதில் நாகாலாந்து, உத்தராகண்ட் மற்றும் ஜார்கண்ட் மாநிலங்களும் அடங்கும்.

- உங்கள் கிராமம் நகரம் மாநகரம் சுதந்திரம் அடைந்ததில் இருந்து, அதே மாநிலத்தில் உள்ளதா? இல்லையெனில் முன்பு அது இருந்த மாநிலத்தின் பெயர் என்ன?
- 1947-ல் மூன்று மாநிலங்களின் பெயர்கள் பிறகு மாற்றப்பட்டதை உங்களால் அடையாளம் காண முடியுமா?
- பெரிய மாநிலங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஏதேனும் மூன்று மாநிலங்களை அடையாளம் காண்க.

When the demand for the formation of States on the basis of language was raised, some national leaders feared that it would lead to the disintegration of the country. The Central Government resisted linguistic States for some time. But the experience has shown that the formation of linguistic States has actually made the country more united. It has also made administration easier.

Why Hindi? Why not Bangla or Telugu?

Language policy

A second test for Indian federation is the language policy. Our Constitution did not give the status of national language to any one language. Hindi was identified as the official language. But Hindi is the mother tongue of only about 40 per cent of Indians. Therefore, there were many safeguards to protect other languages. Besides Hindi, there are 22 other languages recognised as Scheduled Languages by the Constitution. A candidate in an examination conducted for the Central Government positions may opt to take the examination in any of these languages. States too have their own official languages. Much of the government work takes place in the official language of the concerned State.

Unlike Sri Lanka, the leaders of our country adopted a very cautious attitude in spreading the use of Hindi. According to the Constitution, the use of English for official purposes was to stop in 1965. However, many non-Hindi speaking States demanded that the use of English continue. In Tamil Nadu, this movement took a violent form. The Central Government responded by agreeing to continue the use of English along with Hindi for official purposes. Many critics think that this solution favoured the English-speaking elite. Promotion of Hindi continues to be the official policy of the Government of India. Promotion does not mean that the Central Government can impose Hindi on States where people speak a different language. The flexibility shown by Indian political leaders helped our country avoid the kind of situation that Sri Lanka finds itself in.

Centre-State relations

Restructuring the Centre-State relations is one more way in which federalism has been strengthened in practice. How the constitutional arrangements for sharing power work in reality depends to a large extent on how the ruling parties and leaders follow these arrangements. For a long time, the same party ruled both at the Centre and in most of the States. This meant that the State Governments did not exercise their rights as autonomous federal units. As and when the ruling party at the State level was different, the parties that ruled at the Centre tried to undermine the power of the States. In those days, the Central Government would often misuse the Constitution to dismiss the State Governments that were controlled by rival parties. This undermined the spirit of federalism.

All this changed significantly after 1990. This period saw the rise of regional political parties in many States of the country. This was also the beginning of the era of COALITION GOVERNMENTS at the Centre. Since no single party got a clear majority in the Lok Sabha, the major national parties had to enter into an alliance with many parties including several regional parties to form a government at the Centre.

Glossary

Coalition government: A government formed by the coming together of at least two political parties. Usually partners in a coalition form a political alliance and adopt a common programme.

மொழியின் அடிப்படையில் மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்தபோது, அது நாட்டில் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்திடும் என்று சில தேசிய தலைவர்கள் அஞ்சினர். மத்திய அரசாங்கம் மொழிவாரியான மாநிலங்களை அமைத்திட சில காலம் எதிர்த்து வந்தது. ஆனால் மொழிவாரியான மாநிலங்களின் உருவாக்கம் உண்மையில் நாட்டை மேலும் ஒருங்கிணைத்துள்ளது என்பதை அனுபவம் காட்டியது. அது நிர்வாகத்தையும் எளிதாக்கியுள்ளது.

ஏன் இந்தி?
பாங்களா அல்லது
தெலுங்கு ஏன்
கூடாது?

மொழிக்கொள்கை

இந்திய கூட்டமைப்புக்கு மொழிக்கொள்கை ஒரு இரண்டாவது சோதனையாகும். நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் எந்த ஒரு மொழிக்கும் தேசிய மொழி அந்தஸ்தை வழங்கவில்லை. இந்தி அதிகாரப்பூர்வ மொழியாக அடையாளம் காணப்பட்டது. ஆனால் இந்தியர்களில் 40 சதவீதத்தினருக்கு மட்டுமே இந்தி தாய்மொழி. எனவே, பிறமொழிகளை காப்பாற்றிட பல பாதுகாப்புகள் இருந்தன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மொழிகளாக 22 இதர மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய அரசு பதவிகளுக்கு நடத்தப்படும் தேர்வில் விண்ணப்பதாரர் இந்த மொழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் தேர்வெழுதலாம். மாநிலங்களுக்கும் அவற்றின் சொந்த அதிகாரப்பூர்வ மொழிகள் உள்ளன. பெரும்பாலான அரசாங்க வேலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தின் அலுவல் மொழியில் நடைபெறுகின்றன.

இலங்கையை போல் அல்லாமல், இந்தி மொழியை பரப்புவதில் நம் நாட்டுத் தலைவர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையான அணுகுமுறையை கடைபிடித்தனர். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, 1965-ல் அதிகாரப்பூர்வ நோக்கங்களுக்காக ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்துவது நிறுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், இந்தி பேசாத பல மாநிலங்கள் ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்துவதை தொடர வேண்டும் என்று கோரின. தமிழ்நாட்டில் இந்த இயக்கம் வன்முறை வடிவம் பெற்றது. இதற்கு பதிலளித்த மத்திய அரசு அதிகாரப்பூர்வ நோக்கங்களுக்காக இந்தியுடன் ஆங்கிலத்தையும் பயன்படுத்துவதை தொடர ஒப்புக்கொண்டது. பல விமர்சகர்கள், இந்த தீர்வு ஆங்கிலம் பேசும் உயர்மட்ட மக்களுக்கு சாதகமாகியது என்று கருதினர். இந்தி மொழியை ஊக்குவிப்பது, இந்திய அரசின் அதிகாரப்பூர்வ கொள்கையாக தொடர்கிறது. அம்மொழியை ஊக்குவித்தல் என்பது வேறு மொழி பேசும் மாநிலங்கள் மீது மத்திய அரசு இந்தியை திணிப்பது என்பதல்ல. இந்திய அரசியல் தலைவர்கள் காட்டிய வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை, நம் நாட்டில் இலங்கையின் நிலைமை ஏற்படாமல் தடுக்க உதவியது.

சொற்களஞ்சியம்

கூட்டணி அரசாங்கம்: குறைந்தபட்சம் இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் ஒன்றிணைவதன் மூலம் ஒரு அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டால் அதனை கூட்டணி அரசாங்கம் என்பர். பொதுவாக கூட்டணியில் உள்ள கூட்டாளிகள் அரசியல் கூட்டணியை உருவாக்கி ஒரு பொதுவான திட்டத்தை பின்பற்றுவர்.

மத்திய - மாநில உறவுகள் :

மத்திய - மாநில உறவுகளை மறுசீரமைப்பது என்பது கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்துவதற்கான மற்றொரு வழியாகும். அதிகாரப் பகிர்வுக்கான ஏற்பாடுகள் உண்மையில் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பது பெருமளவு ஆளுங்கட்சிகள் மற்றும் தலைவர்கள் இந்த ஏற்பாடுகளை எவ்வாறு பின்பற்றுகின்றனர் என்பதை பொறுத்தது. நீண்ட காலமாக, ஒரே கட்சி மத்தியிலும் பெரும்பாலான மாநிலங்களிலும் ஆட்சி செய்தது. இதன் பொருள் மாநில அரசுகள் தன்னாட்சி பெற்ற கூட்டாட்சி அலகுகளாக தங்கள் உரிமைகளை பயன்படுத்தவில்லை. மாநில அளவில் ஆளுங்கட்சி வேறுபட்டு இருந்தபோது, மத்தியில் ஆட்சி செய்த கட்சிகள், மாநிலங்களின் அதிகாரத்தை குறை மதிப்பிற்கு உட்படுத்த முயற்சித்தன. அந்நாட்களில், போட்டிக் கட்சிகளால் ஆளப்படும் மாநில அரசுகளை பதவி நீக்கம் செய்ய மத்திய அரசு அடிக்கடி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை தவறாக பயன்படுத்தியது. இது கூட்டாட்சியின் உணர்வை குறைத்து மதிப்பிட வைத்தது.

இவை அனைத்தும் 1990-க்கு பிறகு கணிசமாக மாறியது. இக்காலகட்டத்தில் நாட்டின் பல மாநிலங்களில் பிராந்திய அரசியல் கட்சிகளின் எழுச்சியை காண முடிந்தது. இது மத்தியில் கூட்டணி அரசாங்கங்களின் சகாப்தத்தின் துவக்கமாகவும் அமைந்தது. மக்களவையில் எந்த ஒரு கட்சிக்கும் தனிப்பெரும்பான்மை கிடைக்காத போது, முக்கியமான தேசிய கட்சிகள் பல பிராந்திய கட்சிகள் உள்பட பல்வேறு கட்சிகளுடன் கூட்டணி அமைக்க வேண்டியிருந்தது.

The States Plead for More Powers

© Kutty - *Laughing with Kutty*

Perils of Running a Coalition Government

© Ajith Ninan - *India Today Book of Cartoons*

Here are two cartoons showing the relationship between Centre and States. Should the State go to the Centre with a begging bowl? How can the leader of a coalition keep the partners of government satisfied?

This led to a new culture of power sharing and respect for the autonomy of State Governments. This trend was supported by a major judgement of the Supreme Court that made it difficult for the Central Government to dismiss state governments in an arbitrary manner. Thus, federal power sharing is more effective today than it was in the early years after the Constitution came into force.

Are you suggesting that regionalism is good for our democracy? Are you serious?

மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்களை கோருகின்றன.

© Kutty - *Laughing with Kutty*

கூட்டணி ஆட்சியை நடத்துவதில் உள்ள ஆபத்துகள்

© Ajith Ninan - *India Today Book of Cartoons*

இங்குள்ள இரண்டு கேலிச்சித்திரங்கள் மத்திய - மாநிலங்களுக்கு இடையிலான உறவை காட்டுகிறது. பிச்சைக் கிண்ணத்துடன் மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு செல்ல வேண்டுமா? கூட்டணி ஆட்சியின் தலைவர் எவ்வாறு அரசாங்கத்தின் கூட்டாளிகளை திருப்திபடுத்த முடியும்?

இது அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் மாநில அரசுகளின் சுயாட்சிக்கு மதிப்பளிக்கும் புதிய கலாச்சாரத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்த போக்கு உச்சநீதிமன்றத்தின் முக்கியமான தீர்ப்பால் ஆதரிக்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்பால் மத்திய அரசு தன்னிச்சையாக மாநில அரசுகளை ரத்து செய்வது கடினமானது. இவ்வாறாக அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வந்த துவக்க ஆண்டுகளில் இருந்ததை விட கூட்டாட்சி அதிகாரப் பகிர்வு தற்போது சிறப்பாக உள்ளது.

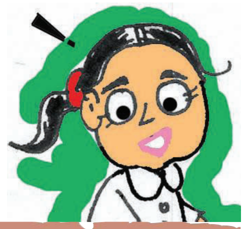

வட்டார உணர்வு நமது மக்களாட்சிக்கு நல்லது என்று நீங்கள் அறிவுறுத்துகிறீர்களா? நீங்கள் நன்கு யோசித்துதான் கூறுகிறீர்களா?

Linguistic diversity of India

How many languages do we have in India? The answer depends on how one counts it. The latest information that we have is from the Census of India held in 2011. This census recorded more than 1300 distinct languages which people mentioned as their mother tongues. These languages were grouped together under some major languages. For example, languages like Bhojpuri, Magadhi, Bundelkhandi, Chhattisgarhi, Rajasthani and many others were grouped together under 'Hindi'. Even after this grouping, the Census found 121 major languages. Of these, 22 languages are now included in the Eighth Schedule of the Indian Constitution and are therefore called 'Scheduled Languages'. Others are called 'non-Scheduled Languages'. In terms of languages, India is perhaps the most diverse country in the world.

A look at the enclosed table makes it clear that no one language is the mother tongue of the majority of our population. The largest language, Hindi, is the mother tongue of only about 44 per cent Indians. If we add to that all those who knew Hindi as their second or third language, the total number was still less than 50 per cent in 2011. As for English, only 0.02 per cent Indians recorded it as their mother tongue. Another 11 per cent knew it as a second or third language.

Read this table carefully, but you need not memorise it. Just do the following:

- Make a bar or pie chart on the basis of this information.
- Prepare a map of linguistic diversity of India by shading the region where each of these languages is spoken on the map of India.
- Find out about any three languages that are spoken in India but are not included in this table.

Scheduled Languages of India

Language	Proportion of speakers (%)
Assamese	1.26
Bengali	8.03
Bodo	0.12
Dogri	0.21
Gujarati	4.58
Hindi	43.63
Kannada	3.61
Kashmiri	0.56
Konkani	0.19
Maithili	1.12
Malayalam	2.88
Manipuri	0.15
Marathi	6.86
Nepali	0.24
Odia	3.10
Punjabi	2.74
Sanskrit	N
Santali	0.61
Sindhi	0.23
Tamil	5.70
Telugu	6.70
Urdu	4.19

N — Stands for negligible.
Source: http://www.censusindia.gov.in

ABSCERT

இந்தியாவின் மொழியியல் பன்முகத்தன்மை

இந்தியாவில் நாம் எத்தனை மொழிகளை கொண்டிருக்கிறோம்? ஒருவர் அதை எப்படி எண்ணுகிறார் என்பதை பொறுத்தே பதில் அமையும். 2011-ல் நடைபெற்ற மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் இருந்து நாம் சமீபத்திய தகவல்களாக பெற்றிருக்கிறோம். இந்த மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு மக்கள் தங்கள் தாய் மொழியாக குறிப்பிட்ட 1300-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளை பதிவு செய்துள்ளது. இம்மொழிகள் சில முக்கியமான மொழிகளாக கீழே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக போஜ்புரி, மகதி, பண்டேல் கண்டி, சத்தீஸ்கரி, ராஜஸ்தானி மற்றும் பல மொழிகள் இந்தியின் கீழ் ஒன்றாக தொகுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட பிறகும் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில், 121 முக்கிய மொழிகள் கண்டறியப்பட்டன. இவற்றில் 22 மொழிகள் இப்போது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை 'பட்டியலிடப்பட்ட மொழிகள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மற்றவற்றை பட்டியலிடப்படாத மொழிகள் என்பர். மொழிகளின் அடிப்படையில் இந்தியா மிகவும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட நாடு.

இப்பக்கத்திலுள்ள அட்டவணையை பார்த்தால், எந்த ஒரு மொழியும் நம் பெரும்பான்மை மக்களின் தாய்மொழி இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. மிகப்பெரிய மொழியான இந்தி சுமார் 44 சதவீத இந்தியர்களின் தாய்மொழியாகும். இந்தியை இரண்டாம் அல்லது மூன்றாவது மொழியாக அறிந்த அனைவரையும் சேர்த்தால் 2011-ல் மொத்த எண்ணிக்கை 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்தது. ஆங்கிலத்தை பொறுத்தவரை 0.02 சதவீத இந்தியர்கள் மட்டுமே அதை தங்கள் தாய்மொழியாக பதிவு செய்துள்ளனர். மற்றொரு 11 சதவீதம் பேர் அதை இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் மொழியாக அறிந்துள்ளனர்.

இந்த அட்டவணையை கவனமாக படியுங்கள். நீங்கள் அதை மனப்பாடம் செய்ய வேண்டியதில்லை. பின்வருவனவற்றை மட்டும் செய்திடுங்கள்.

- இந்த தகவலின் அடிப்படையில் கட்ட வரைபடம் அல்லது வட்ட வரைபடம் உருவாக்குங்கள்.
- இந்திய வரைபடத்தில் இந்த மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் பேசப்படும் பகுதியை நிழலிடுவதன் மூலம் இந்தியாவின் மொழியியல் பன்முகத்தன்மையின் வரைபடத்தை தயாரித்திடுங்கள்.
- இந்த அட்டவணையில் சேர்க்கப்படாத, இந்தியாவில் பேசப்படும் ஏதேனும் மூன்று மொழிகளை கண்டறியுங்கள்.

இந்தியாவின் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட மொழிகள்

மொழி	பேசுவோரின் விகிதம் (%)
அஸ்ஸாமி	1.26
பெங்காலி	8.03
போடோ	0.12
டோக்ரி	0.21
குஜராத்தி	4.58
இந்தி	43.63
கன்னடம்	3.61
காஷ்மீரி	0.56
கொங்கனி	0.19
மைதிலி	1.12
மலையாளம்	2.88
மணிப்பூரி	0.15
மராத்தி	6.86
நேபாளி	0.24
ஒடியா	3.10
பஞ்சாபி	2.74
சமஸ்கிருதம்	N
சந்தாலி	0.61
சிந்தி	0.23
தமிழ்	5.70
தெலுங்கு	6.70
உருது	4.19

N — குறைவான அளவு என்பதை குறிக்கும்

Source: http://www.censusindia.gov.in

AP SCERT

Let us revise

Read the following excerpts from an article by noted historian, Ramachandra Guha, that appeared in the *Times of India* on November 1, 2006:

"The report of the States Reorganisation Commission (SRC), was implemented exactly 50 years ago, on November 1, 1956. This, in its own time and own way, has also transformed the political and institutional life of the nation. … Gandhi and other leaders promised their followers that when freedom came, the new nation would be based on a new set of provinces, these based on the principle of language. However, when India was finally freed in 1947, it was also divided...

Partition was the consequence of a primordial attachment to one's faith; how many more partitions would that other primordial loyalty, language, lead to? So ran the thinking of Nehru, Patel and Rajaji.

Far from undermining Indian unity, linguistic states have helped strengthen it. It has proved to be perfectly consistent to be Kannadiga and Indian, Bengali and Indian, Tamil and Indian, Gujarati and Indian. To be sure, these states based on language sometimes quarrel with one another.

While these disputes are not pretty, they could in fact have been far worse.

It is the formation of linguistic states that has allowed India to escape what might have been a worse fate still. If the sentiments of the native speakers of Telugu, Marathi, et. al. had been disregarded, what we might have here was: 'One language: 14 or 15 nations'."

Take the example of your own state or any other state that was affected by linguistic reorganisation. Write a short note for or against the argument given by the author here on the basis of that example.

புகழ்பெற்ற வரலாற்று ஆசிரியர் ராமசந்திர குஹா என்பவரின் கட்டுரை நவம்பர் 1, 2006 அன்று டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா நாளிதழில் வெளிவந்தது. அதன் பின்வரும் பகுதிகளை படிக்கவும்.

“மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு ஆணையத்தின் (SRC) அறிக்கை சரியாக 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நவம்பர் 1, 1956 அன்று செயல்படுத்தப்பட்டது. இது இதனுடைய சொந்த காலத்தில் மற்றும் தனக்குரிய வழியில் நாட்டின் அரசியல் மற்றும் அமைப்பு ரீதியான வாழ்விலும் மாற்றியுள்ளது.... காந்தி மற்றும் இதர தலைவர்கள் அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களுக்கு சுதந்திரம் வந்ததும், புதிய மாகாணங்களின் அடிப்படையில் புதிய நாடு அமையும் என்றும், இவை மொழிக் கொள்கையை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கும் என்றும் உறுதியளித்தனர். இருப்பினும், இந்தியா இறுதியாக 1947-ல் சுதந்திரம் அடைந்த போது, நாடு பிரிக்கப்பட்டது.

பிரிவினை என்பது ஒருவருடைய ஆதிகால பற்றுதலின் விளைவு. மற்ற விசுவாசம், மொழி மீதான ஆதிகால பற்றுதல் இன்னும் எத்தனை பிரிவினைகளுக்கு வழிவகுக்கும்? நேரு, படேல் மற்றும் ராஜாஜி ஆகியோர் இவ்வாறு சிந்தித்தனர்.

இந்திய ஒருமைப்பாட்டை குலைப்பதற்கு பதிலாக, மொழிவாரியான மாநிலங்கள் அதை வலுப்படுத்த உதவியுள்ளன. இது கன்னடிகா-இந்தியன், பெங்காலி-இந்தியன், தமிழ்-இந்தியன், குஜராத்தி-இந்தியன் என்று முற்றிலும் சீரானவையாக நிரூபித்துள்ளது. நிச்சயமாக, மொழிவாரியான இம்மாநிலங்கள் சில சமயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டுக் கொள்கின்றன.

இச்சண்டைகள் விரும்பத்தக்கவை அல்ல. உண்மையில் அவை மிகவும் மோசமானவையாக இருந்திருக்கலாம்.

மொழிவாரியான மாநிலங்களின் உருவாக்கமே, இந்தியாவை மேலும் மோசமான விதிநிலையில் இருந்து தப்பிக்க அனுமதித்துள்ளது. தெலுங்கு, மராத்தி போன்ற மொழிகளை பேசும் பூர்வீக மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் மறுக்கப்பட்டிருந்தால், இங்கு என்ன இருந்திருக்கும் என்றால், ஒரு மொழி: 14 அல்லது 15 நாடுகள்.”

உங்கள் சொந்த மாநிலம் அல்லது மொழிவாரியாக மறுசீரமைக்கப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட வேறொரு மாநிலத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த உதாரணத்தின் அடிப்படையில் இங்கே கட்டுரை ஆசிரியர் கொடுத்த வாதத்திற்கு ஆதரவாக அல்லது எதிராக ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதுக.

APSCERT

Decentralisation in India

So, we are like a three-tier coach in a train! I always prefer the lower berth!

We noted above that federal governments have two or more tiers of governments. We have so far discussed the two-tiers of government in our country. But a vast country like India cannot be run only through these two-tiers. States in India are as large as independent countries of Europe. In terms of population, Uttar Pradesh is bigger than Russia, Maharashtra is about as big as Germany. Many of these States are internally very diverse. There is thus a need for power sharing within these States. Federal power sharing in India needs another tier of government, below that of the State governments. This is the rationale for decentralisation of power. Thus, resulted a third-tier of government, called local government.

When power is taken away from Central and State governments and given to local government, it is called decentralisation. The basic idea behind decentralisation is that there are a large number of problems and issues which are best settled at the local level. People have better knowledge of problems in their localities. They also have better ideas on where to spend money and how to manage things more efficiently. Besides, at the local level it is possible for the people to directly participate in decision making. This helps to inculcate a habit of democratic participation. Local government is the best way to realise one important principle of democracy, namely local self-government.

The need for decentralisation was recognised in our Constitution. Since then, there have been several attempts to decentralise power to the level of villages and towns. Panchayats in villages and municipalities in urban areas were set up in all the States. But these were directly under the control of state governments. Elections to these local governments were not held regularly. Local governments did not have any powers or resources of their own. Thus, there was very little decentralisation in effective terms.

A major step towards decentralisation was taken in 1992. The Constitution was amended to make the third-tier of democracy more powerful and effective.

- Now it is constitutionally mandatory to hold regular elections to local government bodies.
- Seats are reserved in the elected bodies and the executive heads of these institutions for the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Other Backward Classes.
- At least one-third of all positions are reserved for women.
- An independent institution called the State Election Commission has been created in each State to conduct panchayat and municipal elections.
- The State governments are required to share some powers and revenue with local government bodies. The nature of sharing varies from State to State.

Rural local government is popularly known by the name panchayati raj. Each village, or a group of villages in some States, has a gram panchayat. This is a council consisting of several ward members, often called panch, and a president or sarpanch. They are directly

APSCERT

இந்தியாவில் அதிகாரப் பரவல்

எனவே, நாம் ரயில் வண்டியில் மூன்று அடுக்கு படுக்கை கொண்ட ரயில் பெட்டி போன்று இருக்கிறோம்! நான் எப்போதும் கீழ் அடுக்கு படுக்கையையே விரும்புகிறேன்!

கூட்டாட்சி அரசாங்கங்கள் இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட அடுக்கு அரசாங்கங்களை கொண்டுள்ளன. நம் நாட்டிலுள்ள இரண்டு அடுக்கு அரசாங்கங்கள் குறித்து இதுவரை விவாதித்தோம். ஆனால் இந்தியா போன்ற பரந்த நாட்டை இந்த இரண்டு அடுக்கு அரசுகள் மூலம் மட்டும் இயக்க முடியாது. இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்கள் ஐரோப்பாவின் சுதந்திர நாடுகளுக்கு சமஅளவு பெரிதானவை. மக்கள்தொகை அடிப்படையில் உத்தரப் பிரதேசம் ரஷ்யாவைவிட பெரியது. மகாராஷ்டிரா ஜெர்மனிக்கு சமஅளவு பெரியது. இந்த மாநிலங்களில் பல உட்புறத்தில் மிகவும் பன்முகத்தன்மை கொண்டவை. எனவே இது மாநிலங்களுக்குள் அதிகார பகிர்வு தேவைப்படுகிறது. இந்தியாவில் கூட்டாட்சி அதிகாரப் பகிர்வுக்கு மாநில அரசுகளுக்கு கீழே மற்றொரு அடுக்கு அரசாங்கம் தேவைப்படுகிறது. அதிகார பரவலாக்கத்திற்கான விவேகமான காரணம் இதுதான். இதன் விளைவாக உள்ளூர் அரசாங்கம் என்றழைக்கப்படும் மூன்றாவது அடுக்கு அரசாங்கம் உருவானது.

மத்திய, மாநில அரசுகளிடமிருந்து அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதனை அதிகார பரவல் என்பர். அதிகார பரவலாக்கத்தின் பின்னணியில் உள்ள அடிப்படைக் கருத்து என்னவென்றால், பெரும் எண்ணிக்கையிலான பிரச்சனைகள் மற்றும் விவகாரங்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் சிறந்த முறையில் தீர்க்கப்படுகின்றன. மக்கள் தங்கள் பகுதிகளில் உள்ள பிரச்சனைகளை குறித்து நன்கு அறிவார்கள். பணத்தை எங்கு செலவழிக்க வேண்டும்? மேலும் திறமையாக விஷயங்களை எவ்வாறு நிர்வகிப்பது என்பதற்கான சிறந்த யோசனைகளும் அவர்களிடம் உள்ளன. அத்துடன் உள்ளூர் மட்டத்தில் மக்கள் நேரடியாக முடிவெடுப்பதில் பங்கேற்க முடியும். இது மக்களாட்சியில் பங்கேற்கும் பழக்கத்தை வளர்க்க உதவுகிறது. மக்களாட்சியின் ஒரு முக்கியமான கொள்கையான உள்ளூர் சுயாட்சி அரசாங்கத்தை உணர்ந்து கொள்வதற்கான சிறந்த வழி உள்ளூர் அரசாங்கம்.

அதிகார பரவலாக்கத்தின் தேவை நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்பிறகு, கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களின் நிலைவரை அதிகாரத்தை பரவலாக்க பல்வேறு முயற்சிகள் நடந்தன. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் நகராட்சிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் இவை நேரடியாக மாநில அரசுகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு முறையாக தேர்தல்கள் நடத்தப்படவில்லை. உள்ளூர் அரசாங்கங்களுக்கு எவ்விதமான அதிகாரங்களும், வளங்களும் இல்லை. இவ்வாறாக, மிகக் குறைவான பயனுள்ள வகையில் பரவலாக்கம் இருந்தது.

1992 ஆம் ஆண்டு அதிகார பரவலாக்கத்தை நோக்கி ஒரு முக்கியமான நகர்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மக்களாட்சியின் மூன்றாம் அடுக்கு அரசாங்க அமைப்புகளை சக்தி வாய்ந்தவையாகவும், திறனுடையவையாகவும் மாற்றிட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

- தற்போது உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு முறை தவறாது தேர்தல் நடத்துவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.
- இந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகளின் நிர்வாக தலைவர் பதவிகளுக்கும் அனைத்து மாநிலங்களிலும் பட்டியலின சாதியினர், பழங்குடியினர் மற்றும் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் இடங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன.
- அனைத்து பதவிகளிலும் குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.
- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு சுதந்திர அமைப்பான மாநில தேர்தல் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது.
- மாநில அரசாங்கங்கள் சில அதிகாரங்கள் மற்றும் வருவாயை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்ளும் தன்மை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடுகிறது.

கிராமப்புற உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை பஞ்சாயத்து ராஜ் என்ற பெயரால் பிரபலமாக அறியப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அல்லது சில மாநிலங்களில் உள்ளபடி கிராமங்களின் குழுவிற்கும் ஒரு கிராம பஞ்சாயத்து உள்ளது. இது பல வார்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சபையாகும். இது பெரும்பாலும் பஞ்ச் என அழைக்கப்படுகிறது. இதன் தலைவர் சர்பஞ்ச் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

APSCERT

elected by all the adult population living in that ward or village. It is the decision-making body for the entire village. The panchayat works under the overall supervision of the gram sabha. All the voters in the village are its members. It has to meet at least twice or thrice in a year to approve the annual budget of the gram panchayat and to review the performance of the gram panchayat.

The local government structure goes right up to the district level. A few gram panchayats are grouped together to form what is usually called a panchayat samiti or block or mandal. The members of this representative body are elected by all the panchyat members in that area. All the panchayat samitis or mandals in a district together constitute the zilla (district) parishad. Most members of the zilla parishad are elected. Members of the Lok Sabha and MLAs of that district and some other officials of other district level bodies are also its members. Zilla parishad chairperson is the political head of the zilla parishad.

Similarly, local government bodies exist for urban areas as well. Municipalities are set up in towns. Big cities are constituted into municipal corporations. Both municipalities and municipal corporations are controlled by elected bodies consisting of people's representatives. Municipal chairperson is the political head of the municipality. In a municipal corporation, such an officer is called the mayor.

What do these newspaper clippings have to say about efforts of decentralisation in India?

அவர்கள் அந்த வார்டு அல்லது கிராமத்தில் வசிக்கும் அனைத்து வயது வந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இது கிராமம் முழுவதற்கும் முடிவுகள் எடுக்கும் அமைப்பாகும். கிராம சபையின் ஒட்டுமொத்த மேற்பார்வையின் கீழ் பஞ்சாயத்து செயல்படுகிறது. கிராமத்திலுள்ள அனைத்து வாக்காளர்களும் அதன் உறுப்பினர்கள். கிராம பஞ்சாயத்தின் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிப்பதற்கும், கிராம பஞ்சாயத்தின் செயல்திறனை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும், இது ஆண்டுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று முறையாவது கூட வேண்டும்.

உள்ளாட்சி அரசாங்க அமைப்பு மாவட்ட அளவு வரை செல்கிறது. ஒரு சில கிராம பஞ்சாயத்துகளை தொகுத்து பொதுவாக அழைக்கப்படும் பஞ்சாயத்து சமிதி அல்லது தொகுதி அல்லது மண்டலம் உருவாக்கப்படுகிறது. இந்த பிரதிநிதித்துவ குழுவின் உறுப்பினர்கள், அப்பகுதியிலுள்ள அனைத்து பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஒரு மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து பஞ்சாயத்து சமிதிகள் அல்லது மண்டலங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு ஜில்லா (மாவட்ட) பரிஷத் உருவாக்கப்படுகிறது. ஜில்லா பரிஷத்தின் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். அந்த மாவட்டத்தின் மக்களவை உறுப்பினர்கள் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாவட்ட அளவிலான அமைப்புகளின் அதிகாரிகள் அதன் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். ஜில்லா பரிஷத் சேர்மன், அதன் அரசியல் தலைவராவார்.

அதுபோலவே, நகர்புறங்களுக்கும் உள்ளாட்சி அரசாங்க அமைப்புகள் உள்ளன. நகரங்களில் நகராட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய நகரங்களில் மாநகராட்சிகள் உள்ளன. நகராட்சிகள் மற்றும் மாநகராட்சிகள் இரண்டும் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. நகராட்சியின் சேர்மென் அதன் அரசியல் தலைவர். மாநகராட்சி மன்றத்தில் அதன் அரசியல் தலைவர் மேயர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

பிரதம மந்திரி நாட்டை ஆட்சி செய்கிறார். முதலமைச்சர் மாநிலத்தை ஆட்சி செய்கிறார். தர்க்க ரீதியாக, ஜில்லா பரிஷத் தலைவர் மாவட்டத்தை ஆட்சி செய்ய வேண்டும். மாவட்ட நீதிபதி எனப்படும் அல்லது கலெக்டர் ஏன் மாவட்டத்தை நிர்வாகம் செய்கிறார்?

Democracy for sale in TN, highest bidders get Panchayat posts

Women 'pradhans' bring winds of change

For Rs 250, justice in a village: Bill

What's a Nyaya Panchayat

States oppose direct funding of panchayats

Over 1m women elected to panchayats

இந்தியாவில் அதிகார பரவலாக்கத்தின் முயற்சிகள் பற்றி இந்த செய்தித்தாள் துணுக்குகள் என்ன கூறுகின்றன?

An experiment in Brazil

A city called Porto Alegre in Brazil has carried out an extraordinary experiment in combining decentralisation with participative democracy. The city has set up a parallel organisation operating alongside the municipal council, enabling local inhabitants to take real decisions for their city. The nearly 13 lakh people in this city get to participate in making the budget for their own city. The city is divided into many sectors or what we call wards. Each sector has a meeting, like that of the gram sabha, in which anyone living in that area can participate. There are some meetings to discuss issues that affect the entire city. Any citizen of the city can participate in those meetings. The budget of the city is discussed in these meetings. The proposals are put to the municipality that takes a final decision about it.

About 20,000 people participate in this decision making exercise every year. This method has ensured that the money cannot be spent only for the benefit of the colonies where rich people live. Buses now run to the poor colonies and builders cannot evict slum-dwellers without resettling them.

In our own country, a similar experiment has taken place in some areas in Kerala. Ordinary people have participated in making a plan for the development of their locality.

This new system of local government is the largest experiment in democracy conducted anywhere in the world. There are now about 36 lakh elected representatives in the panchayats and municipalities etc., all over the country. This number is bigger than the population of many countries in the world. Constitutional status for local government has helped to deepen democracy in our country. It has also increased women's representation and voice in our democracy. At the same time, there are many difficulties. While elections are held regularly and enthusiastically, gram sabhas are not held regularly. Most state governments have not transferred significant powers to the local governments. Nor have they given adequate resources. We are thus still a long way from realising the ideal of self-government.

Find out about the local government in the village or town you live in.

If you live in a village, find out the names of the following: your panch or ward member, your sarpanch, your panchayat samiti, the chairperson of your zilla parishad. Also find out when did the last meeting of the gram sabha take place and how many people took part in that.

If you live in urban areas, find out the name of your municipal councillor, and the municipal chairperson or mayor. Also find out about the budget of your municipal corporation, municipality and the major items on which money was spent.

பிரேசிலில் ஒரு பரிசோதனை :

பிரேசிலில் உள்ள போர்டோ அலெக்ரே என்ற நகரம், பங்கேற்பு மக்களாட்சி பரவலாக்கத்தை இணைப்பதில் ஒரு அசாதாரண பரிசோதனையை மேற்கொண்டது. நகராட்சி மன்றத்துடன் இணைந்து செயல்படும் இணையான அமைப்பை அந்நகரம் அமைத்துள்ளது. இது உள்ளூர் மக்கள் தங்கள் நகரத்திற்கான உண்மையான முடிவுகளை எடுக்க உதவுகிறது. இந்நகரத்திலுள்ள ஏறத்தாழ 13 லட்சம் மக்கள் தங்கள் சொந்த நகரத்திற்கான வரவு-செலவு திட்டத்தை உருவாக்குவதில் பங்கேற்கின்றனர். நகரம் பல பிரிவுகளாக அல்லது நாம் அழைத்திடும் வார்டுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் கிராம சபை போன்ற கூட்டம் உள்ளது. அதில் அந்த பகுதியில் வசிக்கும் அனைவரும் பங்கேற்கலாம். நகரம் முழுவதையும் பாதிக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதிக்கும் சில கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. நகரத்தின் எந்த ஒரு குடிமகனும் அந்த கூட்டங்களில் பங்கேற்கலாம். இக்கூட்டங்களில் நகர வரவு-செலவு திட்டம் குறித்து விவாதிக்கப்படுகிறது. இம்முன்மொழிவுகள் குறித்து இறுதி முடிவு எடுக்குமாறு நகராட்சிக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏறத்தாழ 20,000 பேர் இந்த முடிவெடுக்கும் செயலில் பங்கேற்கின்றனர். பணக்காரர்கள் வாழும் காலனிகளின் நலனுக்காக மட்டும் பணத்தை செலவிட முடியாது என்பதை இந்த முறை உறுதி செய்துள்ளது. தற்போது ஏழைகளின் காலனிகளுக்கும் பேருந்துகள் இயக்கப்படுகின்றன. குடிசைவாசிகளை மீண்டும் குடியமர்த்தாமல் கட்டிடங்கள் கட்டுவோர் அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது.

நம் நாட்டில் கேரளாவில், இதுபோன்ற பரிசோதனைகள் சில பகுதிகளில் நடந்துள்ளன. சாதாரண மக்கள் தங்கள் பகுதிகளின் வளர்ச்சிக்கான திட்டத்தை வகுப்பதில் பங்கேற்றுள்ளனர்.

இந்த புதிய உள்ளாட்சி அமைப்பு உலகின் எந்த ஒரு பகுதியிலும் உள்ள மக்களாட்சியில் நடத்தப்பட்ட மிகப்பெரிய சோதனையாகும். தற்போது நாடு முழுவதும் உள்ள பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகள் போன்றவற்றில் சுமார் 36 லட்சம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் உள்ளனர். இந்த எண்ணிக்கை உலகின் பல நாடுகளின் மக்கள்தொகையை விட பெரியது. உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கான அரசியலமைப்புச் சட்ட அந்தஸ்து நம் நாட்டில் மக்களாட்சி உறுதியை பெறுவதற்கு உதவியது. இது நமது மக்களாட்சியில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் குரல் மேலும் அதிகரிக்க செய்தது. அதே சமயத்தில், பல்வேறு சிரமங்கள் உள்ளன. தேர்தல்கள் முறை தவறாமலும், உற்சாகத்துடனும் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் கிராம சபைகள் முறையாக நடத்தப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான மாநில அரசுகள் குறிப்பிடதக்க அளவு அதிகாரங்களை உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களுக்கு மாற்றவில்லை. போதுமான வளங்களையும் கொடுக்கவில்லை. இவ்வாறாக நாம் சுயாட்சி அரசாங்கத்தின் இலட்சியத்தை அடைவதில் வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம்.

நீங்கள் வசிக்கும் கிராமம் அல்லது நகரத்தில் உள்ள உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை பற்றி கண்டறியவும்.

நீங்கள் ஒரு கிராமத்தில் வசிப்பவராக இருந்தால், பின்வருபவர்களின் பெயர்களை கண்டறியவும். உங்களுடைய பஞ்சாயத்து அல்லது வார்டு உறுப்பினர், உங்களுடைய சர்பஞ்ச், உங்களுடைய பஞ்சாயத்து சமிதியின் மற்றும் ஜில்லா பரிஷத்தின் தலைவர் பெயர்கள். கிராம சபையின் கடைசி கூட்டம் எப்போது நடந்தது? அதில் எத்தனை பேர் பங்கேற்றனர்? என்பவற்றை குறித்து தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் நகரத்தில் வசிப்பவராக இருந்தால், உங்கள் நகராட்சி கவுன்சிலர், நகராட்சியின் சேர்மன் அல்லது மேயர் ஜில்லா பரிஷத்தின் சேர்மன் பெயர்களை கண்டறியவும். உங்களுடைய மாநகராட்சி மற்றும் நகராட்சி மன்றத்தின் வரவு-செலவு திட்டம் மற்றும் முக்கியமான செலவுகள் குறித்தும் அறிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

Exercises

1. Locate the following States on a blank outline political map of India: Manipur, Sikkim, Chhattisgarh and Goa.
2. Identify and shade three federal countries (other than India) on a blank outline political map of the world.
3. Point out one feature in the practice of federalism in India that is similar to and one feature that is different from that of Belgium.
4. What is the main difference between a federal form of government and a unitary one? Explain with an example.
5. State any two differences between the local government before and after the Constitutional amendment in 1992.
6. Fill in the blanks:

   Since the United States is a ____________________ type of federation, all the constituent States have equal powers and States are _______________vis-à-vis the federal government. But India is a ______________________ type of federation and some States have more power than others. In India, the ____________ government has more powers.
7. Here are three reactions to the language policy followed in India. Give an argument and an example to support any of these positions.

   Sangeeta: The policy of accommodation has strengthened national unity.

   Arman: Language-based States have divided us by making everyone conscious of their language.

   Harish: This policy has only helped to consolidate the dominance of English over all other languages.
8. The distinguishing feature of a federal government is:

   (a) National government gives some powers to the provincial governments.

   (b) Power is distributed among the legislature, executive and judiciary.

   (c) Elected officials exercise supreme power in the government.

   (d) Governmental power is divided between different levels of government.
9. A few subjects in various Lists of the Indian Constitution are given here. Group them under the Union, State and Concurrent Lists as provided in the table below.

   A. Defence; B. Police; C. Agriculture; D. Education;

   E. Banking; F. Forests; G. Communications; H. Trade; I. Marriages

Union List	
State List	
Concurrent List	

AP SCERT

பயிற்சிகள்

1. இந்திய அரசியல் புறவரிப்படத்தில் பின்வரும் மாநிலங்களை குறித்திடுக. மணிப்பூர், சிக்கிம், சத்தீஸ்கர் மற்றும் கோவா.
2. உலக அரசியல் புறவரிப்படத்தில் மூன்று கூட்டாட்சி நாடுகளை (இந்தியாவை தவிர) அடையாளம் காண்க மற்றும் வண்ணமிட்டு காட்டுக.
3. இந்தியாவில் நடைமுறையில் கூட்டாட்சியின் அம்சங்களில், பெல்ஜியத்தின் கூட்டாட்சியோடு ஒரு ஒன்றுபட்ட மற்றும் ஒரு வேறுபட்ட அம்சத்தை குறிப்பிடுக.
4. கூட்டாட்சி முறை மற்றும் ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கங்களிடையே உள்ள முக்கிய வேறுபாடு யாது? ஒரு எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குக.
5. அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தம்-1992க்கு முன்பிருந்த மற்றும் அதன் பிறகுள்ள உள்ளாட்சி அரசாங்கத்திற்கு இடையே ஏதேனும் இரண்டு வேறுபாடுகளை குறிப்பிடவும்.
6. கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக :

   அமெரிக்கா ஒரு _______ வகை கூட்டாட்சி என்பதால், அனைத்து மாநிலங்களும் சமமான அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளன மற்றும் மாநிலங்கள் _______. ஆனால், இந்தியா ஒரு _______ வகை கூட்டாட்சி மற்றும் சில மாநிலங்கள் மற்றவற்றைவிட அதிக அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவில் _______ அரசாங்கம் அதிக அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது.
7. இந்தியாவில் பின்பற்றப்படும் மொழிக்கொள்கைக்கு இங்கு மூன்று கருத்துகள் உள்ளன. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை ஆதரிக்க ஒரு வாதத்தையும், ஒரு எடுத்துக்காட்டையும் தருக.

   சங்கீதா: சமத்துவ இடமளிக்கும் கொள்கை தேசிய ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தியுள்ளது.

   அர்மான்: மொழி அடிப்படையிலான மாநிலங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தங்கள் மொழியைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நம்மை பிரித்துள்ளன.

   ஹரீஷ்: இந்த கொள்கை மற்ற எல்லா மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கத்தை உறுதிபடுத்த மட்டுமே உதவியது.
8. ஒரு கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தின் தனித்துவமான அம்சம்:

a) தேசிய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு சில அதிகாரங்களை வழங்குகிறது.

b) அதிகாரங்கள் சட்டமன்றங்கள், நிர்வாகத்துறை மற்றும் நீதித்துறை இடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன.

c) தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தில் உச்சகட்ட அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகின்றனர்.

d) அராசங்க அதிகாரம், அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பல்வேறு பட்டியல்களில் உள்ள சில அம்சங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கீழுள்ள அட்டவணையில் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி மத்திய, மாநில மற்றும் பொதுப்பட்டியலின் கீழ் அவற்றை பட்டியலிடுக.

   A. இராணுவம்; B. காவல்துறை; C. விவசாயம்; D. கல்வி;
   E. வங்கிகள்; F. காடுகள்; G. தகவல் தொடர்புகள்; H. வர்த்தகம்;
   I. திருமணங்கள்

மத்திய பட்டியல்	
மாநில பட்டியல்	
பொதுப் பட்டியல்	

APSCERT

10. Examine the following pairs that give the level of government in India and the powers of the government at that level to make laws on the subjects mentioned against each. Which of the following pairs is not correctly matched?

(a) State government	State List
(b) Central government	Union List
(c) Central and State governments	Concurrent List
(d) Local governments	Residuary powers

11. Match List I with List II and select the correct answer using the codes given below the lists:

List I	List II
1. Union of India	A. Prime Minister
2. State	B. Sarpanch
3. Municipal Corporation	C. Governor
4. Gram Panchayat	D. Mayor

	1	2	3	4
(a)	D	A	B	C
(b)	B	C	D	A
(c)	A	C	D	B
(d)	C	D	A	B

12. Consider the following two statements.
    A. In a federation, the powers of the federal and provincial governments are clearly demarcated.
    B. India is a federation because the powers of the Union and State Governments are specified in the Constitution and they have exclusive jurisdiction on their respective subjects.
    C. Sri Lanka is a federation because the country is divided into provinces.
    D. India is no longer a federation because some powers of the States have been devolved to the local government bodies.

    Which of the statements given above are correct?

    (a) A, B and C (b) A, C and D (c) A and B only (d) B and C only

APSCERT

10. இந்தியாவில் உள்ள அரசாங்கங்களின் நிலைகள் மற்றும் அந்நிலைகளில் உள்ள அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்களை வழங்கும் பட்டியல்களை காட்டிடும் கீழ்காணும் இணைகளை ஆராய்ந்திடு. கீழ்காணும் இணைகளில் எது சரியாக பொருந்தவில்லை?

a) மாநில அரசாங்கம்	மாநில பட்டியல்
b) மத்திய அரசாங்கம்	மத்திய பட்டியல்
c) மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள்	பொதுப் பட்டியல்
d) உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள்	எஞ்சியுள்ள அதிகாரங்கள்

11. பட்டியல் I ஐ பட்டியல் II உடன் பொருத்தி, சரியான பதிலை கீழே உள்ள குறியீடுகளை பயன்படுத்தி தேர்ந்தெடுக்கவும்.

பட்டியல் I	பட்டியல் II
1. இந்திய யூனியன்	A. பிரதமர்
2. மாநிலம்	B. சர்பஞ்ச்
3. மாநகராட்சி	C. கவர்னர்
4. கிராம பஞ்சாயத்து	D. மேயர்

	1	2	3	4
(a)	D	A	B C	
(b)	B	C	D	A
(c)	A	C	D	B
(d)	C	D	A	B

12. பின்வரும் கூற்றுகளை கவனியுங்கள்:

A. ஒரு கூட்டமைப்பில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

B. இந்தியா ஒரு கூட்டமைப்பு ஆகும். ஏனெனில், யூனியன் மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்கள் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் அந்தந்த அம்சங்களில் பிரத்யேகமான அதிகார வரம்பை கொண்டுள்ளன.

C. இலங்கை ஒரு கூட்டமைப்பு. ஏனெனில், அந்நாடு மாகாணங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

D. மாநிலங்களின் சில அதிகாரங்கள் உள்ளாட்சி அரசாங்க அமைப்புகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதால், இந்தியா ஒரு கூட்டாட்சியாக இல்லை.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கூற்றுகளில் எவை சரியானவை?

(a) A, B மற்றும் C (b) A, C மற்றும் D (c) A மற்றும் B மட்டும் (d) B மற்றும் C மட்டும்

பயிற்சிகள்

AP SCERT

Gender, Religion and Caste

Chapter 3

Overview

The existence of social diversity does not threaten democracy. Political expression of social differences is possible and sometimes quite desirable in a democratic system. In this chapter we apply these ideas to the practice of democracy in India. We look at three kinds of social differences that can take the form of social divisions and inequalities. These are social differences based on gender, religion and caste. In each case we look at the nature of this division in India and how it gets expressed in politics. We also ask whether different expressions based on these differences are healthy or otherwise in a democracy.

APSCERT

பாலினம், மதம் மற்றும் சாதி

C4D2N6

அத்தியாயம் 3

APSCERT

கண்ணோட்டம்

சமூக பன்முகத்தன்மை மக்களாட்சியை அச்சுறுத்தாது. சமூக வேறுபாடுகளின் அரசியல் வெளிப்பாடு மக்களாட்சி அமைப்பில் சாத்தியம் மற்றும் சில சமயங்களில் மிகவும் விரும்பதக்கது. இந்த அத்தியாயத்தில் இக்கருத்துகளை இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ள மக்களாட்சிக்கு பயன்படுத்துகிறோம். சமூகப் பிரிவுகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளின் வடிவத்தை எடுக்கக்கூடிய மூன்று வகையான சமூக வேறுபாடுகளை நாம் காண்கிறோம். இவை பாலினம், மதம் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான சமூக வேறுபாடுகளாகும். ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் இந்தியாவில் இப்பிரிவினையின் தன்மை மற்றும் அரசியலில் அது எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். இவ்வேறுபாடுகளை அடிப்படையாக கொண்ட வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகள் மக்களாட்சியில் ஆரோக்கியமானதா அல்லது பாதகமானதா என்று நாம் கேட்கிறோம்.

Gender and politics

A poster from Bengal affirming women's strength.

© Zuban

Let us begin with gender division. This is a form of hierarchical social division seen everywhere, but is rarely recognised in the study of politics. The gender division tends to be understood as natural and unchangeable. However, it is not based on biology but on social expectations and stereotypes.

Glossary

Sexual division of labour: A system in which all work inside the home is either done by the women of the family, or organised by them through the domestic helpers.

Public/private division

Boys and girls are brought up to believe that the main responsibility of women is housework and bringing up children. This is reflected in a SEXUAL DIVISION OF LABOUR in most families: women do all work inside the home such as cooking, cleaning, washing clothes, tailoring, looking after children, etc., and men do all the work outside the home. It is not that men cannot do housework; they simply think that it is for women to attend to these things. When these jobs are paid for, men are ready to take up these works. Most tailors or cooks in hotels are men. Similarly, it is not that women do not work outside their home. In villages, women fetch water, collect fuel and work in the fields. In urban areas, poor women work as domestic helper in middle class homes, while middle class women work in offices. In fact, the majority of women do some sort of paid work in addition to domestic labour. But their work is not valued and does not get recognition.

The result of this division of labour is that although women constitute half of the humanity, their role in public life, especially politics, is minimal in most societies. Earlier, only men were allowed to participate in public affairs, vote and contest for public offices. Gradually the gender issue was raised in politics. Women in different parts of the world organised and agitated for equal rights. There were agitations in different countries for the extension of voting rights to women.

பாலினம் மற்றும் அரசியல் :

© Zuban

பெண்களின் வலிமையை உறுதிபடுத்தும் வங்காளத்தில் வெளியான ஒரு சுவரொட்டி

நாம் பாலின பிரிவிலிருந்து துவங்குவோம். இது எல்லா இடங்களிலிலும் காணப்படும் சமூகப்பிரிவின் ஒரு வடிவமாகும். ஆனால், அரசியல் ஆய்வில் அரிதாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. பாலினப் பிரிவு இயற்கையானது மற்றும் மாறாதது என்று புரிந்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இருப்பினும், இது உயிரியலை ஆதாரமாக கொண்டதல்ல. ஆனால், சமூக எதிர்ப்பார்ப்புகள் மற்றும் நியாயமற்ற தவறான எண்ணங்களை ஆதாரமாக கொண்டுள்ளது.

சொல் அகராதி

பாலின வேலை பகிர்வு : வீட்டிற்குள் அனைத்து வேலைகளையும் குடும்ப பெண்கள் செய்யும் முறை உள்ளது அல்லது வீட்டு உதவியாளர்கள் மூலம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

பொது மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பிரிவுகள்

பெண்களின் முக்கிய பொறுப்பு வீட்டு வேலைகள் மற்றும் குழந்தைகளை வளர்ப்பது என்று நம்பும்படியாக சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் வளர்க்கப்படுகின்றனர். இது பெரும்பாலான குடும்பங்களில் பாலின உழைப்பு பங்கீட்டில் பிரதிபலிக்கிறது. பெண்கள் வீட்டிற்குள் சமையல் செய்தல், சுத்தம் செய்தல், துணி துவைத்தல், தையல் வேலைகள், குழந்தைகளை பராமரித்தல் போன்ற வேலைகளை செய்கின்றனர். மேலும் ஆண்கள் வீட்டிற்கு வெளியே அனைத்து வேலைகளையும் செய்கின்றனர். ஆண்களால் வீட்டு வேலைகள் செய்ய முடியாது என்பதல்ல. பெண்கள் இவ்வேலைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். இந்த வேலைகளுக்கு ஊதியம் கிடைத்தால், ஆண்கள் இவ்வேலைகளை செய்திட தயாராக இருக்கின்றனர். பெரும்பாலான தையல்காரர்கள், உணவகங்களில் சமையல்காரர்களாக ஆண்கள் உள்ளனர். அதுபோலவே, பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியே வேலை செய்வதில்லை என்பதல்ல. கிராமங்களில் பெண்கள் தண்ணீரை எடுத்துவருதல், எரிபொருளை சேகரித்தல் மற்றும் வயல்வெளிகளில் வேலை செய்தலை செய்கின்றனர். நகர்புறங்களில் ஏழை பெண்கள் நடுத்தர வகுப்பு குடும்பங்களில் வீட்டு வேலை பணிப் பெண்களாகவும், நடுத்தர வகுப்பு குடும்ப பெண்கள் அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகின்றனர். உண்மையில், பெரும்பாலான பெண்கள் வீட்டு வேலைகளுடன் சில வகையான ஊதியம் பெறும் வேலைகளை செய்கின்றனர். ஆனால், அவர்களின் வீட்டுப் பணிகள் மதிப்பீடு செய்யப்படுவதில்லை மற்றும் அங்கீகாரம் கிடைப்பதில்லை.

இந்த உழைப்பு பங்கீட்டின் விளைவு என்னவென்றால், மனித குலத்தில் பெண்கள் பாதியளவு இருந்தாலும், பொது வாழ்க்கையில் குறிப்பாக அரசியலில் பெரும்பாலான சமூகங்களில் அவர்களின் பங்கு மிகக் குறைவு. முன்பு, பொது விவகாரங்களில் பங்கேற்கவும், வாக்களித்தல் மற்றும் அரசு பதவிகளுக்கு போட்டியிடவும் ஆண்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டனர். படிப்படியாக, பாலின பாகுபாடு பிரச்சனை அரசியலில் எழுப்பப்பட்டது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளை சேர்ந்த சம உரிமைகளுக்காக இயக்கங்களை நிர்வகித்தனர் மற்றும் எதிர்ப்பு போராட்டங்களை நடத்தினர். பல்வேறு நாடுகளில் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையை நீட்டிக்க போராட்டங்கள் நடந்தன.

These agitations demanded enhancing the political and legal status of women and improving their educational and career opportunities. More radical women's movements aimed at equality in personal and family life as well. These movements are called FEMINIST movements.

Political expression of gender division and political mobilisation on this question helped to improve women's role in public life. We now find women working as scientists, doctors, engineers, lawyers, managers and college and university teachers which were earlier not considered suitable for women. In some parts of the world, for example in Scandinavian countries, such as Sweden, Norway and Finland, the

© Zuban

Discuss all these perceptions of an ideal woman that prevail in our society. Do you agree with any of these? If not, what is your image of an ideal woman?

Glossary

Feminist: A woman or a man who believes in equal rights and opportunities for women and men.

இந்த போராட்டங்கள் பெண்களின் அரசியல் மற்றும் சட்ட அந்தஸ்தை அதிகப்படுத்தவும், அவர்களின் கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தொழில் வாய்ப்புகளை மேம்படுத்தவும் வலியுறுத்தி கோரின. அதிகமான முற்போக்கு பெண்களின் இயக்கங்கள் தனிப்பட்ட மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கையில் சமத்துவத்தை இலக்காக கொண்டிருந்தன. இந்த இயக்கங்கள் 'பெண்ணிய இயக்கங்கள்' என்றழைக்கப்பட்டன.

இக்கேள்வி மீது பாலினப் பிரிவினை மற்றும் அரசியல் அணி திரட்டலின் அரசியல் வெளிப்பாடு பொது வாழ்வில் பெண்களின் பங்கை மேம்படுத்த உதவியது. தற்போது நாம் விஞ்ஞானிகள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள், மேலாளர்கள், கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் போன்ற முன்பு பெண்களுக்கு ஏற்றவையல்ல என கருதப்பட்ட வேலைகளில் பெண்கள் பணியாற்றுவதை காண்கிறோம். உலகின் சில பகுதிகளில் எடுத்துக்காட்டாக, ஸ்கேண்டிநேவியா நாடுகளான ஸ்வீடன், நார்வே மற்றும் பின்லாந்து போன்ற நாடுகளில்

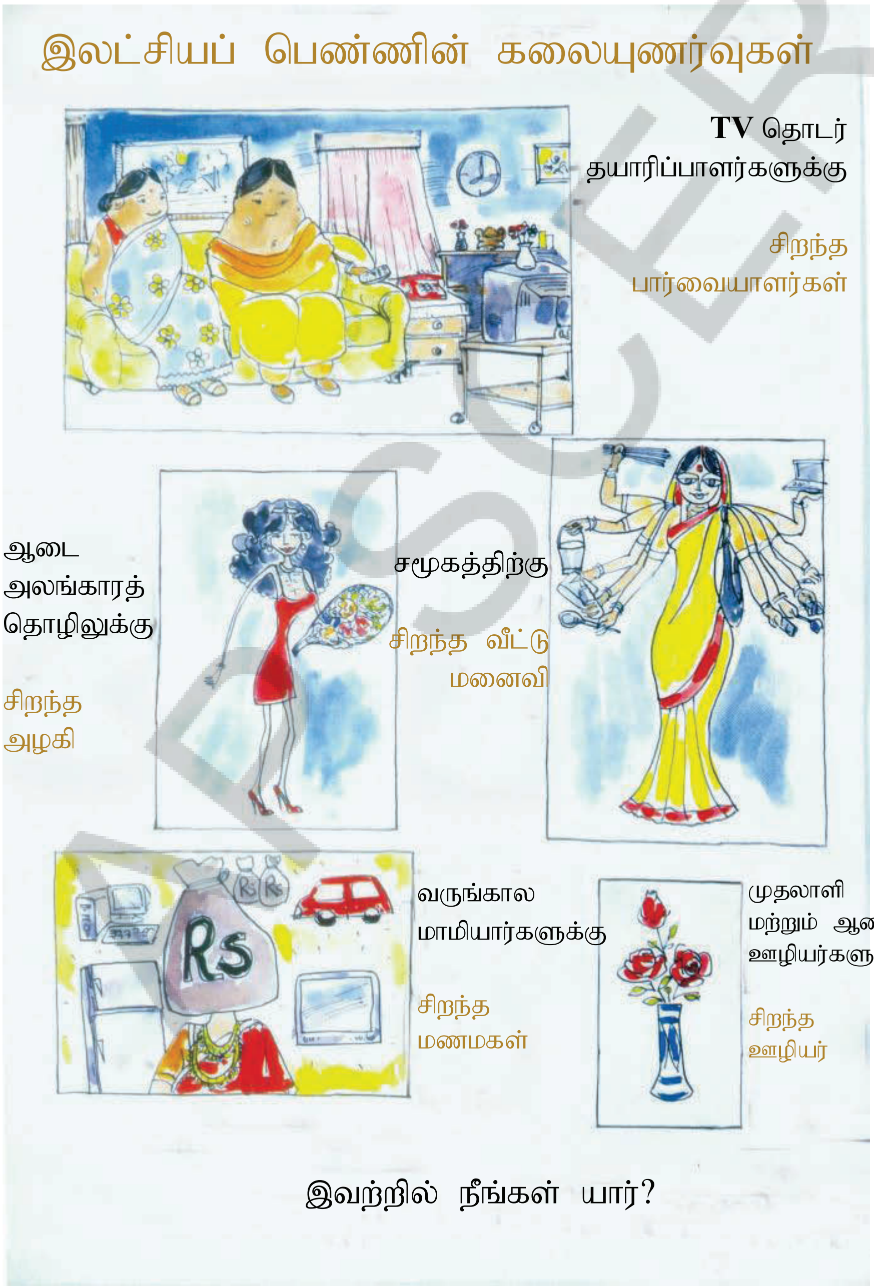

© Zuban

ஒரு சிறந்த பெண் குறித்து, நம் சமுதாயத்தில் நிலவும் இந்த அனைத்து கருத்துகளையும் விவாதிக்கவும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? இல்லையென்றால், ஒரு சிறந்த பெண்ணின் பண்புகள் குறித்து உங்கள் சிந்தனை என்ன?

சொல் அகராதி

பெண்ணியவாதி: பெண்களுக்கும், ஆண்களுக்கும் சம உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு ஆண் அல்லது பெண்.

participation of women in public life is very high.

In our country, women still lag much behind men despite some improvement since Independence. Ours is still a male-dominated, PATRIARCHAL society. Women face disadvantage, discrimination and oppression in various ways:

- The literacy rate among women is only 54 per cent compared with 76 per cent among men. Similarly, a smaller proportion of girl students go for higher studies. When we

Let's do it

A 'time use survey' was conducted in six states of our country. It shows that an average woman works every day for a little over seven and half hours while an average man works for six and a half hours. Yet the work done by men is more visible because most of their work leads to generation of income. Women also do a lot of direct income generating work, but the bulk of their work is household related. This work remains unpaid and invisible.

Daily time use (hours: minutes)

Activities	Men	Women
Income generating work	6:00	2:40
Household and related work	0:30	5:00
Talking, Gossip	1:25	1:20
No work/ Leisure	3:40	3:50
Sleep, self-care, reading etc.	12:25	11:10

Source: Government of India, *Time Use Survey*, 1998-99.

You can conduct a similar time use survey in your own household. Observe all the adult male and female members of your family for one week. Every day note down the number of hours each of them spends on the following activities: income generating activity (working at the office or shop or factory or field, etc.), household related activity (cooking, cleaning, washing, fetching water, looking after children or elders, etc.), reading and recreation, talking/gossiping, self-care, taking rest or sleeping. If necessary make new categories. Add up the time taken on each activity for a week and calculate the daily average for each activity for each member. Do women work more in your family as well?

Glossary

Patriarchy: Literally, rule by father, this concept is used to refer to a system that values men more and gives them power over women.

பொது வாழ்வில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகவும் அதிகமாக உள்ளது.

நம் நாட்டில், சுதந்திரத்திற்கு பிறகு சில முன்னேற்றங்கள் இருந்த போதிலும், பெண்கள் இன்னமும் ஆண்களைவிட மிகவும் பின்தங்கியுள்ளனர். நம்முடைய சமுதாயம் இன்னமும் ஆண் ஆதிக்கம் கொண்ட, தந்தைவழி சமுதாயமாகவே இருக்கிறது. பெண்கள் பல்வேறு வழிகளில் பாதகமான பாகுபாடு மற்றும் ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொள்கின்றனர். பெண்களின் கல்வியறிவு ஆண்களின் 76 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடும்போது 54 சதவீதமே உள்ளது. அதுபோலவே, குறைந்த அளவிலான மாணவிகள் உயர்கல்விக்கு செல்கின்றனர்.

நாம் இதை செய்திடுவோம்

நமது நாட்டின் ஆறு மாநிலங்களில் 'நேர பயன்பாட்டு ஆய்வு' நடத்தப்பட்டது. சராசரியாக ஒரு பெண் தினமும் ஏழரை மணிநேரமும், சராசரி ஆண் ஆறரை மணிநேரமும் வேலை செய்வதை இது காட்டுகிறது. ஆயினும் கூட, ஆண்கள் செய்யும் வேலைகள் அதிகமாக தெரியும். ஏனெனில் அவர்களின் பெரும்பாலான வேலைகள் வருமானத்தை ஈட்டுகின்றன. பெண்களும் நேரடி வருமானம் ஈட்டும் வேலைகளை அதிகம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் பெரும்பாலான வேலைகள் குடும்பம் சார்ந்தவை. இந்த வேலை ஊதியம் பெறாததாகவும், கண்ணுக்கு தெரியாததாகவும் உள்ளது.

தினசரி நேர பயன்பாடு (மணி : நிமிடங்கள்)

செயல்பாடுகள்	ஆண்கள்	பெண்கள்
வருமானம் தரும் வேலை	6:00	2:40
வீட்டு மற்றும் தொடர்புடைய வேலை	0:30	5:00
பேசுதல், வீண் பேச்சு	1:25	1:20
வேலை இல்லை/ ஓய்வு	3:40	3:50
தூக்கம், சுய பாதுகாப்பு, வாசிப்பு போன்றவை.	12:25	11:10

ஆதாரம்: இந்திய அரசு, டைம் யூஸ் சர்வே, 1988-99.

உங்கள் சொந்த வீட்டிலும் இதேபோன்ற நேர பயன்பாட்டுக் கணக்கெடுப்பை நடத்தலாம். உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள வயது வந்த ஆண் மற்றும் பெண் உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் ஒரு வாரத்திற்கு கவனிக்கவும். ஒவ்வொரு நாளும் பின்வரும் செயல்களில் ஒவ்வொருவரும் செலவிடும் மணிநேரங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடவும். வருமானம் ஈட்டும் செயல்பாடு (அலுவலகம் அல்லது கடை அல்லது தொழிற்சாலை அல்லது வயல் போன்றவற்றில் வேலை செய்தல்), வீடு தொடர்பான செயல்பாடு (சமைத்தல், சுத்தம் செய்தல், கழுவுதல், தண்ணீர் எடுப்பது, பார்த்தல் குழந்தைகள் அல்லது பெரியவர்கள் முதலியன), வாசிப்பு மற்றும் பொழுதுபோக்கு, பேசுதல்/ கிசுகிசுத்தல், சுய பாதுகாப்பு, ஓய்வு அல்லது தூங்குதல், தேவைப்பட்டால் புதிய வகைகளை உருவாக்கவும். ஒவ்வொரு செயலிலும் ஒரு வாரத்திற்கு எடுக்கும் நேரத்தை சேர்த்து, ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தினசரி சராசரியை கணக்கிடுங்கள். உங்கள் குடும்பத்திலும் பெண்கள் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்களா?

சொல் அகராதி

ஆண்வழி ஆட்சி: இது உண்மையாக தந்தையின் ஆட்சி என்பதைக் குறிக்கும். இந்த கருத்து ஆண்களை அதிகமாக மதிக்கும் மற்றும் அவர்களுக்கு பெண்கள் மீதான அதிகாரத்தை வழங்கும் ஒரு அமைப்பை குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது.

APSCERT

look at school results, girls perform as well as boys, if not better in some places. But they drop out because parents prefer to spend their resources for their boys' education rather than spending equally on their sons and daughters.

- No wonder the proportion of women among the highly paid and valued jobs, is still very small. On an average, an Indian woman works one hour more than an average man every day. Yet much of her work is not paid and therefore, often not valued.

- The Equal Remuneration Act, 1976 provides that equal wages should be paid to equal work. However in almost all areas of work, from sports and cinema, to factories and fields, women are paid less than men, even when both do exactly the same work.

- In many parts of India, parents prefer to have sons and find ways to have the girl child aborted before she is born. Such sex-selective abortion led to a decline in child sex ratio (number of girl children per thousand boys) in the country to merely 919. As the map shows, this

Mummy always says to outsiders: "I don't work. I am a housewife." But I see her working non-stop all the time. If what she does is not work, what else is work?

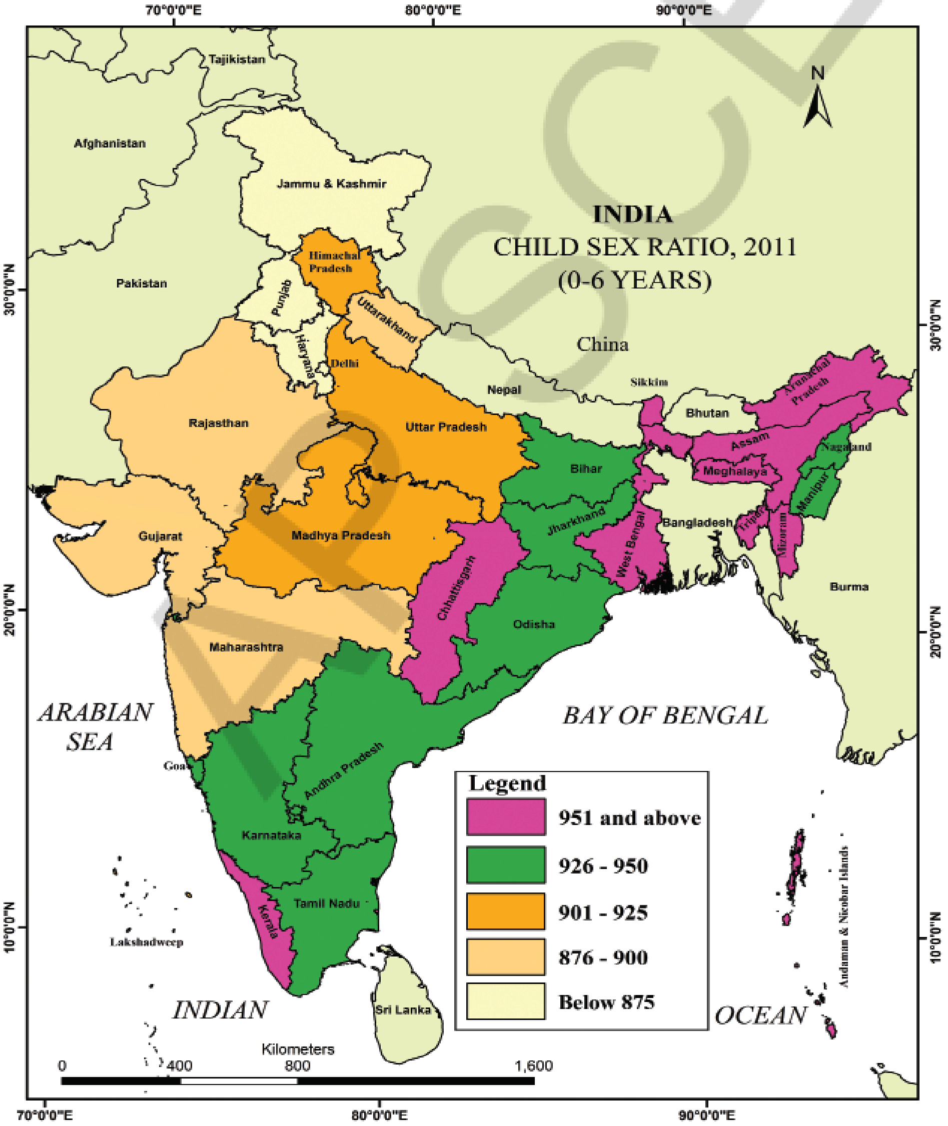

Source: Census Report of 2011

Can you identify your State on this map? What is the child sex ratio in it? How is it different from others with a different colour?

Identify the States which have child sex ratio below 900.

Compare this map with the poster on the next page. How do the two of them tell us about the same issue?

நாம் பள்ளி தேர்வு முடிவுகளை பார்க்கும் போது, சில சமயங்களில் சிறப்பாக இல்லாவிட்டாலும், சிறுவர்களுக்கு நிகராக சிறுமிகளும் சிறப்பாக செயல்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் படிப்பை தொடராமல் நின்று விடுகின்றனர். ஏனெனில், பெற்றோர்கள் தங்கள் மகன்களின் கல்விக்காக செலவிடுவதற்கு விரும்புகின்றனர். தங்கள் மகன்கள் மற்றும் மகள்களுக்கு சமமாக செலவிட விரும்புவதில்லை.

- அதிக ஊதியம் மற்றும் மதிப்புமிக்க வேலைகளில் பெண்களின் விகிதம் இன்னமும் சிறிய அளவில் இருப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. சராசரியாக, ஒரு இந்தியப் பெண் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு சராசரி ஆணை விட ஒரு மணிநேரம் அதிகமான வேலை செய்கிறார். இருப்பினும், அவருடைய பெரும்பகுதி வேலைக்கு ஊதியம் தரப்படுவது இல்லை. பெரும்பாலும் மதிப்பிடப்படுவதில்லை.

- சம ஊதியச் சட்டம் 1976 சம வேலைக்கு சமமான ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் பெரும்பாலான எல்லா வேலைத் துறைகளிலும், விளையாட்டு மற்றும் சினிமாத் துறையில் இருந்து தொழிற்சாலைகள் மற்றும் விவசாய நிலங்கள் வரை உள்ளவற்றில் இருபாலரும் ஒரே வேலையை செய்தாலும்கூட, பெண்களுக்கு குறைவான ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது.

- இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பெற்றோர்கள் மகன்களை பெற்றெடுக்க விரும்புகின்றனர் மற்றும் பெண் குழந்தைகள் பிறப்பதற்கு முன்பே கருக்கலைப்பு செய்வதற்கான வழிகளை காண்கின்றனர். இத்தகைய பாலின தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கருக்கலைப்பு நாட்டில் குழந்தை பாலின விகிதம் (ஒவ்வொரு ஆயிரம் ஆண் குழந்தைகளுக்கு இணையான, பெண் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை) நாட்டில் வெறும் 919-க்கு குறைந்திட வழிவகுத்தது.

அம்மா எப்போதும் வெளியாட்களிடம் "நான் வேலை செய்வதில்லை. நான் ஒரு இல்லத்தரசி" என்று கூறுகிறார். ஆனால், அவர் இடைவிடாமல் வேலை செய்வதை பார்க்கிறேன். அவள் செய்வது வேலை இல்லை என்றால், வேறு என்ன வேலை?

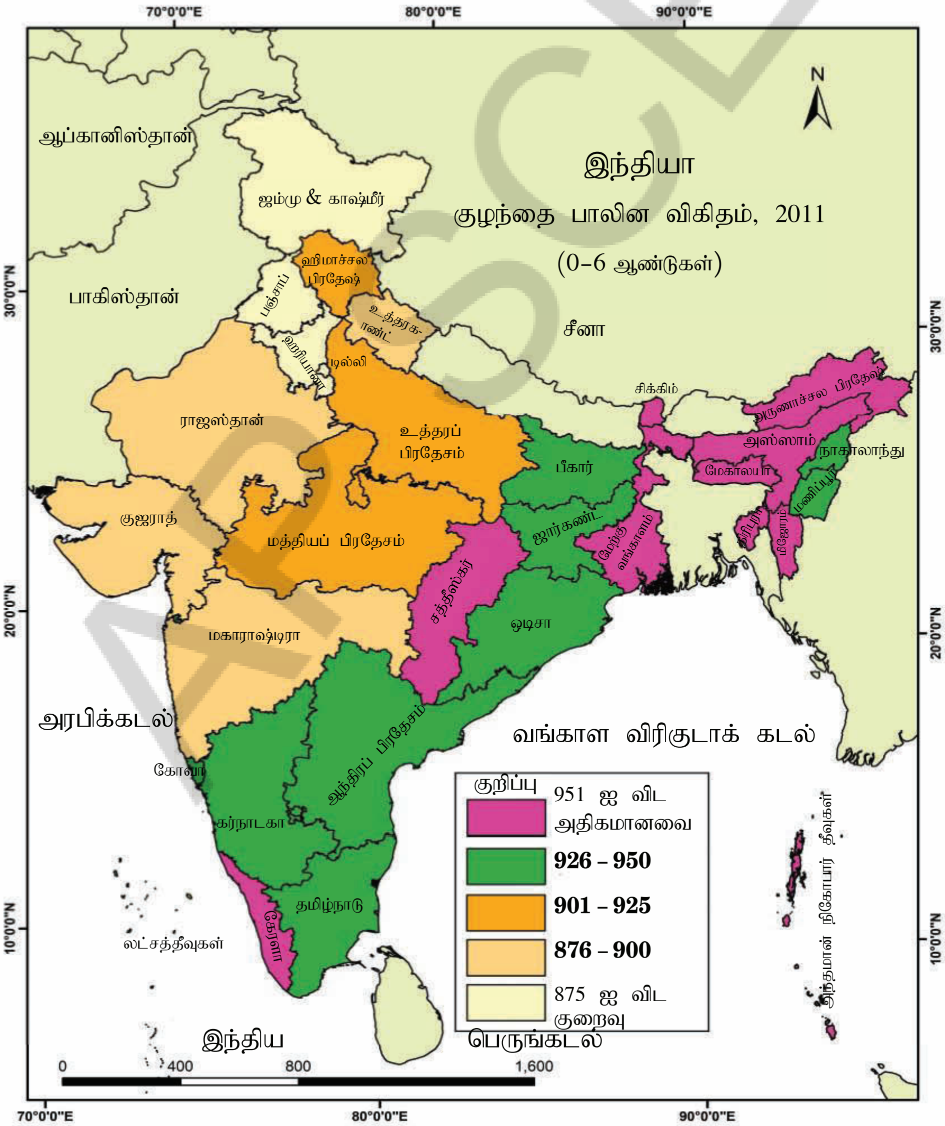

Source: Census Report of 2011

இந்த வரைபடத்தில் உங்கள் மாநிலத்தை நீங்கள் அடையாளம் காண முடியுமா? அதில் குழந்தை பாலின விகிதம் என்ன? வேறு நிறத்துடன் மற்ற மாநிலத்தில் இருந்து அது எவ்வாறு வேறுபட்டது?

குழந்தை பாலின விகிதம் 900-க்கும் கீழுள்ள மாநிலங்களை அடையாளம் காண்க.

இவ்வரைபடத்தை அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள சுவரொட்டியுடன் ஒப்பிடவும். இவ்விரண்டும் ஒரே பிரச்சனையை குறித்து நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன?

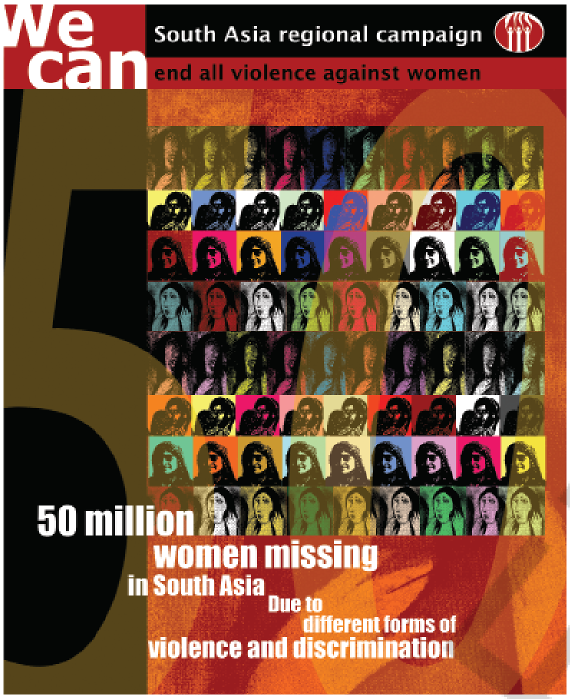

© Oxfam GB

ratio has fallen below 850 or even 800 in some States.

There are reports of various kinds of harassment, exploitation and violence against women. Urban areas have become particularly unsafe for women. They are not safe even within their own home from beating, harassment and other forms of domestic violence.

Women's political representation

All this is well known. Yet issues related to women's well being or otherwise are not given adequate attention. This has led many feminists and women's movements to the conclusion that unless women control power, their problems will not get adequate attention. One way to ensure this is to have more women as elected representatives.

In India, the proportion of women in legislature has been very low. For example, the percentage of elected women members in Lok Sabha has touched 14.36 per cent of its total strength for the first time in 2019. Their share in the state assemblies is less than 5 per cent. In this respect, India is among the

Could you think of some reasons why women's representation is so low in India? Do you think Americas and Europe have achieved a satisfactory level of women's representation?

Women in national parliaments in different regions of the world (in%)

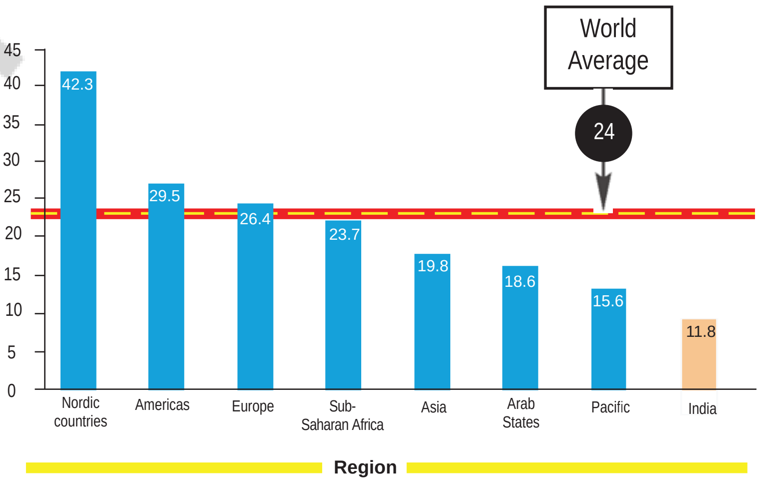

Note: Figures are for the per cent of women in the directly elected houses of parliament as on 1 October 2018.
Source: http://archive.ipu.org/wmn-e/world.htm

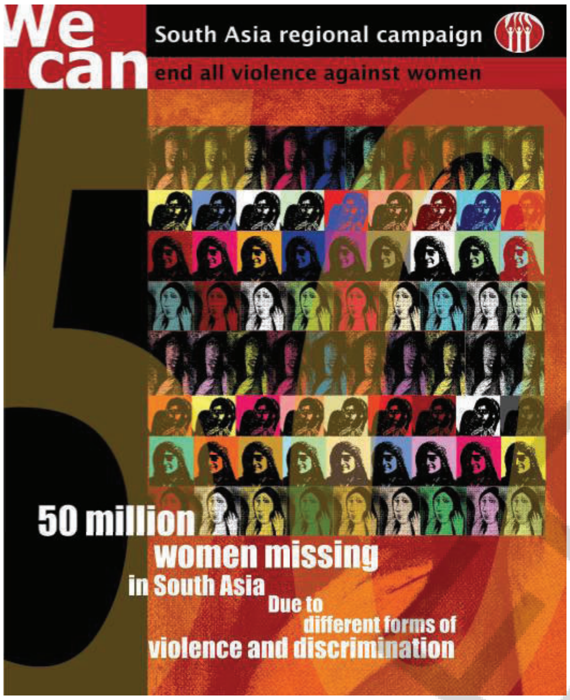

© Oxfam GB

சில மாநிலங்களில் இந்த விகிதம் 850 அல்லது 800-க்கும் கீழே சரிந்துள்ளது என்பதை வரைபடம் காட்டுகிறது.

பெண்களுக்கு எதிரான பல்வேறு வகையான துன்புறுத்தல்கள், சுரண்டல்கள் மற்றும் வன்முறைகள் குறித்த புகார்கள் உள்ளன. நகர்புறங்கள் குறிப்பாக பெண்களுக்கு பாதுகாப்பற்றதாக மாறிவிட்டன. அவர்கள் சொந்த வீட்டில் கூட அடித்தல், துன்புறுத்தல் மற்றும் குடும்ப வன்முறையின் இதர வடிவங்களில் இருந்து பாதுகாப்பாக இல்லை.

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்

அனைவருக்கும் இது குறித்து நன்றாக தெரியும். இன்னமும் பெண்களின் நலன் அல்லது மற்றவை தொடர்பான பிரச்சனைகள் மீது போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இது பல பெண்ணியவாதிகள் மற்றும் பெண்களின் இயக்கங்கள் உருவாக வழிவகுத்தது. பெண்கள் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தாத வரை, அவர்களுடைய பிரச்சனைகளுக்கு போதுமான கவனம் செலுத்தப்படாது என்ற முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. இதை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு வழி, அதிகமான பெண்களை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை கொண்டிருத்தலாகும்.

இந்தியாவில் சட்டமியற்றும் அவைகளில் பெண்களின் விகிதம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, மக்களவையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகளின் சதவீதம் அதன் மொத்த பலத்தில் முதன்முறையாக 2019-ல் 14.36 சதவீதத்தை தொட்டுள்ளது.

மாநில சட்டசபைகளில் அவர்களின் பங்கு 5 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக உள்ளது. இதன்படி உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் குழுக்களில் இந்தியா அடிமட்ட இடத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது (கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரைபடத்தை பார்க்கவும்).

வெவ்வேறு நாடுகளின் தேசிய பாராளுமன்றங்களில் பெண்கள் உலகின் பிராந்தியங்கள் (%-ல்)

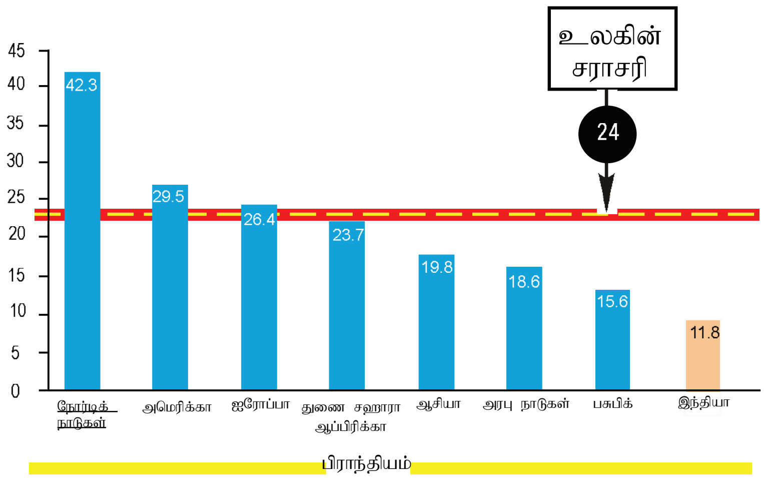

குறிப்பு: அக்டோபர் 2018-ன் படி நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற சபைகளில் பெண்களின் சதவீதத்திற்கான புள்ளிவிவரங்கள்

Source: http://archive.ipu.org/wmn-e/world.htm

இந்தியாவில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதற்கு சில காரணங்களை நீங்கள் சிந்திக்க முடியுமா? அமெரிக்காவும், ஐரோப்பாவும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தில் திருப்திகரமான நிலையை அடைந்துள்ளதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

bottom group of nations in the world (see the graph below). India is behind the averages for several developing countries of Africa and Latin America. In the government, cabinets are largely all-male even when a woman becomes the Chief Minister or the Prime Minister.

One way to solve this problem is to make it legally binding to have a fair proportion of women in the elected bodies. This is what the Panchayati Raj has done in India. One-third of seats in local government bodies – in panchayats and municipalities – are now reserved for women. Now there are more than 10 lakh elected women representatives in rural and urban local bodies.

Women's organisations and activists have been demanding a similar reservation of at least one-third of seats in the Lok Sabha and State Assemblies for women. A bill with this proposal has been pending before the Parliament for more than a decades. In 2023 Nari Shakti Vandan Adhiniyam (Womens reservation Act, 2023) has been passed which will give 33 percent reservation of seats women in Lok sabha, state legislative Assemblies and Delhi Assemblies

Gender division is an example that some form of social division needs to be expressed in politics. This also shows that disadvantaged groups do benefit when social divisions become a political issue. Do you think that women could have made the gains we noted above if their unequal treatment was not raised in the political domain?

If casteism and communalism are bad, what makes feminism a good thing? Why don't we oppose all those who divide the society on any lines – caste, religion or gender?

AP SCERT

ஆப்பிரிக்கா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் பல்வேறு வளரும் நாடுகளின் சராசரியை விட இந்தியா பின்தங்கியுள்ளது. அரசாங்கத்தில் ஒரு பெண் முதலமைச்சராகவோ அல்லது பிரதம மந்திரியாக ஆனாலும் பெரும்பாலும் அனைவரும் ஆண்களே மந்திரி சபையில் இடம் பெறுகின்றனர்.

இந்த சிக்கலை தீர்ப்பதற்கான ஒரு வழி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்புகளில் நியாயமான விகிதத்தில் பெண்களை கொண்டிருப்பதை சட்டப்பூர்வமாக்க வேண்டும். இதைத்தான் இந்தியாவில் பஞ்சாயத்துராஜ் செய்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இடங்கள் இப்போது பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது ஊரக மற்றும் நகர்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் 10 லட்சத்திற்கும் அதிகமான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் உள்ளனர்.

மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டசபைகளில் அதைப்போன்ற குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கு இட ஒதுக்கீட்டை வழங்க வேண்டும் என்று பெண்கள் அமைப்புகளும், ஆர்வலர்களும் கோரி வருகின்றனர். இந்த முன்மொழிவுடன் கூடிய சட்ட மசோதா பாராளுமன்றத்தில் பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக நிலுவையில் உள்ளது. மக்களவையில், மாநில சட்ட சபைகளில் மற்றும் டெல்லி சட்ட சபைகளிலும் பெண்களுக்கு 33 சதவீத இட ஒதுக்கீடு அளிக்க 2023-ல் நாரி சக்தி வந்தன் அதிநீயம் (பெண்கள் இட ஒதுக்கீட்டு சட்டம்-2023) என்கிற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

பாலின பிரிவினை என்பது சமூக பிரிவினையின் வடிவத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இது அரசியலில் வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. சமூக பிரிவினைகள் அரசியல் பிரச்சனையாக மாறும்போது, பின்தங்கிய குழுக்கள் பயனடைகின்றன என்பதையும் இது காட்டுகிறது. அரசியல் களத்தில் பெண்கள் சமத்துவமற்ற முறையில் நடத்தப்படுவதை பிரச்சனையாக எழுப்பாமல் இருந்திருந்தால், நாம் மேலே குறிப்பிட்ட வெற்றிகளை பெற்றிருக்க முடியும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

சாதிவெறி மற்றும் வகுப்புவாதம் மோசமானவை எனில் பெண்ணியத்தை எது நல்லதாக்குகிறது? சமுதாயத்தை சாதி, மதம் அல்லது பாலினம் போன்ற எந்த ஒரு அடிப்படையிலும் பிரிவினை செய்பவர்களை நாம் ஏன் எதிர்க்கக்கூடாது?

AP SCERT

Religion, communalism and politics

Let us now turn to a very different kind of social division, the division based on religious differences. This division is not as universal as gender, but religious diversity is fairly widespread in the world today. Many countries including India have in their population, followers of different religions. As we noticed in the case of Northern Ireland, even when most of the people belong to the same religion, there can be serious differences about the way people practice that religion. Unlike gender differences, the religious differences are often expressed in the field of politics.

Consider the following:

- Gandhiji used to say that religion can never be separated from politics. What he meant by religion was not any particular religion like Hinduism or Islam but moral values that inform all religions. He believed that politics must be guided by ethics drawn from religion.
- Human rights groups in our country have argued that most of the victims of communal riots in our country are people from religious minorities. They have demanded that the government take special steps to protect religious minorities.
- Women's movement has argued that FAMILY LAWS of all religions discriminate against women. So they have demanded that government should change these laws to make them more equitable.

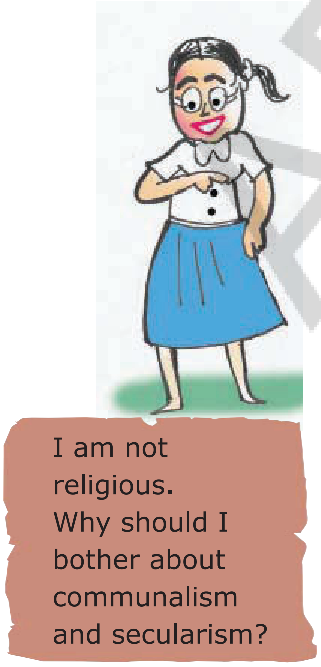

All these instances involve a relationship between religion and politics. But they do not seem very wrong or dangerous. Ideas, ideals and values drawn from different religions can and perhaps should play a role in politics. People should be able to express in politics their needs, interests and demands as a member of a religious community. Those who hold political power should sometimes be able to regulate the practice of religion so as to prevent discrimination and oppression. These political acts are not wrong as long as they treat every religion equally.

Communalism

The problem begins when religion is seen as the basis of the nation. The example of Northern Ireland in Chapter 3 shows the dangers of such an approach to nationalism. The problem becomes more acute when religion is expressed in politics in exclusive and partisan terms, when one religion and its followers are pitted against another. This happens when beliefs of one religion are presented as superior to those of other religions, when the demands of one religious group are formed in opposition to another and when state power is used to establish domination of one religious group over the rest. This manner of using religion in politics is communal politics.

Communal politics is based on the idea that religion is the principal basis of social community. Communalism involves thinking

APSCERT

மதம், வகுப்புவாதம் மற்றும் அரசியல்

நாம் இப்போது மிகவும் வித்தியாசமான சமூகப் பிரிவுக்கு திரும்புவோம். இது மத வேறுபாடுகளின் அடிப்படையிலான பிரிவு. இந்த பிரிவு பாலினம் போன்று உலகளாவியது அல்ல. ஆனால் மத வேறுபாடு தற்போது உலகில் மிகவும் பரவலாக உள்ளது. இந்தியா உள்பட பல நாடுகளில் பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் மக்கள்தொகையில் உள்ளனர். வடக்கு அயர்லாந்தின் விஷயத்தில் நாம் கவனித்தபடி பெரும்பாலான மக்கள் ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அந்த மதத்தை மக்கள் பின்பற்றும் விதத்தில் கடுமையான வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். பாலின வேறுபாடுகள் போலன்றி மத வேறுபாடுகள் பெரும்பாலும் அரசியல் துறையில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

பின்வருவனவற்றை குறித்து சிந்தியுங்கள்:

- அரசியலில் இருந்து மதத்தை பிரிக்க முடியாது என்று காந்தியடிகள் சொல்லி வந்தார். அவருடைய கருத்துபடி, மதம் என்பதன் அர்த்தம், இந்து மதம் அல்லது இஸ்லாம் மதம் போன்ற எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை குறிக்காது. ஆனால், அனைத்து மதங்களும் தெரிவிக்கும் தார்மீக மதிப்புகளாகும். மதத்தில் இருந்து பெறப்பட்ட நெறிமுறைகளால் அரசியல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர் நம்பினார்.
- நமது நாட்டில் நடக்கும் வகுப்புவாத கலவரங்களால் பாதிக்கபட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் சிறுபான்மை மதத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்று நம் நாட்டிலுள்ள மனித உரிமை அமைப்புகள் வாதிட்டு வருகின்றன. மத சிறுபான்மையினரை பாதுகாக்க சிறப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசுக்கு கோரிக்கை விடுத்துள்ளன.
- அனைத்து மதங்களின் குடும்பச் சட்டங்களும் பெண்களுக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டுவதாக மகளிர் இயக்கங்கள் வாதிட்டுள்ளன. எனவே, இச்சட்டங்களை அரசு மாற்றியமைத்து அவற்றை சமமானதாக மாற்ற வேண்டும் என்று அவை கோரிக்கை விடுத்துள்ளன.

நான் மதம் சார்ந்து இல்லை. நான் வகுப்புவாதம் மற்றும் மதசார்பின்மை குறித்து ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்?

இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் மதத்திற்கும் அரசியலுக்கு இடையிலான உறவை உள்ளடக்கியது. ஆனால் அவை மிகவும் தவறாகவோ, ஆபத்தானதாகவோ தெரியவில்லை. வெவ்வேறு மதங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்கள், இலட்சியங்கள் மற்றும் மதிப்புகள் அரசியலில் ஒரு பங்கை வகிக்கலாம் அல்லது வகிக்க வேண்டும். ஒரு மத சமூகத்தின் உறுப்பினராக மக்கள் தங்கள் தேவைகள், ஆர்வங்கள் மற்றும் கோரிக்கைகளை அரசியலில் வெளிப்படுத்தும்படி இருக்க வேண்டும். அரசியல் அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் சில சமயங்களில், பாகுபாடு மற்றும் ஒடுக்குமுறையை தடுக்க மதத்தின் நடைமுறையை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரம் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மதத்தையும் சமமாக நடத்தும் வரை, இந்த அரசியல் செயல்கள் தவறில்லை.

வகுப்புவாதம்

ஒரு நாட்டின் அடிப்படையாக பார்க்கும் போது பிரச்சனை தொடங்குகிறது. அத்தியாயம் 3-ல் வடக்கு அயர்லாந்தின் எடுத்துக்காட்டு தேசியவாதத்திற்கான அத்தகைய அணுகுமுறையின் ஆபத்துகளை காட்டுகிறது. அரசியலில் மதம் பிரத்யேகமான மற்றும் பாகுபாடான வகையில் வெளிப்படுத்தும்போது, ஒரு மதமும் அதை பின்பற்றுபவர்களும் மற்றொரு மதத்திற்கு எதிராக மோதும் போதும் பிரச்சனை மேலும் தீவிரமடைகிறது. ஒரு மதத்தின் நம்பிக்கைகள் மற்ற மதங்களை விட உயர்ந்ததாக முன்வைக்கப்படும்போது, ஒரு மதக்குழுவின் கோரிக்கைகள் மற்றொரு மதத்திற்கு எதிராக உருவாகும் போது, ஒரு மதக் குழுவின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு மற்றொரு மதத்தின் மீது அரசு அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படும் போது இது நிகழ்கிறது. மதத்தை அரசியலில் இவ்வாறு பயன்படுத்துவது வகுப்புவாத அரசியலாகும்.

மதம் சமுதாய சமூகத்தின் முக்கியமான அடிப்படை பண்பு என்ற கருத்தை ஆதாரமாக கொண்டதே வகுப்புவாத அரசியலாகும்.

பாலினம், மதம் மற்றும் சாதி

along the following lines. The followers of a particular religion must belong to one community. Their fundamental interests are the same. Any difference that they may have is irrelevant or trivial for community life. It also follows that people who follow different religions cannot belong to the same social community. If the followers of different religions have some commonalities these are superficial and immaterial, their interests are bound to be different and involve a conflict. In its extreme form, communalism leads to the belief that people belonging to different religions cannot live as equal citizens within one nation. Either, one of them has to dominate the rest or they have to form different nations.

This belief is fundamentally flawed. People of one religion do not have the same interests and aspirations in every context. Everyone has several other roles, positions and identities. There are many voices inside every community. All these voices have a right to be heard. Therefore any attempt to bring all followers of one religion together in context other than religion is bound to suppress many voices within that community.

Communalism can take various forms in politics:

- The most common expression of communalism is in everyday beliefs. These routinely involve religious prejudices, stereotypes of religious communities and belief in the superiority of one's religion over other religions. This is so common that we often fail to notice it, even when we believe in it.
- A communal mind often leads to a quest for political dominance of one's own religious community. For those belonging to majority community, this takes the form of majoritarian dominance. For those belonging to the minority community, it can take the form of a desire to form a separate political unit.
- Political mobilisation on religious lines is another frequent form of communalism. This involves the use of sacred symbols, religious leaders, emotional appeal and plain fear in order to bring the followers of one religion together in the political arena. In electoral politics, this often involves special appeal to the interests or emotions of voters of one religion in preference to others.
- Sometimes communalism takes its most ugly form of communal violence, riots and massacre. India and Pakistan suffered some of the worst communal riots at the time of the Partition. The post-Independence period has also seen large scale communal violence.

Secular state

Communalism was and continues to be one of the major challenges to democracy in our country. The makers of our Constitution were aware of this challenge. That is why, they chose the model of a secular state. This choice was reflected in several constitutional provisions that we studied last year:

- There is no official religion for the Indian state. Unlike the status of Buddhism in Sri Lanka, that of Islam

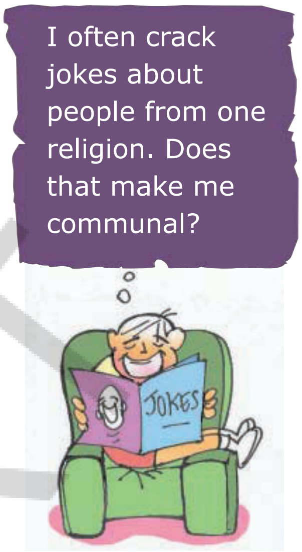

Glossary

Family laws: Those laws that deal with family related matters such as marriage, divorce, adoption, inheritance, etc. In our country, different family laws apply to followers of different religions.

APSCERT

வகுப்புவாதம் பின்வரும் அம்சங்களின் சிந்தனையை உள்ளடக்கியதாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள் ஒரே சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களின் அடிப்படை ஆர்வங்களும் ஒன்றே. அவர்கள் கொண்டிருக்கும் எந்த ஒரு வேறுபாடும் சமூக வாழ்க்கைக்கு தேவையற்றது அல்லது அற்பமானது. வெவ்வேறு மதங்களை பின்பற்றுபவர்கள் ஒரே சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதையும் இது பின்பற்றுகிறது. வெவ்வேறு மதங்களை சேர்ந்தவர்களுக்கு சில பொதுவான அம்சங்கள் இருந்தால் அவை மேலோட்டமானவை மற்றும் பொருளற்றவை. அவர்களின் ஆர்வங்கள் வேறுபட்டவை மற்றும் மோதலை உள்ளடக்கியவை. வகுப்புவாதம் அதன் தீவிர வடிவத்தில் வெவ்வேறு மதங்களை சேர்ந்த மக்கள் ஒரு நாட்டிற்குள் சமமான குடிமக்களாக வாழ முடியாது என்ற நம்பிக்கைக்கு வழிவகுக்கிறது. அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் மற்ற பிரிவினர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் அல்லது வெவ்வேறு நாடுகளை உருவாக்க வேண்டும்.

இந்த நம்பிக்கை அடிப்படையில் தவறானது. ஒரு மதத்தை சேர்ந்த மக்கள் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் ஒரே மாதிரியான ஆர்வங்கள் மற்றும் விருப்பங்களை கொண்டிருப்பதில்லை. ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு ஆற்ற வேண்டிய பங்குகள், பதவிகள் மற்றும் அடையாளங்களை கொண்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு சமூகத்திற்குள்ளே பல்வேறு குரல்கள் உள்ளன. எல்லா குரல்களுக்கும் கேட்கப்பட வேண்டிய உரிமை உள்ளது. எனவே, ஒரு மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரையும், மதத்தை தவிர வேறு சூழலில் ஒன்றிணைக்க மேற்கொள்ளப்படும் எந்த ஒரு முயற்சியும் அந்த சமூகத்திற்குள் உள்ள பல்வேறு குரல்களை ஒடுக்கிவிடும்.

அரசியலில் வகுப்புவாதம் பல்வேறு வடிவங்களை எடுக்கலாம் :

- வகுப்புவாதத்தின் பொதுவான வெளிப்பாடு அன்றாட நம்பிக்கைகளில் உள்ளது. இவை வழக்கமாக மத பாரபட்சம் காட்டுதல், மத சமூகங்களின் ஒரே மாதிரியான கருத்துகள் மற்றும் மற்ற மதங்களை விட தன்னுடைய மதமே மேன்மையானது என்ற நம்பிக்கை ஆகியவை அவற்றில் அடங்கும். நாம் அவற்றை குறித்து நம்பும்போது கூட, அதை பெரும்பாலும் கவனிக்க தவறுகிறோம்.
- ஒரு வகுப்புவாத மனம் பெரும்பாலும் ஒருவரின் சொந்த மத சமூகத்தின் அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கான தேடலுக்கு வழிவகுக்கிறது. பெரும்பான்மை சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கு, இது பெரும்பான்மை ஆதிக்க வடிவத்தை எடுக்கும். சிறுபான்மை சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தனி அரசியல் பிரிவை அமைக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டாகலாம்.
- மத அடிப்படையில் அரசியல் அணியை திரட்டல் என்பது வகுப்புவாதத்தின் மற்றொரு வடிவமாகும். அரசியல் அரங்கில் ஒரு மதத்தை பின்பற்றுபவர்களை ஒன்றிணைக்க புனித சின்னங்கள், மதத் தலைவர்கள், உணர்ச்சி பூர்வமான வேண்டுகோள் மற்றும் வெற்று பயம் ஆகியவற்றை பயன்படுத்துவது இதில் அடங்கும். தேர்தல் அரசியலில் இது பெரும்பாலும் ஒரு மதத்தின் வாக்காளர்களின் நலன்கள் அல்லது உணர்ச்சிகளுக்கு மற்றவர்களைவிட முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையிலான சிறப்பு அழைப்பை உள்ளடக்கியிருக்கும்.
- வகுப்புவாதம் சில சமயங்களில் வகுப்புவாத வன்முறை, கலவரங்கள் மற்றும் படுகொலைகளின் மிக அருவெறுப்பான வடிவத்தை எடுக்கிறது. இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் பிரிவினையின் போது சில மோசமான வகுப்புவாத கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்திற்கு பிந்தைய காலகட்டத்திலும் பெரிய அளவிலான வகுப்புவாத வன்முறைகளை கண்டுள்ளன.

மதசார்பற்ற நாடு

நமது நாட்டின் மக்களாட்சிக்கு பெரும் சவால்களில் ஒன்றாக வகுப்புவாதம் இருந்தது மட்டுமின்றி தொடர்கிறது. நமது அரசியலமைப்பு சட்டத்தை இயற்றியவர்கள் இந்த சவாலை நன்கு அறிந்திருந்தனர். எனவேதான், மதசார்பற்ற நாட்டின் மாதிரியை தேர்ந்தெடுத்தனர். இவ்வாறாக தேர்ந்தெடுத்தது, நாம் கடந்த ஆண்டு படித்த அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் பல பண்புக்கூறுகளில் பிரதிபலித்தன.

- இந்திய நாட்டிற்கு அதிகாரப்பூர்வ மதம் இல்லை. இலங்கையில் பௌத்த மதத்திற்கும், இஸ்லாம் மதத்திற்கு

சொல் அகராதி

குடும்பச் சட்டங்கள்: திருமணம், விவாகரத்து, தத்தெடுத்தல், வாரிசுரிமை போன்ற குடும்பம் தொடர்பான விஷயங்களை கையாளும் சட்டங்கள் நம் நாட்டில் வெவ்வேறு மதங்களை பின்பற்றுபவர்களுக்கு வெவ்வேறு குடும்பச் சட்டங்கள் பொருந்தும்.

in Pakistan and that of Christianity in England, our Constitution does not give a special status to any religion.

- The Constitution provides to all individuals and communities freedom to profess, practice and propagate any religion, or not to follow any.
- The Constitution prohibits discrimination on grounds of religion.
- At the same time, the Constitution allows the state to intervene in the matters of religion in order to ensure equality within religious communities. For example, it bans untouchability.

Understood in this sense, secularism is not just an ideology of some parties or persons. This idea constitutes one of the foundations of our country. Communalism should not be seen as a threat to some people in India. It threatens the very idea of India. That is why communalism needs to be combated. A secular Constitution like ours is necessary but not sufficient to combat communalism. Communal prejudices and propaganda need to be countered in everyday life and religion- based mobilisation needs to be countered in the arena of politics.

Caste and politics

We have seen two instances of the expression of social divisions in the arena of politics, one largely positive and the other largely negative. Let us turn to our final case, that of caste and politics, that has both positive and the negative aspects.

Caste inequalities

Unlike gender and religion, caste division is special to India. All societies have some kind of social inequality and some form of division of labour. In most societies, occupations are passed on from one generation to another. Caste system is an extreme form of this. What makes it different from other societies is that in this system, hereditary occupational division was sanctioned by rituals. Members of the same caste group were supposed to form a social community that practiced the same or similar occupation, married within the caste group and did not eat with members from other caste groups.

Caste system was based on exclusion of and discrimination against the 'outcaste' groups. They were subjected to the inhuman practice of untouchability about which you have studied in Class IX. That is why political leaders and social reformers like Jotiba Phule, Gandhiji, B.R. Ambedkar and Periyar Ramaswami Naicker advocated and worked to establish a society in which caste inequalities are absent.

Partly due to their efforts and partly due to other socio-economic changes, castes and caste system in modern India have undergone great changes. With economic development, large scale URBANISATION, growth of literacy and education, OCCUPATIONAL MOBILITY and the weakening of the position of landlords in the villages, the old notions of CASTE HIERARCHY are breaking down. Now, most of the

பாகிஸ்தானிலும், கிருத்துவ மதத்திற்கு இங்கிலாந்திலும் இருப்பது போல், நம் அரசியலமைப்புச் சட்டம் எந்த மதத்திற்கும் சிறப்பு அந்தஸ்து வழங்கவில்லை.

- அரசியலமைப்புச் சட்டம் எல்லா தனிநபர்களுக்கும், சமூகங்களுக்கும், எந்த ஒரு மதத்தையும் ஏற்கவும், பின்பற்றவும் மற்றும் பிரச்சாரம் செய்யவும் அல்லது எந்த ஒரு மதத்தையும் பின்பற்றாமல் இருக்கவும் சுதந்திரத்தை வழங்குகிறது.
- மதத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதை அரசியலமைப்புச் சட்டம் தடை செய்கிறது.
- அதே சமயத்தில், மத சமூகங்களுக்குள் சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக மத விஷயங்களில் அரசு தலையிட அரசியலமைப்புச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, அரசு தீண்டாமையை தடை செய்துள்ளது.

இதிலிருந்து புரிந்துகொண்டது, மதசார்பின்மை என்பது சில கட்சிகள் அல்லது நபர்களின் கொள்கை அல்ல. இந்த எண்ணம் நம் நாட்டின் அடித்தளங்களில் ஒன்றாகும். வகுப்புவாதத்தை இந்தியாவில் உள்ள மக்கள் சிலருக்கு எதிரான அச்சுறுத்தலாக பார்க்கக்கூடாது. இது இந்தியாவின் இலட்சிய எண்ணத்தையே அச்சுறுத்துகிறது. எனவேதான், வகுப்புவாதத்தை எதிர்த்து போராட வேண்டும். நம்மைப் போன்ற மதசார்பற்ற அரசியலமைப்புச் சட்டம் அவசியம். ஆனால் வகுப்புவாதத்தை எதிர்த்து போராட இது போதுமானதாக இல்லை. வகுப்புவாத பாரபட்சங்கள் மற்றும் பிரச்சாரங்களை அன்றாட வாழ்வில் எதிர்க்க வேண்டிய தேவை உள்ளது மற்றும் மத அடிப்படையிலான அணி திரட்டலை அரசியல் அரங்கில் எதிர்க்க வேண்டிய அவசியமுள்ளது.

சாதி மற்றும் அரசியல்:

அரசியல் அரங்கில் சமூகப்பிரிவுகளின் வெளிப்பாட்டின் இரண்டு நிகழ்வுகளை நாம் பார்த்தோம். ஒன்று பெரும்பாலும் நேர்மறையாகவும், மற்றொன்று எதிர்மறையாகவும் இருக்கிறது. நாம் இப்போது, நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை அம்சங்களை கொண்டுள்ள சாதி மற்றும் அரசியல் குறித்த நமது இறுதி விஷயத்திற்கு திரும்புவோம்.

சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள்:

பாலின பாகுபாடு மற்றும் மதம் போல் அல்லாமல், சாதிப்பிரிவுகள் இந்தியாவிற்கு தனித்துவமானது. எல்லா சமூகங்களும் சில வகையான சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் சில வடிவிலான உழைப்பு பங்கீடுகள் போன்றவற்றை கொண்டுள்ளன. பெரும்பாலான சமூகங்களில் தொழில்கள் ஒரு தலைமுறையில் இருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்கு வழங்கப்படுகிறது. சாதி அமைப்பு இதன் தீவிர வடிவமாகும். மற்ற சமூகங்களில் இருந்து இதை வேறுபட்டதாக்குவது எதுவென்றால், இந்த அமைப்பில் மரபுவழி தொழில் பிரிவு சடங்குகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை ஆகும். ஒரே சாதிக்குழுவை சேர்ந்த உறுப்பினர்கள், ஒரு சமுதாய சமூகத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதே தொழிலை அல்லது அதுபோன்ற தொழிலை மேற்கொண்டு, சாதிக்குழுவிற்குள் திருமணம் செய்துகொண்டு, இதர சாதிக்குழுக்களுடன் உண்ணாமல் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

சாதி அமைப்பு என்பது ‘புறசாதி குழுக்களுக்கு’ எதிரான விலக்கி வைத்தல் மற்றும் பாகுபாடு காட்டுதல் போன்றவற்றின் அடிப்படையிலானது. நீங்கள் 9-ஆம் வகுப்பில் படித்த தீண்டாமை என்ற மனிதாபிமானமற்ற நடைமுறைக்கு அவர்கள் உட்படுத்தப்பட்டனர். எனவேதான், ஜோதிபா பூலே, காந்தியடிகள், டாக்டர் B.R.அம்பேத்கர் போன்ற அரசியல்வாதிகளும் சமூக சீர்த்திருத்தவாதிகளும் மற்றும் பெரியார் ராமசாமி நாயக்கர் போன்றோர் சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லாத சமுதாயத்தை நிறுவிட வாதிட்டனர் மற்றும் பாடுபட்டனர்.

அவர்களின் முயற்சியால் ஓரளவும், இதர சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களால் ஓரளவும், சாதி மற்றும் சாதி அமைப்பும் நவீன இந்தியாவில் பெரும் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன. பொருளாதார வளர்ச்சியுடன், பெரிய அளவிலான நகரமயமாதல், எழுத்தறிவு மற்றும் கல்வியின் வளர்ச்சி, தொழில்சார் இயக்கம் மற்றும் கிராமப் புறங்களில் நிலப்பிரபுக்களின் நிலை பலவீனம் அடைந்து, சாதியப் படிநிலை பற்றிய பழமையான கருத்துகள் உடைந்து வருகின்றன.

AP SCERT

Social and Religious Diversity of India

The Census of India records the religion of each and every Indian after every ten years. The person who fills the Census form visits every household and records the religion of each member of that household exactly the way each person describes it. If someone says she has 'no religion' or that he is an 'atheist', this is exactly how it is recorded. Thus we have reliable information on the proportion of different religious communities in the country and how it has changed over the years. The pie chart below presents the population proportion of six major religious communities in the country. Since Independence, the total population of each community has increased substantially but their proportion in the country's population has not changed much. In percentage terms, the population of the Hindus, Jains and Christians has declined marginally since 1961. The proportion of Muslim, Sikh and Buddhist population has increased slightly. There is a common but mistaken impression that the proportion of the Muslims in the country's population is going to overtake other religious communities. Expert estimates done for the Prime Minister's High Level Committee (popularly known as Sachar Committee) show that the proportion of the Muslims is expected to go up a little, by about 3 to 4 per cent, in the next 50 years. It proves that in overall terms, the population balance of different religious communities is not likely to change in a big way.

The same is true of the major caste groups. The Census of India counts two social groups: the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes. Both these broad groups include hundreds of castes or tribes whose names are listed in an official Schedule. Hence the prefix 'Scheduled' in their name. The Scheduled Castes, commonly known as *Dalits*, include those that were previously regarded as 'outcaste' in the Hindu social order and were subjected to exclusion and untouchability. The Scheduled Tribes, often referred to as *Adivasis*, include those communities that led a secluded life usually in hills and forests and did not interact much with the rest of society. In 2011, the Scheduled Castes were 16.6 per cent and the Scheduled Tribes were 8.6 per cent of the country's population.

The Census does not yet count the Other Backward Classes, the group we discussed in Class IX. Hence there are some differences about their proportion in the country's population. The National Sample Survey of 2004–05 estimates their population to be around 41 per cent. Thus the SC, ST and the OBC together account for about two-thirds of the country's population and about three-fourths of the Hindu population.

Population of different religious communities in India, 2011

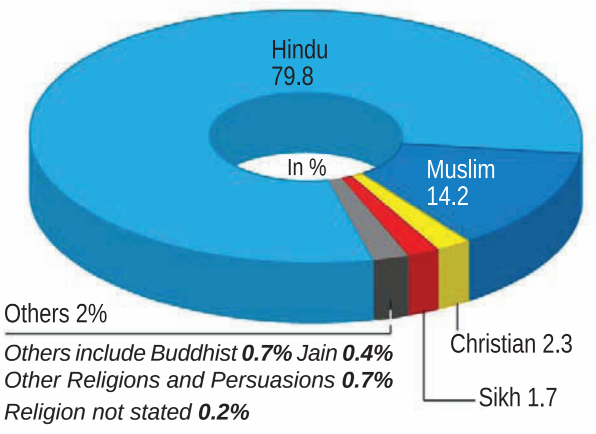

Source: Census of India, 2011

இந்தியாவின் சமூக மற்றும் மத பன்முகத்தன்மை

இந்திய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு, ஒவ்வொரு பத்து வருடங்களுக்கு பிறகு, ஒவ்வொரு இந்தியரின் மதத்தை பதிவு செய்கிறது. மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு படிவத்தை நிரப்பும் நபர், ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று அந்த வீட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் மதத்தை, ஒவ்வொருவரும் விவரிக்கும் விதத்தில் சரியாக பதிவு செய்கிறார். யாரேனும் தனக்கு 'மதம் இல்லை' அல்லது 'நாத்திகன்' என்று சொன்னால் அது அவ்வாறே சரியாக பதிவு செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறாக, நாட்டிலுள்ள பல மத சமூகங்களின் விகிதம் மற்றும் பல ஆண்டுகளாக அது எவ்வாறு மாறியுள்ளது என்பன குறித்த நம்பகமான தகவல்கள் நம்மிடம் உள்ளன. கீழே உள்ள வட்டவரைபடம் நாட்டில் உள்ள ஆறு முக்கிய மத சமூகங்களின் மக்கள்தொகை விகிதத்தை அளிக்கிறது. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு, ஒவ்வொரு சமூகத்தின் மொத்த மக்கள்தொகை கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. ஆனால், நாட்டின் மக்கள்தொகையில் அவர்களின் விகிதம் பெரியளவில் மாறவில்லை. சதவீத அடிப்படையில் இந்துக்கள், ஜைனர்கள் மற்றும் கிருத்துவர்களின் மக்கள்தொகை 1961 முதல் ஓரளவு குறைந்துள்ளது. முஸ்லீம், சீக்கியர் மற்றும் பௌத்த மதத்தினரின் மக்கள்தொகை விகிதம் சற்று அதிகரித்துள்ளது. நாட்டின் மக்கள்தொகையில் முஸ்லீம்களின் விகிதம் மற்ற மத சமூகங்களை முந்தப்போகிறது என்ற பொதுவான ஆனால் தவறான கருத்து உள்ளது. பிரதம மந்திரியின் உயர்மட்ட குழு (சச்சார் கமிட்டி என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது) நிபுணர்களின் மதிப்பீடுகள், அடுத்த 50 ஆண்டுகளில் 3 முதல் 4 சதவீதம் வரை சிறிது உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஒட்டுமொத்த அடிப்படையில், வெவ்வேறு மத சமூகங்களின் மக்கள்தொகை சமநிலை பெரிய அளவில் மாறுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

முக்கிய சாதிக்குழுக்களிலும் இதேநிலை உண்மையாக உள்ளது. இந்திய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு இரண்டு சமூக குழுக்களை கணக்கெடுக்கிறது. பட்டியலின சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் குறித்த கணக்கெடுப்பாகும். இந்த இரண்டு பரந்த குழுக்களும் நூற்றுக்கணக்கான சாதிகள் அல்லது பழங்குடியினரை உள்ளடக்கியது. அவற்றின் பெயர்கள் அதிகாரப்பூர்வ அட்டவணையில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. எனவே அவற்றின் பெயரில் 'பட்டியலிடப்பட்ட' என்னும் முன்னொட்டு உள்ளது. பட்டியலிடப்பட்ட சாதியினர் பொதுவாக தலித்துகள் என்றழைக்கப்பட்டனர். இந்து சமூக அமைப்பில் முன்பு, 'புறசாதியினர்' என கருதப்பட்டவர்களையும், விலக்கி வைக்கப்பட்டோர் மற்றும் தீண்டாமைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்களையும் உள்ளடக்கியது. பழங்குடியினர் பெரும்பாலும் ஆதிவாசிகள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பொதுவாக மலைகள் மற்றும் காடுகளில் ஒதுங்கிய வாழ்க்கை நடத்தும் மற்றும் சமூகத்தின் மற்ற பகுதிகளுடன் அதிகம் தொடர்பு கொள்ளாத சமூகங்களை உள்ளடக்கியது. 2011-ல் நாட்டின் மக்கள்தொகையில் பட்டியலின சாதியினர் 16.6 சதவீதமாகவும், பழங்குடியினர் 8.6 சதவீதமாகவும் இருந்தனர்.

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு இன்னமும் நாம் 9 ஆம் வகுப்பில் விவாதித்த பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரை கணக்கிடவில்லை. எனவே, நாட்டின் மக்கள்தொகையில் அவர்களின் விகிதத்தில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. 2004-05 ஆம் ஆண்டின் தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பு, அவர்களின் மக்கள்தொகை சுமார் 41 சதவீதமாக இருக்கும் என மதிப்பிடுகிறது. இவ்வாறாக பட்டியலின, பழங்குடி மற்றும் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினர் நாட்டின் இந்து மக்கள்தொகையில் நான்கில் மூன்று பங்கு உள்ளனர்.

இந்தியாவில் உள்ள வெவ்வேறு மதங்களின் சமூகங்கள், 2011

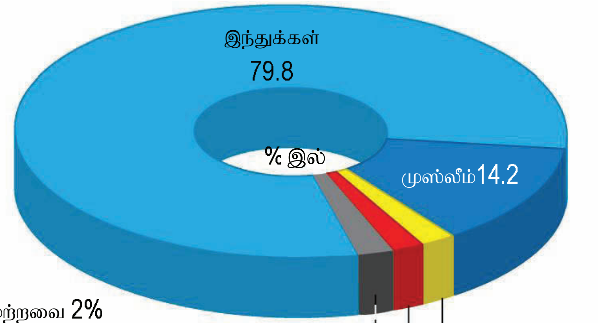

மற்றவை பௌத்தம் 0.7% ஜெயின் 0.4% பிற மதங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் 0.7% மதம் 0.2% குறிப்பிடவில்லை.

ஆதாரம்: இந்திய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 2011

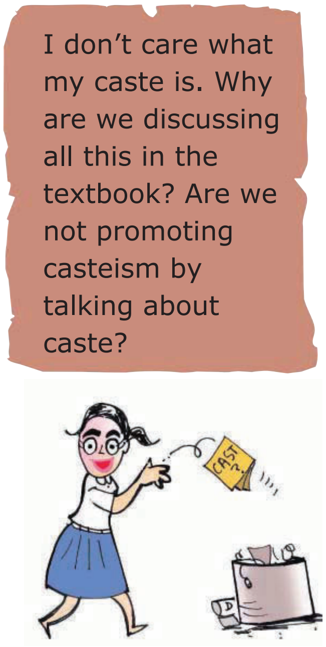

times, in urban areas it does not matter much who is walking along next to us on a street or eating at the next table in a restaurant. The Constitution of India prohibited any caste-based discrimination and laid the foundations of policies to reverse the injustices of the caste system. If a person who lived a century ago were to return to India, she would be greatly surprised at the change that has come about in the country.

Yet caste has not disappeared from contemporary India. Some of the older aspects of caste have persisted. Even now most people marry within their own caste or tribe. Untouchability has not ended completely, despite constitutional prohibition. Effects of centuries of advantages and disadvantages continue to be felt today. The caste groups that had access to education under the old system have done very well in acquiring modern education as well. Those groups that did not have access to education or were prohibited from acquiring it have naturally lagged behind. That is why there is a disproportionately large presence of 'upper caste' among the urban middle classes in our country. Caste continues to be closely linked to economic status. (See Plus Box on Page 41.)

Caste in politics

As in the case of communalism, casteism is rooted in the belief that caste is the sole basis of social community. According to this way of thinking, people belonging to the same caste belong to a natural social community and have the same interests which they do not share with anyone from another caste. As we saw in the case of communalism, such a belief is not borne out by our experience. Caste is one aspect of our experience but it is not the only relevant or the most important aspect.

Caste can take various forms in politics:

- When parties choose candidates in elections, they keep in mind the caste composition of the electorate and nominate candidates from different castes so as to muster necessary support to win elections. When governments are formed, political parties usually take care that representatives of different castes and tribes find a place in it.
- Political parties and candidates in elections make appeals to caste sentiment to muster support. Some political parties are known to favour some castes and are seen as their representatives.
- Universal adult franchise and the principle of one-person-one-vote

Glossary

Urbanisation: Shift of population from rural areas to urban areas.

Occupational mobility: Shift from one occupation to another, usually when a new generation takes up occupations other than those practiced by their ancestors.

Caste hierarchy: A ladder-like formation in which all the caste groups are placed from the 'highest' to the 'lowest' castes.

என் சாதி எது என்பது பற்றி எனக்கு கவலை இல்லை. இதையெல்லாம் ஏன் பாடப்புத்தகத்தில் விவாதிக்கிறோம். சாதியை குறித்து பேசுவதால், நாம் சாதி வெறியை வளர்க்கவில்லையா?

இப்போது நீங்கள் விரும்பவில்லை. எங்கெல்லாம் ஆதிக்கம் இருக்கிறதோ, நாம் இதைக் குறித்து அரசியல் அறிவியலில் விவாதிக்க வேண்டும் என எனக்கு நீங்கள் சொல்லவில்லையா? நாம் பேசாமல் இருந்தால், சாதி மறைந்துவிடுமா?

தற்போது பெரும்பாலான சமயங்களில் நகர்புறங்களில் நமக்கு பக்கத்தில் யார் நடந்து செல்கிறார்கள் அல்லது ஒரு உணவகத்தில் அடுத்த மேசையில் யார் சாப்பிடுகின்றனர் என்பது முக்கியமானதல்ல. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் சாதி அடிப்படையிலான எந்த ஒரு பாகுபாட்டையும் தடை செய்துள்ளது. மேலும் சாதி அமைப்பின் அநீதிகளை தலைகீழாக மாற்றுவதற்கான கொள்கைகளின் அடித்தளத்தை அமைத்தது. ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஒருவர், இந்தியாவிற்கு திரும்பினால், நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தை கண்டு அவர் மிகவும் ஆச்சரியப்படுவார்.

இருப்பினும், சமகால இந்தியாவில் இருந்து இன்னமும் சாதி மறையவில்லை. சாதியின் சில பழைய அம்சங்கள் நிலைத்திருக்கின்றன. இப்போதும் கூட பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் சொந்த சாதி அல்லது இனத்தில் திருமணம் செய்துக் கொள்கின்றனர். அரசியலமைப்புச் சட்டம் தடை செய்தாலும் தீண்டாமை முற்றிலுமாக முடிவுக்கு வரவில்லை. நூற்றாண்டுகளின் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகளின் விளைவுகள் இன்னமும் உணரப்படுகின்றன. பழைய முறைப்படி கல்வி கற்கும் சாதி குழுக்கள், நவீன கல்வியை பெறுவதில் மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டன. கல்வியை அணுகிப் பெற முடியாத அல்லது அதைப் பெறுவதற்கு தடை விதிக்கப்பட்ட குழுக்கள் இயற்கையாகவே பின்தங்கியுள்ளன.

சொல் அகராதி

நகரமயமாதல்: கிராமப் புறங்களிலிருந்து மக்கள் தொகை நகரப் பகுதிகளுக்கு இட மாற்றமடைதல்

தொழில் சார்ந்த நகர்வு: ஒரு தொழிலிலிருந்து மற்றொரு தொழிலுக்கு மாறுதல். பொதுவாக ஒரு புதிய தலைமுறையினர் தங்கள் முன்னோர்கள் செய்த தொழில்களை தவிர்த்து வேறு தொழில்களை மேற்கொள்ளும்போது இது நிகழ்கிறது.

சாதிபடிநிலை: அனைத்து சாதி குழுக்களையும் உயர்ந்த நிலையில் இருந்து தாழ்ந்த சாதிகள் வரை வைக்கப்படும் ஏணி போன்ற அமைப்பு முறை.

அதனால்தான், நம் நாட்டின் நகரப் புறங்களில் நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடையே விகிதாச்சாரமற்ற வகையில் அதிகளவில் உயர்சாதி உள்ளது. சாதி என்பது தொடர்ந்து பொருளாதார அந்தஸ்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (பக்கம் 41-ல் உள்ள Plus Box-ஐ பார்க்கவும்)

அரசியலில் சாதி

வகுப்புவாதத்தை போலவே, சாதியமும் சமுதாய சமூகத்தின் ஒரே ஒரு அடிப்படை நம்பிக்கையில் வேரூன்றி உள்ளது. இவ்வாறான சிந்தனை முறையின்படி இயற்கையான சமுதாய சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரே சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்றொரு சாதியை சேர்ந்த எவருடனும், பகிர்ந்துகொள்ள முடியாத ஒரேவிதமான ஆர்வங்களை கொண்டுள்ளனர். வகுப்புவாத விஷயத்தில் நாம் பார்த்ததை போல அத்தகைய நம்பிக்கை நம் அனுபவத்தால் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. சாதி என்பது நம் அனுபவத்தின் ஒரு அம்சம். ஆனால் அது மட்டுமே பொருத்தமான அல்லது மிக முக்கியமான அம்சம் அல்ல.

அரசியலில் சாதி பல்வேறு வடிவங்களை எடுக்கலாம் :

- கட்சிகள் தேர்தலில் வேட்பாளர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்போது, வாக்காளர்களின் சாதி அமைப்பில் கருத்தில் கொண்டு, தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு தேவையான ஆதரவை திரட்டுவதற்காக வெவ்வேறு சாதிகளை சேர்ந்த வேட்பாளர்களை தேர்ந்தெடுக்கின்றன. அரசாங்கங்கள் அமைக்கப்படும்போது, அரசியல் கட்சிகள் பொதுவாக, வெவ்வேறு சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் பிரதிநிதிகள் அதில் இடம்பெறுவதை அக்கறை எடுத்துக் கொள்கின்றன.
- தேர்தலில் போட்டியிடும் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்கள், ஆதரவை திரட்டுவதற்காக சாதி உணர்வை கவருகின்றனர். சில அரசியல் கட்சிகள் சில சாதிகளுக்கு ஆதரவாகவும், அவர்களின் பிரதிநிதிகளாகவும் கருதப்படுகின்றன.
- வயது வந்தோர்க்கான வாக்குரிமை மற்றும் ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு என்னும் கொள்கைகள்

Caste inequality today

Caste is an important source of economic inequality because it regulates access to resources of various kinds. For example, in the past, the so-called 'untouchable' castes were denied the right to own land, while only the so-called 'twice born' castes had the right to education. Although this kind of explicit and formalised inequality based on caste is now outlawed, the effects of centuries of accumulated advantages and disadvantages continue to be felt. Moreover, new kinds of inequalities have also developed.

The relationship between caste and economic status has certainly changed a lot. Today, it is possible to find very rich and very poor people in every caste, whether 'low' or 'high'. This was not true even twenty or thirty years ago – it was very rare indeed to find rich people among the 'lowest' castes. However, as this evidence from the National Sample Survey shows, caste continues to be very strongly linked to economic status in many important ways:

- The average economic status (measured by criteria like monthly consumption expenditure) of caste groups still follows the old hierarchy – the 'upper' castes are best off, the *Dalits* and *Adivasis* are worst off, and the backward classes are in between.
- Although every caste has some poor members, the proportion living in extreme poverty (below the official 'poverty line') is much higher for the lowest castes and much lower for the upper castes, with the backward classes once again in between.
- Although every caste has some members who are rich, the upper castes are heavily over-represented among the rich while the lower castes are severely under-represented.

Percentage of population living below the poverty line, 1999 – 2000

Caste and Community groups	**Rural**	**Urban**
Scheduled Tribes	45.8	35.6
Scheduled Castes	35.9	38.3
Other Backward Classes	27.0	29.5
Muslim Upper Castes	26.8	34.2
Hindu Upper Castes	11.7	9.9
Christian Upper Castes	9.6	5.4
Sikh Upper Castes	0.0	4.9
Other Upper Castes	16.0	2.7
All Groups	27.0	23.4

Note: 'Upper Caste' here means those who are not from SC, ST, or OBC. Below the poverty line means those who spent ₹327 or less per person per month in rural and ₹454 or less per person per month in urban areas.
Source: *National Sample Survey Organisation (NSSO), Government of India*, 55th *Round*, 1999–2000

AP SCERT

தற்போதுள்ள சாதி ஏற்றத்தாழ்வு

பொருளாதார சமத்துவமின்மையின் முக்கிய ஆதாரமாக சாதி உள்ளது. ஏனெனில் அது பல்வேறு வகையான வளங்களை அணுகுவதை கட்டுப்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'தீண்டத்தகாத சாதிகள்' என்று அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு சொந்த நில உரிமை மறுக்கப்பட்டது. அதே சமயத்தில் 'இருமுறை பிறந்திடும்' சாதிகள் என்றழைக்கப்படும் உயர்சாதி மக்களுக்கு மட்டுமே கல்வி உரிமை இருந்தது. சாதியை அடிப்படையாக கொண்ட இத்தகைய வெளிப்படையான மற்றும் முறைப்படுத்தப்பட்ட சமத்துவமின்மை இப்போது சட்டவிரோதமானதாக இருந்தாலும், பல நூற்றாண்டுகளாக குவிந்துள்ள நன்மைகள் மற்றும் தீமைகளின் விளைவுகள் தொடர்ந்து உணரப்படுகின்றன. மேலும் புதிய வகையான ஏற்றத்தாழ்வுகளும் உருவாகியுள்ளன.

சாதிக்கும், பொருளாதார நிலைக்கும் இடையிலான உறவு நிச்சயமாக நிறைய மாறிவிட்டது. இன்று ஒவ்வொரு சாதியிலும் 'தாழ்ந்தவர்' அல்லது 'உயர்ந்தவர்' என்று மிகவும் பணக்காரர்களையும், மிகவும் ஏழைகளையும் காண முடிகிறது. இருபது அல்லது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட இது உண்மை இல்லை. மிகவும் தாழ்ந்த சாதிகளில் பணக்காரர்களை காண்பது மிகவும் அரிதாக இருந்தது. இருப்பினும் தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பின் இந்த சான்று காட்டுவதுபோல், சாதி பல முக்கியமான வழிகளில் பொருளாதார நிலையுடன் மிகவும் வலுவாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

- சாதிக் குழுக்களின் சராசரி பொருளாதார நிலை (மாதாந்திர நுகர்வு செலவு போன்ற அளவுகோல்களால் அளவிடப்படுகிறது) இன்னமும் பழைய படிநிலையை பின்பற்றுகிறது. 'மேல் சாதியினர்' சிறந்த நிலையிலும், தலித்துகள் மற்றும் ஆதிவாசிகள் மோசமான நிலையிலும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் இடைப்பட்ட நிலையிலும் உள்ளனர்.
- ஒவ்வொரு சாதியும் சில ஏழை உறுப்பினர்களை கொண்டிருந்தாலும் கடுமையான வறுமையில் வாழ்வோரின் விகிதம் (அதிகாரப்பூர்வ 'வறுமைக் கோட்டுக்கும்' கீழ்) மிக தாழ்ந்த சாதியில் அதிகமாகவும், மேல் சாதியில் மிக குறைவாகவும் உள்ளது. பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளில் மீண்டும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளது.
- ஒவ்வொரு சாதியும் சில பணக்கார உறுப்பினர்களை கொண்டிருந்தாலும், மேல் சாதியினர் பணக்காரர்களிடையே அதிகளவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் தாழ்ந்த சாதிகளில் மிகக் குறைவான பிரதிநிதித்துவத்தில் உள்ளனர்.

வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்கள்தொகை சதவீதம், 1999----2000

சாதி மற்றும் சமூக குழுக்கள்	கிராமப்புறம்	நகர்ப்புறம்
பட்டியல் பழங்குடியினர்	45.8	35.6
பட்டியல் சாதியினர்	35.9	38.3
பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்	27.0	29.5
முஸ்லீம் மேல் சாதியினர்	26.8	34.2
இந்து உயர்சாதியினர்	11.7	9.9
கிருத்துவ உயர்சாதியினர்	9.6	5.4
சீக்கிய உயர்சாதியினர்	0.0	4.9
மற்ற உயர் சாதியினர்	16.0	2.7
அனைத்து குழுக்கள்	27.0	23.4

குறிப்பு: இங்கு உயர்சாதி என்பது SC, ST அல்லது OBC யில் இல்லாதவர்களை குறிக்கிறது. வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்கள் என்பது கிராமப்புறங்களில் ஒரு நபருக்கு மாதத்திற்கு ₹327 அல்லது அதற்கும் குறைவாகவும், நகர்ப்புறங்களில் ஒரு நபருக்கு ₹454 அல்லது அதற்கும் குறைவாகவும் செலவழித்தவர்கள்.

ஆதாரம்: தேசிய மாதிரி ஆய்வு அமைப்பு (NSSO), இந்திய அரசு, 55-வது சுற்று, 1999-2000.

compelled political leaders to gear up to the task of mobilising and securing political support. It also brought new consciousness among the people of castes that were hitherto treated as inferior and low.

The focus on caste in politics can sometimes give an impression that elections are all about caste and nothing else. That is far from true. Just consider these:

- No parliamentary constituency in the country has a clear majority of one single caste. So, every candidate and party needs to win the confidence of more than one caste and community to win elections.
- No party wins the votes of all the voters of a caste or community. When people say that a caste is a 'vote bank' of one party, it usually means that a large proportion of the voters from that caste vote for that party.
- Many political parties may put up candidates from the same caste (if that caste is believed to dominate the electorate in a particular constituency). Some voters have more than one candidate from their caste while many voters have no candidate from their caste.
- The ruling party and the sitting MP or MLA frequently lose elections in our country. That could not have happened if all castes and communities were frozen in their political preferences.

Clearly, while caste matters in electoral politics, so do many other factors. The voters have strong attachment to political parties which is often stronger than their attachment to their caste or community. People within the same caste or community have different interests depending on their economic condition. Rich and poor or men and women from the same caste often vote very differently. People's assessment of the performance of the government and the popularity rating of the leaders matter and are often decisive in elections.

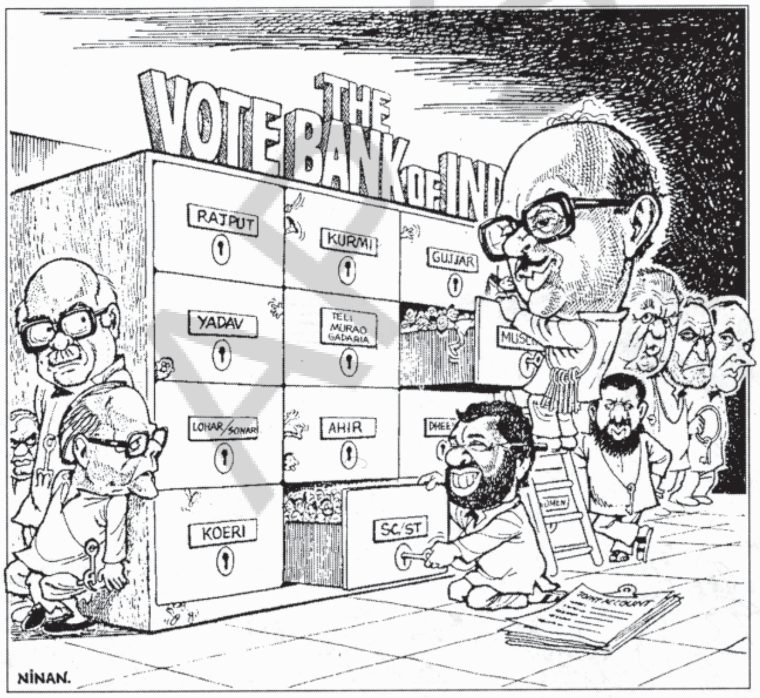

© Ajith Ninan - *India Today Book of Cartoons*

Do you think that political leaders are right to treat people belonging to a caste as 'vote banks'?

Politics in caste

We have so far looked at what caste does to politics. But it does not mean that there is only a one-way relation between caste and politics. Politics too influences the caste system and caste identities by bringing them into the political arena. Thus, it is not politics that gets caste-ridden, it

அரசியல் தலைவர்களை அரசியல் ஆதரவை திரட்டி, அதை பாதுகாத்து கொள்ளும் பணியை செய்திட கட்டாயப்படுத்தியுள்ளது. இதுவரை தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும், தாழ்ந்தவர்களாகவும் நடத்தப்பட்ட சாதிகளின் மக்களிடையே இது புதிய விழிப்புணர்வை கொண்டு வந்தது.

அரசியலில் சாதியை மையப்படுத்துவது சில சமயங்களில் தேர்தல் எல்லாம் சாதியை குறித்தவையே தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தலாம். அது உண்மையில் இருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது. கீழுள்ளவற்றை கருத்தில் கொள்ளுங்கள்:

- நாட்டிலுள்ள எந்த ஒரு பாராளுமன்ற தொகுதியிலும் தனி பெரும்பான்மை கொண்ட எந்த ஒரு சாதியும் இல்லை. எனவே, ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் கட்சி தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சாதிகள் மற்றும் சமூகங்களின் நம்பிக்கையை பெற வேண்டிய தேவை உள்ளது.
- ஒரு சாதி அல்லது சமூகத்தின் அனைத்து வாக்காளர்களின் வாக்குகளை எந்த ஒரு கட்சியும் வெல்வதில்லை. ஒரு சாதி குறிப்பிட்ட கட்சியின் 'வாக்கு வங்கி' என்று மக்கள் கூறும்போது, அது பொதுவாக அந்த சாதியின் அதிக விகிதாச்சார வாக்காளர்கள் அக்கட்சிக்கு வாக்களிக்கிறார்கள் என பொருள்படும்.
- பல அரசியல் கட்சிகள் ஒரே சாதியிலிருந்து தங்கள் வேட்பாளர்களை போட்டியிட நிறுத்தலாம்.(அந்த சாதி ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியின் வாக்காளர்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக நம்பினால்) சில வாக்காளர்கள் தங்களுடைய சாதியிலிருந்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வேட்பாளர்களை கொண்டுள்ளனர். பல வாக்காளர்களுக்கு அவர்களுடைய சாதியிலிருந்து வேட்பாளர்கள் இல்லை.
- நமது நாட்டில் ஆளுங்கட்சியும், பாராளுமன்ற அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி தேர்தலில் தோல்வி அடைகின்றனர். அனைத்து சாதிகளும், சமூகங்களும் தங்கள் அரசியல் விருப்பங்களில் மாறாமல் உறைந்திருந்தால் அது நடந்திருக்காது.

© Aiith Ninan - *India Today Book of Cartoons*

அரசியல் தலைவர்கள் ஒரு சாதியை சேர்ந்தவர்களை வாக்கு வங்கியாக நடத்துவது சரி என்று நினைக்கிறீர்களா?

தேர்தல் அரசியலில் சாதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும் அதே வேளையில், வேறு பல காரணிகளும் உள்ளன. வாக்காளர்கள் அரசியல் கட்சிகள் மீது வலுவான பற்றுதலை கொண்டுள்ளனர். இது அவர்களின் சாதி அல்லது சமூகத்தின் மீதான பற்றுதலைவிட வலுவானது. ஒரே சாதி அல்லது சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் பொருளாதார நிலையை பொருத்து வெவ்வேறு ஆர்வங்களை கொண்டுள்ளனர். ஒரே சாதியை சேர்ந்த பணக்காரர் மற்றும் ஏழை அல்லது ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் பெரும்பாலும் மிகவும் வித்தியாசமாக வாக்களிக்கின்றனர். அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகள் பற்றிய மக்களின் மதிப்பீடு மற்றும் தலைவர்களின் புகழ் மதிப்பீடு ஆகியவை முக்கியமானவை மற்றும் பல சமயங்களில் தேர்தல்களில் தீர்மானிக்கக்கூடியவையாகும்.

சாதியில் அரசியல்:

நாம் இதுவரை சாதி அரசியலுக்கு என்ன செய்கிறது என்பதை பார்த்தோம். ஆனால், இதன் பொருள் சாதி மற்றும் அரசியலுக்கு இடையே ஒரு வழி உறவு உள்ளது என்பதல்ல. அரசியலும் சாதி அமைப்பையும், சாதி அடையாளங்களையும், அரசியல் அரங்கிற்கு கொண்டு வருவதன் மூலம் செல்வாக்கை செலுத்துகிறது. இவ்வாறாக, அரசியல் சாதி ஆதிக்கத்தில் இல்லை.

is the caste that gets politicised. This takes several forms:

- Each caste group tries to become bigger by incorporating within it neighbouring castes or sub-castes which were earlier excluded from it.
- Various caste groups are required to enter into a coalition with other castes or communities and thus enter into a dialogue and negotiation.
- New kinds of caste groups have come up in the political arena like 'backward' and 'forward' caste groups.

Thus, caste plays different kinds of roles in politics. In some situations, expression of caste differences in politics gives many disadvantaged communities the space to demand their share of power. In this sense, caste politics has helped people from *Dalits* and OBC castes to gain better access to decision making. Several political and non-political organisations have been demanding and agitating for an end to discrimination against particular castes, for more dignity and more access to land, resources and opportunities.

At the same time, exclusive attention to caste can produce negative results as well. As in the case of religion, politics based on caste identity alone is not very healthy in a democracy. It can divert attention from other pressing issues like poverty, development and corruption. In some cases, caste division leads to tensions, conflict and even violence.

AP SCERT

சாதி அரசியலாக்கப்படுகிறது. இது பல்வேறு வடிவங்களை எடுக்கிறது:

- ஒவ்வொரு சாதிக்குழுவும் முன்பு அதிலிருந்து ஒதுக்கி தள்ளப்பட்ட அண்டை சாதிகள் அல்லது துணை சாதிகளை தன்னுள் இணைத்துக்கொண்டு பெரியதாக மாற முயற்சிக்கிறது.
- பல்வேறு சாதிக்குழுக்கள் மற்ற சாதிகள் அல்லது சமூகங்களுடன் கூட்டணி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளதால், அவற்றுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துதல் மற்றும் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளுதலை மேற்கொள்கின்றன.
- அரசியல் களத்தில் 'பின்தங்கிய' மற்றும் 'முன்னேறிய' சாதிக்குழுக்கள் போன்ற புதிய சாதிக்குழுக்கள் தோன்றியுள்ளன.

இவ்வாறாக அரசியலில் சாதி பல்வேறு பங்காற்றுகின்றன. சில சூழ்நிலைகளில் அரசியலில் சாதி வேறுபாடுகள் வெளிப்படுவது பல பின்தங்கிய சமூகங்களுக்கு தங்கள் பங்கை கோருவதற்கான இடத்தை அளிக்கிறது. இந்த நோக்கத்தில், சாதி அரசியல் தலித்துகள் மற்றும் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளை சேர்ந்தவர்கள் முடிவெடுப்பதில் சிறந்த வாய்ப்புகளை பெற உதவியது. பல்வேறு அரசியல் மற்றும் அரசியல் சார்பற்ற அமைப்புகள் குறிப்பிட்ட சாதியினருக்கு எதிரான பாகுபாடுகளை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்கும், அதிக கண்ணியம் மற்றும் அதிக நிலம், வளங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை பெறுவதற்கும் கோரிக்கைகள் விடுத்து போராடி வருகின்றன.

அதே சமயத்தில், சாதியின் மீதான தனி கவனம் எதிர்மறையான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. மதத்தைப் போலவே, சாதி அடையாளத்தின் அடிப்படையிலான அரசியல் மக்களாட்சியில் மிகவும் ஆரோக்கியமானதல்ல. இது வறுமை, வளர்ச்சி மற்றும் ஊழல் போன்ற பிற அழுத்தம் மிகுந்த பிரச்சனைகளில் இருந்து நம் கவனத்தை திசை திருப்பிவிடும். சில விஷயங்களில் சாதி பிரிவினை பதட்டங்கள், மோதல்கள் மற்றும் வன்முறைக்கு வழிவகுக்கிறது.

AP SCERT

Exercises

1. Mention different aspects of life in which women are discriminated or disadvantaged in India.
2. State different forms of communal politics with one example each.
3. State how caste inequalities are still continuing in India.
4. State two reasons to say that caste alone cannot determine election results in India.
5. What is the status of women's representation in India's legislative bodies?
6. Mention any two constitutional provisions that make India a secular state.
7. When we speak of gender divisions, we usually refer to:
   (a) Biological difference between men and women
   (b) Unequal roles assigned by the society to men and women
   (c) Unequal child sex ratio
   (d) Absence of voting rights for women in democracies
8. In India seats are reserved for women in
   (a) Lok Sabha
   (b) State legislative assemblies
   (c) Cabinets
   (d) Panchayati Raj bodies
9. Consider the following statements on the meaning of communal politics. Communal politics is based on the belief that:
   A. One religion is superior to that of others.
   B. People belonging to different religions can live together happily as equal citizens.
   C. Followers of a particular religion constitute one community.
   D. State power cannot be used to establish the domination of one religious group over others.

   Which of the statements are correct?
   (a) A, B, C, and D (b) A, B, and D (c) A and C (d) B and D
10. Which among the following statements about India's Constitution is wrong? It
    (a) prohibits discrimination on grounds of religion.
    (b) gives official status to one religion.
    (c) provides to all individuals freedom to profess any religion.
    (d) ensures equality of citizens within religious communities.
11. Social divisions based on __________ are peculiar to India.

APSCERT

பயிற்சிகள்

1. இந்தியாவில் பெண்கள் மீது பாகுபாடு காட்டப்படும் அல்லது பின்தங்கியவர்களாக்கப்படும் பல்வேறு வாழ்க்கை அம்சங்களை குறிப்பிடுக.
2. வகுப்புவாத அரசியலின் வெவ்வேறு வடிவங்களை, ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு தருக.
3. இந்தியாவில் சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் எவ்வாறு இன்னமும் தொடர்கின்றன என்பதை குறிப்பிடுக.
4. இந்தியாவில் தேர்தல் முடிவுகளை சாதி மட்டும் தீர்மானிக்க முடியாது என்று சொல்வதற்கு இரண்டு காரணங்களை குறிப்பிடுக.
5. இந்தியாவில் சட்டமியற்றும் அமைப்புகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் நிலை என்ன?
6. இந்தியாவை மதசார்பற்ற நாடாக்கும் இரண்டு அரசியலமைப்பு கொள்கைகளை குறிப்பிடுக.
7. பாலின பிரிவுகளைப் பற்றி நாம் பேசும்போது, நாம் பொதுவாக குறிப்பிடுவது:

(a) ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே உள்ள உயிரியல் வேறுபாடு

(b) ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமூகத்தால் வழங்கப்பட்டுள்ள சமமற்ற பங்கு

(c) சமமற்ற குழந்தை பாலினம்

(d) மக்களாட்சி நாடுகளில் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லாதது

8. இந்தியாவில் பெண்களுக்கு இதில் இடங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளன:

(a) மக்களவை

(b) மாநில சட்டமன்றங்கள்

(c) அமைச்சரவைகள்

(d) பஞ்சாயத்துராஜ் அமைப்புகள்

9. வகுப்புவாத அரசியலின் பொருள் பற்றிய கீழ்காணும் கூற்றுகளை கவனியுங்கள்.
   வகுப்புவாத அரசியல் என்பது இந்நம்பிக்கை மீது ஆதாரப்பட்டுள்ளது.

A. ஒரு மதம் மற்ற மதங்களைவிட உயர்வானது.
B. வெவ்வேறு மதங்களை சேர்ந்தவர்கள், சமமான குடிமக்களாக ஒன்றுசேர்ந்து மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியும்.
C. ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள் ஒரு சமூகமாக உருவாகின்றனர்.
D. ஒரு மதக்குழுவின் ஆதிக்கத்தை மற்றவற்றின் மீது நிலைநிறுத்த அரசு அதிகாரத்தை பயன்படுத்த முடியாது.

இக்கூற்றுகளில் சரியானவை எவை?

(a) A, B, C மற்றும் D (b) A, B மற்றும் D (c) A மற்றும் C (d) B மற்றும் D

10. இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தை பற்றிய பின்வரும் கூற்றுகளில் எது தவறானது?

(a) மதத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதை தடை செய்கிறது.

(b) ஒரு மதத்திற்கு அதிகாரப்பூர்வ அந்தஸ்தை வழங்குகிறது.

(c) எந்த ஒரு மதத்தையும் பின்பற்றும் சுதந்திரத்தை அனைத்து தனிநபர்களுக்கும் வழங்குகிறது.

(d) மத சமூகங்களுக்குள் குடிமக்களின் சமத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது.

11. __________ அடிப்படையிலான சமூகப் பிரிவுகள் இந்தியாவிற்கே உரிய தனித்துவமானவை.

APSCERT

12. Match List I with List II and select the correct answer using the codes given below the Lists:

	List I	List II
1.	A person who believes in equal rights and opportunities for women and men	A. Communalist
2.	A person who says that religion is the principal basis of community	B. Feminist
3.	A person who thinks that caste is the principal basis of community	C. Secularist
4.	A person who does not discriminate others on the basis of religious beliefs	D. Castiest

	1	2	3	4
(a)	B	C	A	D
(b)	B	A	D	C
(c)	D	C	A	B
(d)	C	A	B	D

AP SCERT

12. பட்டியல் I ஐ பட்டியல் II உடன் பொருத்தி, பட்டியல்களுக்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளை பயன்படுத்தி சரியான பதிலை தேர்ந்தெடுங்கள்.

	பட்டியல் I	பட்டியல் II
1.	பெண்கள் மற்றும் ஆண்களுக்கு சமமான உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகள் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்	A. வகுப்புவாதி
2.	மதம் சமூகத்தின் முக்கியமான அடிப்படை அம்சம் என்று கூறுபவர்	B. பெண்ணியவாதி
3.	சாதி சமூகத்தின் முக்கியமான அடிப்படை அம்சம் என்று நினைப்பவர்	C. மதசார்பின்மைவாதி
4.	மத நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் மற்றவர்களிடம் பாகுபாடு காட்டாத நபர்	D. சாதியவாதி

	1	2	3	4
(a)	B	C	A	D
(b)	B	A	D	C
(c)	D	C	A	B
(d)	C	A	B	D

பயிற்சிகள்

AP SCERT

Political Parties

M7D6D7

Overview

In this tour of democracy, we have come across political parties several times. In Class IX, we noticed the role of political parties in the rise of democracies, in the formation of constitutional designs, in electoral politics and in the making and working of governments. In this textbook, we have glanced at political parties as vehicles of federal sharing of political power and as negotiators of social divisions in the arena of democratic politics. Before concluding this tour, let us take a close look at the nature and working of political parties, especially in our country. We begin by asking two common questions: Why do we need parties? How many parties are good for a democracy? In the light of these, we introduce the national and regional political parties in today's India and then look at what is wrong with political parties and what can be done about it.

Chapter 4

APSCERT

அரசியல் கட்சிகள்

அத்தியாயம் 4

கண்ணோட்டம்

இந்த மக்களாட்சி பயணத்தில் நாம் அரசியல் கட்சிகளை பல முறை சந்தித்திருக்கிறோம். ஒன்பதாம் வகுப்பில், மக்களாட்சியின் எழுச்சியிலும், அரசியலமைப்பு சட்டங்களின் வடிவமைப்புகளை உருவாக்குவதிலும், தேர்தல் அரசியலும், அரசாங்கங்களை உருவாக்குவதிலும் மற்றும் செயல்படுத்துவதிலும் அரசியல் கட்சிகளின் பங்கை நாம் கவனித்தோம். இந்த பாடப்புத்தகத்தில் அரசியல் கட்சிகளை கூட்டாட்சி அரசியல் அதிகாரப் பகிர்வுகளை வாகனங்களையும், மக்களாட்சி அரசியல் அரங்கில் சமூகப்பிரிவுகளின் இடையே உடன்பாடு ஏற்படுத்துவோராக நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த சுற்றுப் பயணத்தை முடிப்பதற்கு முன், குறிப்பாக நம் நாட்டில் அரசியல் கட்சிகளின் இயல்பு மற்றும் செயல்பாடுகளை கூர்ந்து கவனிப்போம். நாம் இரண்டு பொதுவான கேள்விகளை கேட்பதன் மூலம் தொடங்குவோம். நமக்கு ஏன் அரசியல் கட்சிகள் தேவை? மக்களாட்சிக்கு எத்தனை கட்சிகள் நல்லது? இவற்றில் வெளிச்சத்தில், நாங்கள் இன்றைய இந்தியாவில் உள்ள தேசிய மற்றும் வட்டார அரசியல் கட்சிகளை அறிமுகப்படுத்துவோம். பின்னர் அரசியல் கட்சிகளில் என்ன தவறுகள் உள்ளன மற்றும் அவற்றிக்கு என்ன செய்திட முடியும் என்பனவற்றை காண்போம்.

Why do we need political parties?

Political parties are easily one of the most visible institutions in a democracy. For most ordinary citizens, democracy is equal to political parties. If you travel to remote parts of our country and speak to the less educated citizens, you could come across people who may not know anything about our Constitution or about the nature of our government. But chances are that they would know something about our political parties. At the same time, this visibility does not mean popularity. Most people tend to be very critical of political parties. They tend to blame parties for all that is wrong with our democracy and our political life. Parties have become identified with social and political divisions.

Therefore, it is natural to ask – do we need political parties at all? About hundred years ago, there were few countries of the world that had any political party. Now there are few that do not have parties. Why did political parties become so omnipresent in democracies all over the world? Let us first answer what political parties are and what they do, before we say why we need them.

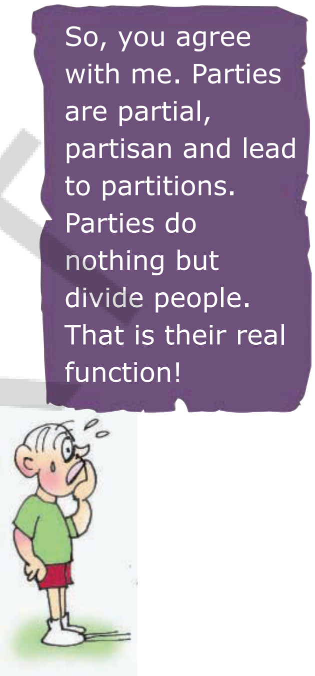

Meaning

A political party is a group of people who come together to contest elections and hold power in the government. They agree on some policies and programmes for the society with a view to promote the collective good. Since there can be different views on what is good for

(1)

(2)

(3)

(4)

Election Commission has officially banned wall writing by parties during election times. Most political parties argue that was the cheapest way for their campaign. These election times used to create amazing graffiti on the walls. Here are some examples from Tamil Nadu.

© (1) M Govarthan (2) A Muralidharan (3) M Moorthy (4) T Singaravelou, *The Hindu*

நமக்கு அரசியல் கட்சிகள் ஏன் தேவை?

அரசியல் கட்சிகள் மக்களாட்சியில் மிக எளிதாக காணக்கூடிய நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும். பெரும்பாலான சாதாரண குடிமக்களுக்கு மக்களாட்சி அரசியல் கட்சிகளுக்கு சமமானது. நீங்கள் நமது நாட்டின் தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கு பயணம் செய்து, கல்வியறிவு குறைந்த குடிமக்களிடம் பேசினால், நமது அரசியலமைப்பு சட்டத்தை பற்றியோ, நமது அரசாங்கத்தின் தன்மையைப் பற்றியோ எதுவுமே தெரியாதவர்களை காணலாம். ஆனால், நமது அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு சிறிதளவு தெரிந்திருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம். அதே சமயத்தில், இந்த தெரிந்திருக்கும் நிலை என்பது பிரபலத்தை குறிக்காது. பெரும்பாலான மக்கள் அரசியல் கட்சிகளை மிக கடுமையாக விமர்சிக்க முனைகின்றனர். நமது மக்களாட்சி மற்றும் நமது அரசியல் வாழ்வில் காணும் தவறுகள் அனைத்திற்கும் கட்சிகளை குற்றம் சாட்ட முனைகின்றனர். கட்சிகள் சமூக மற்றும் அரசியல் பிரிவுகளுடன் அடையாளம் காணப்படுகின்றன.

எனவே, நமக்கு அரசியல் கட்சிகள் தேவையா? என கேட்பது இயற்கையானது. சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு, உலகின் சில நாடுகள் மட்டுமே அரசியல் கட்சிகளை கொண்டிருந்தன. தற்போது சில நாடுகளில் மட்டுமே அரசியல் கட்சிகள் இல்லை. உலகம் முழுவதும் உள்ள மக்களாட்சி நாடுகளில் அரசியல் கட்சிகள் ஏன் சர்வ வல்லமை உடையவையாக உருவாகி உள்ளன? அரசியல் கட்சிகள் நமக்கு ஏன் தேவை என்பதை குறித்து சொல்லும் முன்பு, அரசியல் கட்சிகள் என்ன செய்கின்றன? என்பனவற்றிற்கு முதலில் பதிலளிப்போம்.

அதனால் நீங்கள் என்னுடன் உடன் படுகிறீர்கள். கட்சிகள் பகுதி. பாகுபாடு மற்றும் பிரிவினைகளுக்கு வழிவகுக்கும். கட்சிகள் மக்களை பிரிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யாது. அதுதான் அவர்களின் உண்மையான செயல்பாடு

பொருள்:

தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கும், அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தை கைப்பற்றவும், ஒன்றுசேர்ந்துள்ள மக்கள் குழுவாகும். கூட்டு நலனை மேம்படுத்தும் நோக்கில் சமூகத்திற்கான சில கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை குறித்து ஒருமித்த கருத்துக்களை ஒத்துக் கொண்டிருப்பர். அனைவருக்கும் எது நல்லது என்பதை குறித்து வெவ்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன.

(1)

(2)

(3)

(4)

தேர்தல் சமயங்களில், கட்சிகள் சுவர்கள் மீது எழுதுவதை தேர்தல் ஆணையம் அதிகாரப்பூர்வமாக தடை செய்துள்ளது. பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் பிரச்சாரத்திற்கு அது மலிவான வழி என்று வாதாடுகின்றன. இந்த தேர்தல் காலங்களின் போது, பொதுச் சுவர்களின் மீது அற்புதமான சித்திங்கள் உருவாக்க கட்சிகளால் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன. தமிழ்நாட்டிலிருந்து சில உதாரணங்கள் இங்கே காட்டப்பட்டுள்ளன.

1.M.கோவர்தன் 2. A.முரளிதரன் 3. M.மூர்த்தி 4.T.சிங்காரவேல், தி இந்து

© RK Laxman - Brushing up the years

all, parties try to persuade people why their policies are better than others. They seek to implement these policies by winning popular support through elections.

Thus, parties reflect fundamental political divisions in a society. Parties are about a part of the society and thus, involve PARTISANSHIP. Thus, a party is known by which part it stands for, which policies it supports and whose interests it upholds. A political party has three components:

- the leaders,
- the active members and
- the followers

Functions

What does a political party do? Basically, political parties fill political offices and exercise political power. Parties do so by performing a series of functions:

1 Parties **contest elections.** In most democracies, elections are fought mainly among the candidates put up by political parties. Parties select their candidates in different ways. In some countries, such as the USA, members and supporters of a party choose its candidates. Now more and more countries are following this method. In other countries like India, top party leaders choose candidates for contesting elections.

2 Parties put forward different **policies and programmes** and the voters choose from them. Each of us may have different opinions and views on what policies are suitable for the society. But no government can handle such a large variety of views. In a democracy, a large number of similar opinions have to be grouped together to provide a direction in which policies can be formulated by the governments. This is what the parties do. A party reduces a vast multitude of opinions into a few basic positions which it

Glossary

Partisan: A person who is strongly committed to a party, group or faction. Partisanship is marked by a tendency to take a side and inability to take a balanced view on an issue.

திரு.ஆர்.கே.இலட்சுமணன் அவர்கள் முன்னல் நடந்ததை நினைவுகூர்தல்

கட்சிகள் தங்களுடைய கொள்கைகள் மற்றவர்களை விட ஏன் சிறந்தவை என்பதை மக்களை நம்ப வைக்க முயற்சிக்கின்றன. தேர்தல் மூலம் மக்கள் ஆதரவை பெறுவதன் மூலம் இந்த கொள்கைகளை நடைமுறைபடுத்த அவை முயற்சிக்கின்றன.

இவ்வாறாக, கட்சிகள் சமூகத்தில் அடிப்படை அரசியல் பிரிவுகளை பிரதிபலிக்கின்றன. கட்சிகள் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவாகும் மற்றும் பாகுபாடுகளை உள்ளடக்கியது. எனவே, ஒரு கட்சி எந்த பிரிவுக்காக நிற்கிறதோ, எந்த கொள்கைகளை ஆதரிக்கிறதோ, மற்றும் யாருடைய நலன்களை நிலைநிறுத்துகிறதோ அவற்றினால் அறியப்படுகிறது. ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு மூன்று கூறுகள் உள்ளன:

- தலைவர்கள்
- செயலாற்றும் உறுப்பினர்கள்
- தொண்டர்கள்

செயல்பாடுகள்:

ஒரு அரசியல் கட்சி என்ன செய்கிறது? அடிப்படையாக, அரசியல் கட்சிகள் அரசியல் அலுவலகங்களை நிரப்பி, மற்றும் அரசியல் அதிகாரத்தை பயன்படுத்துகின்றன. தொடர்ச்சியான செயல்பாடுகளை செய்வதன் மூலம் கட்சிகள் அவ்வாறு செய்கின்றன.

1 கட்சிகள் தேர்தலில் போட்டியிடுகின்றன. பெரும்பாலான மக்களாட்சிகளில், தேர்தல்கள் முக்கியமாக அரசியல் கட்சிகளால் நிறுத்தப்படும் வேட்பாளர்களிடையே நடக்கின்றன. கட்சிகள் தங்களுடைய வேட்பாளர்களை வெவ்வேறு வழிகளில் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. அமெரிக்கா போன்ற சில நாடுகளில் ஒரு கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்கள் அதன் வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்கின்றனர். இப்போது அதிகமான நாடுகள் இந்த முறையை பின்பற்றுகின்றன. இந்தியா போன்ற பிற நாடுகளில் கட்சித் தலைவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட வேட்பாளர்களை தேர்வு செய்கின்றனர்.

2 கட்சிகள் வெவ்வேறு கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை முன்வைக்கின்றன. மற்றும் வாக்காளர்கள் அவற்றிலிருந்து தேர்வு செய்கிறார்கள். சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற கொள்கைகள் எவை என்பதில் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு கருத்துக்கள் மற்றும் கண்ணோட்டங்கள் இருக்கலாம்.

சொற்களஞ்சியம்

கட்சி பாகுபாடுடையவர்: ஒரு கட்சி (அ) குழு (அ) பிரிவு மீது உறுதியான ஈடுபாடு கொண்டவர். ஒரு தலைபட்சமாக முடிவு எடுக்கும் போக்கு மற்றும் பார்வையுடன் முடிவெடுக்க இயலாமை ஆகியவற்றால் பாகுபாட்டு தன்மை குறிக்கப்படுகிறது.

supports. A government is expected to base its policies on the line taken by the RULING PARTY.

3 Parties play a decisive role in **making laws** for a country. Formally, laws are debated and passed in the legislature. But since most of the members belong to a party, they go by the direction of the party leadership, irrespective of their personal opinions.

4 Parties **form and run governments**. As we noted last year, the big policy decisions are taken by political executive that comes from the political parties. Parties recruit leaders, train them and then make them ministers to run the government in the way they want.

5 Those parties that lose in the elections play the **role of opposition** to the parties in power, by voicing different views and criticising government for its failures or wrong policies. Opposition parties also mobilise opposition to the government.

6 Parties **shape public opinion**. They raise and highlight issues. Parties have lakhs of members and activists spread all over the country. Many of the pressure groups are the extensions of political parties among different sections of society. Parties sometimes also launch movements for the resolution of problems faced by people. Often opinions in the society crystallise on the lines parties take.

7 Parties provide people **access to government machinery and welfare schemes** implemented by governments. For an ordinary citizen it is easy to approach a local party leader than a government officer. That is why, they feel close to parties even when they do not fully trust them. Parties have to be responsive to people's needs and demands. Otherwise people can reject those parties in the next elections.

Necessity

This list of functions in a sense answers the question asked above: we need political parties because they perform all these functions. But we still need to ask why modern democracies cannot exist without political parties. We can understand the necessity of political parties by imagining a situation without parties. Every candidate in the elections will be independent. So no one will be able to make any promises to the people about any major policy changes. The government may be formed, but its utility will remain ever uncertain. Elected representatives will be accountable to their constituency for what they do in the locality. But no one will be responsible for how the country will be run.

We can also think about it by looking at the non-party based elections to the panchayat in many states. Although, the parties do not contest formally, it is generally noticed that the village gets split into more than one faction, each of which puts up a 'panel' of its candidates. This is exactly what the party does. That is the reason we find political parties in almost all countries of the world, whether these countries are big or small, old or new, developed or developing.

The rise of political parties is directly linked to the emergence of representative democracies.

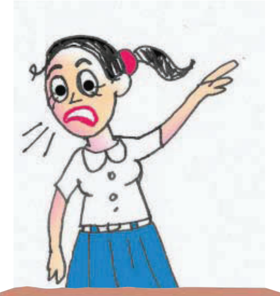

Okay, granted that we can't live without political parties. But tell me on what grounds do people support a political party?

Glossary

Ruling Party: Political party that runs government.

ஒரு அரசாங்கம் ஆளுங்கட்சியால் எடுக்கப்படும் கொள்கை முடிவுகளின் படி அதன் கொள்கைகளை அடிப்படையாக கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3 ஒரு நாட்டிற்கான சட்டங்களை இயற்றுவதில் கட்சிகள் தீர்மானகரமான பங்கை வகிக்கின்றன. முறைப்படி, சட்டங்கள் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஆனால், பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால், அவர்கள் தங்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்களை பொருட்கடுத்தாமல் கட்சித் தலைமையின் வழிகாட்டுதலின் படி செல்கின்றனர்.

4 கட்சிகள் அரசாங்கங்களை அமைத்து நடத்துகின்றன. கடந்த ஆண்டு நாம் கவனித்தபடி, பெரிய கொள்கை முடிவுகள் அரசியல் கட்சிகளில் இருந்து வரும் அரசியல் நிர்வாகிகளால் எடுக்கப்படுகின்றன. கட்சிகள் தலைவர்கள் ஆட்சேர்ப்பஜ செய்து, அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து அவை விரும்பும் வழிகளில் ஆட்சியை நடத்துவதற்கு அவர்களை அமைச்சர்களாக்குகின்றன.

5 தேர்தலில் தோற்கும் கட்சிகள் அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சிக்கு எதிர்க் கட்சியாக செயல்படுகின்றன. பல்வேறு கருத்துக்களை கூறுவதன் மூலமும், அரசாங்கத்தின் தோல்விகள் அல்லது தவறான கொள்கைகளுக்காக விமர்சிப்பதன் மூலமும் அரசியல் கட்சிகளும் அரசுக்கு எதிர்ப்பை திரட்டுகின்றன.

6 கட்சிகள் பொது மக்கள் கருத்தை வடிவமைக்கின்றன. அவை பிரச்சனைகளை எழும்பி மற்றும் முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. கட்சிகளுக்கு நாடு முழுவதும் லட்சகணக்கான உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆர்வலர்கள் உள்ளனர். சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடையே காணப்படும் பல்வேறு அழுத்த குழுக்கள் அரசியல் கட்சிகளின் நீட்சிகளாகும். மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண கட்சிகள் சில சமயங்களில் இயக்கங்களையும் நடத்துகின்றன. பெரும்பாலும் கட்சிகள் எடுக்கும் முடிவுகளின் வழிகளில் சமூகத்தில் உள்ள கருத்துக்கள் நிரந்தர வடிவத்தை பெறுகின்றன.

7 கட்சிகள் அரசு இயந்திரமும், அரசாங்கங்களால் செயல்படுத்தப்படும் நலத் திட்டங்களும் மக்களுக்கு அணுகலை வழங்குகின்றன. ஒரு சாதாரண குடிமகனுக்கு ஒரு அரசாங்க அதிகாரியை விட உள்ளூர் கட்சி தலைவரை அணுகுவது எளிது. எனவே தான் கட்சிகளை முழுமையாக நம்பாவிட்டாலும், அவர்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பதை உணருகின்றனர். கட்சிகள் மக்களின் தேவைகள் மற்றும் கோரிக்கைகளுக்கு பொறுப்புடன் செவிசாய்க்க வேண்டும். இல்லையெனில், மக்கள் அக்கட்சிகளை அடுத்த தேர்தலில் நிராகரிக்கலாம்.

அவசியம்:

இந்த செயல்பாடுகளின் பட்டியல் ஒரு வகையில் மேலே கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கிறது. நமக்கு அரசியல் கட்சிகள் தேவை. ஏனெனில், அவை இச்செயல்பாடுகளை எல்லாம் செய்கின்றன. ஆனால், அரசியல் கட்சிகள் இல்லாமல் நவீன மக்களாட்சி ஏன் இருக்க முடியாது? என்று நாம் இன்னமும் கேட்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. கட்சிகள் இல்லாத சூழ்நிலையை கற்பனை செய்து பார்த்தாலே, அரசியல் கட்சிகளின் அவசியத்தை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். தேர்தலில் போட்டியிடும் ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் சுயேட்சையாக இருப்பார்கள். எனவே, எந்த ஒரு பெரிய கொள்கை மாற்றமும், மக்களுக்கு எந்த ஒரு வாக்குறுதியும் அளிக்க முடியாது.

அரசாங்கம் அமைக்கப்படலாம். அதன் பயன்பாடு எப்போதும் நிச்சயமற்றதாகவே இருக்கும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தங்கள் வட்டாரத்தில் அவர்கள் செய்தவற்றிற்கு தொகுதி மக்களுக்கு பொறுப்புடையவர்களாக இருப்பர். ஆனால், நாடு எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு யாரும் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள்.

பல மாநிலங்களில் பஞ்சாயத்துகளில் கட்சி சார்பற்ற தேர்தல்கள் நடைபெறுவதை பார்த்தும் நாம் சிந்திக்கலாம். கட்சிகள் முறைப்படி போட்டியிடவில்லை என்றாலும், கிராமம் ஒன்றுக்கு மேல் பிரிவுகளாக பிரித்து, ஒவ்வொன்றும் அதன் வேட்பாளர்களின் குழுவை அமைதலை பொதுவாக கவனிக்கப்படுகிறது. இதை தான் கட்சி செய்கிறது. இக்காரணத்தினால் தான் உலகிலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகளில் அவை பெரிய அல்லது சிறிய பழைய அல்லது வளரும் நாடுகளாக இருப்பினும் அரசியல் காட்சிகளை நாம் காண்கிறோம்.

அரசியல் கட்சிகளின் எழுச்சி நேரடியாக பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சிகளின் தோற்றத்துடன் தொடர்புடையது.

சரி. அரசியல் கட்சிகள் இல்லாமல் நம்மால் வாழ முடியாது என்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றேன். ஆனால், எந்த அடிப்படையில் மக்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியை ஆதரிக்கின்றனர் என்பதை குறித்து எனக்கு சொல்லுங்கள்.

சொற்களஞ்சியம்

ஆளுங்கட்சி: அரசாங்கத்தை நடத்தும் அரசியல் கட்சி.

As we have seen, large societies need representative democracy. As societies became large and complex, they also needed some agency to gather different views on various issues and to present these to the government. They needed some ways, to bring various representatives together so that a responsible government could be formed. They needed a mechanism to support or restrain the government, make policies, justify or oppose them. Political parties fulfill these needs that every representative government has. We can say that parties are a necessary condition for a democracy.

Let us revise

Categorise these photographs by the functions of political parties they illustrate. Find one photograph or news clipping from your own area for each of the functions listed above.

© (1) C V Subrahmanyan (2) K Gopinathan (3) A Chakrabarty, *The Hindu*

1: *Activists of BJP Mahila Morcha demonstrate against hike in prices of onions and LPG in Visakhapatnam.*

2: *Minister distributes ₹ One lakh cheque to the families of hooch victims at their houses.*

3: *Activists of CPI (M), CPI, OGP and JD (S) take out a rally in Bhubaneswar to protest against POSCO, the Korean steel company for being permitted by the State Government to export iron ore from Orissa to feed steel plants in China and Korea.*

How many parties should we have?

In a democracy any group of citizens is free to form a political party. In this formal sense, there are a large number of political parties in each country. More than 750 parties are registered with the Election Commission of India. But not all these parties are serious contenders in the elections. Usually only a handful of parties are effectively in the race to win elections and form the government. So the question is: how many major or effective parties are good for a democracy?

In some countries, only one party is allowed to control and run the government. These are called one-party systems. In Class IX, we noted that in China, only the Communist Party is allowed to

நாம் பார்த்தது போல் பெரிய சமூகங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி தேவை. சமூகங்கள் பெரியனவாகவும். சிக்கலானதாகவும் மாறியதால், பல்வேறு பிரச்சனைகளில் பல்வேறு கருத்துக்களை சேகரிக்கவும், அவற்றை அரசாங்கத்தின் முன் வைக்கவும், அவர்களுக்கு ஒரு நிறுவனம் தேவைப்பட்டது. பல்வேறு பிரதிநிதிகளை ஒருங்கிணைக்க அவர்களுக்கு சில வழிகள் தேவைப்பட்டன. அவற்றினால் ஒரு பொறுப்புடைய அரசாங்கத்தை அமைத்திட முடியும். அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க அல்லது கட்டுப்படுத்த கொள்கைகளை உருவாக்க, நியாயப்படுத்த அல்லது எதிர்க்க அவர்களுக்கு ஒரு செயல்படும் அமைப்பு தேவைப்பட்டது. ஒவ்வொரு பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள இந்த தேவைகளை அரசியல் கட்சிகள் நிறைவேற்றுகின்றன. மக்களாட்சிக்கு அரசியல் கட்சிகள் அவசியமான நிலையம் என்று சொல்லலாம்.

இந்த புகைப்படங்களை அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தவும். உங்கள் பகுதியில் இருந்து ஒரு புகைப்படம் அல்லது செய்தி பட துண்டுகளை மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்பாடுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கண்டறியவும்.

© 1. C.V.சுப்பிரமணியன் 2.K.கோபிநாதன்
3.A.சக்கரவர்த்தி: : தி இந்து செய்திகள்

1

2

3

1. வெங்காயம் மற்றும் LPG எரிவாயு சிலிண்டரின் விலை உயர்வை கண்டித்து பாரதிய ஜனதா கட்சியின் மகிளா மோக்ஷா தொண்டர்கள் விசாகப்பட்டினத்தில் ஆர்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.
2. கள்ளச்சாராயத்தால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு, அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு சென்று அமைச்சர் ஒரு லட்சம் காசோலையை வழங்கினார்.
3. கொரியன் இரும்பு எஃகு தொழிற்சாலைக்கு மாநில அரசாங்கம் சீனா மற்றும் கொரியா நாட்டிலுள்ள இரும்பு எஃகு தொழிற்சாலைகளுக்கு இரும்புத் தாதுவை ஏற்றுமதி செய்திட அனுமதி அளித்ததை எதிர்த்து சி.பி.ஐ(*M*),சி.பி.ஐ, *OGP* மற்றும் *JD (S)* கட்சிகளின் ஆர்வலர்கள் புவனேஸ்வரில் ஊர்வலம் நடத்தி ஆர்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

நாம் எத்தனை அரசியல் கட்சிகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்?

மக்களாட்சியில் எந்த ஒரு குடிமக்கள் குழுவும் அரசியல் கட்சியை அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமை உண்டு, இந்த அதிகாரபூர்வமான உணர்வால், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஏராளமான கட்சிகள் உள்ளன. இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தில் 750க்கும் மேற்பட்ட கட்சிகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இந்த கட்சிகள் அனைத்தும் தேர்தல்களில் தீவிர போட்டியாளர்கள் அல்ல. பொதுவாக ஒரு சில கட்சிகள் மட்டுமே திறம்பட தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது. ஆட்சி அமைக்கும் போட்டியில் செயல்படுகின்றன. எனவே, கேள்வி என்னவென்றால், மக்களாட்சிக்கு எத்தனை மற்றும் திறனுள்ள கட்சிகள் நல்லது?

சில நாடுகளில் ஒரு கட்சி மட்டுமே அரசாங்கத்தை கட்டுப்படுத்த மற்றும் ஆட்சி நடத்த அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இவை ஒரு கட்சி அமைப்புகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சீனாவில் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு மட்டுமே ஆட்சி நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஒன்பதாம் வகுப்பில் நாம் கவனித்தோம்.

rule. Although, legally speaking, people are free to form political parties, it does not happen because the electoral system does not permit free competition for power. We cannot consider one-party system as a good option because this is not a democratic option. Any democratic system must allow at least two parties to compete in elections and provide a fair chance for the competing parties to come to power.

In some countries, power usually changes between two main parties. Several other parties may exist, contest elections and win a few seats in the national legislatures. But only the two main parties have a serious chance of winning majority of seats to form government. Such a party system is called two-party system. The United States of America and the United Kingdom are examples of two-party system.

If several parties compete for power, and more than two parties have a reasonable chance of coming to power either on their own strength or in alliance with others, we call it a multiparty system. Thus in India, we have a multiparty system. In this system, the government is formed by various parties coming together in a coalition. When several parties in a multi-party system join hands for the purpose of contesting elections and winning power, it is called an alliance or a front. For example, in India there were three such major alliances in 2004 parliamentary elections– the National Democratic Alliance, the United Progressive Alliance and the Left Front. The multiparty system often appears very messy and leads to political instability. At the same time, this system allows a variety of interests and opinions to enjoy political representation.

So, which of these is better? Perhaps the best answer to this very common question is that this is not a very good question. Party system is not something any country can choose. It evolves over a long time, depending on the nature of society, its social and regional divisions, its history of politics and its system of elections. These cannot be changed very quickly. Each country develops a party system that is conditioned by its special circumstances. For example, if India has evolved a multiparty system, it is because the social and geographical diversity in such a large country is not easily absorbed by two or even three parties. No system is ideal for all countries and all situations.

I wonder how politicians manage these coalitions. I can’t even remember the names of all the parties.

Let us apply what we have learnt about party systems to the various states within India. Here are three major types of party systems that exist at the State level. Can you find the names of at least two States for each of these types?

- Two-party system
- Multiparty system with two alliances
- Multiparty system

சட்டரீதியாக பேசும் போது, அரசியல் கட்சிகளை உருவாக்கிட மக்களுக்கு சுதந்திரம் இருந்த போதிலும் அது நடக்காது. ஏனெனில் தேர்தல் அமைப்பு அதிகாரத்திற்கான சுதந்திரமான போட்டியை அனுமதிக்காது. ஒரு கட்சி முறையை நாம் ஒரு நல்ல தேர்வாக கருத முடியாது. ஏனெனில் இது ஒரு மக்களாட்சி ரீதியான தேர்வு அல்ல. எந்த ஒரு மக்களாட்சி அமைப்பும் குறைந்த பட்சம் இரண்டு கட்சிகளை தேர்தலில் போட்டியிட அனுமதிக்க வேண்டும் மற்றும் போட்டியிடும் கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு நியாயமான வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும்.

சில நாடுகளில் ஆட்சி அதிகாரம் பொதுவாக இரண்டு முக்கிய கட்சிகளுக்கு இடையே மாறுகிறது. பல்வேறு இதர கட்சிகள் இருக்கலாம். தேர்தலில் போட்டியிட்டு தேசிய சட்டமன்றங்களில் சில இடங்களை வென்றிடலாம். ஆனால், இரண்டு முக்கிய கட்சிகள் மட்டுமே பெரும்பாம்மையான இடங்களை வென்று ஆட்சி அமைத்திடும் வாய்ப்பை கொண்டிருக்கும். அத்தனைய கட்சி அமைப்பை இருகட்சி அமைப்பு முறை என்றழைப்பர். அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகியவை இரு கட்சி அமைப்பு முறைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

பல கட்சிகள் ஆட்சி அதிகாரத்திற்காக போட்டியிட்டு, இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட கட்சிகள் தங்கள் சொந்த பலத்திலோ அல்லது பிறகட்சிகளுடன் கூட்டணியிலோ ஆட்சிக்கு வருவதற்கு நியாயமான வாய்ப்பு இருந்தால் அதை பலகட்சி அமைப்பு முறை என்று அழைக்கிறோம். இந்தியாவில் பல கட்சி அமைப்பு முறை உள்ளது. இம்முறையில், பல்வேறு கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து கூட்டணியாக அரசாங்கத்தை அமைக்கின்றன.

பலகட்சி அமைப்பு முறையில் உள்ள பல்வேறு கட்சிகள் தேர்தலில் போட்டியில் மற்றும் அதிகாரத்தை வெல்வதற்கான நோக்கத்துடன் கைகோர்த்தால் அதை கூட்டணி அல்லது முன்னணி என்று அழைப்பர். எடுத்துக்காட்டாக இந்தியாவில் 2004 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற தேர்தலில் இது போன்ற மூன்று பெரிய கூட்டணிகள் இருந்தன. தேசிய ஜனநாயக கூட்டணி ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி மற்றும் இடதுசாரி முன்னணி என்பனவாகும். பல கட்சி அமைப்பு பெரும்பாலும் மிகவும் குழப்பமானதாகவும் மற்றும் அரசியல் நிலையற்ற தன்மைக்கு வழிவகுக்கிறது. அதேசமயத்தில் இந்த அமைப்பு பல்வேறு பிரிவினரின் நலன்கள் மற்றும் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து அரசியல் பிரிதிநிதித்துவத்தை அனுபவிக்க அனுமதிக்கிறது.

அரசியல்வாதிகள் இந்த கூட்டணிகளை எவ்வாறு நிர்வகிக்கின்றனர் என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது. எல்லா கட்சிகளின் பெயர்களைக் கூட என்னால் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளமுடியவில்லை

எனவே, இவற்றில் எது சிறந்தது? இந்த மிகப் பொதுவான கேள்விக்கு சிறந்த பதில் என்னவென்றால் இந்த கேள்வி மிக நல்ல கேள்வி அல்ல என்பதாகும். கட்சி அமைப்பு என்பது எந்த ஒரு நாடும் தேர்ந்தெடுக்க கூடியதல்ல. சமூகத்தின் தன்மை, அதன் சமூக மற்றும் வட்டாரப் பிரிவுகள், அதன் அரசியல் வரலாறு மற்றும் அதன் தேர்தல் முறை ஆகியவற்றை பொருத்து இது நீண்டகாலமாக உருவாகிறது. இவற்றை வெகுவிரைவாக மாற்ற முடியாது. ஒவ்வொரு நாடும் அதன் சிறப்பு சூழ்நிலை நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு ஒரு கட்சி அமைப்பை உருவாக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியா பல கட்சி அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளது. ஏனெனில் இதன் இவ்வளவு பெரிய நாட்டில் உள்ள சமூக மற்றும் புவியியல் பன்முகத் தன்மையை இரண்டு அல்லது மூன்று கட்சிகளால் எளிதில் உள்வாங்க முடியாது. எந்த ஒரு கட்சி அமைப்பும், எல்லா நாடுகளுக்கும் மற்றும் எல்லா சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்றத்தழ்வு இல்லை.

கட்சி அமைப்புகளை குறித்து நாம் கற்றுக் கொண்டதை இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு பயன்படுத்துவோம். இங்கே மாநில அளவில் உள்ள மூன்று முக்கியான கட்சி அமைப்புகள் உள்ளன. இவற்றில் ஒவ்வொரு வகைக்கும் குறைந்தபட்சம் இரண்டு மாநிலங்களின் பெயர்களை கண்டுபிடிக்க முடியுமா?

- இருகட்சி அமைப்பு
- இரண்டு கூட்டணிகளுடன் பலகட்சி அமைப்பு
- பலகட்சி அமைப்பு

Popular participation in political parties

It is often said that political parties are facing a crisis because they are very unpopular and the citizens are indifferent to political parties. The available evidence shows that this belief is only partly true for India. The evidence, based on a series of large sample surveys conducted over several decades, shows that:

- Political parties do not enjoy much trust among the people in South Asia. The proportion of those who say their trust in political parties is 'not much' or 'not at all' is more than those who have 'some' or 'great' trust.
- The same is true of most other democracies as well. Poli tical parties are one of the least trusted institutions all over the world.
- Yet the level of participation in the activities of political parties was fairly high. The proportion of those who said they were members of some political party was higher in India than many advanced countries like Canada, Japan, Spain and South Korea.
- Over the last three decades, the proportion of those who report to be members of political parties in India has gone up steadily.
- The proportion of those who say they feel 'close to a political party' has also gone up in India in this period.

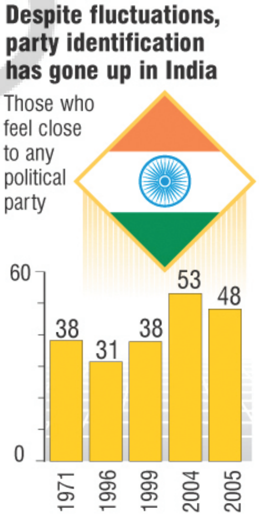

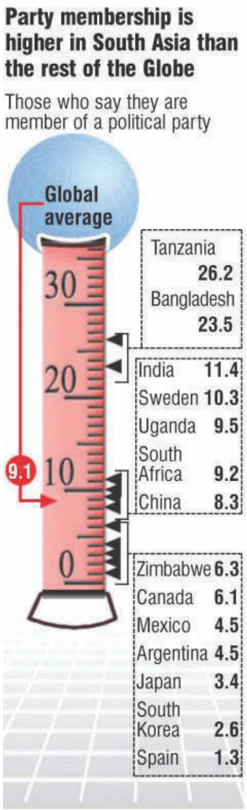

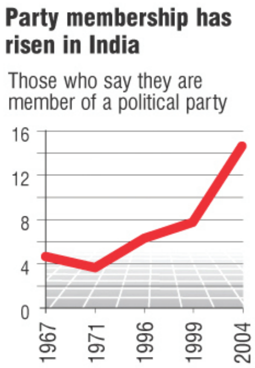

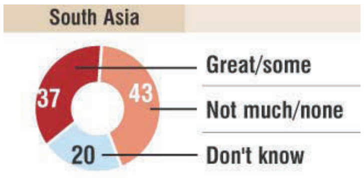

Source: SDSA Team, *State of Democracy in South Asia,* Delhi: Oxford University Press, 2007

அரசியல் கட்சிகளில் மக்களின் பங்கேற்பு

அரசியல் கட்சிகள் நெருக்கடியை எதிர் கொள்கின்றன என்று அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. ஏனெனில், அவை மிகவும் செல்வாக்கு இல்லாதவை மற்றும் மக்கள் அரசியல் கட்சிகளை பற்றி வேறுபட்ட கருத்தை கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த எண்ணம் ஓரளவு மட்டுமே இந்தியாவிற்கு உண்மையானது என்பதை கிடைத்திடும் ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றன. பல தசாப்தங்களாக நடத்தப்பட்ட பெரிய அளவிலான மாதிரி ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் கிடைத்த ஆதாரங்கள் காட்டுவன:

- தெற்காசியாவில் அரசியல் கட்சிகள் மக்களிடையே அதிக நம்பிக்கையை பெற்றிருக்கவில்லை. அரசியல் கட்சிகளின் மீதான நம்பிக்கை அதிகமில்லை அல்லது முழுவதுமாக இல்லை என்று சொல்பவர்களின் விகிதம் சிறிதளவு அல்லது பெருமளவு உள்ளது என்பவர்களை விட அதிகமாக உள்ளது.
- பெரும்பாலான இதர மக்களாட்சி நாடுகளிலும் இந்நிலையே உண்மையாக காணப்படுகிறது. அரசியல் கட்சிகள் உலகம் முழுவதிலும் மிக குறைந்தது நம்பிக்கையை கொண்ட நிறுவனங்களில் ஒன்றாகும்.
- இருப்பிலும் அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகளில் மக்கள் பங்கேற்பின் அளவு மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. கனடா, ஜப்பான், ஸ்பெயின், தென் கொரியா போன்ற பல முன்னேறிய நாடுகளை விட, இந்தியாவில் ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சியில் உறுப்பினர்களாக இருப்பதாக சொன்னவர்களின் விகிதம் அதிகமாக இருந்தது.
- கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக அரசியல் கட்சிகளில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களின் விகிதம் சீராக உயர்ந்துள்ளது.
- அரசியல் கட்சிக்கு நெருக்கம் என்று சொல்பவர்களின் விகிதங்களும் இக்காலத்தில் இந்தியாவிலும் அதிகரித்துள்ளது.

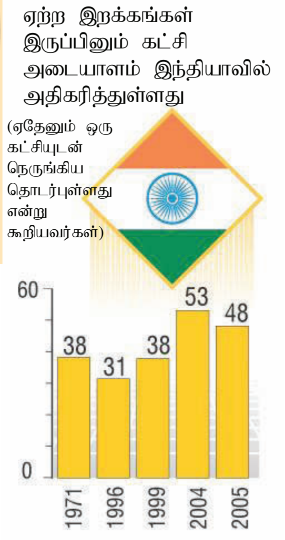

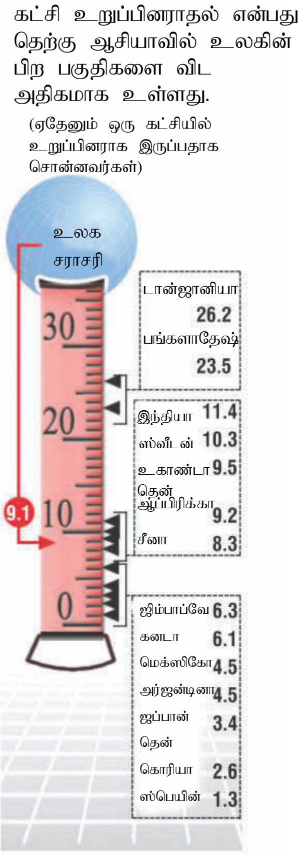

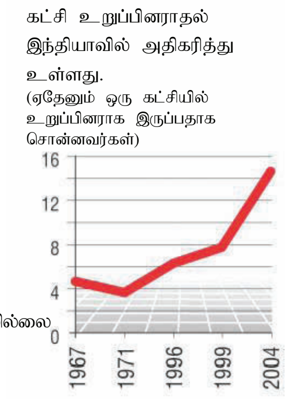

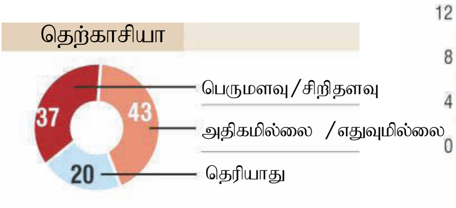

ஆதாரம்: SDSA குழு, தெற்காசியாவில் ஜனநாயக மாநிலம், டெல்லி: ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரஸ் 2007

AP SCERT

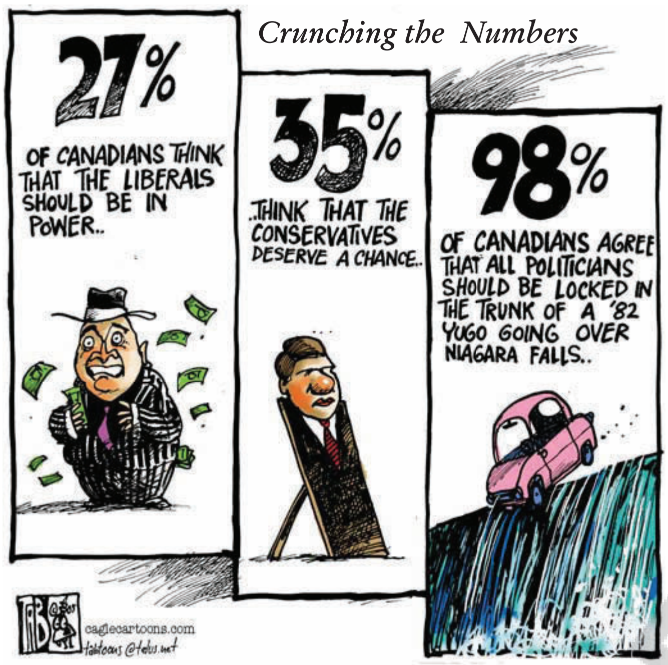

© Tab - *The Calgary Sun*, Cagle Cartoons Inc.

Does the cartoon reflect the data graphics shown on the previous page?

National parties

Democracies that follow a federal system all over the world tend to have two kinds of political parties: parties that are present in only one of the federal units and parties that are present in several or all units of the federation. This is the case in India as well. There are some country-wide parties, which are called 'national parties'. These parties have their units in various states. But by and large, all these units follow the same policies, programmes and strategy that is decided at the national level.

Every party in the country has to register with the Election Commission. While the Commission treats all parties equally, it offers some special facilities to large and established parties. These parties are given a unique symbol – only the official candidates of that party can use that election symbol. Parties that get this privilege and some other special facilities are 'recognised' by the Election Commission for this purpose. That is why these parties are called, 'recognised political parties'. The Election Commission has laid down detailed criteria of the proportion of votes and seats that a party must get in order to be a recognised party. A party that secures at least six per cent of the total votes in an election to the Legislative Assembly of a State and wins at least two seats is recognised as a State party. A party that secures at least six per cent of the total votes in Lok Sabha elections or Assembly elections in four States and wins at least four seats in the Lok Sabha is recognised as a national party.

According to this classification, there are six recognised national parties in the country as per notification of the Election Commission of India issued in 2023.

For more details about registration and recognition of political parties by the Election Commission of India, visit https://eci.gov.in

AP SCERT

கல்காரி சன். கேகல் கேலிச்சித்திரம்

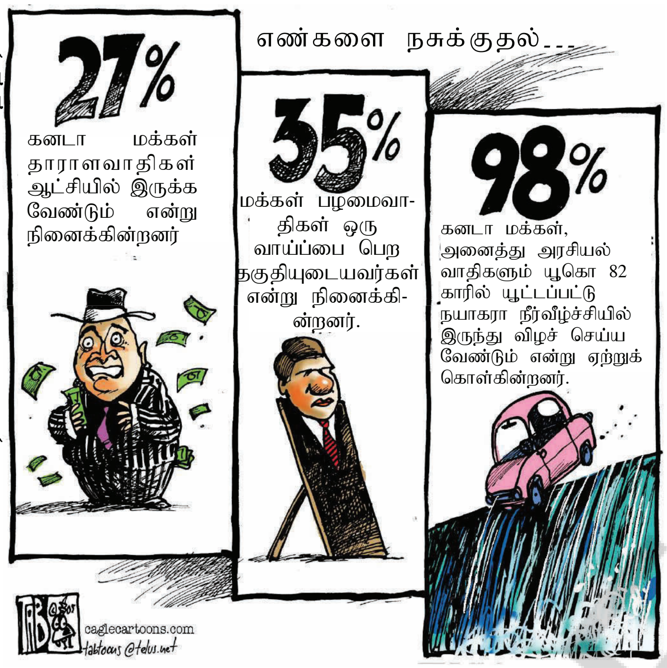

இந்த கேலிச்சித்திரங்கள் முந்தைய பக்கத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள தரவு வகைகளை பிரதிபலிக்கிறதா?

தேசிய கட்சிகள்:

உலகெங்கிலும் உள்ள கூட்டாட்சி முறையை பின்பற்றும் மக்களாட்சிகள் இரண்டு வகையான அரசியல் கட்சிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. கூட்டாட்சி அலகுகளில் ஒன்றில் மட்டுமே இருக்கும் கட்சிகள் மற்றும் கூட்டமைப்பின் பல அல்லது அனைத்து அலகுகளிலும் இருக்கும் கட்சிகள் என்பனவாகும். இந்தியாவிலும் இது போல கட்சிகள் இருக்கும் நிலை உள்ளது. தேசிய கட்சிகள் என்று அழைக்கப்படும் சில நாடு தழுவிய கட்சிகள் உள்ளன. இக்கட்சிகள் பல்வேறு மாநிலங்களில் தங்கள் பிரிவுகளை கொண்டுள்ளன. ஆனால், மொத்தத்தில் இப்பிரிவுகள் அனைத்தும் கட்சியால் தேசிய அளவில் தீர்மானிக்கப்படும் கொள்கைகள். திட்டங்கள் மற்றும் உத்திகளையே பின்பற்றுகின்றன.

நாட்டிலுள்ள அனைத்து கட்சிகளும் தேர்தல் ஆணையத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டும். தேர்தல் ஆணையம் எல்லா கட்சிகளையும் சமமாக நடத்தும். அதே வேளையில் பெரிய மற்றும் நிறுவப்பட்ட கட்சிகளுக்கு சில சிறப்பு வசதிகளை வழங்குகிறது. இக்கட்சிகளுக்கு தனித்துவமான சின்னம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. அக்கட்சியின் அதிகாரப்பூர்வ வேட்பாளர்கள் மட்டுமே அந்த தேர்தல் சின்னத்தை பயன்படுத்த முடியும். இந்த சலுகை மற்றும் வேறு சில வசதிகளை பெறும் கட்சிகள் தேர்தல் ஆணையத்தால் இந்நோக்கத்திற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் தான் இக்கட்சிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சியாவதற்கு ஒரு கட்சி பெற வேண்டிய வாக்குகள் மற்றும் இடங்களின் விகிதத்தின் விரிவான அளவுகோல்களை தேர்தல் ஆணையம் வகுத்துள்ளது. ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்ற தேர்தலில் பதிவான வாக்குகளில் குறைந்தது ஆறு சதவீத வாக்குகளைப் பெறும் கட்சி மற்றும் குறைந்த பட்சம் இரண்டு இடங்களில் வெற்றி பெற்றால் மாநில கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படும். மக்களவை தேர்தல்கள் அல்லது நான்கு மாநிலங்களில் சட்டமன்ற தேர்தல்களில் பதிவான மொத்த வாக்குகளில் குறைந்தது ஆறு சதவீத வாக்குகளைப் பெற்று மக்களவையில் குறைந்த பட்சம் நான்கு இடங்களில் வெற்றி பெறும் கட்சி தேசிய கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படும்.

இந்த வகைப்பாட்டின் படி, இந்திய தேர்தல் ஆணையம் 2023-ல் அறிவித்த அறிவிப்பில் நம் நாட்டில் ஆறு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய கட்சிகள் உள்ளன.

இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தால் அரசியல் கட்சிகளின் பதிவு மற்றும் அங்கீகாரம் பற்றிய கூடுதல் விவரங்களுக்கு. https://eci.gov.in

Aam Aadmi Party (AAP): Formed on 26 November 2012, following the 2011 anti -corruption movement. The party was founded on the idea of accountability, clean administration, transparency and good governance. In the year after its formation, AAP emerged as the second largest party in the Delhi Legislative Assembly election. It formed a government with the support of Indian National Congress (INC). It also emerged as the third front in the politics of Gujarat after 2022 Gujarat Legislative Assembly election. Presently, AAP formed governments in Punjab and Delhi. In the Lok Sabha election held in 2019, it secured one seat in the Lok sabha.

Bahujan Samaj Party (BSP): Formed in 1984 under the leadership of Kanshi Ram. Seeks to represent and secure power for the bahujan samaj which includes the *dalits*, *adivasis*, OBCs and religious minorities. Draws inspiration from the ideas and teachings of Sahu Maharaj, Mahatma Phule, Periyar Ramaswami Naicker and Babasaheb Ambedkar. Stands for the cause of securing the interests and welfare of the *dalits* and oppressed people. It has its main base in the state of Uttar Pradesh and substantial presence in neighbouring states like Madhya Pradesh, Chhattisgarh, Uttarakhand, Delhi and Punjab. Formed government in Uttar Pradesh several times by taking the support of different parties at different times. In the Lok Sabha elections held in 2019, it polled about 3.63 per cent votes and secured 10 seats in the Lok Sabha.

Bharatiya Janata Party (BJP): Founded in 1980 by reviving the erstwhile Bharatiya Jana Sangh, formed by Syama Prasad Mukherjee in 1951. Wants to build a strong and modern India by drawing inspiration from India's ancient culture and values; and Deendayal Upadhyaya's ideas of integral humanism and *Antyodaya*. Cultural nationalism (or 'Hindutva') is an important element in its conception of Indian nationhood and politics. Wants full territorial and political integration of Jammu and Kashmir with India, a uniform civil code for all people living in the country irrespective of religion, and ban on religious conversions. Its support base increased substantially in the 1990s. Earlier limited to north and west and to urban areas, the party expanded its support in the south, east, the north-east and to rural areas. Came to power in 1998 as the leader of the National Democratic Alliance (NDA) including several regional parties. Emerged as the largest party with 303 members in the 2019 Lok Sabha elections. Currently leads the ruling NDA government at the Centre.

Communist Party of India - Marxist (CPI-M): Founded in 1964. Believes in Marxism-Leninism. Supports socialism, secularism and democracy and opposes imperialism and communalism. Accepts democratic elections as a useful and helpful means for securing the objective of socio-economic justice in India. Enjoys strong support in West

APSCERT

ஆ.ஆ.க.- ஆம் ஆத்மி கட்சி : இக்கட்சி ஊழலை எதிர்த்து 2012 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 ஆம் நாள் துவக்கப்பட்டது. தூய்மையான நிர்வாகம், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் நல்லாட்சி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்சி உருவான அடுத்த ஆண்டில் புதுடெல்லி தேர்தலில் இரண்டாவது பெரிய கட்சியாக உருவெடுத்தது. அடுத்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியுடன் சேர்ந்து ஆட்சியைப் பிடித்தது. 2022-ல் நடந்த குஜராத் தேர்தலில் மூன்றாவது இடத்தை பிடித்தது. தற்போது பஞ்சாபில் ஆட்சி செய்கிறது. 2019 மக்களவைத் தேர்தலில் ஒரு இடத்தில் வெற்றி பெற்றது.

பகுஜன் சமாஜ் கட்சி(BSP): இக்கட்சி 1984ல் கன்ஷிராம் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டது. தலித்துகள், ஆதிவாசிகள், இதர பிற்பட்ட சாதியினர் மற்றும் மத சிறுபான்மையினரை உள்ளடக்கிய பகுஜன் சமாஜத்தை பிரதிநிதித்துவபடுத்தவும், அதிகாரத்தை பெறவும் முயற்சிக்கிறது. சாகு மகராஜ், மகாத்மா பூலே, பெரியார் ராமசாமி நாயக்கர் மற்றும் பாபா சாகிப் அம்பேத்கர் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் மற்றும் போதனைகளில் இருந்து உத்வேகம் கொண்டுள்ளது. தலித்துகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்கள் மற்றும் நலவாழ்வு பாதுகாப்பதற்கான நோக்கத்திற்காக முன்நிற்கிறது. இதன் முக்கியமான அடித்தலம் உத்தரபிதேச மாநிலத்தில் உள்ளது. மத்தியப் பிரதேசம், சத்தீஷ்கர், உத்தரகண்ட், டில்லி மற்றும் பஞ்சாப் போன்ற அண்டை மாநிலங்களில் கணிசமான அளவில் செயல்பட்டுவருகிறது. உத்தரப்பிரதேசத்தில் பலமுறை பல்வேறு கட்சிகளின் ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சி அமைத்தது. 2019 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மக்களவைத் தேர்தலில் சுமார் 3.63 சதவீதம் வாக்குகளை பெற்று மக்களவையில் 10 இடங்களை கைப்பற்றியது.

பாரதீய ஜனதா கட்சி(BJP): சியாம் பிரசாத் முகர்ஜியால் உருவாக்கப்பட்ட பழைய பாரதீய ஜன சங்கத்திற்கு புத்துயிர் அளிப்பதன் மூலம் 1980ல் நிறுவப்பட்டது. இது இந்தியாவின் பண்டைய கலாச்சாரம் மற்றும் மதிப்புகளில் இருந்து ஊக்கம் பெறுவதன் மூலம் வலுவான மற்றும் நவீன இந்தியாவை உருவாக்க விரும்புகிறது.தீனதயாள் உபாத்யாயாவின் ஒருங்கிணைந்த மனிதநேயம் மற்றும் அந்தியோதயா கருத்துக்களாலும் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளது. கலாச்சார தேசியவாதம் (அல்லது இந்துத்வா) இதன் இந்திய தேசியம் மற்றும் அரசியல் பற்றிய கருத்தாக்கத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரை முழுமையாக பிராந்திய மற்றும் அரசியல் ரீதியாக ஒருங்கிணைத்திடவும், மதவேறுபாடின்றி நாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரே விதமான சிவில் சட்டம் மற்றும் மத மாற்றங்களுக்கு தடை விதித்திடவும் விரும்புகிறது. 1990களில் இதனுடைய ஆதரவு தாம் கணிசமாக அதிகரித்தது. முன்னதாக, வடக்கு மற்றும் மேற்கு மற்றும் நகர்புறங்களுக்கு மட்டும் வரம்புக்குட்பட்டு இருந்த கட்சி, தெற்கு, கிழக்கு, வடகிழக்கு மற்றும் கிராமப்புறங்களிலும் தனக்கு ஆதரவை விரிவுபடுத்திக் கொண்டது. 1998ல் பல வட்டார கட்சிகள் உள்பட தேசிய ஜனநாயக கூட்டணியின் (NDA) தலைவராக ஆட்சிக்கு வந்தது. 2019 மக்களவைத் தேர்தலில் 303 உறுப்பினர்களுடன் மிகப்பெரிய கட்சியாக உருவெடுத்தது. தற்போது மத்தியில் ஆளும் தேசிய ஜனநாயக கூட்டணிக்கு தலைமை ஏற்று ஆட்சி நடத்தி வருகிறது.

இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி (CPI-M): இக்கட்சி 1964ல் நிறுவப்பட்டது. மார்க்சியம்-சோஷியலிசம்-மதசார்பின்மை மற்றும் மக்களாட்சியை ஆதரிக்கிறது மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் வகுப்புவாதத்தை எதிர்க்கிறது. இந்தியாவில் ச சமூக-பொருளாதார நீதியை பெறுவதன் நோக்கத்தை அடைவதற்கு பயனுள்ள மற்றும் உதவிகரமான வழிமுறையாக மக்களாட்சித் தேர்தல்களை ஏற்றுக் கொள்கிறது. மேற்கு வங்காளம்,

Bengal, Kerala and Tripura, especially among the poor, factory workers, farmers, agricultural labourers and the intelligentsia. Critical of the new economic policies that allow free flow of foreign capital and goods into the country. Was in power in West Bengal without a break for 34 years. In the 2019 Lok Sabha elections, it won about 1.75 per cent of votes and 3 seats.

Indian National Congress (INC): Popularly known as the Congress Party. One of the oldest parties of the world. Founded in 1885 and has experienced many splits. Played a dominant role in Indian politics at the national and state level for several decades after India's Independence. Under the leadership of Jawaharlal Nehru, the party sought to build a modern secular democratic republic in India. Ruling party at the centre till 1977 and then from 1980 to 1989. After 1989, its support declined, but it continues to be present throughout the country, cutting across social divisions. A centrist party (neither rightist nor leftist) in its ideological orientation, the party espouses secularism and welfare of weaker sections and minorities. The INC supports new economic reforms but with a human face. Leader of the United Progressive Alliance (UPA) government from 2004 to 2019. In the 2019 Lok Sabha election, it won 19.5% votes and 52 seats.

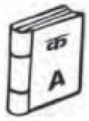

National People's Party (NPP): Formed in July 2013 under the leadership of P.A Sangma. NPP is the first political party from North East India to have attained the status of a national party. It believes in diversity of the country and recognizes that different regions have different developmental challenges. The core philosophy of the party is education and employment to all as well as empowerment of all sections of the society. It formed government in Meghalaya and has presence in many of North Eastern States. In the Lok Sabha election held in 2019, NPP secured one seat in the Lok Sabha.

State parties

Other than these six parties, most of the major parties of the country are classified by the Election Commission as 'State parties'. These are commonly referred to as regional parties. Yet these parties need not be regional in their ideology or outlook. Some of these parties are all India parties that happen to have succeeded only in some states. Parties like the Samajwadi Party and Rashtriya Janata Dal have national level political organisation with units in several states. Some of these parties like Biju Janata Dal, Sikkim Democratic Front, Mizo National Front and Telangana Rashtra Samithi are conscious about their State identity.

Over the last three decades, the number and strength of these parties has expanded. This made the Parliament of India politically more and more diverse. No one national party is able to secure on its own a majority in the Lok Sabha, until 2014. As a result, the national parties are compelled to form alliances with State parties. Since 1996, nearly every one of the State parties has got an opportunity to be a part of one or the other national level coalition government. This has contributed to the strengthening of federalism and democracy in our country. (See the map on the next page for details of these parties).

கேரளா மற்றும் திரிபுரா,குறிப்பாக ஏழைகள், தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், விவசாய தொழிலாளர்கள் மற்றும் அறிவாளிகளின் வலுவான ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. நாட்டிற்குள் அயல்நாட்டு முதலீடு மற்றும் பொருட்களின் தடையில்லா பாய்தலை அனுமதிக்கும் புதிய பொருளாதார கொள்கைகளை விமர்சிக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தில் தொடர்ந்து 34 ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தது. 2019 மக்களவை தேர்தலில் 1.75 சதவீத வாக்குகள் மற்றும் 2 இடங்களை பெற்றது.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC): காங்கிரஸ் கட்சி என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது. உலகின் பழமையான கட்சிகளில் ஒன்று. இது 1885ல் நிறுவப்பட்டது மற்றும் பல்வேறு பிரிவினைகளை எதிர்கொண்டது. தேசிய மற்றும் மாநிலங்கள் அளவில் பல தசாப்தங்கள் ஒரு மேலாதிக்க நிலையை கொண்டிருந்தது. ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமையில் இக்கட்சி இந்தியாவில் நவீன மதசார்பற்ற ஜனநாயகக் குடியரசை கட்டமைத்திட முயற்சித்தது. 1997 வரை மற்றும் பின்னர் 1980 முதல் 1989வரை மத்தியில் ஆளுங்கட்சியாக இருந்தது. 1989க்கு இக்கட்சிக்கு ஆதரவு குறைந்தது. ஆனால், சமூக பிரிவினைகளை தாண்டி நாடு முழுவதும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இதன் கருத்தியல் நோக்கத்தின் படி ஒரு மைய வாத கட்சியாக உள்ளது. (வலது சாரியும் அல்ல, இடது சாரியும் அல்ல) இக்கட்சி மதசார்பின்மை, நலிந்த பிரிவின் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் நல்வாழ்வினை ஆதரிக்கிறது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் புதிய பொருளாதார சீர்த்திருத்தங்களை மனித சிந்தனையுடன் ஆதரிக்கிறது. 2004 முதல் 2019 வரை ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசாங்கத்திற்கு தலைமை வகிக்கிறது (UPA). 2019ல் நடந்த மக்களவைத் தேர்தலில், இக்கட்சி 19.5% வாக்குகள் மற்றும் 52 இடங்களை பெற்றது.

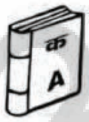

தேசிய மக்கள் கட்சி(NPP): P.A.சங்மா தலைமையில் 2013 ஜுலை மாதம் துவக்கப்பட்டது. வடகிழக்கு மாநிலத்தில் துவக்கப்பட்ட கட்சிகளில் தேசிய அந்தஸ்து பெறும் முதல் கட்சியாகும். இக்கட்சி நாட்டின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் வெவ்வேறு பகுதிகள் வளர்ச்சியடைய பல்வேறு சவால்களை கொண்டுள்ளன என்ற கொள்கையில் இக்கட்சி துவக்கப்பட்டது. சமூகத்தில் அனைவருக்கும் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு வழங்குவது மற்றும் அனைத்து தரப்பினரையும் வலுப்படுத்துவதே இக்கட்சியின் முக்கிய நோக்கமாகும். இக்கட்சி மேகாலயா மாநிலத்தில் ஆட்சியில் உள்ளது. பிறகு வடகிழக்கு மாநிலங்களிலும் செல்வாக்கை கொண்டுள்ளது. 2019 மக்களவைத் தேர்தலில் இக்கட்சி ஒரு இடத்தைப் பெற்றது.

மாநில கட்சிகள்:

இந்த ஆறு கட்சிகளைத் தவிர, நாட்டின் பெரும்பாலான முக்கிய கட்சிகள் தேர்தல் ஆணையத்தால் மாநில கட்சிகள் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை பொதுவாக வட்டாரக் கட்சிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், இந்த கட்சிகள் தங்கள் கொள்கையில் அல்லது கண்ணோட்டத்தில் வட்டாரத்திற்குள் இருக்க வேண்டியதில்லை. இவற்றில் சில கட்சிகள் அகில இந்தியக் கட்சிகள், சில மாநிலங்களில் மட்டுமே வெற்றி பெற்றுள்ளன. சமாஜ்வாதி கட்சி மற்றும் ராஷ்ட்ரிய ஜனதா தளம் போன்ற கட்சிகள் பல மாநிலங்களில் கிளைகளுடன் தேசிய அளவிலான அரசியல் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. பிஜு ஜனதா தளம், சிக்கிம் ஜனநாயக முன்னணி, மிசோ தேசிய முன்னணி மற்றும் தெலங்கானா ராஷ்டிரிய சமிதி போன்ற சில கட்சிகள் தங்கள் மாநில அடையாளம் குறித்து விழிப்புணர்வுடன் உள்ளன.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக இந்த கட்சிகளின் எண்ணிக்கையும், பலமும் விரிவடைந்துள்ளன. இது இந்திய நாடாளுமன்றத்தை அரசியல் ரீதியாக மேலும் அதிகளவு பன்முகப்படுத்தியது. 2014ஆம் ஆண்டு வரை எந்த ஒரு தேசிய கட்சியாலும் மக்களவையில் தனிப் பெரும்பான்மையை பெற முடியவில்லை. இதன் விளைவாக, தேசியக் கட்சிகள் மாநிலக் கட்சிகளுடன் கூட்டணி அமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1996 ஆண்டு முதல், ஏறக்குறைய மாநில கட்சிகளில் ஒவ்வொன்றும், ஏதாவது ஒரு தேசிய அளவிலான கூட்டணி அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் வாய்ப்பை பெற்றுள்ளன. இது நம் நாட்டில் கூட்டாட்சி மற்றும் மக்களாட்சியை வலுப்படுத்துவதில் பங்களிப்பை அளித்துள்ளது. (இக் கட்சிகளின் விவரங்களுக்கு அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள இந்திய அரசியல் வரைபடத்தை பார்க்கவும்.

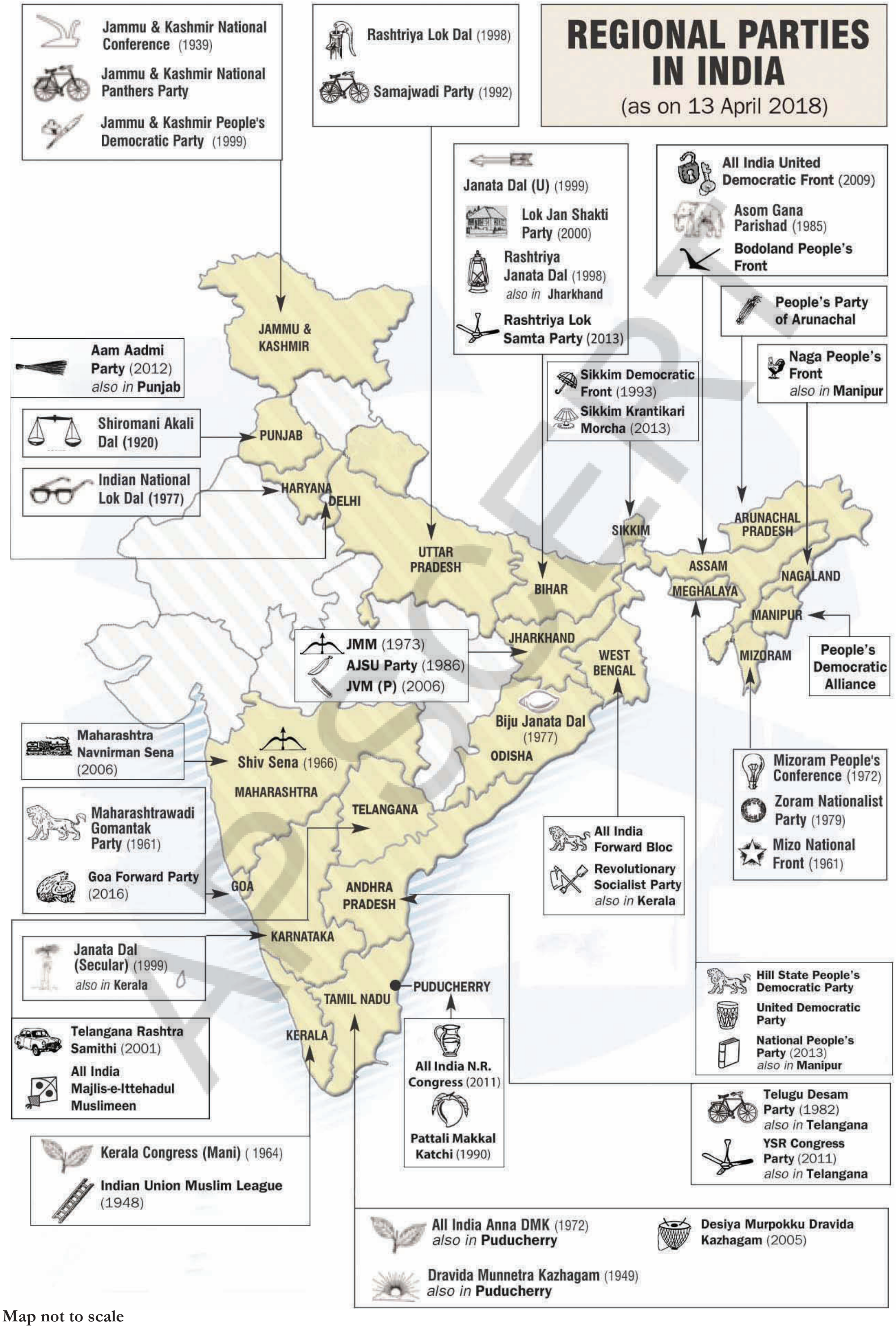

Map not to scale

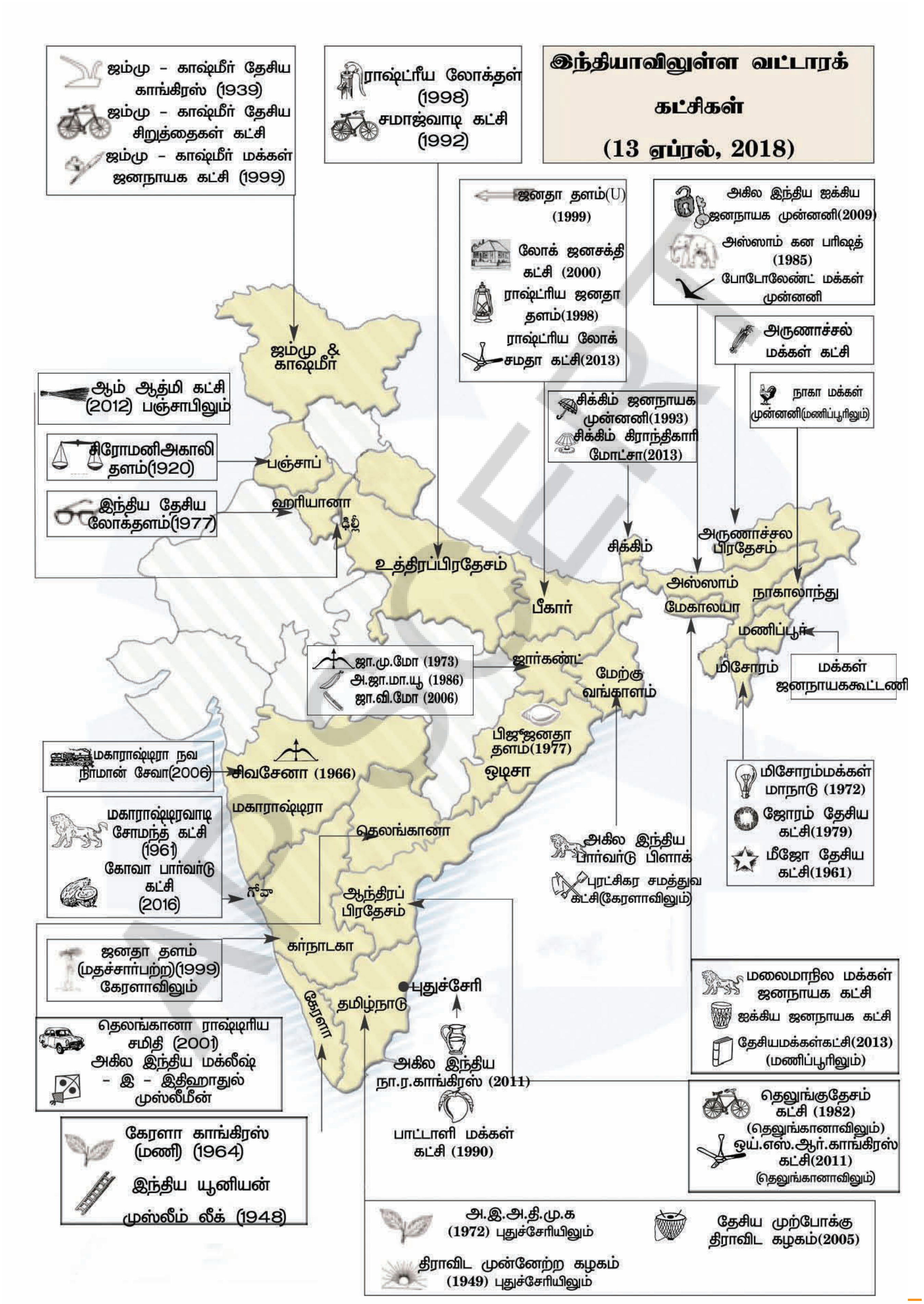

இந்தியாவிலுள்ள வட்டாரக் கட்சிகள்
(13 ஏப்ரல், 2018)
ஜம்மு – காஷ்மீர் தேசிய காங்கிரஸ் (1939)
ஜம்மு – காஷ்மீர் தேசிய சிறுத்தைகள் கட்சி
ஜம்மு – காஷ்மீர் மக்கள் ஜனநாயக கட்சி (1999)
ராஷ்ட்ரீய லோக்தள் (1998)
சமாஜ்வாடி கட்சி (1992)
ஜனதா தளம்(U) (1999)
லோக் ஜனசக்தி கட்சி (2000)
ராஷ்ட்ரிய ஜனதா தளம்(1998)
ராஷ்ட்ரிய லோக் சமதா கட்சி(2013)
அகில இந்திய ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னனி(2009)
அஸ்ஸாம் கன பரிஷத் (1985)
போடோலேண்ட் மக்கள் முன்னனி
அருணாச்சல் மக்கள் கட்சி
நாகா மக்கள் முன்னனி(மணிப்பூரிலும்)
சிக்கிம் ஜனநாயக முன்னனி(1993)
சிக்கிம் கிராந்திகாரி மோட்சா(2013)
ஆம் ஆத்மி கட்சி (2012) பஞ்சாபிலும்
சிரோமனிஅகாலி தளம்(1920)
இந்திய தேசிய லோக்தளம்(1977)
ஜம்மு & காஷ்மீர்
பஞ்சாப்
ஹரியானா
டெல்லி
உத்திரப்பிரதேசம்
சிக்கிம்
அருணாச்சல பிரதேசம்
அஸ்ஸாம்
மேகாலயா
நாகாலாந்து
மணிப்பூர்
மிசோரம்
பீகார்
ஜார்கண்ட்
மேற்கு வங்காளம்
ஜா.மு.மோ (1973)
அ.ஜா.மா.யூ (1986)
ஜா.வி.மோ (2006)
மக்கள் ஜனநாயககூட்டணி
பிஜுஜனதா தளம்(1977)
ஒடிசா
மகாராஷ்டிரா நவ நிர்மான் சேவா(2006)
சிவசேனா (1966)
மகாராஷ்டிரா
மகாராஷ்டிரவாடி சோமந்த் கட்சி (1961)
கோவா பார்வர்டு கட்சி (2016)
கோவா
தெலங்கானா
ஆந்திரப் பிரதேசம்
மிசோரம்மக்கள் மாநாடு (1972)
ஜோரம் தேசிய கட்சி(1979)
மீஜோ தேசிய கட்சி(1961)
அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக்
புரட்சிகர சமத்துவ கட்சி(கேரளாவிலும்)
ஜனதா தளம் (மதச்சார்பற்ற)(1999) கேரளாவிலும்
கர்நாடகா
புதுச்சேரி
தமிழ்நாடு
கேரளா
மலைமாநில மக்கள் ஜனநாயக கட்சி
ஐக்கிய ஜனநாயக கட்சி
தேசியமக்கள்கட்சி(2013) (மணிப்பூரிலும்)
தெலங்கானா ராஷ்டிரிய சமிதி (2001)
அகில இந்திய மஜ்லீஷ் – இ – இத்திஹாதுல் முஸ்லீமீன்
அகில இந்திய நா.ர.காங்கிரஸ் (2011)
பாட்டாளி மக்கள் கட்சி (1990)
தெலுங்குதேசம் கட்சி (1982) (தெலுங்கானாவிலும்)
ஒய்.எஸ்.ஆர்.காங்கிரஸ் கட்சி(2011) (தெலுங்கானாவிலும்)
கேரளா காங்கிரஸ் (மணி) (1964)
இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் (1948)
அ.இ.அ.தி.மு.க (1972) புதுச்சேரியிலும்
திராவிட முன்னேற்ற கழகம் (1949) புதுச்சேரியிலும்
தேசிய முற்போக்கு திராவிட கழகம்(2005)

Challenges to political parties

We have seen how crucial political parties are for the working of democracy. Since parties are the most visible face of democracy, it is natural that people blame parties for whatever is wrong with the working of democracy. All over the world, people express strong dissatisfaction with the failure of political parties to perform their functions well. This is the case in our country too. Popular dissatisfaction and criticism has focussed on four problem areas in the working of political parties. Political parties need to face and overcome these challenges in order to remain effective instruments of democracy.

The first challenge is **lack of internal democracy** within parties. All over the world there is a tendency in political parties towards the concentration of power in one or few leaders at the top. Parties do not keep membership registers, do not hold organisational meetings, and do not conduct internal elections regularly. Ordinary members of the party do not get sufficient information on what happens inside the party. They do not have the means or the connections needed to influence the decisions. As a result, the leaders assume greater power to make decisions in the name of the party. Since one or few leaders exercise paramount power in the party, those who disagree with the leadership find

Berlusconi Puppet Theatre

© Riber Hansson - *Svenska Dagbladet*, Cagle Cartoons Inc.

Berlusconi was the Prime Minister of Italy. He is also one of the top businessmen in Italy. He is the leader of the Forza Italia founded in 1993. His company owns TV channels, the most important publishing company, a foot ball club (AC Milan) and a bank. This cartoon was made during the last elections.

Why don't parties give enough tickets to women? Is that also due to lack of internal democracy?

அரசியல் கட்சிகளுக்கு சவால்கள்:

மக்களாட்சி செயல்படுவதற்கு அரசியல் கட்சிகள் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை நாம் பார்த்தோம். மக்களாட்சியின் கண்கூடான முகமாக இருப்பதால், மக்களாட்சி செயல்படுவதில் என்ன தவறு இருந்தாலும் மக்கள் கட்சிகளை குறை கூறுவது இயல்பு தான். உலகெங்கிலும் அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் செயல்பாடுகளை சிறப்பாக செய்யத் தவறியதால் மக்கள் கடும் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்துகின்றனர். நம் நாட்டிலும் இந்நிலை உள்ளது. பொது மக்களின் அதிருப்தி மற்றும் விமர்சனம் போன்றவை அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகளில் உள்ள நான்கு பிரச்சனை பகுதிகளின் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. மக்களாட்சியின் திறன் கொண்ட கருவியாக நீழத்திருக்க அரசியல் கட்சிகள் இந்த சவால்களை எதிர்கொண்டு, மீண்டு வர வேண்டிய தேவை உள்ளது.

கட்சிகளுக்குள் உள்ள ஜனநாயகம் இல்லாதது முதலாவது சவாலாகும். உலகெங்கிலும் உள்ள அரசியல் கட்சிகளில் உயர் மட்டத்தில் உள்ள ஒருவர் அல்லது சில தலைவர்களிடம் அதிகாரத்தை குவிக்கும் போக்கு உள்ளது. கட்சிகள் உறுப்பினர் பதிவேடுகளை வைத்திருப்பதில்லை. அமைப்பு ரீதியானக் கூட்டங்களை நடத்துவதில்லை. உட்கட்சித் தேர்தலை முறை தவறாது நடத்துவதில்லை. கட்சிக்குள் என்ன நடக்கிறது. என்பது குறித்து கட்சியின் சாதாரண உறுப்பினர்களுக்கு போதிய தகவல்கள் கிடைப்பதில்லை. கட்சி முடிவுகளில் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கு தேவையான வழிமுறைகள் அல்லது இணைப்புகள் அவர்களிடம் இல்லை. இதன் விளைவாக கட்சிகள் பெயரில் முடிவுகளை எடுக்கும் பெருமளவு அதிகாரத்தை தலைவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒருவர் (அல்லது) சில தலைவர்கள் முதன்மை அதிகாரத்தை செயலாற்றுகின்றனர். தலைமையுடன் உடன்படாதவர்கள். நீடிப்பதில் கடினமாக நிலையை காண்கின்றன.

பெர்லுஸ்கோனி கைப்பாவை ஆட்ட அரங்கு

© ரைபர் ஹன்சன் – ஸ்வென்ஸ்கா டக்பிலெடட்

பெர்லுஸ்கோனி, இத்தாலியின் பிரதமராக இருந்தார். இத்தாலியின் முன்னணி தொழிலதிபர்களில் இவரும் ஒருவர். அவர் 1993ல் நிறுவப்பட்ட மோர்ஜா இத்தாலியா வின் தலைவர் ஆவார். இவரது நிறுவனம் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் மிக முக்கியமான வெளியீடு நிறுவனம், ஒரு கால் பந்து கிளப் *(AC* மிலான்) மற்றும் ஒரு வங்கி ஆகியவற்றை கொண்டுள்ளது. கடந்த தேர்தல்களின் போது, இந்த கார்ட்டூன் உருவாக்கப்பட்டது.

கட்சிகள் ஏன் பெண்களுக்கு போதிய அளவு தேர்தலில் போட்டியிட சீட்டு வழங்குவது இல்லை. கட்சிக்குள் ஜனநாயகம் இல்லாத காரணத்தினாலா?

it difficult to continue in the party. More than loyalty to party principles and policies, personal loyalty to the leader becomes more important.

The second challenge of dynastic succession is related to the first one. Since most political parties do not practice open and transparent procedures for their functioning, there are very few ways for an ordinary worker to rise to the top in a party. Those who happen to be the leaders are in a position of unfair advantage to favour people close to them or even their family members. In many parties, the top positions are always controlled by members of one family. This is unfair to other members of that party. This is also bad for democracy, since people who do not have adequate experience or popular support come to occupy positions of power. This tendency is present in some measure all over the world, including in some of the older democracies.

The third challenge is about the growing role of **money and muscle power** in parties, especially during elections. Since parties are focussed only on winning elections, they tend to use short-cuts to win elections. They tend to nominate those candidates who have or can raise lots of money. Rich people and companies who give funds to the parties tend to have influence on the policies and decisions of the party. In some cases, parties support criminals who can win elections. Democrats all over the world are worried about the increasing role of rich people and big companies in democratic politics.

The fourth challenge is that very often parties do not seem to offer a **meaningful choice** to the voters. In order to offer meaningful choice, parties must be significantly different. In recent years, there has been a decline in the ideological differences among parties in most parts of the world. For example, the difference between the Labour Party and the Conservative Party in Britain is very little. They agree on more fundamental aspects but differ only in details on how policies are to be framed and implemented. In our country too, the differences among all the major parties on the economic policies have reduced. Those who want really different policies have no option available to them. Sometimes people cannot even elect very different leaders either, because the same set of leaders keep shifting from one party to another.

© Huffaker - Cagle Cartoons Inc., 16 June 2004

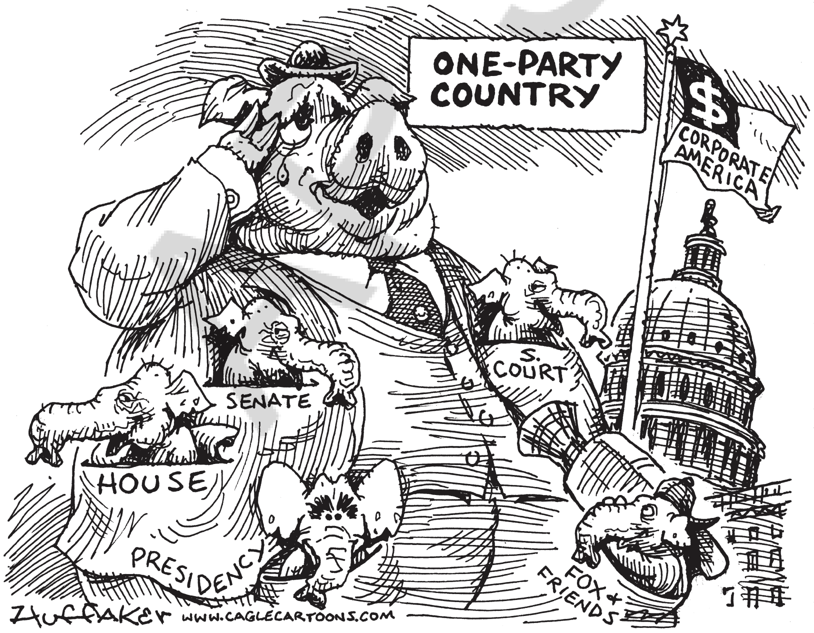

This cartoon was drawn during the Presidency of George Bush of the Republican Party in the USA. The party's symbol is elephant. The cartoon seems to suggest that the Corporate America controls all major institutions of the country.

கட்சியின் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்கள் மீது காட்டும் விசுவாசத்தை விட, தலைவருக்கு காட்டும் தனிப்பட்ட விசுவாசம் மிகவும் முக்கியமானதாக உருவாகியுள்ளது.

இரண்டாவது சவாலான வம்ச வாரிசுகள் என்பது முதலாவதுடன் தொடர்புடையது. பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் செயல்பாட்டிற்கான வெளிப்படையான மற்றும் தெளிவான நடைமுறைகளைக் கடைபிடிக்காததால், ஒரு சாதாரண கட்சி பணியாளர், கட்சியின் உயர்மட்டத்திற்கு உயருவதற்கு மிகக் குறைவான வழிகள் உள்ளன. தலைவர்களாக இருப்பவர்கள், தங்களுக்கு நெருக்கமானவர்கள் அல்லது அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு நியாயமற்ற முறையில் ஆதரவாக இருக்கும் நிலை உள்ளது. பல கட்சிகளில், உயர்பதவிகள் எப்போதும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இது அந்த கட்சியின் பிற உறுப்பினர்களுக்கு அநீதியானது. போதிய அனுபவமோ, மக்கள் ஆதரவோ இல்லாதவர்கள் அதிகாரப் பதவிகளுக்கு வருவதால், மக்களாட்சிக்கும் தீங்கானது. இந்த மனப்பாங்கு சில பழைய மக்களாட்சி நாடுகள் உள்பட உலகம் முழுவதிலும் சிறிதளவு நிலவுகிறது.

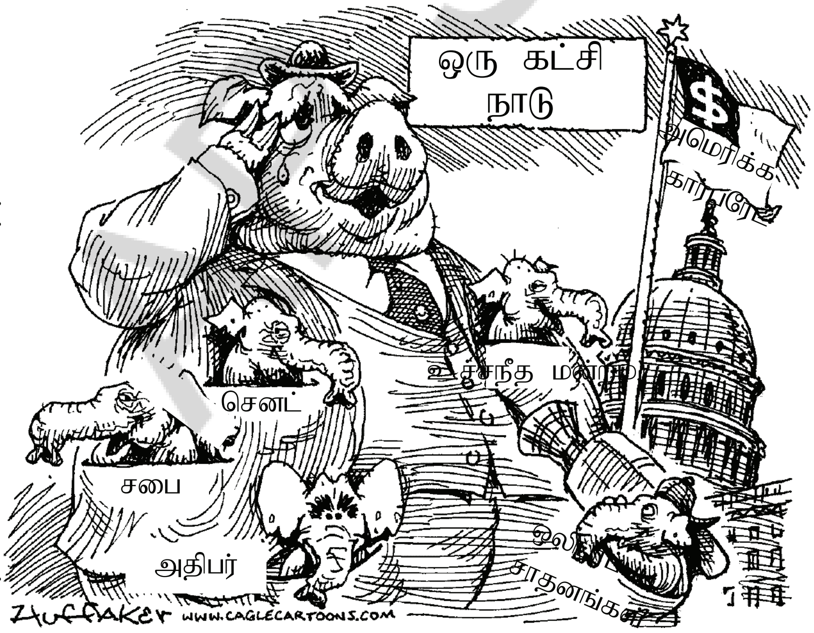

-© ஹப்பகர் - கேகல் கேலிச்சித்திரம் ஜூன் 16, 2004

இந்த கார்ட்டூன் அமெரிக்காவில் குடியரசுக் கட்சியின் ஜார்ஜ் புஷ் ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது வரையப்பட்டது. கட்சியின் சின்னம் யானை. கார்ப்பரேட் அமெரிக்கா நாட்டின் அனைத்து முக்கிய நிறுவனங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது என்று கார்ட்டூன் கூறுகிறது.

மூன்றாவது சவால், கட்சிகளில் குறிப்பாக தேர்தல்களின் போது பெருகி வரும் பணம் மற்றும் ஆள்பலம் குறித்ததாகும். தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதில் மட்டுமே கட்சிகள் கவனம் செலுத்துவதால், தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு குறுக்கு வழிகளை பயன்படுத்துகின்றனர். அவை அதிக பணம் வைத்திருக்கும் அல்லது திரட்டக் கூடிய வேட்பாளர்களை பரிந்துரைக்க முனைகின்றன. கட்சிகளுக்கு நிதிவழங்கும் பணக்காரர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் கட்சியின் கொள்கைகள் மற்றும் முடிவுகளில் செல்வாக்கு செலுத்த முனைகின்றன. சில சந்தர்பங்களில், தேர்தலில் வெற்றி பெறக்கூடிய குற்றவாளிகளை கட்சிகள் ஆதரிக்கின்றன. மக்களாட்சி அரசியலில் பணக்காரர்கள் மற்றும் பெரிய நிறுவனங்களின் பங்கு அதிகரித்து வருவதை குறித்து உலகெங்கிலும் உள்ள ஜனநாயக வாதிகள் கவலைப்படுகின்றனர்.

நான்காவது சவால் என்னவென்றால் பெரும்பாலும் கட்சிகள் வாக்காளர்களுக்கு அர்த்தமுள்ள தெரிவை வழங்குவதாக தெரியவில்லை. அர்த்தமுள்ள தெரிவை வழங்க கட்சிகள் ஆண்டுகளில் உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கட்சிகளுக்கு இடையேயான கருத்தியல் வேறுபாடுகள் குறைந்து வருகின்றன. உதாரணமாக பிரிட்டனில் தொழிலாளர் கட்சிக்கும் கன்சர்வேடிவ் எனும் பழமைவாத கட்சிக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு மிகவும் குறைவு. அவை பெருமளவு அடிப்படை அம்சங்களை ஒப்புக் கொள்கின்றன. ஆனால், கொள்கைகளை எவ்வாறு உருவாக்குவது மற்றும் செயல்படுத்துவது பற்றிய விவரங்களில் மட்டுமே வேறுபடுகின்றன. நமது நாட்டிலும் அனைத்து முக்கிய கட்சிகளுக்கு இடையே பொருளாதார கொள்கைகளில் வேறுபாடுகள் குறைந்துள்ளன. உண்மையில் வேறுபட்ட கொள்கைகளை விரும்புபவர்களுக்கு தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேறு எந்த வாய்ப்பும் கிடைப்பதில்லை. சில சமயங்களில் மக்களால் வேறுபட்ட தலைவர்களைக் கூட தேர்ந்தெடுக்க முடிவதில்லை. ஏனென்றால் ஒரே வகையான தலைவர்களைக் கூட தேர்ந்தெடுக்க முடிவதில்லை. ஏனென்றால் ஒரே வகையான தலைவர்கள் ஒரு கட்சியிலிருந்து மற்றொரு கட்சிக்கு மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றனர்.

You already have so much money. Why do you want to contest the elections?

© Manjul - *DNA*

Does this suggest that in democracies people contest elections only to make money? But isn't it true that there are politicians committed to the well-being of the people?

Can you identify which of the challenges described in this section are being highlighted in these cartoons (on pages 116 to 120)? What are the ways to curb the misuse of money and muscle power in politics?

How can parties be reformed?

In order to face these challenges, political parties need to be reformed. The question is: Are political parties willing to reform? If they are willing, what has prevented them from reforming so far? If they are not willing, is it possible to force them to reform? Citizens all over the world face this question. This is not a simple question to answer. In a democracy, the final decision is made by leaders who represent political parties. People can replace them, but only by another set of party leaders. If all of them do not wish to reform, how can anyone force them to change?

Let us look at some of the recent efforts and suggestions in our country to reform political parties and its leaders:

- The Constitution was amended to prevent elected MLAs and MPs from changing parties. This was done because many elected representatives were indulging in DEFECTION in order to become ministers or for cash rewards. Now the law says that if

Glossary

Defection: Changing party allegiance from the party on which a person got elected (to a legislative body) to a different party.

உங்களிடம் ஏற்கனவே பெருமளவில் பணம் உள்ளது. நீங்கள் ஏன் தேர்தலில் போட்டியிட விரும்புகிறீர்கள்?

©

மக்களாட்சியில் வேட்பாளர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக மட்டுமே தேர்தலில் போட்டியிடுகின்றனர் என்பதை இது உணர்த்துகிறதா? ஆனால், மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசியல்வாதிகள் இருக்கின்றனர் என்பது உண்மையல்லவா?,

இந்த கார்ட்டூன்களின் (பக்கங்கள் 116 முதல் 120 வரை) வாயிலாக இந்த பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சவால்கள் எவை என்பதை உங்களால் அடையாளம் காண முடிகிறதா? அரசியலில் பணபலம் மற்றும் ஆள் பலத்தை தவறாக பயன்படுத்தப்படுவதை தடுப்பதற்கான வழிமுறைகள் யாவை?

கட்சிகளை எவ்வாறு சீர்திருத்த முடியும்?

இச்சவால்களை எதிர்கொள்ள அரசியல் கட்சிகள் சீத்திருத்தப்பட வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் சீர்திருத்திக் கொள்ள தயாராக உள்ளனவா என்பது தான் கேள்வி. அவை தயாராக இருந்தால், சீர்திருத்தி கொள்வதில் இருந்து இதுவரை அவற்றை தடுத்தது எது? அவை தயாராக இல்லையென்றால், சீர்திருத்தி கொள்ளுமாறு அவற்றை கட்டாயப்படுத்த முடியுமா? உலகெங்கிலும் உள்ள குடிமக்கள் இக்கேள்வியை எதிர் கொள்கின்றனர். இது பதிலளிக்க கூடிய எளிய கேள்வி அல்ல, மக்களாட்சி நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் சீர்திருத்தம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை என்றால், எவரேனும் அவற்றை மாற்றிக் கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்த முடியுமா?

நமது நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் அதன் தலைவர்களை சீர்திருத்த மேற்கொள்ளப்பட்ட சமீபத்திய முயற்சிகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் சிலவற்றை நாம் காண்போம்.

- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி மாறுவதை தடுக்கும் வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. பலவேறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அமைச்சர்கள் ஆவதற்கும், பண வெகுமதிகள் பெற்றிடவும், கட்சித் தாவுதலில் ஈடுபட்டதால் செய்யப்பட்டது.

சொற் களஞ்சியம்

கட்சித் தாவல்: ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்சியில் இருந்து (சட்டமன்ற அமைப்பிற்கு) ஒரு நபர் வேறு கட்சிக்கு கட்சி மாறுதலை கட்சித் தாவல் என்பர்

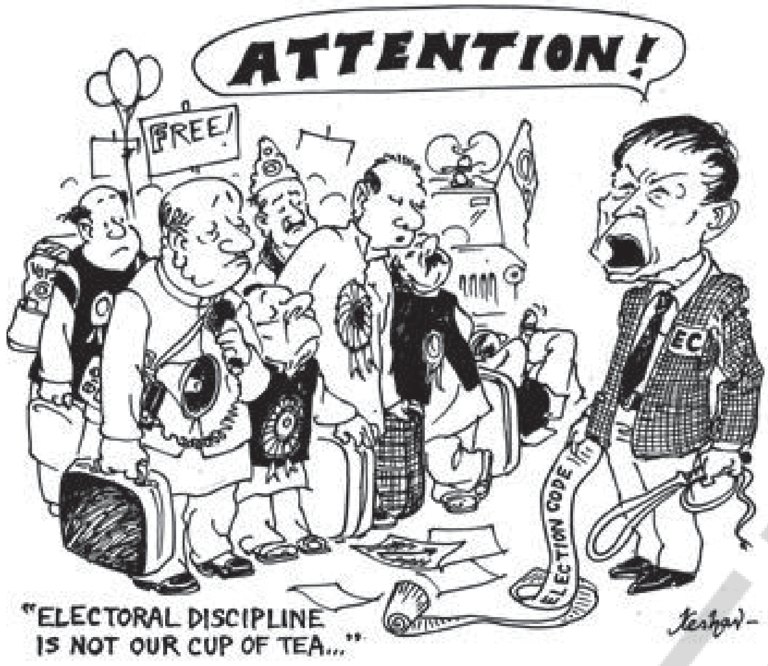

© Keshav - The Hindu

Do you agree that this form of reforming political parties will be acceptable to them?

any MLA or MP changes parties, he or she will lose the seat in the legislature. This new law has helped bring defection down. At the same time, this has made any dissent even more difficult. MPs and MLAs have to accept whatever the party leaders decide.

- The Supreme Court passed an order to reduce the influence of money and criminals. Now, it is mandatory for every candidate who contests elections to file an AFFIDAVIT giving details of his property and criminal cases pending against him. The new system has made a lot of information available to the public. But there is no system to check if the information given by the candidates is true. As yet we do not know if it has led to decline in the influence of the rich and the criminals.
- The Election Commission passed an order making it necessary for political parties to hold their organisational elections and file their income tax returns. The parties have started doing so but sometimes it is mere formality. It is not clear if this step has led to greater internal democracy in political parties.

Besides these, many suggestions are often made to reform political parties:

- A law should be made to regulate the internal affairs of political parties. It should be made compulsory for political parties to maintain a register of its members, to follow its own constitution, to have an independent authority, to act as a judge in case of party disputes, to hold open elections to the highest posts.
- It should be made mandatory for political parties to give a minimum number of tickets, about one-third, to women candidates. Similarly, there should be a quota for women in the decision making bodies of the party.
- There should be state funding of elections. The government should give parties money to support their election expenses. This support could be given in kind: petrol, paper, telephone, etc. Or it could be given in cash on the basis of the votes secured by the party in the last election.

These suggestions have not yet been accepted by political parties. If and when these are accepted these could lead to some improvement. But we must be very careful about legal solutions to political problems. Over-regulation of political parties can be counter-productive. This would force all parties to find ways to cheat the law. Besides, political parties will not agree to pass a law that they do not like.

There are two other ways in which political parties can be reformed. One, people can put

Glossary

Affidavit: A signed document submitted to an officer, where a person makes a sworn statement regarding her personal information.

"தேர்தல் ஒழுக்க நெறிகள் நம் கையில் உள்ள தேநீர் கோப்பை அல்ல."

◎ இம்முறையில் அரசியல் கட்சிகளை சீர்திருத்துதல், அவற்றிற்கு ஏற்புடையது என்று நீங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா?

இப்போது சட்டம் சொல்வது என்னவென்றால் எந்த ஒரு சட்டமன்ற அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினராவது கட்சி மாறினால், அந்த நபர் சட்டசபையின் பதவியை இழக்க நேரிடும். இப்புதிய சட்டம் கட்சி தாவுதலை குறைக்க உதவியுள்ளது. அதே சமயத்தில் எந்த ஒரு கருத்து வேறுபாடு எதிர்ப்பையும் மேலும் அதிக கடினமானதாக்கியுள்ளது. பாராளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்கள் எந்த முடிவு எடுத்தாலும் ஏற்க வேண்டும்.

- பணம் மற்றும் குற்றவாளிகளின் செல்வாக்கை குறைதிட உச்சநீதி மன்றம் ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்தது. இப்போது தேர்தலில் போட்டியிடும் ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் அவரது சொத்து விவரங்கள் மற்றும் அவர் மீது நிலுவையில் உள்ள குற்றவியல் வழக்குகள் பற்றிய விவரங்கள் கொண்ட பிரமாணப் பத்திரத்தை தாக்கல் செய்து கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த புதிய அமைப்பு பொதுமக்களுக்கு பெருமளவு தகவல்களை கிடைக்கச் செய்துள்ளது. ஆனால், வேட்பாளர்கள் அளிக்கும் தகவல்கள் உண்மையானவையா என்பதை சரிபார்க்கும் அமைப்பு இல்லை. இதுவரை பணக்காரர்கள் மற்றும் குற்றவாளிகளின் செல்வாக்கின் சரிவுக்கு வழிவகுத்ததா என்பது நமக்கு தெரியவில்லை.
- அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் அமைப்புத் தேர்தலை நடத்தி, வருமான வரி கணக்கை அவசியமாக தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்று தேர்தல் ஆணையம் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. அரசியல் கட்சிகள் அவ்வாறு செய்வதை தொடங்கிவிட்டன. ஆனால் சில நேரங்களில் இது வெறும் சம்பிரதாயமாக உள்ளது. இந்த நடவடிக்கை அரசியல் கட்சிகளில் பெரியளவில் உள்ள மக்களாட்சிக்கு வழிவகுத்ததா என்பது தெளிவாக இல்லை.

இவை தவிர அரசியல் கட்சிகளை சீர்திருத்த பல ஆலோசனைகள் அடிக்கடி செய்யப்படுகின்றன.

- அரசியல் கட்களின் உள்விவகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்த ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் உறுப்பினர்களின் பதிவேட்டை பராமரித்தல், அதன் சொந்த அரசியலமைப்பு சட்டத்தை பின்பற்றுதல், சுதந்திரமான அதிகாரம், கட்சி மோதல்களில் நீதிபதியாக செயல்படுதல், உயர்ந்த பதவிகளுக்கு வெளிப்படையான தேர்தலை நடத்துதல், ஆகியவற்றை கட்டாயமாக்க வேண்டும்.
- அரசியல் கட்சிகள் பெண் வேட்பாளர்களுக்கு, மூன்றில் ஒரு பங்கு இடங்களை வழங்குவது கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். அது போலவே, கட்சியின் முடிவெடுக்கும் அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு இருக்க வேண்டும்.
- தேர்தலுக்கு அரசின் நிதியுதவி இருக்க வேண்டும். கட்சிகளின் தேர்தல் செலவுக்கு ஆதரவாக அரசு பணம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த ஆதரவை பெட்ரோல், காகிதம், தொலைபேசி போன்ற பொருட்களாக வழங்கலாம் அல்லது கடந்த தேர்தலில் கட்சி பெற்ற வாக்குகளின் அடிப்படையில் பணமாக கொடுக்கலாம்.

இந்த பரிந்துரைகளை அரசியல் கட்சிகள் இன்னமும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால் சில முன்னேற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கும். ஆனால், அரசியல் பிரச்சனைகளுக்காக சட்ட ரீதியான தீர்வுகள் குறித்து நாம் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகளை அதிகமாக கட்டுப்படுத்துவது எதிர்மறையான விளைவை ஏற்படுத்தும். இது சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்கான வழிகளை கண்டறிய அனைத்து கட்சிகளையும் கட்டாயப்படுத்தும். அதுமட்டுமின்றி அரசியல் கட்சிகள் தங்களுக்கு பிடிக்காத சட்டத்தை இயற்றுவதை ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

அரசியல் கட்சிகளை சீர்திருத்த வேறு இரண்டு வழிகள் உள்ளன. முதலாவது மக்கள் அரசியல் கட்சிகள் மீது அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

சொற்களஞ்சியம்

பிரமாண பத்திரம்: ஒரு நபர் தனது தனிப்பட்ட தகவல்களை கையொப்பத்துடன் ஒரு அதிகாரியிடம் சமர்பிக்கப்பட்ட உறுதிமொழி ஆவணம்.

pressure on political parties. This can be done through petitions, publicity and agitations. Ordinary citizens, pressure groups and movements and the media can play an important role in this. If political parties feel that they would lose public support by not taking up reforms, they would become more serious about reforms. Two, political parties can improve if those who want this, join political parties. The quality of democracy depends on the degree of public participation. It is difficult to reform politics if ordinary citizens do not take part in it and simply criticise it from the outside. The problem of bad politics can be solved by more and better politics. We shall return to this theme in the final chapter.

Exercises

1. State the various functions political parties perform in a democracy.
2. What are the various challenges faced by political parties?
3. Suggest some reforms to strengthen parties so that they perform their functions well?
4. What is a political party?
5. What are the characteristics of a political party?
6. A group of people who come together to contest elections and hold power in the government is called a ____________________.
7. Match List I (organisations and struggles) with List II and select the correct answer using the codes given below the lists:

	List I	List II
1.	Congress Party	A. National Democratic Alliance
2.	Bharatiya Janata Party	B. State party
3.	Communist Party of India (Marxist)	C. United Progressive Alliance
4.	Telugu Desam Party	D. Left Front

	1	2	3	4
(a)	C	A	B	D
(b)	C	D	A	B
(c)	C	A	D	B
(d)	D	C	A	B

8. Who among the following is the founder of the Bahujan Samaj Party?
   A. Kanshi Ram
   B. Sahu Maharaj
   C. B.R. Ambedkar
   D. Jotiba Phule
9. What is the guiding philosophy of the Bharatiya Janata Party?
   A. Bahujan Samaj
   B. Revolutionary democracy
   C. Integral humanism
   D. Modernity

AP SCERT

மனுக்கள், விளம்பரம் மற்றும் போராட்டங்கள் மூலம் செய்யலாம். சாதாரண குடிமக்கள், அழுத்த குழுக்கள், இயக்கங்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் இதில் முக்கிய பங்காற்றலாம். அரசியல் கட்சிகள் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளாமல் இருந்தால் மக்களின் ஆதரவை இழக்க நேரிடும் என உணர்ந்தால் சீர்திருத்தங்களில் தீவிரம் காட்டும். இரண்டாவது, அரசியல் கட்சிகள் சீர்திருத்தம் அடைவதை யாரெல்லம் விரும்புகின்றனரோ அரசியல் கட்சிகளில் சேருதல் முன்னேற்றமடையலாம். மக்களாட்சியின் தரம் பொதுமக்களின் பங்கேற்பின் அளவை சார்ந்துள்ளது. சாதாரண குடிமக்கள் இதில் பங்கேற்காமல், வெளியில் இருந்து விமர்சிப்பதால் அரசியலை சீர்திருத்துவது கடினம். மோசமான அரசியலின் பிரச்சனையை அதிகளவு சிறந்த மேலான அரசியலால் தீர்க்க முடியும். நாம் இது குறித்த கருத்திற்கு கடைசி அத்தியாயத்தில் மீண்டும் திரும்புவோம்.

பயிற்சிகள்

1.ஒரு மக்களாட்சியில் அரசியல் கட்சிகள் ஆற்றிடும் பல்வேறு செயல்களை குறிப்பிடுக.

2. அரசியல் கட்சிகள் எதிர் கொள்ளும் பல்வேறு சவால்கள் யாவை?

3.அரசியல் கட்சிகள் அவற்றின் செயல்பாடுகளை சிறப்பாக செய்திடவும், அவற்றை வலுப்படுத்தவும் சில சீர்திருத்தங்களை பரிந்துரை செய்திடுங்கள்.

4.அரசியல் கட்சி என்றால் என்ன?

5. ஒரு அரசியல் கட்சியின் பண்புக் கூறுகள் யாவை?

6. தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கும், அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தை கைப்பற்றவும் ஒன்று சேர்ந்துள்ள மக்கள் குழு --------------------- என்று அழைக்கப்படுகிறது.

7. பட்டியல் I ஐ(நிறுவனங்கள் மற்றும் போராட்டங்கள்) பட்டியல்II உடன் பொருத்தி, பட்டியல்களுக்குக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளை பயன்படுத்தி சரியான பதிலை தேர்ந்தெடுங்கள்:

	பட்டியல்- **I**	பட்டியல்- **II**
1.	காங்கிரஸ் கட்சி	A. தேசிய ஜனநாயக கூட்டணி
2.	பாரதிய ஜனதா கட்சி	B. மாநில கட்சி
3.	இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்)	C. ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி
4.	தெலுங்கு தேசம் கட்சி	D. இடதுசாரி முன்னணி

	1	2	3	4
(a)	C	A	B	D
(b)	C	D	A	B
(c)	C	A	D	B
(d)	D	C	A	B

8. கீழ்காண்பவர்களுள் பகுஜன் சமாஜ் கட்சியை நிறுவியவர் யார்?
A. கான்சி ராம்
B. சாஹு மகாராஜ்
C. B.R.அம்பேத்கர்
D. ஜோதிராவ் பியுலே

9. பாரதீய ஜனதா கட்சியின் வழிகாட்டும் தத்துவம் எது?
A. பகுஜன் சமாஜ்
B. புரட்சிகரமான மக்களாட்சி
C. ஒருங்கிணைந்த மனிதநேயம்
D. நவீன இந்தியா

AP SCERT

10. Consider the following statements on parties.

A. Political parties do not enjoy much trust among the people.

B. Parties are often rocked by scandals involving top party leaders.

C. Parties are not necessary to run governments.

Which of the statements given above are correct?

(a) A, B, and C (b) A and B (c) B and C (d) A and C

11. Read the following passage and answer the questions given below:

Muhammad Yunus is a famous economist of Bangladesh. He received several international honours for his efforts to promote economic and social development for the benefit of the poor. He and the Grameen Bank that he started jointly, received the Nobel Peace Prize for the year 2006. In February 2007, he decided to launch a political party and contest in the parliamentary elections. His objective was to foster proper leadership, good governance and build a new Bangladesh. He felt that only a political party different from the traditional ones would bring about new political culture. His party would be democratic from the grassroots level.

The launching of the new party, called Nagarik Shakti (Citizens' Power), has caused a stir among the Bangladeshis. While many welcomed his decision, some did not like it. "Now I think Bangladesh will have a chance to choose between good and bad and eventually have a good government," said Shahedul Islam, a government official. "That government, we hope, would not only keep itself away from corruption but also make fighting corruption and black money a top priority."

But leaders of traditional political parties who dominated the country's politics for decades were apprehensive. "There was no debate (over him) winning the Nobel, but politics is different – very challenging and often controversial," said a senior leader of the Bangladesh Nationalist Party. Some others were highly critical. They asked why he was rushing into politics. "Is he being planted in politics by mentors from outside the country," asked one political observer.

Do you think Yunus made a right decision to float a new political party?

Do you agree with the statements and fears expressed by various people? How do you want this new party organised to make it different from other parties? If you were the one to begin this political party, how would you defend it?

AP SCERT

10. கட்சிகள் பற்றிய பின்வரும் கூற்றுகளை கவனியுங்கள்:

A.அரசியல் கட்சிகளுக்கு மக்கள் மத்தியில் அதிக நம்பிக்கை இல்லை.

B. கட்சிகள் உயர்மட்ட தலைவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஊழல்களால் அடிக்கடி உலுக்கப்படுகின்றன.

C. அரசாங்கங்களை நடத்த கட்சிகள் அவசியமில்லை.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கூற்றுகளில் எது சரியானது?

(a) A, B மற்றும் C (b) A மற்றும் B (c) B மற்றும் C (d) A மற்றும்C

11. கீழ்காணும் பத்தியை படித்திடுங்கள் மற்றும் அதன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வினாக்களுக்கு பதிலளிக்கவும்:

முகமது யூனுல் பங்களாதேஷின் பிரபல பொருளாதார நிபுணர். ஏழைகளின் நலனுக்காக பொருளாதார மற்றும் சமூகவளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கான அவரது முயற்சிகளுக்காக பல சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்றார். அவரும் அவர் இணைந்து தொடங்கிய கிராமீன் வங்கியும் 2006ஆம் ஆண்டுக்கான அமைதிக்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றன. 2007 பிப்ரவரியில் அரசியல் கட்சியை தொடங்கி நாடாளுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிட முடிவு செய்தார். சரியான தலைமைத்துவம், நல்லாட்சி மற்றும் புதிய வங்க தேசத்தை உருவாக்குவது அவரது நோக்கமாக இருந்தது.

பாரம்பரிய கட்சிகளில் இருந்து வேறுபட்ட அரசியல் கட்சி மட்டுமே புதிய அரசியல் கலாச்சாரத்தை கொண்டு வரும் என்று அவர் நினைத்தார். இவரது கட்சி அடிமட்டத்தில் இருந்து ஜனநாயக கட்சியாக இருக்கும் என்றார்.

நாகரிக் சக்தி (குடிமக்களின் அதிகாரம்) என்ற புதிய கட்சி தொடங்கப்பட்டது. வங்காள தேச மக்களிடையே பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அவரது முடிவை பலர் வரவேற்றாலும், சிலர் அதை விரும்பவில்லை. “இப்போது பங்களாதேஷ்க்கு நல்லது கெட்டது எது என்பதை தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இறுதியில் ஒரு நல்ல அரசாங்கம் பெற முடியும்.” என்று ஒரு அரசாங்க அதிகாரி ஷாஹுதுல் இஸ்லாம் கூறினார்.“அந்த அரசாங்கம் ஊழலில் இருந்து விலகி இருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஊழல் மற்றும் கறுப்புப் பணத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை முதன்மையானதாக மாற்றும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.” என்றார்.

ஆனால், பல தசாப்தங்களாக நாட்டின் அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பாரம்பரிய அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்கள் அச்சமுற்றனர். “நோபல் பரிசு வென்றதற்கு (அவர் மீது) எந்த விவாதமும் இல்லை. ஆனால் அரசியல் வேறுபட்டது. மிகவும் சவாலானது மற்றும் அடிக்கடி சர்ச்சைக்குரியது” என்று பங்களாதேஷ் தேசியவாத கட்சியின் மூத்த தலைவர் ஒருவர் கூறினார். வேறு சிலர் கடுமையாக விமர்சித்தார்கள். அவர் ஏன் அரசியலுக்குள் வருகிறார்? என்று அவர்கள் கேட்டனர்.“வெளிநாட்டில் இருந்து வரும் வழிகாட்டிகளால் அவர் அரசியலில் விதைக்கப்படுகிறாரா?” என்று ஒரு அரசியல் பார்வையாளர் கேட்டார்.

யூனுஸ் ஒரு புதிய அரசியல் கட்சியை தொடங்க சரியான முடிவை எடுத்தார் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

பல்வேறு மக்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கூற்றுகள் மற்றும் அச்சங்களுடன் நீங்கள் உடன்படுகிறீர்களா? இந்த புதிய கட்சியை மற்ற கட்சிகளிலிருந்து வேறுபடுத்த எவ்வாறு நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்? இந்த அரசியல் கட்சியை நீங்கள் தொடங்கியவராக இருந்தால், அதை எவ்வாறு பாதுகாப்பீர்கள்?

பயிற்சிகள்

AP SCERT

Outcomes of Democracy

T6G8V3

Chapter 5

Overview

As we begin to wind up our tour of democracy, it is time to move beyond our discussion of specific themes and ask a general set of questions: What does democracy do? Or, what outcomes can we reasonably expect of democracy? Also, does democracy fulfil these expectations in real life? We begin by thinking about how to assess the outcomes of democracy. After some clarity on how to think on this subject, we proceed to look at the expected and actual outcomes of democracy in various respects: quality of government, economic well-being, inequality, social differences and conflict and finally freedom and dignity.

APSCERT

Chapter 5.indd 128 01-02-2025 18:51:52

மக்களாட்சியின் விளைவுகள்

T8X1I2

அத்தியாயம் 5

கண்ணோட்டம் :

மக்களாட்சிக்கான நமது சுற்றுப் பயணத்தை நாம் முடிக்கத் தொடங்கும்போது, குறிப்பிட்ட கருத்துகள் குறித்து நம்முடைய விவாதத்திற்கு அப்பால் சென்று பொதுவான கேள்விகளை கேட்க வேண்டிய நேரம் இது. மக்களாட்சி என்ன செய்கிறது? அல்லது மக்களாட்சியில் எந்த விளைவுகளை நாம் நியாயமாக எதிர்பார்க்க முடியும்? மேலும் மக்களாட்சி நிஜ வாழ்க்கையில் இந்த எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றுகிறதா? மக்களாட்சியின் விளைவுகளை எவ்வாறு மதிப்பிடுவது என்பதை பற்றி சிந்திப்பதுடன் நாம் தொடங்குகிறோம். இவ்விஷயத்தில் எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும் என்பதில் சில தெளிவுகளுக்குப் பிறகு மக்களாட்சியின் எதிர்பார்க்கப்படும் மற்றும் உண்மையான விளைவுகளை பல்வேறு விதங்களில் நாம் கண்டறிய முன்னுக்கு செல்கிறோம். அரசாங்கத்தின் தரம், பொருளாதார நல்வாழ்வு, சமத்துவமின்மை, சமூக வேறுபாடுகள் மற்றும் மோதல்கள் மற்றும் இறுதியாக சுதந்திரம் மற்றும் கண்ணியம் முதலியவற்றை குறித்து காண்போம்.

AP SCERT

Chapter 5 Tamil.indd 129 22-03-2025 15:34:51

How do we assess democracy's outcomes?

Did we reach these conclusions in Madam Lyngdoh's class? I loved that class because students were not being dictated any conclusions.

Do you remember how students in Madam Lyngdoh's class argued about democracy? This was in Chapter 2 of Class IX textbook. It emerged from that conversation that democracy is a better form of government when compared with dictatorship or any other alternative. We felt that democracy was better because it:

- Promotes equality among citizens;
- Enhances the dignity of the individual;
- Improves the quality of decision-making;
- Provides a method to resolve conflicts; and
- Allows room to correct mistakes.

Are these expectations realised under democracies? When we talk to people around us, most of them support democracy against other alternatives, such as rule by a monarch or military or religious leaders. But not so many of them would be satisfied with the democracy in practice. So we face a dilemma: democracy is seen to be good in principle, but felt to be not so good in its practice. This dilemma invites us to think hard about the outcomes of democracy. Do we prefer democracy only for moral reasons? Or are there some prudential reasons to support democracy too?

Over a hundred countries of the world today claim and practice some kind of democratic politics: they have formal constitutions, they hold elections, they have parties and they guarantee rights of citizens. While these features are common to most of them, these democracies are very much different from each other in terms of their social situations, their economic achievements and their cultures. Clearly, what may be achieved or not achieved under each of these democracies will be very different. But is there something that we can expect from every democracy, just because it is democracy?

Our interest in and fascination for democracy often pushes us into taking a position that democracy can address all socio-economic and political problems. If some of our expectations are not met, we start blaming the idea of democracy. Or, we start doubting if we are living in a democracy. The first step towards thinking carefully about the outcomes of democracy is to recognise that democracy is just a form of government. It can only create conditions for achieving something. The citizens have to take advantage of those conditions and achieve those goals. Let us examine some of the things we can reasonably expect from democracy and examine the record of democracy.

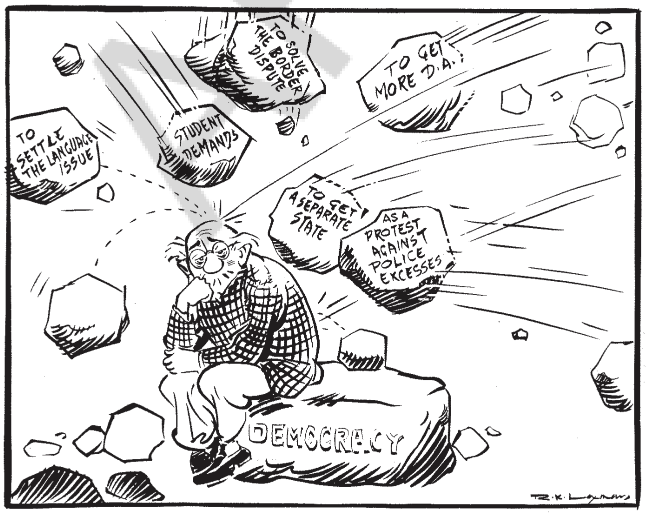

© RK Laxman - *Brushing up the years*

Is democracy all about coping with multiple pressures and accommodating diverse demands?

Chapter 5.indd 130 01-02-2025 18:51:53

மக்களாட்சியின் விளைவுகளை நாம் எவ்வாறு மதிப்பிடுவது?

மேடம் லிங்டோவின் வகுப்பறையில் நாம் இந்த முடிவுகளை அடைந்தோமா? நான் அந்த வகுப்பை விரும்பினேன். ஏனெனில், மாணவர்களுக்கு எந்த முடிவுகளும் கட்டளை இடப்படவில்லை.

மேடம் லிங்டோவின் வகுப்பில் மாணவர்கள் மக்களாட்சி பற்றி எப்படி வாதிட்டார்கள் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? இது IX ஆம் வகுப்பு பாடப்புத்தகத்தின் 2 வது அத்தியாயத்தில் இருந்தது. சர்வாதிகாரம் அல்லது இதர மாற்று அரசாங்க முறைகளோடு ஒப்பிடும்போது, மக்களாட்சி ஒரு சிறந்த அரசாங்கமுறை என்று அந்த உரையாடலில் இருந்து வெளிப்பட்டது.

மக்களாட்சி சிறந்த அரசாங்க முறை என்று நாம் உணர்ந்தோம். ஏனெனில் :

- குடிமக்களிடையே சமத்துவத்தை ஊக்குவிக்கிறது;
- தனிநபர் கண்ணியத்தை விரிவாக்குகிறது;
- முடிவெடுக்கும் தரத்தை மேம்படுத்துகிறது;
- மோதல்களை தீர்ப்பதற்கு உரிய முறையை வழங்குகிறது; மற்றும்
- தவறுகளை திருத்துவதற்கு அனுமதிக்கிறது.

இந்த எதிர்பார்ப்புகள் மக்களாட்சியின் கீழ் நிறைவேறினவா? நம்மை சுற்றியுள்ள மக்களுடன் நாம் பேசும்போது, அவர்களில் பெரும்பாலோர் மன்னர் அல்லது ராணுவம் அல்லது மதத் தலைவர்களின் ஆட்சி போன்ற பிற மாற்றுகளுக்கு எதிராக மக்களாட்சியை ஆதரிக்கின்றனர். ஆனால், அவர்களில் பலர் நடைமுறையில் உள்ள மக்களாட்சியுடன் திருப்தியடைய மாட்டார்கள். எனவே, நாம் ஒரு குழப்ப சூழ்நிலையே எதிர்க்கொள்கிறோம்: மக்களாட்சி கொள்கை அளவில் நன்றாக உள்ளது. ஆனால், நடைமுறையில் அந்தளவு சிறப்பாக இல்லை என்பதை உணர முடிகிறது. இந்த குழப்பமான நிலை மக்களாட்சியின் விளைவுகளை கடினமாக சிந்திக்க நம்மை அழைக்கிறது. தார்மீக காரணங்களுக்காக மட்டும் நாம் மக்களாட்சியை விரும்புகிறோமா? அல்லது மக்களாட்சியையும் ஆதரிக்க ஏதேனும் விவேகமான காரணங்கள் உள்ளனவா?

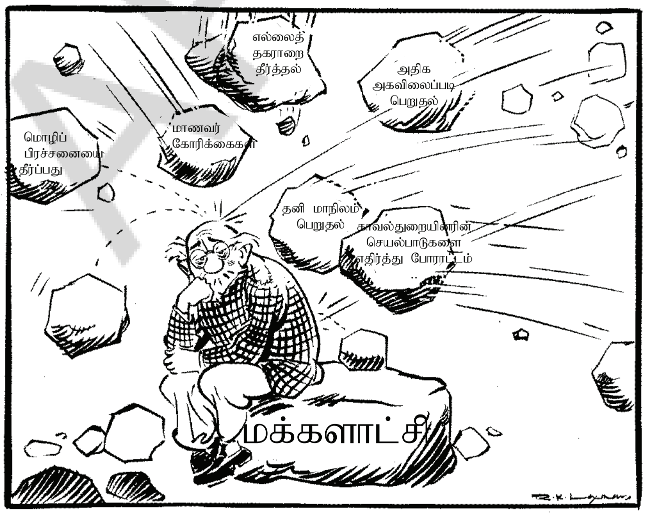

© RK Laxman - *Brushing up the years*

மக்களாட்சி என்பது பல அழுத்தங்களை சமாளிப்பதும், பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்கும் இடமளிப்பதும்தானா?

உலகில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் தற்போது ஒருவிதமான மக்களாட்சி அரசியலை கோருகின்றன மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. அவை முறையான அரசியலமைப்பு சட்டங்களை கொண்டுள்ளன. தேர்தல்களை நடத்துகின்றன. அரசியல் கட்சிகளை கொண்டுள்ளன. குடிமக்களின் உரிமைகளுக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கின்றன. இந்த அம்சங்கள் அவற்றில் பெரும்பாலானவற்றிற்கு பொதுவானவை என்றாலும் இம்மக்களாட்சிகள் அவற்றின் சமூக சூழ்நிலைகள், பொருளாதார சாதனைகள் மற்றும் கலாச்சாரங்களின் அடிப்படையில் ஒவ்வொன்றும் மிகவும் வேறுபட்டவை. இம்மக்களாட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் எதை சாதிக்கலாம், எதை சாதிக்கவில்லை என்பவை மிகவும் வேறுபட்டுள்ளன. ஆனால் மக்களாட்சி என்பதாலேயே ஒவ்வொரு மக்களாட்சியிடமிருந்தும் நாம் ஏதேனும் ஒன்றை எதிர்பார்க்க கூடியது உள்ளதா?

மக்களாட்சி மீதான நமது ஆர்வமும், ஈர்ப்பும் பல சமயங்களில் அனைத்து சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பிரச்சனைகளுக்கும் மக்களாட்சி தீர்வு காண முடியும் என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு நாம் வருமாறு செய்கின்றன. நம்முடைய எதிர்பார்ப்புகளில் சில பூர்த்தி செய்யப்படாவிட்டால் நாம் மக்களாட்சி கருத்தை குறைக்கூற ஆரம்பிக்கிறோம் அல்லது நாம் மக்களாட்சியில் தான் வாழ்கிறோமா என்று சந்தேகிக்க ஆரம்பிக்கிறோம். மக்களாட்சியின் விளைவுகளைக் குறித்து கவனமாக சிந்திப்பதற்கு முதல்படி மக்களாட்சி என்பது ஒரு அரசாங்க முறை மட்டுமே என்பதை அங்கீகரிப்பதாகும். இது எதையாவது சாதிப்பதற்கு தேவையான நிலைமைகளை மட்டுமே உருவாக்க முடியும். குடிமக்கள் அந்த நிலைமைகளை சாதகமாக பயன்படுத்தி அவர்களுக்கான இலக்குகளை அடைய வேண்டும். மக்களாட்சியில் நியாயமாக நாம் எதிர்பார்க்க கூடியவற்றில் சிலவற்றை மற்றும் மக்களாட்சியின் சாதனைகள் குறித்தும் நாம் ஆராய்வோம்.

Chapter 5 Tamil.indd 131 22-03-2025 15:34:51

Accountable, responsive and legitimate government

There are some things that democracy must provide. In a democracy, we are most concerned with ensuring that people will have the right to choose their rulers and people will have control over the rulers. Whenever possible and necessary, citizens should be able to participate in decision making, that affects them all. Therefore, the most basic outcome of democracy should be that it produces a government that is accountable to the citizens, and responsive to the needs and expectations of the citizens.

Before we go into this question, we face another common question: Is the democratic government efficient? Is it effective? Some people think that democracy produces less effective government. It is, of course, true that non-democratic rulers do not have to bother about deliberation in assemblies or worry about majorities and public opinion. So, they can be very quick and efficient in decision making and implementation. Democracy is based on the idea of deliberation and negotiation. So, some delay is bound to take place. Does that make democratic government inefficient?

Let us think in terms of costs. Imagine a government that may take decisions very fast. But it may take decisions that are not accepted by the people and may therefore face problems. In contrast, the democratic government will take more time to follow procedures before arriving at a decision. But because it has followed procedures, its decisions may be both more acceptable to the people and more effective. So, the cost of time that democracy pays is perhaps worth it.

Governmental Secrecy

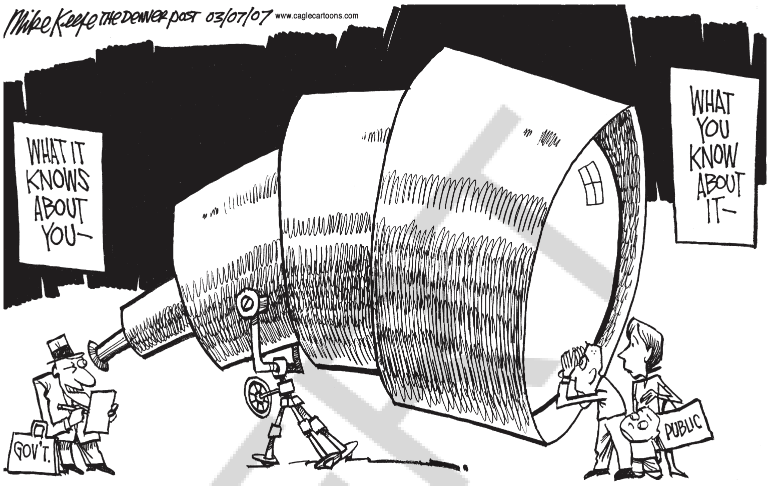

© Mike Keefe - Cagle Cartoons Inc.

Now look at the other side – democracy ensures that decision making will be based on norms and procedures. So, a citizen who wants to know if a decision was taken through the correct procedures can find this out. She has the right and the means to examine the process of decision making. This is known as transparency. This factor is often missing from a non-democratic government. Therefore, when we are trying to find out the outcomes of democracy, it is right to expect democracy to produce a government that follows procedures and is accountable to the people. We can also expect that the democratic government develops mechanisms for citizens to hold the government accountable and mechanisms for citizens to take part in decision making whenever they think fit.

If you wanted to measure democracies on the basis of this expected outcome, you would look for the following practices and institutions: regular, free and fair elections; open public debate on

Can you think of what and how the government knows about you and your family (for example ration cards and voter identity cards)? What are the sources of information for you about the government?

Chapter 5.indd 132 01-02-2025 18:51:53

பொறுப்புள்ள, பதிலளிக்கக்கூடிய மற்றும் சட்டப்பூர்வமான அரசாங்கம்

மக்களாட்சி சிலவற்றை கட்டாயம் வழங்க வேண்டியுள்ளது. மக்களாட்சியில் மக்கள் தங்களுடைய ஆட்சியாளர்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையையும், ஆட்சியாளர்கள் மீது மக்கள் கட்டுப்பாட்டை கொண்டிருப்பதையும் உறுதி செய்வதில் நாம் மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளோம். சாத்தியமான மற்றும் அவசியமான போதெல்லாம், குடிமக்கள் அவர்களின் மீது தாக்கத்தை கொண்ட விஷயங்கள் குறித்து முடிவெடுப்பதில் பங்கேற்க முடியும். எனவே, மக்களாட்சியின் மிகவும் அடிப்படையான விளைவு என்பதாவது குடிமக்களுக்கு பொறுப்புள்ள தேவைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு பதிலளிக்கக்கூடிய ஒரு அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த கேள்விக்குள் செல்வதற்கு முன், நாம் மற்றொரு பொதுவான கேள்வியை எதிர்கொள்கிறோம். மக்களாட்சி அரசாங்கம் திறமையானதா? பயனுள்ளதா? மக்களாட்சி குறைவான பயனுள்ள அரசாங்கத்தை உருவாக்குகிறது என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். மக்களாட்சி அல்லாத ஆட்சியாளர்கள், சட்டசபைகளில் விவாதிப்பதை பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்பது நிச்சயமாக உண்மை. எனவே, அவர்கள் முடிவெடுப்பதிலும், செயல்படுத்துவதிலும் மிக விரைவாகவும், திறமையாகவும் இருக்க முடியும். மக்களாட்சி என்பது விவாதம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தை என்ற கருத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. எனவே, சிறிதளவு காலத்தாமதம் ஏற்படும். அது மக்களாட்சி அரசாங்கத்தை திறமையற்றதாக செய்திடுமா?

நாம் செலவுகளின் அடிப்படையில் சிந்திப்போம். மிக வேகமாக முடிவுகளை எடுக்கும் அரசாங்கத்தை கற்பனை செய்து பாருங்கள். ஆனால் அது மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத முடிவுகளை எடுக்கலாம். அதனால் பிரச்சனைகளை சந்திக்க நேரிடலாம். இதற்கு நேர்மாறாக, மக்களாட்சி அரசாங்கம் ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு முன் நடைமுறைகளை பின்பற்றுவதற்கு அதிக சமயம் எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால் அது நடைமுறைகளை பின்பற்றியிருப்பதால் அதன் முடிவுகள் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருக்கலாம். எனவே, மக்களாட்சி செலுத்தும் நேரச்செலவு மதிப்பிற்குரியதாக இருக்கலாம்.

அரசாங்க இரகசியம்

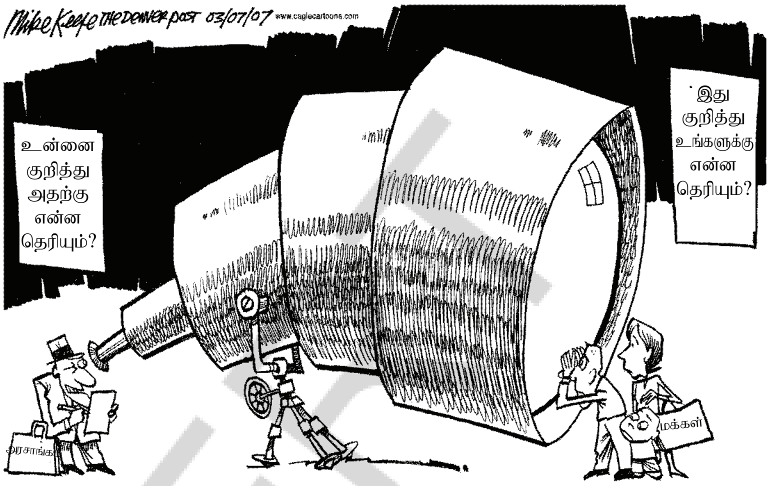

© Mike Keefe - Cagle Cartoons Inc.

இப்போது மறுபக்கத்தை பாருங்கள். மக்களாட்சி என்பது நெறிமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் முடிவெடுப்பதை உறுதி செய்கிறது. எனவே, சரியான நடைமுறைகள் மூலம் முடிவு எடுக்கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்பும் குடிமகன் இதை கண்டறிய முடியும். முடிவெடுக்கும் செயல்முறையை ஆராய்வதற்கு குடிமகனுக்கு உரிமையும், வழிமுறையும் உள்ளது. இது வெளிப்படைத்தன்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்காரணி மக்களாட்சி அல்லாத அரசாங்கங்களில் இல்லை. எனவே, மக்களாட்சியின் விளைவுகளை பற்றி நாம் அறிய முற்படும்போது, நடைமுறைகளை பின்பற்றும், மக்களுக்கு பொறுப்பு வகிக்கும் அரசாங்கத்தை மக்களாட்சி உருவாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியானதே. குடிமக்கள் அரசாங்கத்தை பொறுப்பு வகிக்க செய்வதற்கான வழிமுறைகளையும், குடிமக்கள் தங்களுக்கு ஏற்றதாக நினைக்கும் போதெல்லாம் முடிவெடுப்பதில் பங்கேற்பதற்கான வழிமுறைகளையும், மக்களாட்சி அரசாங்கம் உருவாக்குகிறது என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

இது எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகளின் அடிப்படையில் நீங்கள் மக்களாட்சியை அளவிட விரும்பினால் பின்வரும் நடைமுறைகள் மற்றும் நிறுவனங்களை நீங்கள் தேடுவீர்கள். வழக்கமான, சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள், முக்கிய கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்கள் மீதான திறந்த பொது

என்ன, எப்படி என்று உங்களால் சிந்திக்க முடியுமா? உங்களைப் பற்றியும், உங்கள் குடும்பத்தைப் பற்றியும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? (உதாரணமாக, ரேஷன் அட்டைகள் மற்றும் வாக்காளர் அடையாள அட்டை) அரசாங்கத்தை பற்றிய தகவல்களின் ஆதாரங்கள் உங்களிடம் இருப்பன யாவை?

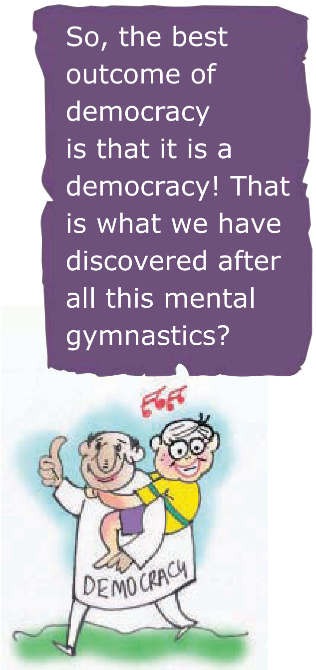

major policies and legislations; and citizens' right to information about the government and its functioning. The actual performance of democracies shows a mixed record on this. Democracies have had greater success in setting up regular and free elections and in setting up conditions for open public debate. But most democracies fall short of elections that provide a fair chance to everyone and in subjecting every decision to public debate. Democratic governments do not have a very good record when it comes to sharing information with citizens. All one can say in favour of democratic regimes is that they are much better than any non-democratic regime in these respects.

In substantive terms, it may be reasonable to expect from democracy a government that is attentive to the needs and demands of the people and is largely free of corruption. The record of democracies is not impressive on these two counts. Democracies often frustrate the needs of the people and often ignore the demands of a majority of its population. The routine tales of corruption are enough to convince us that democracy is not free of this evil. At the same time, there is nothing to show that non-democracies are less corrupt or more sensitive to the people.

There is one respect in which democratic government is certainly better than its alternatives: democratic government is legitimate government. It may be slow, less efficient, not always very responsive or clean. But a democratic government is people's own government. That is why, there is an overwhelming support for the idea of democracy all over the world. As the accompanying evidence from South Asia shows, the support exists in countries with democratic regimes as well as countries without democratic regimes. People wish to be ruled by representatives elected by them. They also believe that democracy is suitable for their country. Democracy's ability to generate its own support is itself an outcome that cannot be ignored.

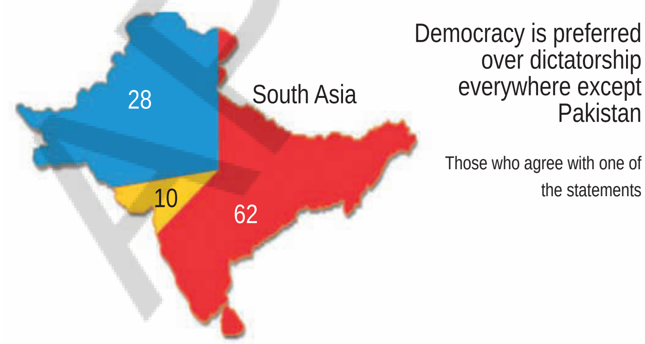

	Bangladesh	India	Nepal	Pakistan	Sri Lanka
Democracy is preferable	69	70	62	37	71
Sometimes dictatorship is better	6	9	10	14	11
Doesn't matter to me	25	21	28	49	18

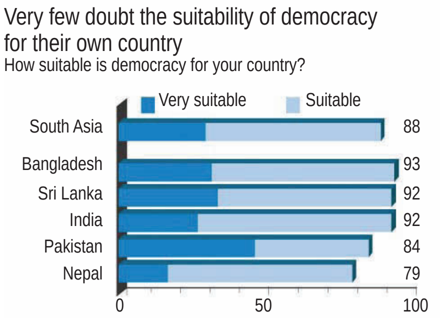

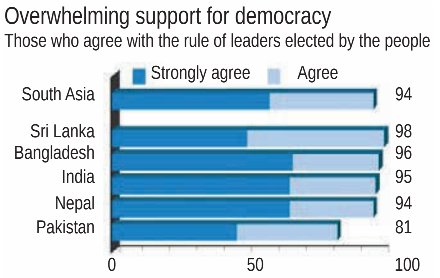

Source: SDSA Team, *State of Democracy in South Asia*, Delhi: Oxford University Press, 2007

Chapter 5.indd 134 01-02-2025 18:51:53

விவாதம் மற்றும் அரசாங்கம் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகள் பற்றிய தகவலறியும் குடிமக்களின் உரிமை போன்றவை. மக்களாட்சி நாடுகளின் உண்மையான செயல்திறன் இவற்றின் கலவையான பதிவைக் காட்டுகிறது. வழக்கமான மற்றும் சுதந்திரமான தேர்தல்களை நடத்துவதிலும், திறந்த பொது விவாதத்திற்கான நிலைமைகளை அமைத்து கொடுப்பதிலும் மக்களாட்சிகள் அதிக வெற்றியை பெற்றுள்ளன. ஆனால், அனைவருக்கும் நியாயமான வாய்ப்புகள் வழங்கும் தேர்தல்களை தருவதிலும், ஒவ்வொரு முடிவையும் பொது விவாதத்திற்கு உட்படுத்துவதிலும் குறைவாக உள்ளன. குடிமக்களுடன் தகவல்களை பகிர்ந்து கொள்வதில் மக்களாட்சி அரசாங்கங்கள் மிகச்சிறந்த பதிவை கொண்டிருக்கவிலை. இவ்வாறான விஷயங்களில் மக்களாட்சிகள் இதர மக்களாட்சி அல்லாதவற்றை விட மிகவும் சிறந்தவை என்று மட்டும் ஒவ்வொருவரும் கூற முடியும்.

கணிசமான வகையில், மக்களின் தேவைகள் மற்றும் கோரிக்கைகள் மீது கவனம் செலுத்தும் மற்றும் ஊழல் இல்லாத ஒரு அரசாங்கத்தை மக்களாட்சியில் எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதாக இருக்கலாம். இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் மக்களாட்சியின் பதிவு கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் இல்லை. மக்களாட்சிகள் பல சமயங்களில் மக்களின் தேவைகளை விரக்தியடையும் வகையில் நிராகரிக்கின்றன. மேலும், அதன் பெரும்பான்மை மக்களின் கோரிக்கைகளை பல சமயங்களில் புறக்கணிக்கின்றன. ஊழல்களின் வழக்கமான கதைகள், மக்களாட்சிகள் இந்த தீமையிலிருந்து விடுபடவில்லை என்பதை நம்புவதற்கு போதுமானவை. அதே சமயத்தில், மக்களாட்சி அல்லாத அரசாங்கங்கள் ஊழல் குறைந்தவை அல்லது மிகவும் அக்கறை கொண்டவை என்பதை எடுத்துக்காட்ட எதுவுமில்லை.

மக்களாட்சி என்பது சட்டப்பூர்வ அரசாங்கம் என்ற வகையில் அதன் மாற்றுகைகளை சிறந்தது. இது மெதுவாக செயல்படலாம், செயல்திறன் குறைவாக இருக்கலாம், எல்லா நேரங்களிலும் மிகவும் பதிலளிக்கக் கூடியதாக அல்லது தூய்மையானதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மக்களாட்சி அரசு என்பது மக்களின் சொந்த அரசாங்கம். அதனால்தான், உலகம் முழுவதும் மக்களாட்சி கருத்துக்கு அமோக ஆதரவு உள்ளது. தெற்காசியாவில் இருந்து வரும் ஆதாரங்கள் காட்டுவதுபோல், மக்களாட்சி உள்ள நாடுகளிலும், மக்களாட்சி இல்லாத நாடுகளிலும் ஆதரவு உள்ளது. மக்கள் அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் ஆட்சி செய்யப்பட வேண்டும் என விரும்புகின்றனர். மக்களாட்சி தங்கள் நாட்டிற்கு ஏற்றது என்றும் நம்புகின்றனர். மக்களாட்சி அதன் சொந்த ஆதரவை உருவாக்கிக் கொள்ளும் திறனுடையது என்பதுவே புறக்கணிக்க முடியாத விளைவாகும்.

பாகிஸ்தானைத் தவிர எல்லா நாடுகளிலும் மக்களாட்சி சர்வாதிகாரத்தை காட்டிலும் அதிகம் விரும்பப்படுகிறது.

	பங்களாதேஷ்	இந்தியா	நேபால்	பாகிஸ்தான்	இலங்கை
மக்களாட்சி விரும்பத்தக்கது	69	70	62	37	71
சில சமயங்களில் சர்வாதிகாரம் மேலானது	6	9	10	14	11
எனக்கு முக்கியம் அல்ல	25	21	28	49	18

வெகுசிலரே, மக்களாட்சி தங்கள் நாட்டிற்கு பொருந்தாது என்று சந்தேகிக்கின்றனர்.

உங்கள் நாட்டிற்கு மக்களாட்சி எவ்வாறு பொருத்தமானது?

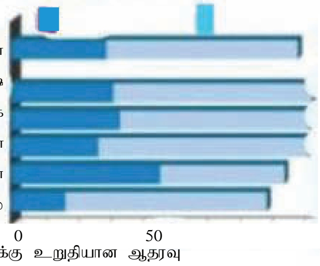

மக்களாட்சிக்கு உறுதியான ஆதரவு

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சியாளர்களின் ஆட்சியை ஒப்புக்கொண்டவர்கள்

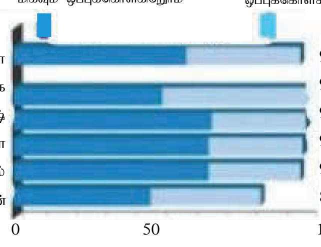

Chapter 5 Tamil.indd 135 22-03-2025 15:34:52

Economic growth and development

If democracies are expected to produce good governments, then is it not fair to expect that they would also produce development? Evidence shows that in practice, many democracies did not fulfil this expectation.

If you consider all democracies and all dictatorships for the fifty years between 1950 and 2000, dictatorships have slightly higher rate of economic growth. The inability of democracy to achieve higher economic development worries us. But this alone cannot be reason to reject democracy. As you have already studied in economics, economic development depends on several factors: country's population size, global situation, cooperation from other countries, economic priorities adopted by the country, etc. However, the difference in the rates of economic development between less developed countries with dictatorships and democracies is negligible. Overall, we cannot say that democracy is a guarantee of economic development. But we can expect democracy not to lag behind dictatorships in this respect.

When we find such significant difference in the rates of economic growth between countries under dictatorship and democracy, it is better to prefer democracy as it has several other positive outcomes.

Cartoon on this page and next three pages tell us about the disparities between the rich and poor. Should the gains of economic growth be evenly distributed? How can the poor get a voice for a better share in a nation? What can the poor countries do to receive a greater share in the world's wealth?

The Rich Get Buff

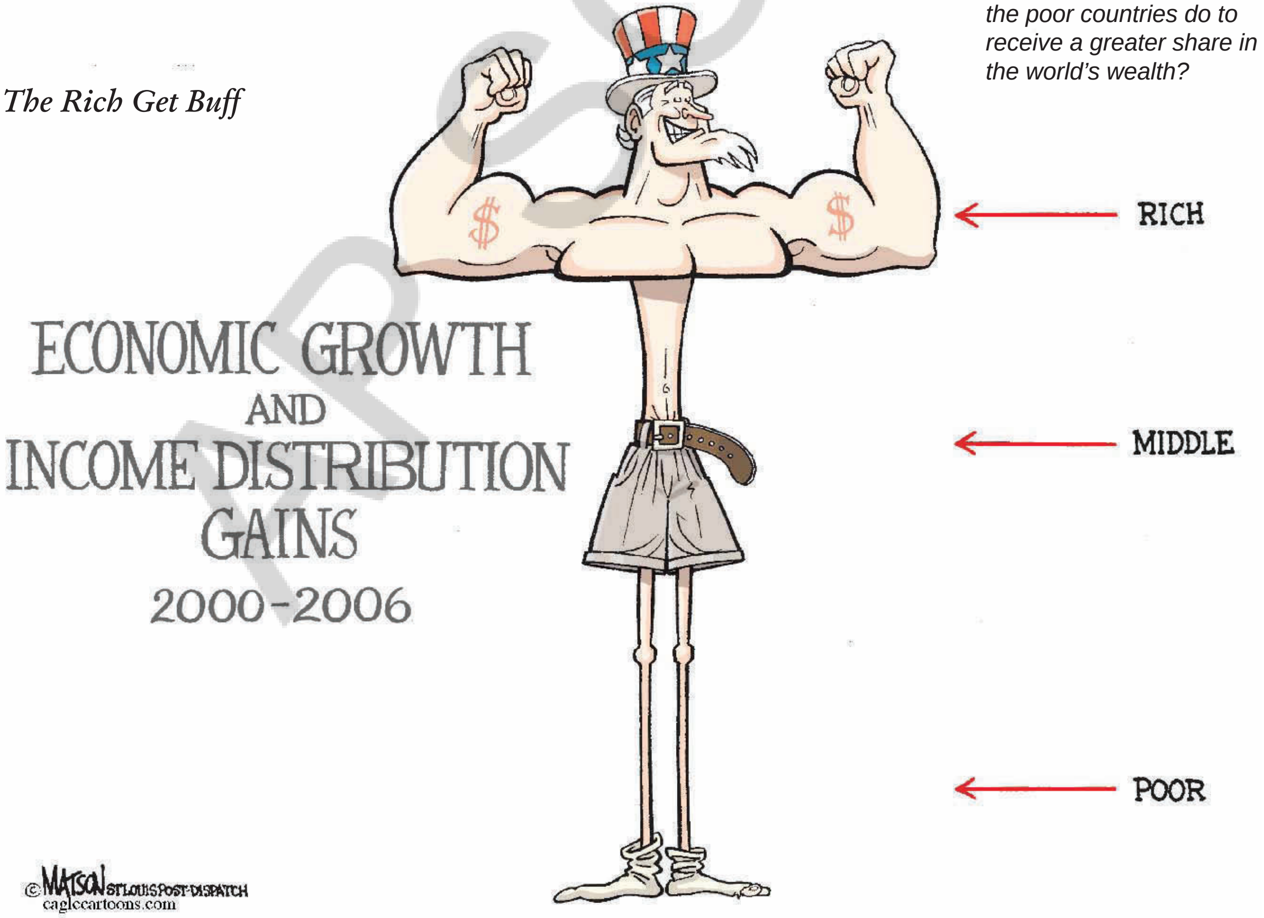

© RJ Matson - Cagle Cartoons Inc.

Chapter 5.indd 136 01-02-2025 18:51:53

பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றம்

மக்களாட்சிகள் நல்ல அரசாங்கங்களை உருவாக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டால், அவை முன்னேற்றத்தையும் உருவாக்கும் என எதிர்பார்ப்பதும் நியாயமில்லையா? நடைமுறையில் பல மக்களாட்சி நாடுகள் இந்த எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றவில்லை என்பதை ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றன.

1950 மற்றும் 2000-க்கு இடைப்பட்ட ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கான அனைத்து மக்களாட்சிகள் மற்றும் சர்வாதிகாரங்களையும் கருத்தில் கொண்டால், சர்வாதிகாரங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் சற்று அதிகமாக கொண்டுள்ளன. மக்களாட்சி உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைய இயலாமல் இருப்பது நம்மை கவலை அடையச் செய்கிறது. ஆனால், மக்களாட்சியை நிராகரிப்பதற்கு இது மட்டும் காரணமாக இருக்க முடியாது. நீங்கள் ஏற்கனவே பொருளாதாரத்தில் படித்திருப்பதை போலவே, பொருளாதார முன்னேற்றம் பல்வேறு காரணிகளை சார்ந்துள்ளது. நாட்டின் மக்கள்தொகை அளவு, உலகளாவிய நிலைமை, பிற நாடுகளின் ஒத்துழைப்பு, நாடு ஏற்றுக்கொண்ட பொருளாதார முன்னுரிமைகள் போன்றவையாகும். இருப்பினும் சர்வாதிகாரத்தை குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கும், மக்களாட்சிகளுக்கும் இடையே பொருளாதார முன்னேற்ற விகிதங்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் மிகக்குறைவு. மொத்தத்தில் மக்களாட்சி பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு உத்திரவாதம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், இந்த விஷயத்தில் மக்களாட்சி சர்வாதி காரத்தை விட பின்தங்கியிருக்காது என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

சர்வாதிகாரம் மற்றும் மக்களாட்சியின் கீழ் உள்ள நாடுகளுக்கு இடையே பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதங்களில் இத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டை நாம் காணும்போது மக்களாட்சிக்கு முன்னுரிமை தருவது மேலானது. ஏனெனில் அது பல சாதகமாக விளைவுகளை கொண்டுள்ளது.

இந்த பக்கத்தில் உள்ள கேலிச்சித்திரம் மற்றும் அடுத்த மூன்று பக்கங்கள் பணக்காரர் மற்றும் ஏழைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை பற்றி கூறுகின்றன. பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஆதாயங்கள் சமமாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமா? ஒரு நாட்டில் சிறந்த பங்கிற்காக ஏழைகள் எப்படி குரல் கொடுக்க முடியும்? ஏழை நாடுகள் உலகின் செல்வத்தில் அதிக பங்கை பெற என்ன செய்திட முடியும்?

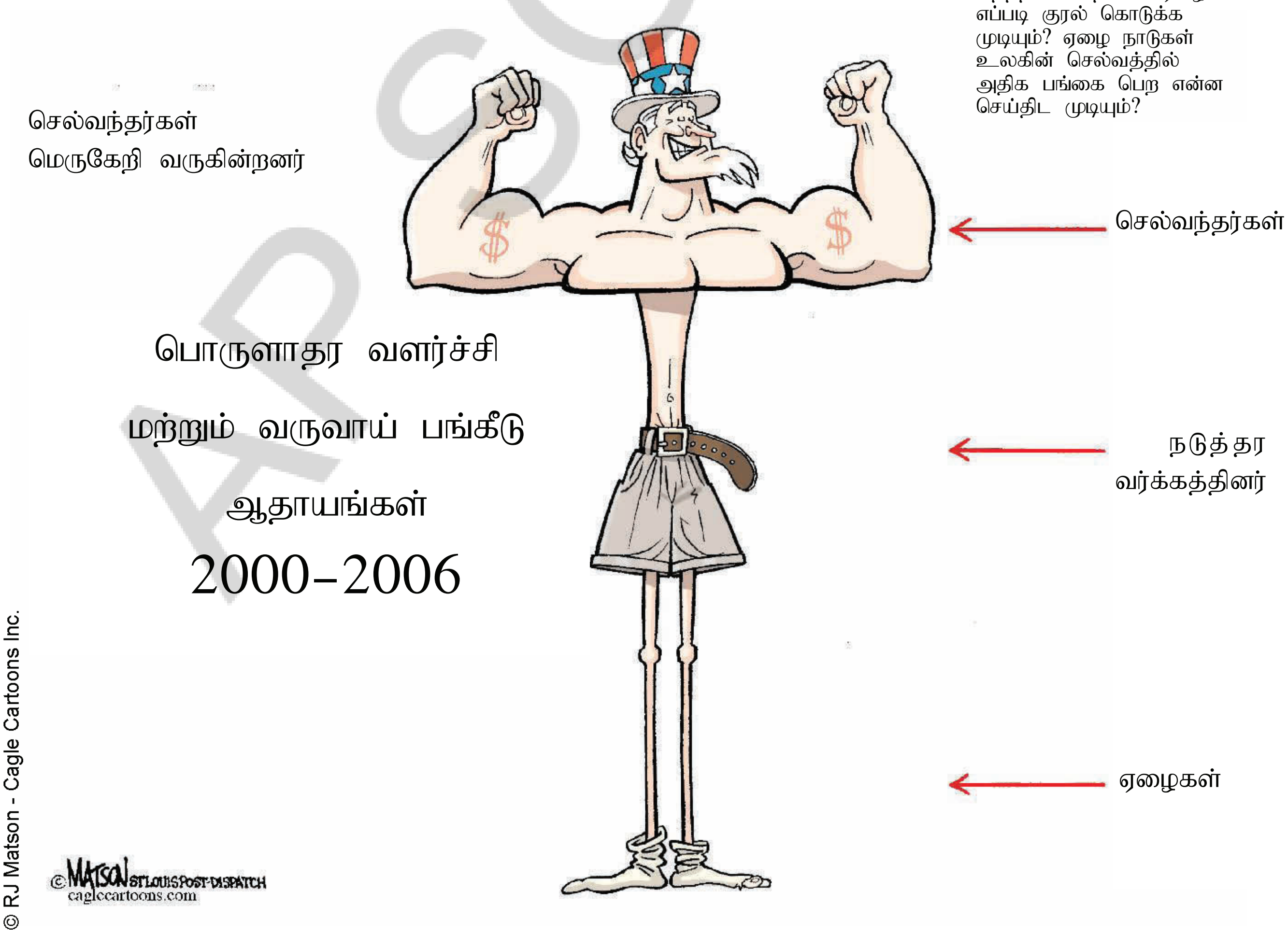

© RJ Matson - Cagle Cartoons Inc.

Chapter 5 Tamil.indd 137 22-03-2025 15:34:54

Economic outcomes of democracy

Arguments about democracy tend to be very passionate. This is how it should be, for democracy appeals to some of our deep values. These debates cannot be resolved in a simple manner. But some debates about democracy can and should be resolved by referring to some facts and figures. The debate about the economic outcomes of democracy is one such debate. Over the years, many students of democracy have gathered careful evidence to see what the relationship of democracy with economic growth and economic inequalities is. The tables and the cartoon here present some of the evidences:

Poor Kids

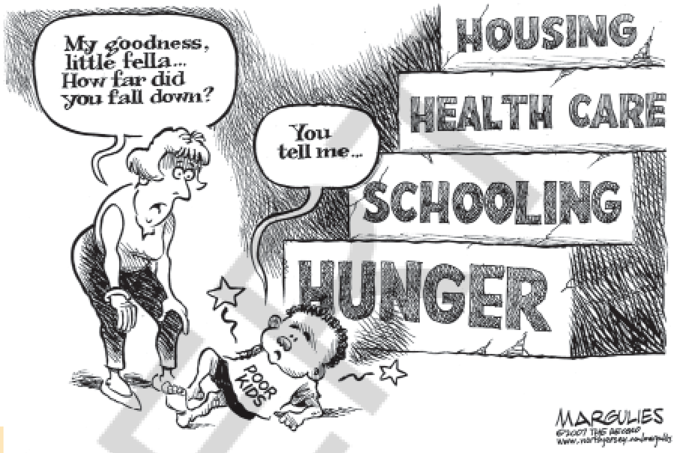

© Jimmy Margulies - Cagle Cartoons Inc.

- Table 1 shows that on an average dictatorial regimes have had a slightly better record of economic growth. But when we compare their record only in poor countries, there is virtually no difference.
- Table 2 shows that within democracies there can be very high degree of inequalities. In democratic countries like South Africa and Brazil, the top 20 per cent people take away more than 60 per cent of the national income, leaving less than 3 per cent for the bottom 20 per cent population. Countries like Denmark and Hungary are much better in this respect.
- You can see in the cartoon, there is often inequality of opportunities available to the poorer sections.

What would be your verdict on democracy if you had to base it purely on economic performance of democratic regimes in terms of growth and equal distribution?

Table 1

Rates of economic growth for different countries, 1950 – 2000

Type of regimes and countries	Growth Rate
All democratic regimes	3.95
All dictatorial regimes	4.42
Poor countries under dictatorship	4.34
Poor countries under democracy	4.28

Source: A Przeworski, M E Alvarez, J A Cheibub and F Limongi, *Democracy and Development: Political Institutions and Well-Being in the World, 1950 -1990.* Cambridge, Cambridge University Press, 2000.

Table 2

Inequality of income in selected countries

Name of the Countries	% share of national income	
	Top 20 %	Bottom 20 %
South Africa	64.8	2.9
Brazil	63.0	2.6
Russia	53.7	4.4
USA	50.0	4.0
United Kingdom	45.0	6.0
Denmark	34.5	9.6
Hungary	34.4	10.0

Chapter 5.indd 138 01-02-2025 18:51:53

மக்களாட்சியின் பொருளாதார விளைவுகள்

மக்களாட்சி பற்றிய வாதங்கள் மிகவும் உணர்ச்சிகரமானதாக இருக்கும். இது இவ்வாறானதாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், மக்களாட்சி நமது சில ஆழமான மதிப்புகளை ஈர்க்கிறது. இந்த விவாதங்களை எளிமையான முறையில் தீர்க்க முடியாது. ஆனால், மக்களாட்சி பற்றிய சில விவாதங்கள், சில உண்மைகள் மற்றும் புள்ளி விவரங்களை குறிப்பிடுவதன் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்படலாம். மக்களாட்சியின் பொருளாதார விளைவுகள் பற்றிய விவாதம் அத்தகைய விவாதங்களில் ஒன்றாகும். பல ஆண்டுகளாக மக்களாட்சியின் பல்வேறு மாணவர்கள், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் மக்களாட்சியின் தொடர்பு என்பதை கண்டறிய ஆதாரங்களை கவனமாக சேகரித்துள்ளனர். இங்குள்ள அட்டவணைகள் மற்றும் கேலிச்சித்திரங்கள் சில சான்றுகளை முன்வைக்கின்றன:

ஏழைக் குழந்தைகள்

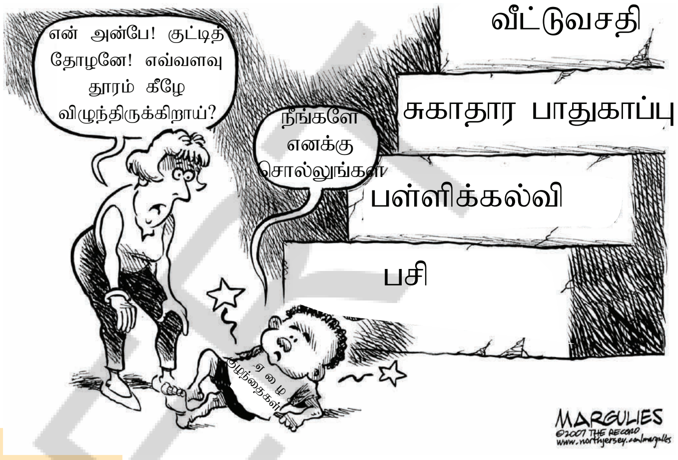

© Jimmy Margulies - Cagle Cartoons Inc.

- அட்டவணை 1: சராசரியாக சர்வாதிகார ஆட்சிகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் சற்றே சிறந்த பதிவை கொண்டிருந்தன என்பதை காட்டுகிறது. ஆனால், ஏழை நாடுகளில் மட்டும் அவற்றின் சாதனையை நாம் ஒப்பிட்டு பார்த்தால், நடைமுறையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை.
- அட்டவணை 2: மக்களாட்சி நாடுகளுக்குள் மிக அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கக்கூடும் என்பதை காட்டுகிறது. தென் ஆப்ரிக்கா மற்றும் பிரேசில் போன்ற மக்களாட்சி நாடுகளில் உயர் மட்டத்தில் உள்ள 20 சதவீத மக்கள் தேசிய வருமானத்தின் 60 சதவீதத்திற்கும் மேலாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர். அடிமட்டத்தில் உள்ள 20 சதவீத மக்களுக்கு 3 சதவீதத்திற்கும் குறைவான தேசிய வருவாயை மட்டும் விட்டு வைத்துள்ளது. டென்மார்க் மற்றும் ஹங்கேரி போன்ற நாடுகளில் இந்நிலைமை மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது.
- பெரும்பாலான ஏழை மக்களுக்கு கிடைத்திடும் வாய்ப்புகளில் பெருமளவு ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதை கேலிச்சித்திரத்தில் காணலாம்.

மக்களாட்சி நாடுகளின் பொருளாதார செயல்பாட்டை வளர்ச்சி, சமமான பங்கீடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அளவீடு செய்ய நேர்ந்தால் மக்களாட்சி குறித்து உங்கள் தீர்ப்பு என்னவாக இருக்கும்?

அட்டவணை 1

1950-2000 இடையே பல்வேறு நாடுகளுக்கான பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதங்கள்

ஆட்சிகளின் வகை மற்றும் நாடுகள்	வளர்ச்சி விகிதம்
அனைத்து மக்களாட்சி	3.95
அனைத்து சர்வாதிகார ஆட்சிகள்	4.42
சர்வாதிகாரத்தின் கீழுள்ள ஏழை நாடுகள்	4.34
மக்களாட்சியின் கீழுள்ள ஏழை நாடுகள்	4.28

மூலம்: A Przeworski, M E Alvarez, J A Cheibub and F Limongi, மக்களாட்சி மற்றும் வளர்ச்சி: அரசியல் நிறுவனங்கள் மற்றும் உலக நலம் 1950-1990, கேம்பிரிட்ஜ், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக அச்சு 2000

அட்டவணை 2

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடுகளில் வருமான சமமின்மை

நாடுகளின் பெயர்கள்	தேசிய வருமானத்தில் பங்கு %	
	உயர்மட்ட 20 % மக்கள்	அடிமட்ட 20 % மக்கள்
தென் ஆப்பிரிக்கா	64.8	2.9
பிரேசில்	63.0	2.6
ரஷ்யா	53.7	4.4
அமெரிக்கா	50.0	4.0
இங்கிலாந்து	45.0	6.0
டென்மார்க்	34.5	9.6
ஹங்கேரி	34.4	10.0

Chapter 5 Tamil.indd 139 22-03-2025 15:34:55

Reduction of inequality and poverty

Perhaps more than development, it is reasonable to expect democracies to reduce economic disparities. Even when a country achieves economic growth, will wealth be distributed in such a way that all citizens of the country will have a share and lead a better life? Is economic growth in democracies accompanied by increased inequalities among the people? Or do democracies lead to a just distribution of goods and opportunities?

Voice of the Poor

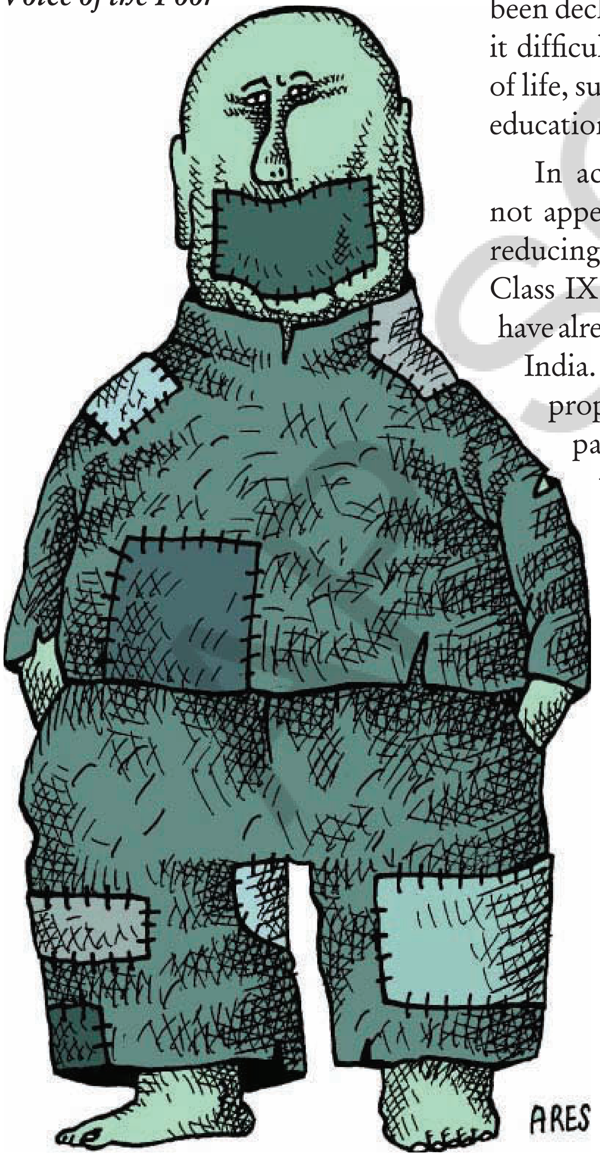

© Ares - *Best of Latin America*, Cagle Cartoons Inc.

Democracies are based on political equality. All individuals have equal weight in electing representatives. Parallel to the process of bringing individuals into the political arena on an equal footing, we find growing economic inequalities. A small number of ultra-rich enjoy a highly disproportionate share of wealth and incomes. Not only that, their share in the total income of the country has been increasing. Those at the bottom of the society have very little to depend upon. Their incomes have been declining. Sometimes they find it difficult to meet their basic needs of life, such as food, clothing, house, education and health.

In actual life, democracies do not appear to be very successful in reducing economic inequalities. In Class IX Economics textbook, you have already studied about poverty in India. The poor constitute a large proportion of our voters and no party will like to lose their votes. Yet democratically elected governments do not appear to be as keen to address the question of poverty as you would expect them to. The situation is much worse in some other countries. In Bangladesh, more than half of its population lives in poverty. People in several poor countries are now dependent on the rich countries even for food supplies.

Democracy is a rule of the majority. The poor are in majority. So democracy must be a rule of the poor. How can this not be the case?

Chapter 5.indd 140 01-02-2025 18:51:54

சமத்துவமின்மை மற்றும் வறுமையை குறைத்தல்

முன்னேற்றத்தை விட மக்களாட்சி பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது ஒரு விதத்தில் நியாயமானது. ஒரு நாடு பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைந்தாலும், செல்வம் எல்லா குடிமக்களுக்கும் சிறந்த வாழ்க்கை நடத்தும் வகையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுமா? மக்களாட்சி நாடுகளில், பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் மக்களிடையே அதிகரித்த ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் சேர்ந்து வருமா? அல்லது மக்களாட்சி பொருட்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளின் நியாயமான பங்கீட்டிற்கு மட்டும் வழிவகுக்குமா?

ஏழைகளின் குரல்

© Ares - *Best of Latin America*, Cagle Cartoons Inc.

மக்களாட்சிகள் அரசியல் சமத்துவத்தை ஆதாரமாக கொண்டவை. பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதில், எல்லா மனிதர்களும் சம மதிப்பு உள்ளது. தனி மனிதர்களை அரசியல் அரங்கில் சமநிலையில் கொண்டுவரும் செயல்முறைக்கு இணையாக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளும் அதிகரித்து வருவதைக் காண்கிறோம். ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான பெரும் பணக்காரர்கள் செல்வம் மற்றும் வருவாயில் மிகவும் சமமற்ற பெரும் பங்கை அனுபவிக்கின்றனர். அது மட்டுமின்றி, நாட்டின் மொத்த வருமானத்தில், அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்கள் மிகவும் குறைவான வருவாயை சார்ந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களின் வருவாய் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது. சில சமயங்களில் அவர்களின் உணவு, உடை, வீடு, கல்வி மற்றும் ஆரோக்கியம் போன்ற அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்வதில் சிரமப்படுகின்றனர்.

நிஜவாழ்க்கையில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதில் மக்களாட்சி மிகவும் வெற்றிகரமானதாக தோன்றவில்லை. IX ம் வகுப்பு, பொருளாதார பாடப்புத்தகத்தில் நீங்கள் ஏற்கனவே இந்தியாவிலுள்ள வறுமை குறித்து படித்திருக்கிறீர்கள். நமது வாக்காளர்களில் பெரும்பகுதியினர் ஏழைகள். எந்த கட்சியும் அவர்களுடைய வாக்குகளை இழக்க விரும்பாது. இருப்பினும், மக்களாட்சி ரீதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்கள் நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதுபோல் வறுமை பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண முனைப்புடன் எதிர்கொள்வதாக தெரியவில்லை. இந்நிலைமை வேறுசில நாடுகளில் மிகவும் மோசமாக உள்ளது. பங்களாதேஷில் அதன் மக்கள்தொகையில் பாதி அளவிற்கும் மேல் வறுமையில் வாழ்கின்றனர். பல்வேறு ஏழை நாடுகளில் வாழும் மக்கள் உணவுப் பொருட்களுக்குகூட தற்போது பணக்கார நாடுகளை சார்ந்துள்ளனர்.

மக்களாட்சி பெரும்பான்மையின் ஆட்சியாகும். ஏழை மக்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். எனவே, மக்களாட்சி ஏழைகளின் ஆட்சியாக இருக்க வேண்டும். இது ஏன் அப்படி இருப்பதில்லை?

Chapter 5 Tamil.indd 141 22-03-2025 15:34:55

World's Wealth Owned by a Few

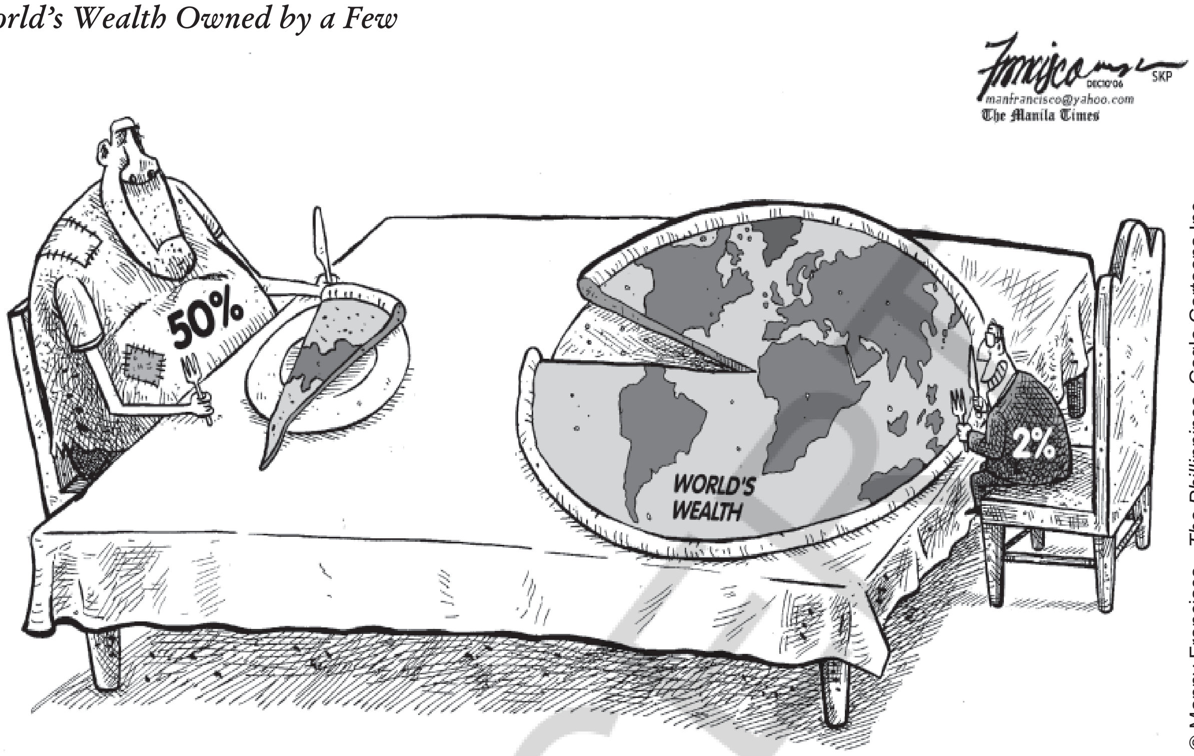

© Manny Francisco - *The Phillippines*, Cagle Cartoons Inc.

Accommodation of social diversity

Do democracies lead to peaceful and harmonious life among citizens? It will be a fair expectation that democracy should produce a harmonious social life. We have seen in the earlier chapters how democracies accommodate various social divisions. We saw in the first chapter how Belgium has successfully negotiated differences among ethnic populations. Democracies usually develop a procedure to conduct their competition. This reduces the possibility of these tensions becoming explosive or violent.

All you are saying is that democracy ensures that people do not break each other's head. This is not harmony. Should we be happy about it?

No society can fully and permanently resolve conflicts among different groups. But we can certainly learn to respect these differences and we can also evolve mechanisms to negotiate the differences. Democracy is best suited to produce this outcome. Non-democratic regimes often turn a blind eye to or suppress internal social differences. Ability to handle social differences, divisions and conflicts is thus a definite plus point of democratic regimes. But the example of Sri Lanka reminds us that a democracy must fulfil two conditions in order to achieve this outcome:

- It is necessary to understand that democracy is not simply rule by majority opinion. The majority always needs to work with the minority so that governments function to represent the general view. Majority and minority opinions are not permanent.
- It is also necessary that rule by majority does not become rule by majority community in terms of religion or race or linguistic group, etc. Rule by majority means that in case of every decision or in case of

Chapter 5.indd 142 01-02-2025 18:51:54

உலகின் செல்வம் ஒரு சிலருக்கு சொந்தமாக உள்ளது.

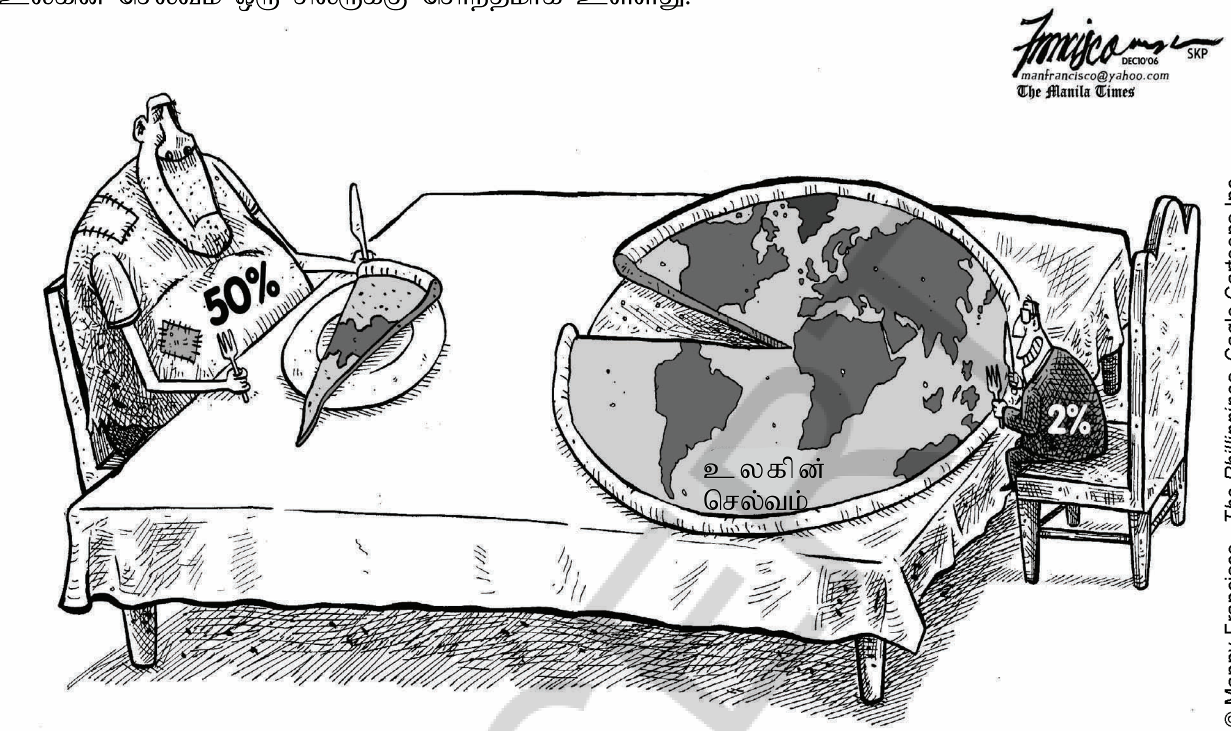

© Manny Francisco - *The Philippines*, Cagle Cartoons Inc.

சமூக வேற்றுமைக்கு இடமளித்தல்

மக்களாட்சி முறையில் மனிதர்கள் பிறருடைய தலைகளை உடைப்பதில்லை என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். நல்லிணக்கம் என்பது இதுவல்ல! இது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டுமா?

குடிமக்களிடையே அமைதியான மற்றும் இணக்கமான வாழ்க்கைக்கு மக்களாட்சி வழிவகுக்குமா? மக்களாட்சி ஒரு இணக்கமான சமூக வாழ்க்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்பது ஒரு நியாயமான எதிர்பார்ப்பாக இருக்கும். மக்களாட்சி எவ்வாறு பல்வேறு சமூக பிரிவுகளுக்கு இடமளிக்கிறது என்பதை முந்தைய அத்தியாயங்களில் நாம் கண்டோம். முதலாவது அத்தியாயத்தில் பெல்ஜியம் எவ்வாறு இன மக்களிடையே வேறுபாடுகளை வெற்றிகரமாக பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் சுமூகமாக தீர்த்து கொண்டது என்பதை நாம் பார்த்தோம். மக்களாட்சிகள் பொதுவாக தங்கள் போட்டியை நடத்துவதற்காக நடைமுறையை உருவாக்குகின்றன. இது பதற்றங்கள் மோதல்களாக வெடிப்பதை அல்லது வன்முறையாக உருவாகும் சாத்தியங்களை குறைக்கிறது.

எந்த ஒரு சமூகமும் வெவ்வேறு குழுக்களிடையே ஏற்படும் மோதல்களை முழுமையாக அல்லது நிரந்தரமாக தீர்க்க முடியாது. ஆனால், நாம் நிச்சயமாக இந்த வேறுபாடுகளை மதிக்க கற்றுக் கொள்ளலாம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்கி வேறுபாடுகளை தீர்த்துக் கொள்ளலாம். இவ்வாறான முடிவை உருவாக்க மக்களாட்சி மிகவும் பொருத்தமானது. மக்களாட்சி அல்லாத நாடுகள் உள்நாட்டு சமூக வேறுபாடுகளை பல சமயங்களில் கண்டு கொள்வதில்லை அல்லது அடக்குகின்றன. சமூக வேறுபாடுகள், பிரிவுகள் மற்றும் மோதல்களை கையாளும் திறன் மக்களாட்சிகளின் நிச்சயமான கூடுதல் பண்பாகும். ஆனால், இதனை அடைவதற்கு மக்களாட்சி இரண்டு நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதை இலங்கையின் எடுத்துக்காட்டு நமக்கு நினைவூட்டுகிறது:

மக்களாட்சி என்பது வெறுமனே பெரும்பான்மை கருத்துகளால் ஆளப்படுவதல்ல என்பதை புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையினர் எப்போதும் சிறுபான்மையினருடன் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும். எனவே, பொதுக் கண்ணோட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் அரசாங்கங்கள் செயல்படுகின்றன. பெரும்பான்மை மற்றும் சிறுபான்மை கருத்துகள் நிரந்தரமானவை அல்ல.

மதம் அல்லது இனம் அல்லது மொழியியல் குழு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் பெரும்பான்மை சமூகத்தின் ஆட்சியாக மாறாமல் இருக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும். பெரும்பான்மை ஆட்சி என்பது ஒவ்வொரு முடிவு எடுப்பதிலும்,

Chapter 5 Tamil.indd 143 22-03-2025 15:34:58

every election, different persons and groups may and can form a majority. Democracy remains democracy only as long as every citizen has a chance of being in majority at some point of time. If someone is barred from being in majority on the basis of birth, then the democratic rule ceases to be accommodative for that person or group.

Let us revise

Enemies

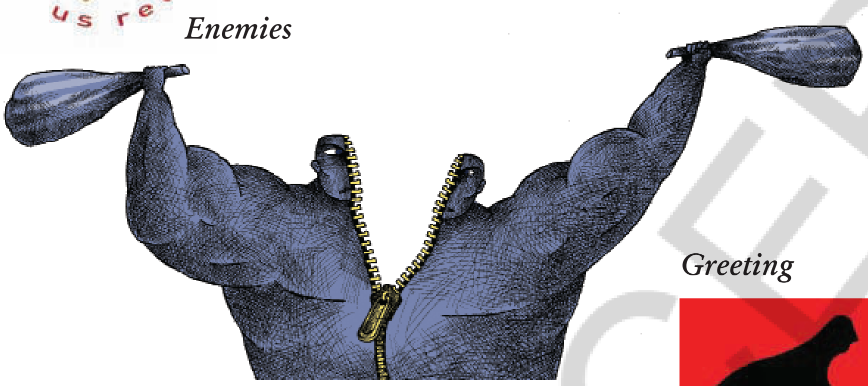

Greeting

© Ares - *Best of Latin America*, Cagle Cartoons Inc.

The two images depict two different kinds of effects democratic politics can have on social divisions. Take one example for each image and write a paragraph each on the outcome of democratic politics in both situations.

Dignity and freedom of the citizens

Democracy stands much superior to any other form of government in promoting dignity and freedom of the individual. Every individual wants to receive respect from fellow beings. Often conflicts arise among individuals because some feel that they are not treated with due respect. The passion for respect and freedom are the basis of democracy. Democracies throughout the world have recognised this, at least in principle. This has been achieved in various degrees in various democracies. For societies which have been built for long on the basis of subordination and domination, it is not a simple matter to recognise that all individuals are equal.

Take the case of dignity of women. Most societies across the world were historically male dominated societies. Long struggles by women have created some sensitivity today that respect to and equal treatment of women are

AP SCERT

Chapter 5.indd 144 01-02-2025 18:51:54

ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் வெவ்வேறு நபர்கள் அல்லது குழுக்கள் பெரும்பான்மையை உருவாக்கலாம் மற்றும் உருவாக்க முடியும். ஒவ்வொரு குடிமகனும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பெரும்பான்மை பிரிவில் இருக்கும் வாய்ப்பினை பெற்றிருக்கும் வரை மட்டுமே மக்களாட்சி மக்களாட்சியாக நீடித்திருக்க முடியும். பிறப்பின் அடிப்படையில் ஒருவர் பெரும்பான்மையாக இருக்க தடைவிதிக்கப்பட்டால், அவ்வாறான மக்களாட்சி அந்நபருக்கு அல்லது குழுவிற்கு உரிய இடமளிக்காத நிலை ஏற்படும்.

எதிரிகள்

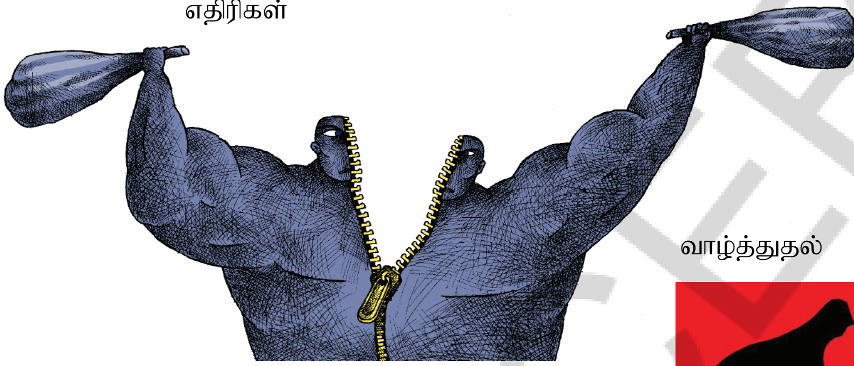

வாழ்த்துதல்

© Ares - *Best of Latin America*, Cagle Cartoons Inc.

இரண்டு படங்களும் மக்களாட்சி அரசியலில் ஏற்படக்கூடிய இரண்டு விதமான விளைவுகளை சித்தரிக்கிறது. ஒவ்வொரு படத்திற்கும், ஒரு எடுத்துக்காட்டை எடுத்துக்கொண்டு, இரண்டு சூழ்நிலைகளிலும் மக்களாட்சி அரசியலின் விளைவுகளைக் குறித்து ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பத்தி எழுதுங்கள்.

குடிமக்களின் கண்ணியம் மற்றும் சுதந்திரம்:

தனி மனிதனின் கண்ணியம் மற்றும் சுதந்திரத்தை மேம்படுத்துவதில் மக்களாட்சி வேறு எந்த வகையான அரசாங்கத்தைவிட மிக உயர்ந்ததாக உள்ளது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சக மனிதர்களிடம் இருந்து மரியாதையை பெற விரும்புகிறான். தனி நபர்களிடையே அடிக்கடி மோதல்கள் எழுகின்றன. ஏனெனில் சிலர் தங்களை உரிய மரியாதையுடன் நடத்தவில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். மரியாதை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான ஆர்வம் போன்றவை மக்களாட்சியின் அடிப்படையானவை. உலகெங்கிலும் உள்ள மக்களாட்சிகள் இதை குறைந்தபட்சம் கொள்கையளவில் அங்கீகரித்துள்ளன. இது பல்வேறு மக்களாட்சி நாடுகளில் பல்வேறு அளவுகளில் சாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அடிபணியச் செய்தல் மற்றும் ஆதிக்கம் செய்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நீண்ட காலமாக கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு அனைத்து தனிநபர்களும் சமமானவர்கள் என்பதை அங்கீகரிப்பது என்பது ஒரு எளிய விஷயம் அல்ல.

பெண்களின் கண்ணியத்தை குறித்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உலகெங்கிலும் உள்ள பெரும்பாலான சமூகங்கள் வரலாற்று ரீதியாக ஆண் ஆதிக்கம் கொண்ட சமூகங்களாக இருந்தன. பெண்களின் நீண்ட காலப் போராட்டங்கள், இன்று பெண்களை மதிக்கவும், சமமாக நடத்துதல் போன்றவை மக்களாட்சி சமூகத்தின் அவசியமான ஆக்கக்கூறுகளாகும்.

APSCERT

I am anxious about my board exams. But democracy has so many exams. And millions of examiners!

necessary ingredients of a democratic society. That does not mean that women are actually always treated with respect. But once the principle is recognised, it becomes easier for women to wage a struggle against what is now unacceptable legally and morally. In a non-democratic set up, this unacceptability would not have legal basis because the principle of individual freedom and dignity would not have the legal and moral force there. The same is true of caste inequalities. Democracy in India has strengthened the claims of the disadvantaged and discriminated castes for equal status and equal opportunity. There are instances still of caste-based inequalities and atrocities, but these lack the moral and legal foundations. Perhaps, it is the recognition that makes ordinary citizens value their democratic rights.

Expectations from democracy also function as the criteria for judging any democratic country. What is most distinctive about democracy is that its examination never gets over. As democracy passes one test, it produces another test. As people get some benefits of democracy, they ask for more and want to make democracy even better. That is why, when we ask people about the way democracy functions, they will always come up with more expectations, and many complaints. The fact that people are complaining is itself a testimony to the success of democracy: it shows that people have developed awareness and the ability to expect and to look critically at power holders and the high and the mighty. A public expression of dissatisfaction with democracy shows the success of the democratic project: it transforms people from the status of a subject into that of a citizen. Most individuals today believe that their vote makes a difference to the way the government is run and to their own self-interest.

Rosa Parks Still Inspires

© Pat Bagley - Cagle Cartoons Inc.

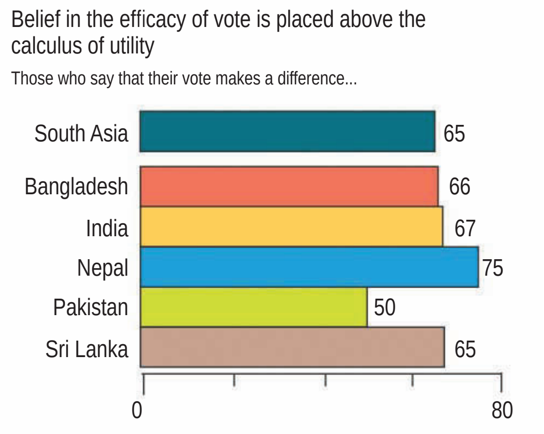

Source: SDSA Team, *State of Democracy in South Asia*, Delhi: Oxford University Press, 2007.

The above cartoon and graph illustrate a point made in this section (Dignity and freedom of the citizens). Underline the sentences from this section which connect to the cartoon or graph.

பெண்கள் உண்மையில் எப்போதும் மரியாதையுடன் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பது அதன் அர்த்தமல்ல. ஆனால், கொள்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன் தற்போது சட்ட ரீதியாகவும், தார்மீக ரீதியாகவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவற்றை எதிர்த்து போராடுவது பெண்களுக்கு எளிதாகிறது. மக்களாட்சி அல்லாத அமைப்பில் இந்த ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை சட்ட அடிப்படையை கொண்டிருக்காது. ஏனெனில், தனிமனித சுதந்திரம் மற்றும் கண்ணியம் கொள்கை சட்ட மற்றும் தார்மீக சக்தியை கொண்டிருக்காது. சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளிலும் அதே நிலை உண்மையாக நிலவுகிறது. இந்தியாவிலுள்ள மக்களாட்சி பின்தங்கிய மற்றும் பாகுபாடு காட்டப்பட்ட சாதிகளின் சம அந்தஸ்து மற்றும் சம வாய்ப்புகளுக்கான கோரிக்கையை வலுப்படுத்தி உள்ளது. சாதி அடிப்படையிலான ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் அட்டூழியங்களின் நிகழ்வும் இன்னமும் உள்ளன. ஆனால், இவற்றிற்கு தார்மீக மற்றும் சட்ட அடிப்படைகள் இல்லை. அநேகமாக, சாதாரண குடிமக்கள் தங்கள் மக்களாட்சி உரிமைகளை மதிக்கச் செய்யும் அங்கீகாரமாக இது இருக்கலாம்.

மக்களாட்சியிலிருந்து எதிர்பார்ப்பவைகளும் ஒரு மக்களாட்சியை மதிப்பீடு செய்திடும் அளவுகோலாக செயல்படுகிறது. மக்களாட்சியின் மிகவும் தனித்துவமான பண்பு என்னவென்றால், அதற்கான தேர்வு என்றும் முடிவடையாது. மக்களாட்சி ஒரு சோதனையை கடந்துவிட்டால், அது மற்றொரு சோதனையை உருவாக்குகிறது. மக்கள் மக்களாட்சியின் நன்மைகளை பெற்றவுடன் அவர்கள் மேலும் அதிகமான நன்மைகளை கேட்பர் மற்றும் அவர்கள் மக்களாட்சி மேலும் சிறப்பாக செயல்பட வேண்டுமென விரும்புகின்றனர். எனவேதான், நாம் மக்களிடம் மக்களாட்சி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை குறித்து கேட்கும்போது, அவர்கள் அதிகமான எதிர்பார்ப்புகளுடன் எப்பொழுதும் முன்வருவர் மற்றும் பல்வேறு புகார்களை முன்வைத்திடுவர். மக்கள் குறைகூறுவது என்பதே மக்களாட்சியின் வெற்றிக்கு ஒரு சான்றாகும். மக்கள் விழிப்புணர்வையும், அதிகாரம் மிக்கவர்களையும், உயர்ந்தவர்களையும், வல்லமை மிக்கவர்களையும், விமர்சிக்கும் திறனையும், எதிர்பார்க்கும் திறனையும் வளர்த்து கொண்டிருப்பதை இது காட்டுகிறது. மக்களாட்சியின் மீதான அதிருப்தியின் வெளிப்பாடானது மக்களாட்சியின் வெற்றியை காட்டுகிறது. இது மக்களை மக்கள் என்ற நிலையில் இருந்து, குடிமகன் என்னும் நிலைக்கு மாற்றுகிறது. தற்காலத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் அவர்களுடைய வாக்குகள் அரசாங்கத்தை நடத்தும் விதத்திலும், தங்கள் சொந்த நலனிலும், மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும் நம்புகின்றனர்.

ரோசா பார்க்ஸ் மேலும் ஊக்கமளிக்கிறது

மேலே உள்ள கேலிச்சித்திரம் மற்றும் வரைபடம் இந்தப் பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை விளக்குகிறது. (குடிமக்களின் கண்ணியம் மற்றும் சுதந்திரம்) கேலிச்சித்திரம் அல்லது வரைபடத்துடன் இணைக்கும் இந்த பகுதியிலிருந்து வாக்கியங்களை அடிகோடிட்டு காட்டவும்.

வாக்களிப்பின் செயல்திறனில் நம்பிக்கை என்பது பயன்பாட்டின் கணக்கீட்டிற்கு மேல் வைக்கப்படுகிறது

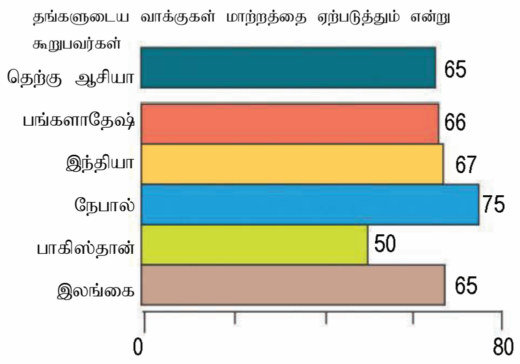

மூலம்: SDSA குழு, தெற்கு ஆசியாவில் மக்களாட்சி, டில்லி: ஆக்ஸ்பார்டு பல்கலைக்கழக அச்சு 2007.

Exercises

1. How does democracy produce an accountable, responsive and legitimate government?
2. What are the conditions under which democracies accommodate social diversities?
3. Give arguments to support or oppose the following assertions:
   - Industrialised countries can afford democracy but the poor need dictatorship to become rich.
   - Democracy can’t reduce inequality of incomes between different citizens.
   - Government in poor countries should spend less on poverty reduction, health, education and spend more on industries and infrastructure.
   - In democracy all citizens have one vote, which means that there is absence of any domination and conflict.
4. Identify the challenges to democracy in the following descriptions. Also suggest policy/institutional mechanism to deepen democracy in the given situations:
   - Following a High Court directive, a temple in Orissa that had separate entry doors for *dalits* and non-*dalits* allowed entry for all from the same door.
   - A large number of farmers are committing suicide in different states of India.
   - Following an allegation of killing of three civilians in Gandwara in a fake encounter by Jammu and Kashmir police, an enquiry has been ordered.
5. In the context of democracies, which of the following ideas is correct– democracies have successfully eliminated:
   A. conflicts among people
   B. economic inequalities among people
   C. differences of opinion about how marginalised sections are to be treated
   D. the idea of political inequality
6. In the context of assessing democracy, which among the following is the odd one out. Democracies need to ensure:
   A. free and fair elections
   B. dignity of the individual
   C. majority rule
   D. equal treatment before law
7. Studies on political and social inequalities in democracy show that:
   A. democracy and development go together.
   B. inequalities exist in democracies.
   C. inequalities do not exist under dictatorship.
   D. dictatorship is better than democracy.

AP SCERT

Chapter 5.indd 148 01-02-2025 18:51:55

1. மக்களாட்சி எவ்வாறு ஒரு பொறுப்புள்ள, பதிலளிக்கக்கூடிய மற்றும் சட்டப்பூர்வமான அரசாங்கத்தை உருவாக்குகிறது?
2. மக்களாட்சிகள் எந்தெந்த சூழ்நிலைகளில் சமூக வேறுபாடுகளுக்கு இடமளிக்கின்றன?
3. கீழ்காணும் கூற்றுகளை ஆதரிக்க அல்லது எதிர்க்க வாதங்களை தருக:

   தொழில்மயமான நாடுகள் மக்களாட்சியை தாங்க முடியும். ஆனால், ஏழைகள் செல்வந்தர்கள் ஆவதற்கு சர்வாதிகாரம் வேண்டும்.

   மக்களாட்சி பல்வேறு குடிமக்களிடையே வருமான சமமின்மையை குறைத்திட முடியாது.

   ஏழை நாடுகளிலுள்ள அரசாங்கம் வறுமை குறைப்பு, சுகாதாரம், கல்வி ஆகியவற்றில் குறைவாக செலவழிக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்புக்கு அதிக செலவு செய்ய வேண்டும்.

   மக்களாட்சியில் எல்லா குடிமக்களுக்கும் ஒரு வாக்கு உள்ளது. இதன் பொருள் என்னவென்றால் எந்த ஒரு ஆதிக்கமும், மோதலும் இருக்காது என்பதாகும்.
4. பின்வரும் விளக்கங்களில் மக்களாட்சிக்குள்ள சவால்களை அடையாளம் காணவும். மேலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளில் மக்களாட்சியை உறுதிபடுத்த கொள்கை/ நிறுவன ரீதியாக இயக்க முறைகளை பரிந்துரைக்கவும்.

   நீதிமன்ற உத்தரவை தொடர்ந்து, தலித் மற்றும் தலித் அல்லாதவர்களுக்கு தனித்தனி நுழைவுக் கதவுகள் கொண்டிருந்த ஒரு கோவிலில், அனைவரும் ஒரே கதவு வழியாக நுழைய அனுமதிக்கப்பட்டது.

   இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான விவசாயிகள் தற்கொலை செய்துக் கொள்கின்றனர்.

   . ஜம்மு-காஷ்மீர் காவல் துறையினரால் கண்ட்வாராவில் பொதுமக்கள் மூன்று பேர் போலி என்கவுன்டரில் கொல்லப்பட்டதாக எழுந்த புகாரைத் தொடர்ந்து விசாரணைக்கு உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.
5. மக்களாட்சிகளை குறித்த பின்வரும் கருத்துகளில் எது சரியானது? மக்களாட்சிகளால் வெற்றிகரமாக அகற்றப்பட்டவை:

   A. மக்களிடையே மோதல்கள்

   B. மக்களிடையே காணப்படும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள்

   C. ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினர் எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள்.

   D. அரசியல் சமத்துவமின்மை குறித்த கருத்து.
6. மக்களாட்சியை மதிப்பீடு செய்வதில், பின்வருவனவற்றில் எது வேறுபட்ட ஒன்று? மக்களாட்சிகள் அவசியமாக உறுதிபடுத்த வேண்டியது:

   A. சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள்

   B. தனிநபரின் கண்ணியம்

   C. பெரும்பான்மையின் ஆட்சி

   D. சட்டத்தின் முன் சமமாக நடத்துதல்
7. மக்களாட்சியில் அரசியல் மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறித்த ஆய்வுகள் காட்டுவது:

   A. மக்களாட்சி மற்றும் வளர்ச்சி ஒன்றாக செல்கின்றன.

   B. மக்களாட்சிகளில் சமத்துவமின்மைகள் உள்ளன.

   C. சர்வாதிகாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதில்லை.

AP SCERT

Chapter 5 Tamil.indd 149 22-03-2025 15:35:04

8. Read the passage below:

Nannu is a daily wage earner. He lives in Welcome Mazdoor Colony, a slum habitation in East Delhi. He lost his ration card and applied for a duplicate one in January 2004. He made several rounds to the local Food and Civil Supplies office for the next three months. But the clerks and officials would not even look at him, leave alone do his job or bother to tell him the status of his application. Ultimately, he filed an application under the Right to Information Act asking for the daily progress made on his application, names of the officials, who were supposed to act on his application and what action would be taken against these officials for their inaction. Within a week of filing application under the Right to Information Act, he was visited by an inspector from the Food Department, who informed him that the card had been made and he could collect it from the office. When Nannu went to collect his card next day, he was given a very warm treatment by the Food and Supply Officer (FSO), who is the head of a Circle. The FSO offered him tea and requested him to withdraw his application under the Right to Information, since his work had already been done.

What does Nannu's example show? What impact did Nannu's action have on officials? Ask your parents their experiences when they approach government officials to attend to their problems.

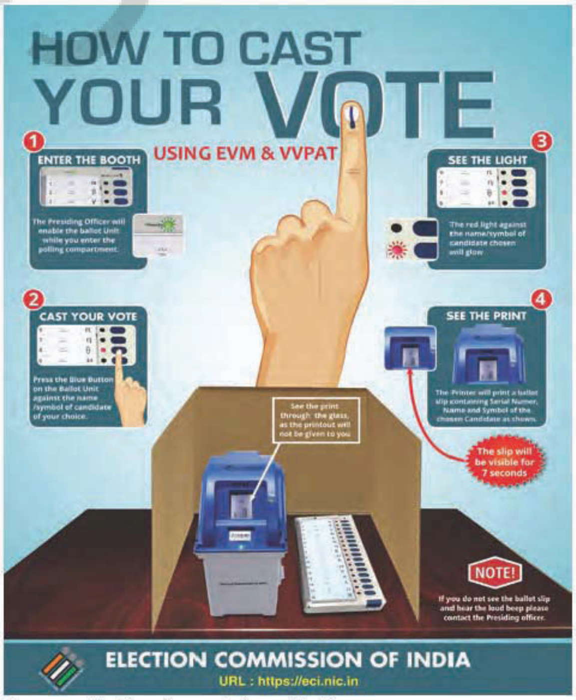

Source: Election Commission of India

AP SCERT

Chapter 5.indd 150 01-02-2025 18:51:55

பயிற்சிகள்

8. கீழே உள்ள பத்தியை படியுங்கள்:

நன்னு ஒரு தினக்கூலி ஈட்டுபவர். இவர் கிழக்கு டில்லியில் உள்ள குடிசைப் பகுதியான வெல்கம் மஜ்தூர் காலனியில் வசிக்கிறார். அவர் தனது குடும்ப ரேஷன் அட்டையை தொலைத்துவிட்டார். ஜனவரி 2004-ல் நகல் ஒன்றிற்கு விண்ணப்பித்தார். அதன் பிறகு மூன்று மாதங்கள் உள்ளூர் உணவு மற்றும் குடிமைப் பொருள் வழங்கல் அலுவலகத்திற்கு பலமுறை சென்று கேட்டார். ஆனால், அங்குள்ள குமஸ்தாக்களும், அதிகாரிகளும் அவரை சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவருடைய மனுவின் நிலை குறித்து தெரிவிக்கவில்லை. இறுதியில் அவர் தகவலறியும் உரிமை சட்டத்தின் கீழ் தனது விண்ணப்பத்தின் தினசரி முன்னேற்றம், தனது விண்ணப்பத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அதிகாரிகளின் பெயர்கள் மற்றும் அவர்களின் செயலற்ற தன்மைக்கு அந்த அதிகாரிகள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கேட்டு ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்தார். தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் விண்ணப்பம் செய்த ஒரு வாரத்தில், உணவுத் துறையை சேர்ந்த ஒரு ஆய்வாளர் அவரை சந்தித்தார். அவருடைய ரேஷன் அட்டை தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டதாக தெரிவித்தார். அலுவலகத்திற்கு வந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று கூறினார். மறுநாள் நன்னு தன்னுடைய ரேஷன் அட்டையை பெற்றுக்கொள்ள சென்றபோது, உணவு மற்றும் குடிமைப் பொருள் வழங்கல் துறையின் வட்டாரத் தலைமை அதிகாரி, அவரை அன்புடன் நடத்தினார். உணவு வழங்கல் துறை அதிகாரி அவருக்கு தேநீர் வழங்கி, அவருடைய பணி ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டதால், தகவலறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தாக்கல் செய்துள்ள விண்ணப்பத்தை திரும்ப பெறுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

நன்னுவின் எடுத்துக்காட்டு எதைக் காட்டுகிறது? நன்னுவின் செயல், அதிகாரிகள் மீது எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது? உங்களுடைய பெற்றோர்கள் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொள்ள, அரசு அதிகாரிகளை அணுகியபோது, ஏற்பட்ட அனுபவங்களை கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

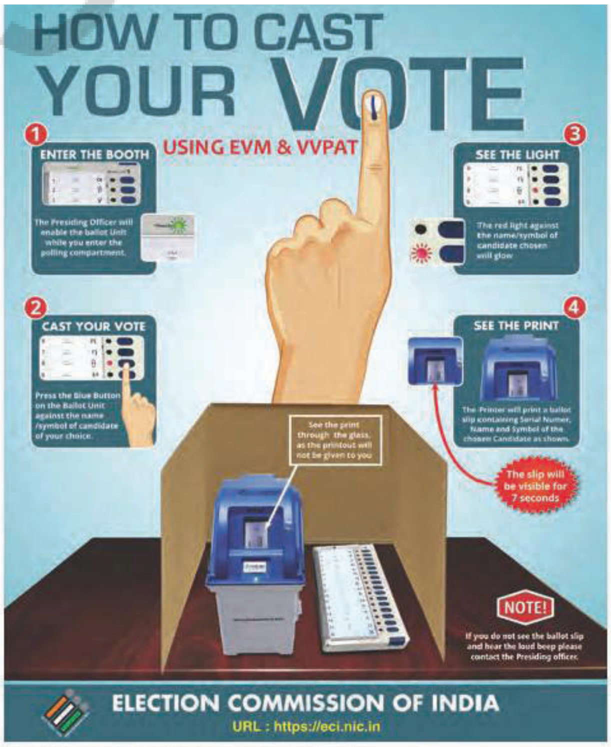

Source: Election Commission of India

AP SCERT

Chapter 5 Tamil.indd 151 22-03-2025 15:35:05

DISTRIBUTION OF LEGISLATIVE POWER IN THE INDIAN CONSTITUTION

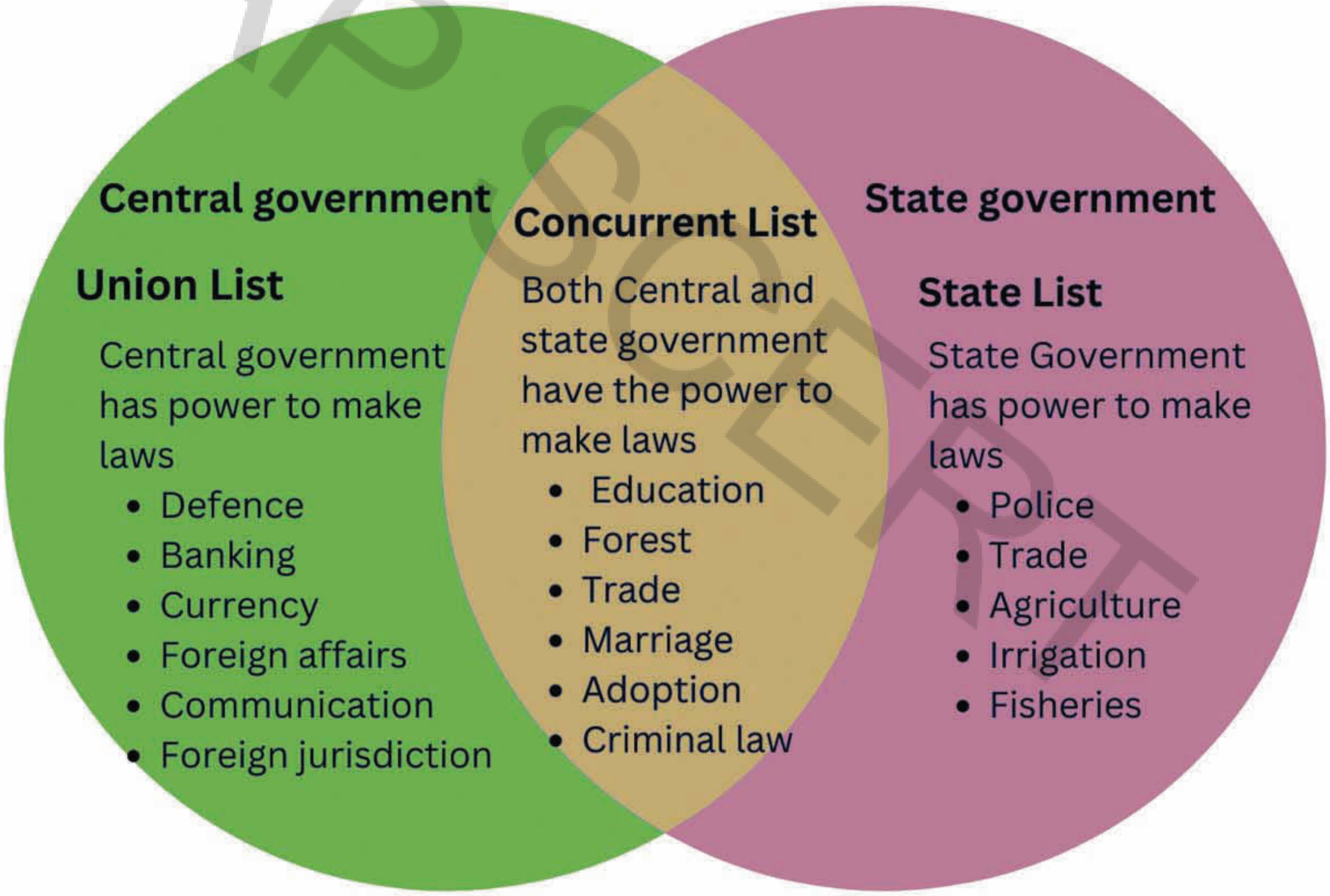

AP SCERT

Chapter 5.indd 152 01-02-2025 18:51:56